

הוועדה לשימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 35

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 21

תאריך הוועדה : כ' בטבת תשפ"ו (28.12.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה : 9:03

שעות סיום הוועדה : 15:58

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג R ים גולד וורק תמלול והקלטה

יו"ר יוחנן וייצמן:

בוקר טוב לכולם. תאריך ח' טבת תשפ"ו, פותחים וועדת שימור מספר 35, נוכחים דוקטור לורה ורטון, אדריכלית יערה שאלתיאל, הממונה על המחלקה,

עו"ד דני ליבמן:

שרון.

שרון דינור:

שרון דינור.

יוחנן וייצמן:

שרון דינור, אדריכלית שרון דינור, יועץ משפטי דני ליבמן, נמצאים איתנו בחדר בדימוס מנהל המועצה סניף ירושלים של המועצה לשימור אתרים איציק שוויקי, נציגת התאחדות האדריכלים אורית לנדסמן, ואנחנו מתחילים, התיק הראשון בבית חנינה, כן?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

מציגים אותו, או מכניסים אותם ישר?

שרון דינור:

בוא אני אגיד לכם כמה מילים עליו, תראו,

יוחנן וייצמן:

דקה, רק, בואו מה שסיכמנו ככה, סמאטס יורד מסדר היום,

איציק שוויקי:

איפה זה סמאטס? איזה מספר?

עו"ד דני ליבמן:

הוא יורד?

מורן בן זיו:

הוא ירד,

יוחנן וייצמן:

4. ועוד דבר ב – 11 יהיה לנו הפסקה, כי יש איזה טקס עם עופר מנור.

איציק שוויקי:

אז אנחנו,

יוחנן וייצמן:

בשעה 11:00 שתמיד ההפסקה היא לא קשיחה, כרגע היא קשיחה.

עו"ד דני ליבמן:

זה משתלב.

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

הפסקה יותר ארוכה אם כך,

יוחנן וייצמן:

בוא נראה,

עו"ד דני ליבמן:

זה טוב,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שרחל אמנו ייקח זמן.

עו"ד דני ליבמן:

בדיוק, דברים ייקחו זמן, טוב שזה ירד לפני, עופר מנור.

שרון דינור:

סמאטס ירד ורחל אמנו, איפה? איזה שעה?

יוחנן וייצמן:

לא, רחל אמנו לא ירד, אני אמרתי 1:19 של רחל אמנו ייקח זמן, זה מה שאמרתי, וסליחה שקטעתי אותך.

שרון דינור:

לא,

מורן בן זיו:

רגע, אז ארז, אז אולי נעשה גם את התיק של ארז ב – 10:30?

יוחנן וייצמן:

כן,

מורן בן זיו:

שהוא לא,

יוחנן וייצמן:

אם יהיה זמן נדחוף את ארז, מאה אחוז.

אורית לנדסמן:

מי זה ארז?

איציק שוויקי:

מי זה ארז?

יוחנן וייצמן:

נחלת צדוק.

שרון דינור:

זה דיון חוזר,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

שהוא לא מגיע, כי הוא הסכים לכל ההערות, ואנחנו הסכמנו עם התכנון שלו, באהבה באחוזה
ושלום. טוב. אז אנחנו מתחילים עם תב"ע בבית חנינה 1395565, כעיקרון זה, אתם רואים ב – GIS
את התיקון של זה, זה תוכנית שהיא בעצם על,

יוחנן וייצמן:

יש לנו היום זום?

מורן בן זיו:

הוא אמור להיות בזום, כן.

יוחנן וייצמן:

אז תעשי לי גם, אני גם אנסה, כי יש לי חלק להיכנס לזום, אני אחסוך לעצמי, העצלן יחסוך לעצמו, בזכותך.

מורן בן זיו:

בזכותך.

יוחנן וייצמן:

מה? יחסוך לעצמו להסתובב.

איציק שוויקי:

לאן להסתובב? מסתכלים על הזה?

יוחנן וייצמן:

אם יש לי את המסך פה, אז אני החיים שלי קלים יותר.

איציק שוויקי:

זה בגלל השיפוץ האחרון,

יוחנן וייצמן:

זה בגלל, שעושים שיפוץ, ולא מתייעצים עם הצרכנים.

לורה ורטון:

בדיוק, בדיוק,

שרון דינור:

תגידו לי אם אפשר להמשיך או לא,

יוחנן וייצמן:

אפשר להמשיך, סליחה,

שרון דינור:

אוקי, אז יש לנו פה תוכנית שהיא על שני צידיו של הכביש, משולב, ו - ,

יוחנן וייצמן:

זה דרך רמאללה? הנה הרכבת.

ציפי רון:

בדיוק, אני רציתי לפתוח את הקו של הרכבת.

איציק שוויקי:

איפה אתה רואה את הרכבת?

שרון דינור:

זה הרכבת,

איציק שוויקי:

זה לא מוצפן.

יוחנן וייצמן:

לא נכון,

שרון דינור:

אין כזה דבר לא מוצפן ב – GIS,

יוחנן וייצמן:

לא, זה ה – אחרי העיקול,

עו"ד דני ליבמן:

הרכבת,

שרון דינור:

טוב,

יוחנן וייצמן:

היא כבר הרכבת פה מזרח מערב,

שרון דינור:

אתם רואים את הקו של הרכבת העתידית, בדרך בית חנינה,

יוחנן וייצמן:

זה החומה?

שרון דינור:

כן, עכשיו כאילו,

יוחנן וייצמן:

החום סליחה,

שרון דינור:

כן, עכשיו אנחנו רואים יש פה מדיניות יש לנו תוכנית אב שכונתית, שאומצה, שהיא אומרת שאפשר להגיע פה אפילו עד 18 קומות, הם לא,

איציק שוויקי:

זה הבית ספר, נכון?

שרון דינור:

הם לא מבקשים 18 קומות, הם מבקשים 12, והכול טוב ויפה. בינוי חדש לחלוטין, אגב אם מסתכלים על הבינוי מה - , מרמת הכביש לא כל כך רואים איזה משהו מיוחד זה, אבל גבוהים (לא ברור), אבל מה ששמנו לב, זה שיש פה בניין אחד מתוך ה - , שלא רואים את זה רגע, אולי אני אעשה את ההדמיה. יש בניין אחד באמצע החלקה המזרחית יותר, מה שנקרא בניין A, שהוא יש לו שתי קומות ראשונות היסטוריות, מאוד מאוד מיוחדות, עם,

יוחנן וייצמן:

מה ההגדרה של היסטוריות?

שרון דינור:

קשתות כאלה בעמודים, הוא לפני 67, אני לא יודעת להגיד בדיוק מאיזה שנה הוא, בוא נראה אם הוא,

איציק שוויקי:

הוא לא מ – 48,

שרון דינור:

רשמנו פה, אבל אני חושבת שבאמת זה הזדמנות לעשות את אותו דבר שהוא רוצה, אתם תראו הבניין פה, החלק הנה רואים קצת, אוקי, אחרי זה אני יכולה להראות, החלק ה - ,

לורה ורטון:

רואים את הקשתות.

שרון דינור:

רואים את קשתות שמראות את כל הבניין, בקומות הראשונות, אוקי, זה עמודים כאלה, זה קומה מיוחדת. עכשיו הם עושים פה מסחר, משרדים, כל התעסוקה, כל הדברים האלה, ואנחנו חשבנו שיכול להיות מאוד מאוד מוצלח, אם הם יעשו את כל הדברים האלה, אבל ישמרו על החזיתות האלה, אוקי, תסתכלו רגע מה אני מסמנת עם העכבר, כאן, כאן, כאן, ויעשו אפילו קומה, וכאן הרחבה הזאתי יכולה להיות רחבה מסחרית מדהימה,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

וגם יכול להיות שהבניין החדש, כאילו ימשיך בזיו מעל זה, ויעשה איזה קירוי מעניין מעל זה, ומבחינת זכויות אין לנו בעיה לתת להם את כל מה שהם רוצים, כי המדיניות פה היא עד 18 קומות, ומציעים עד 12, זאת אומרת יכול להיות שכזה, כזה דבר רק מעשיר להם את הפרויקט.

יוחנן וייצמן:

הצעתם להם את זה?

שרון דינור:

א', הם ראו את ההמלצה לפני שבוע כבר ש - , אני חושבת,

איציק שוויקי:

יש פה בניין שהוא בבנייה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לומר, ההחלטה של וועדת שימור הייתה שהקו לשימור בית חנינה הוא 48 ולא 67. זאת אומרת,

שרון דינור:

בסדר, אבל אם אנחנו רואים משהו,

יוחנן וייצמן:

זה החלטה שלנו של הוועדה,

שרון דינור:

אז,

יוחנן וייצמן:

אם רואים משהו נקודתי, אני איתך, אני זורם איתך,

שרון דינור:

התוכנית,

יוחנן וייצמן:

בדיוק זורם איתך.

שרון דינור:

התוכנית אומרת, התוכנית שאושרה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

אומרת שזה אזור גישוש מה שנקרא, אזור בנוי היסטורי, ובמקום הזה אנחנו מגששים, ואנחנו גם משתדלים לא להיות קרציות בדברים האלה, ואם אנחנו רואים משהו שהוא נראה לנו שיכול לעבוד גם וגם, אז אנחנו אומרים את זה.

יוחנן וייצמן:

את אמרת מה שהתוכנית שאושרה, ואני אמרתי מה שהוועדת שימור אמרה.

שרון דינור:

כן, בסדר, אבל, וועדת שימור לא, לא, לא התקבלה במלואה.

יוחנן וייצמן:

לא, וועדת שימור לא התקבלה במלואה,

שרון דינור:

לא, אני לא הייתי פה בוועדת שימור,

יערה שאלתיאל:

איך הם רוצים לבנות על זה?

שרון דינור:

הם לא רוצים לבנות על זה,

לורה ורטון:

הם לא רוצים,

שרון דינור:

הם רוצים להרוס את הכול,

יערה שאלתיאל:

הם רצו להרוס.

שרון דינור:

עכשיו בוא אני אראה לכם את ה - ,

איציק שוויקי:

רגע, אבל מה זה הבניין על ידו? בסמוך אליו בונים שם בניין, כמה קומות בונים שם?

שרון דינור:

לא יודע, אין לי מושג,

איציק שוויקי:

מה?

שרון דינור:

לידו, אני לא יודעת, הם,

איציק שוויקי:

רואים, רואים שבונים,

שרון דינור:

כן,

איציק שוויקי:

תסתכלי תראי,

שרון דינור:

אז כל האזור הזה הוא אזור שהוא בהתפתחות, תראו רגע זה ה - , בוא נלך ישר להדמיה, רגע, הנה אתם רואים את הזה, זה הבינוי שמוצע מאוד מאוד,

איציק שוויקי:

רגע, וממול זה גם מוצע? הוא קנה את השטח ממול.

שרון דינור:

אני לא כל כך הבנתי.

איציק שוויקי:

ממול כן,

יערה שאלתיאל:

כן, כן, זה חלק מהתוכנית,

שרון דינור:

פה, לא, זה לא חלק מהתוכנית,

יערה שאלתיאל:

לא זה,

איציק שוויקי:

לא, ממול,

יערה שאלתיאל:

אבל מהצד השני של הכביש,

איציק שוויקי:

המגרש ממול. תסתכלי,

יערה שאלתיאל:

במשולש.

אורית לנדסמן:

המשולש.

שרון דינור:

שני החלקים האלה, הם בתוכנית,

יערה שאלתיאל:

במשולש,

אורית לנדסמן:

כן, כן,

שרון דינור:

זה וזה. זה אני לא יודעת לא בדקתי.

יערה שאלתיאל:

זה לא רשום פה.

שרון דינור:

מה הם בונים כרגע,

לורה ורטון:

אז רגע, אז הם רוצים להרוס את שני הבניין,

שרון דינור:

הם הורסים את מה שיש פה,

אורית לנדסמן:

במשולש אין,

שרון דינור:

כל מה שיש פה,

אורית לנדסמן:

למה שיש רק בריבוע,

שרון דינור:

כן,

אורית לנדסמן:

במשולש הזה אתם אומרים זה במילא זניח,

לורה ורטון:

זה (לא ברור),

אורית לנדסמן:

זה לא רק.

שרון דינור:

אין לי שם משהו,

אורית לנדסמן:

אין כלום.

שרון דינור:

, בוא נראה לכם את התיק תיעוד אולי,

אורית לנדסמן:

יש תיעוד?

שרון דינור:

כן, יש שם איזה משהו, זה פשוט בגלל שזה הקומות הראשונות, בוא נראה,

יוחנן וייצמן:

שלום חיים.

חיים כהן:

בוקר טוב.

יוחנן וייצמן:

הצטרף אלינו סגן ראש העיר חיים כהן,

שרון דינור:

הקומה הזאת, הנה רואים פה,

יערה שאלתיאל:

כן, ותגידי כל הקיר מדרגות הזה הוא יש בו עניין או ש - ?

יוחנן וייצמן:

למי שיש חוברת?

שרון דינור:

זה כן, וזה כן,

יוחנן וייצמן:

סדר היום?

יערה שאלתיאל:

לא, אבל יש פיר כזה של, באמצע. איפה שהכתובת,

שרון דינור:

כאן?

יערה שאלתיאל:

כן, איפה שהכתובת.

שרון דינור:

זה לא, זה לא היא מעניין אותנו, זה לא איזה משהו,

יוחנן וייצמן:

שוויקי, אני חושב כמוך. זה בסדר.

שרון דינור:

היא לא מספיקה חשובה, בשביל לשמר אותו.

יערה שאלתיאל:

לא עניין של,

שרון דינור:

בתוספת משנת 2004,

יערה שאלתיאל:

הבנתי, כל זה מ – 2004. הבנתי.

שרון דינור:

רוב הבניין מעפאן, רק החלק הזה שלו שהסברתי הוא באמת מיוחד. הנה אתם רואים את ה - , פה,

אורית לנדסמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

שוויקי שואל, זאת אומרת אני מצטרף, אם אנחנו לא תוקעים לו את הפרויקט, ואולי נגיד לו - בוא תיקח את הקירות האלה,

איציק שוויקי:

יעשה סגנון,

יוחנן וייצמן:

בוא תבנה בסגנון, או לחילופין תעתיק אותם באיזה צורה כלשהי, לא יהיה שימור קדוש, שימור יישאר,

שרון דינור:

למה אתם מתחילים, לעשות את המשהו הפחות טוב, בוא נעשה פשרה, אם הוא לא מסכים, אבל אם הוא יכול לקבל הכול, כל הזכויות שהוא רוצה, בחזית מסחרית טובה, ותכנון יותר,

יוחנן וייצמן:

בוא נראה בסדר.

שרון דינור:

למה, למה להתחילה מה - ,

יוחנן וייצמן:

בוא נכניס אותם.

יערה שאלתיאל:

האמת היא שגם, זה באמת,

יוחנן וייצמן:

עיריית ירושלים,

יערה שאלתיאל:

זה נראה לי,

שרון דינור:

זה כאילו, וגם יש לך, הנה וגם יש הרחבה לפניה.

יערה שאלתיאל:

רגע, רגע, תחזרי.

אורית לנדסמן:

אפשר לעשות בשתי הקומות האלה המבונות, עם הבניין החדש המסחרי חצר פנימית שהיא קורה
בה משהו,

שרון דינור:

אפשר לעשות, יש המון דברים,

יוחנן וייצמן:

השאלה הראשית אם צריך את זה,

אורית לנדסמן:

אני רוצה להראות ערך מוסף לדבר הזה, זה לא תקוע לגמרי, יש שם מספיק,

שרון דינור:

נכון,

אורית לנדסמן:

בשר.

יערה שאלתיאל:

גם זה בגלל ה - , שהקשתות האלה גדולות ופתוחות, אז אין בעיה לעשות שמה מסחר, זה כאילו,

אורית לנדסמן:

נכון,

יערה שאלתיאל:

ממש סבבה.

לורה ורטון:

כן, זה יפה.

יערה שאלתיאל:

זה,

אורית לנדסמן:

כאילו המסחר יהיה פה, על הכביש, הוא לא יכול ללכת ככה גם פנימה,

שרון דינור:

הנה הפנים של ה - ,

אורית לנדסמן:

עם חצר פנימית, אותו דבר,

שרון דינור:

אני (לא ברור) כזה,

אורית לנדסמן:

זה אחלה חלון.

שרון דינור:

ממש. הבפנים של הדירות קצת פחות מעניינות,

אורית לנדסמן:

בסדר, אנחנו לא יכולים.

איציק שוויקי:

בניין (לא ברור) החדש.

שרון דינור:

דיברנו כן עם תכנון עיר שאהבו את ההמלצה שלנו.

מורן בן זיו:

שיעלה בנייד אפילו.

יוחנן וייצמן:

עם (לא ברור)?

מורן בן זיו:

לחכות על הקו או לנתק?

יוחנן וייצמן:

הם ביקשו זום?

מורן בן זיו:

הם ביקשו זום, והוא אף פעם לא עונה, גם אסנת, הוא אף פעם לא עונה, הוא לא במשרד, ולא בנייד.
הוא לא עונה גם במשרד, מה?

שרון דינור:

אז בוא נמשיך הלאה, ואולי הוא יענה, נחזור אחר כך? עם מי דיברת עכשיו שהוא אמר?

מורן בן זיו:

מישהו מהמשרד שלו, שאמר שהוא עוד לא הגיע, הוא יגיע יותר מאוחר.

איציק שוויקי:

בוא נמשיך לסעיף הבא זה,

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

הסעיף הבא בטח לא פה. הם בחוץ, רחל אמנו? היינו איתם בסיוור.

איציק שוויקי:

סיור שני היינו, זה לא הסיור הראשון, סיור שני של וועדת השימור,

יוחנן וייצמן:

של וועדת שימור לפני 2000 שנה, אתה מראה,

איציק שוויקי:

לא, זה פעם שנייה שביקרנו. הייתה פעם אחרת. עשינו סיור,

יוחנן וייצמן:

כן?

איציק שוויקי:

בתוכנית הקודמת,

יוחנן וייצמן:

לפני 15 שנים.

איציק שוויקי:

משהו כזה כן, היה סיור שם. זאת אומרת אני הייתי שם פעמיים,

יוחנן וייצמן:

כן?

איציק שוויקי:

כן, זה שהיה אמציה אהרונסון, הוא היה אדריכל, היינו שם בסיור.

יוחנן וייצמן:

עכשיו בוא אולי שנייה נעבור לתיק של נחלת צדוק, הוא ביקש בפעם הקודמת אדריכלית דינור, להוסיף קומה מלאה כמו בניין ליד, את זה אישרנו לו,

מורן בן זיו:

טוב, הוא לא יעלה לזום, הוא לא מרגיש טוב.

איציק שוויקי:

מי זה?

עו"ד דני ליבמן:

בית חנינה.

אורית לנדסמן:

בית חנינה.

יוחנן וייצמן:

אז בואו נוריד את זה מסדר היום.

מורן בן זיו:

לא, אבל זה לא יעלה ב - , במקומית? לא יתפספס?

שרון דינור:

זה יעלה עם המלצה של המחלקה. זה החלטה של הוועדה.

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

זה יבוא, אז אתה מחליט בוא נחליט מה שהמלצה ונגמר הסיפור.

יוחנן וייצמן:

רגע, אני רוצה לשמוע אותו.

שרון דינור:

אם זה היה אכפת לו.

איציק שוויקי:

זה גם נכון, אם היה אכפת לו הוא היה שולח את (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא יודע.

אורית לנדסמן:

נחלת צדוק?

יוחנן וייצמן:

בסדר, נחלת צדוק, בוא נעבור לתיק ההוא, תציגי לנו אותו.

שרון דינור:

נחל צדוק, הם קיבלו למעשה, רגע,

לורה ורטון:

רגע איפה זה נחלת צדוק?

אורית לנדסמן:

מעל וולפסון, שערי חסד,

לורה ורטון:

לא, אני התכוונתי לזה.

שרון דינור:

הם הגביהו, אתם רואים זה,

יוחנן וייצמן:

זה היה בוועדה הקודמת,

שרון דינור:

כן, הם הגיבו,

לורה ורטון:

8,

שרון דינור:

את הקומה העליונה, בהתאם לגג הרעפים רוס גג רעפים שקיבל שכן שלהם בתב"ע לאחרונה. בדקנו את הבקשה, אם בסדר, לא היו פה איזה הפתעות, שאר ההערות שלנו נשארו אותו דבר, הסכימו להם, הודיע לנו שהוא לא מגיע לדיון, הוא מסכים לכל ההערות, אז,

לורה ורטון:

כן, מצוין. יופי.

שרון דינור:

ממש מצוין,

לורה ורטון:

טוב, אז זה 8,

שרון דינור:

כן, זה 8. חכי שנייה רגע שנייה.

יערה שאלתיאל:

עם הקוקיות?

אורית לנדסמן:

כן, זה קוקיות.

מורן בן זיו:

אתם רוצים שאני אקרא לרויטל? מהמידע?

עו"ד דני ליבמן:

חוזרת עוד פעם, הוועדה המקומית החזירה את זה לפה, עוד פעם. אז לא,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אנחנו, אפשר לכבות הקלטה אז? מה?

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן, אתה היית ער לכך שאיתנו,

שרון דינור:

רגע עושים הפסקה עכשיו?

עו"ד דני ליבמן:

של נחלת צדוק?

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

שרון דינור:

מה אתה רוצה לעשות עכשיו?

יוחנן וייצמן:

הפסקה, מה נעשה? יש לנו (לא ברור).

שרון דינור:

מישהו רוצה?

יוחנן וייצמן:

נחלת צדוק.

רפאל:

לעצור את זה?

דובר לא מזוהה:

לעצור.

(הפסקה)

יוחנן וייצמן:

תרצי לשלוח לי קישור לזום?

מורן בן זיו:

שלחתי לך, לא?

שרון דינור:

רגע, עכשיו זה לא זום, נכון? ראיתי מישהו בחוץ.

אורית לנדסמן:

כן, את רחל אמנו ראית.

שרון דינור:

אגב וייצמן, אני רק מציינת ששאלתי את אסנת היא אמרה לי שהיא דיברה עם האדריכל מייקל יונס, הוא האדריכל של התיק הקודם של בית חנינא.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

לפני שבוע כשהוצאנו את ההמלצה, הוא אמר לה שהבקשה היא הגיונית, אז אולי צריך לשמוע את זה ממנו, אני מבינה את זה לגמרי, אבל שתדעו שזה כאילו מה שהוא אמר לנו.

אורית לנדסמן:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

טוב אנחנו מוקלטים, אפשר?

שרון דינור:

אפשר להתחיל?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, כמובן, אני יכול כן לספר, היינו שם בסיור, אני לא זוכר שוויקי היה, מי עוד היה איתנו? אדריכלית לנדסמן,

שרון דינור:

קארין הייתה,

איציק שוויקי:

קארין הייתה,

יוחנן וייצמן:

אדריכלית קארין הייתה מהמחלקה. הסיכום סיור היה, במקום היה שינסו להציג עוד כמה חלופות, אני מבין שאנחנו כעת עם החלופות האלה פה.

איציק שוויקי:

יש שמה שלוש חלופות.

שרון דינור:

כן, אני מוכנה עם החלופות, אבל אני חושבת שהכי טוב שהם יציגו,

יוחנן וייצמן:

הם יציגו, בסדר,

שרון דינור:

יש לנו גם אנחנו הכנו המלצה, אם ראיתם ש - , יש חלופה אחת שאנחנו מעדיפים אותה.

עו"ד דני ליבמן:

כן.

איציק שוויקי:

הוא אומר הרבה דברים.

דובר לא מזוהה:

מה השם?

יובל בר:

יובל בר.

איציק שוויקי:

אתה יודע מה אני,

מורן בן זיו:

אתה צריך כיסא?

שרון דינור:

היי, בוקר טוב, אנחנו ממשיכים דיון חוזר, רצינו לראות כמה חלופות, היה סיור גם בשטח, אני חושבת שאתה תציג את החלופות,

יובל בר:

אוקי, בסדר.

שרון דינור:

רגע, הנה בבקשה.

יובל בר:

אני אדלג על ה - , זה הייתה החלופה שהצגנו בהתחלה, ואנחנו דיברנו עליה הרבה, אז אני פשוט אעבור, על האלטרנטיבות האחרות. אני מציג משהו שאושר עכשיו, זה לא חלופה, אבל זה פשוט מה

שיש. זה החלופה הראשונה שלנו. עכשיו ישבתי באיזה דיון במחוזית, אמרו לי תנסה כזה דבר, אז גם ניסיתי זה פשוט במקום לעשות שני דברים (לא ברור), אז זה משהו,

שרון דינור:

אחד,

יובל בר:

יותר רוחבי כזה. אני לא יודע אם אני כל כך מתלהב מזה, אבל זה אפשרות. חלופה אחת אחרת היא, למלא את המקומות הפנויים איפה שיש עם הקווי בניין, זה די קצת מזכיר את מה שבעצם אושר עכשיו. בעיניי זה לא מוצא חן, אבל זה, כי זה, זה פשרה גרועה, זה גם הורס את השימור של החזית, וגם, גם את הגינה היפה הזאתי שנשארת, וגם מחסל וזה כאילו לא, בעיניי לא כל כך מוצלח.

יוחנן וייצמן:

לא קלטתי.

יובל בר:

מה?

יוחנן וייצמן:

לא קלטתי, למה זה לא טוב?

יובל בר:

קודם כל אני,

יוחנן וייצמן:

לא תכסה את הגינה,

יובל בר:

לא, אני אומר, אני חושב שזה פשרה, קוראים פשרה, פשרה מפאיניקית.

יוחנן וייצמן:

צולעת?

יובל בר:

זה גם, זה לא טוב לשימור, כי אני לא שומר את החזית המיוחדת הזאתי, וגם את ה - , הבינוי הנוסף שאני נותן הוא, הוא צריך, הוא לא, קשה לעשות שמה איזה דירות טובות, וזה עובד מבחינה טכנית,

אבל מבחינה אדריכלית, אני חושב שזה מוצר לא טוב כל כך. יש אפשרות אחרת שחשבנו לעשות אותה, זה פשוט לשמור על החזית ממש, עם ההטיה שלה אלכסונית, ולבנות בניין אחד שהוא נבלע כאילו בתוך הדבר הזה, ואז זה, אני, אני חושב שהחלופה זאת אנחנו יכולים לחיות איתה. בסדר? אני כמובן מעדיף חלופה ראשונה, אבל גם זה, אני חושב שזה אפשרות, הבעיה היא ש - , החלופה הזאת אנחנו כתבנו שאנחנו, נרצה לבקש קצת חריגה בגובה, כי זה פשוט לא היה, אנחנו, זה שאנחנו משאירים את כל המקום הפתוח מקדימה, זה מכסה לנו את האפשרות לעשות משהו משמעותי, וזה בכל זאת פרויקט יקר שצריך לעשות חניון, וכל הדברים האלה וזה הולך להיות,

יוחנן וייצמן:

אתם נותנים פה עם תקן 21?

יובל בר:

עוד לא עשינו את הבדיקה הזו, אבל לפי ההרגשה שלי אנחנו נעמוד, אנחנו יכולים לעמוד בתקן 21, אבל אנחנו נצטרך חריגה מסוימת בגובה, אני לא יודע להגיד, וזה חלופה ש - , כתבו לנו בחוות דעת שהיא הרצויה, לי יש שתי הערות על מה שהיה כתוב בחוות הדעת, חוות הדעת הייתה הערה אחת,

שרון דינור:

תגיד, רק שנייה רגע, כמה אחוזי בנייה הגעתם פה ב - ?

אמנון:

בחלופה הזאת.

שרון דינור:

לא, במה שהצעתם, כי הם מנסים עכשיו את האחוזי בנייה למזוג בצורות שונות,

יובל בר:

תראי, אני יודע שאנחנו,

שרון דינור:

כאילו אפשר לפתוח את המסמכים, אולי זה פשוט בשלוף לך, כי אני רואה שלא כתבנו כמה אתם הצעתם.

יובל בר:

אוקי, אני זוכר, אני לא זוכר בשלוף,

שרון דינור:

לא, זה חשוב, כי אני רוצה להסביר, שאם אחוזי בנייה מאושרים בתוכנית האב ל – 170% מגיעים ל – 400%, זה כאילו, זה לא קצת יותר, יש לזה משמעות,

יובל בר:

כן,

שרון דינור:

מה זה לקחתם לנו את הגינה הקדמית? 170% זה מה שהתוכנית,

יובל בר:

אבל הפרויקט הוא,

שרון דינור:

נותנת לכם,

יובל בר:

אז אני, אנחנו,

שרון דינור:

אז תגיד הגענו ל – 200%, אני מבינה, אבל זה יותר מפי 2, זה כאילו לא סביר.

יובל בר:

אנחנו מקדמים, אנחנו מקדמים את ה - , את התוכנית הזאת בהתבססות פינוי בינוי, יש לנו 44 דירות, אנחנו מגיעים ל - , אנחנו מגיעים ביחס יחידות דיור ל – 1.8 בסופו של דבר, מה שאנחנו רוצים לבנות. עכשיו,

שרון דינור:

זה דירות בגודל כלום, בשום דבר, זה לא, זה לא דירות אפילו, זה נבנה כדיור מוגן מאוד, זה לא אי-אפשר להסתכל על זה באותה צורה, כמו, בקטמונים ודברים כאלה, זה לא אותו דבר.

יובל בר:

תראי, אני לא יודע, אבל אנחנו היינו בדיון במנהלת, ואנחנו מקדמים את זה בתור,

שרון דינור:

אני יודעת שגם תכנון עיר לא, לא רוצים להסתכל על זה בצורה הזאתי, אני לא יודעת מה זה,

יובל בר:

תראי אני לא,

שרון דינור:

מה אפשר להגיד להגיד,

יובל בר:

אני כרגע מייצג את הלקוח שלי שהוא רוצה לעבור, לעשות,

שרון דינור:

זה נטע ניסים סליחה? מנהלת התחדשות עירונית פה?

יובל בר:

אני,

שרון דינור:

והשטח דירה נכנס לכם הוא 30 מטר?

יובל בר:

מה?

שרון דינור:

שטח דירה נכנס ל – 30 מטר?

יובל בר:

יותר קצת, יותר, בין 30 ל – 40. עכשיו, אבל אני רוצה אז יש לי שתי הערות להגיד על מה שכתוב בחוות דעת שלכם, אתם אמרתם שזה לא עומד במסלול פינני בינוי, אנחנו כן רוצים לקדם את זה במסלול פינני בינוי, לאן זה יגיע, אני לא יודע, אבל זה ככה, זה הבשורה שאנחנו מקדמים את הפרויקט כרגע, דבר שני, הייתה המלצה לשמור על הדירות קטנות ואני חושב שזה הערה לא כל כך טובה, כי אנחנו צריכים לעשות, אז לכל דירה ממ"ד, וזה הולך ל - , בעצם להפוך את כל, לעשות את זה את כל החזית המרחפת הזאתי כביכול, זה הולך להפוך אותה לגוש בטון שהולך להיות מאחורה, אני חושב שזה לא כל כך מוצלח, כי זה יחסום את כל האוויריות, אז אני חושב שכדאי לעשות פה,

שרון דינור:

תראה, אני חושבת שזה הבעיה הכי קטנה שלכם, ונדבר על זה אחרי שנפתור את ה - ,

יובל בר:

בסדר,

שרון דינור:

כאילו אני חושבת שה - , לא רצינו שיהיה חיבורים ב - , בחלק ש - , הוא החלק לשימור, כדי שלא נקבל כל מיני תוצאות לא אחידות ש - , צריך לשמור עליה,

יובל בר:

אולי כדאי לחשוב על שתי דירות, משהו כזה, אבל לא להוריד את זה עם גוש ממ"דים, שבעצם מייצר איזה חסימת בטון, של כל ה - , של כל החזית של הבניין לאחורה, כל הדבר, כל הפתיחות הזאתי היפה הזאתי נעלמת. אז אני חושב שזה הערה לא טובה. אבל אנחנו רוצים לקדם את זה במסלול פיננסי בינוי.

יוחנן וייצמן:

אם אתם הולכים לחלופה הזאתי המצומצמת, לאיזה, לכמה קומות תגיעו?

יובל בר:

אני לא יודע לענות, אני עכשיו עשינו פה חתך, עשינו פה חתך,

יוחנן וייצמן:

כן, אני מניח שיש לכם יועץ עסקי שאומר, שהמכפיל צריך להיות משהו מסוים,

יובל בר:

כרגע המכפיל ביחידות דיור,

יוחנן וייצמן:

המכפיל במטרים, עזוב אותי.

יובל בר:

במטרים, במטרים אני,

יוחנן וייצמן:

המכפיל ביחידות דיור הוא שקר,

יובל בר:

זה צריך לעבוד בדיקה שמאית כמה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

יובל בר:

בשביל להגיד בדיוק כמה אנחנו זה, זה צריך לעבוד בדיקה שמאית.

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא רוצים להגיע למצב שאתה,

יובל בר:

אני אין לי אינטרס להשתולל בגובה פה, אני לא חושב שאני רוצה להכיל כמה שאני יכול בגובה הכי סביר, אבל אני לא רוצה, להגיע למצב שאני לא מגיע למכפיל המינימאלי, שזה התקן.

יוחנן וייצמן:

המגרש לידכם מה הגובה שהוא קיבל?

יובל בר:

אני כרגע, הגשנו,

יוחנן וייצמן:

הצמוד אליכם בפינה שראינו בסיור, כמה הוא קיבל?

יובל בר:

הוא 9 קומות,

יוחנן וייצמן:

9,

חיים כהן:

מה גודל המגרש שמה?

יובל בר:

מה גודל המגרש שמה? די דומה לגודל שלה, רואים אותו,

שרון דינור:

כן,

יובל בר:

רואים זה שתי החלקות האלה.

איציק שוויקי:

כאן היה דירוג, לא רואים אותו כ – 9.

יובל בר:

אני מדבר שב - ,

יוחנן וייצמן:

9 בכל מפלס, או 9,

יובל בר:

9 מדורג,

איציק שוויקי:

כן, מדורג, הוא מדורג.

יובל בר:

בסדר, אבל הוא קיבל 9. אני רוצה, אני לא,

יוחנן וייצמן:

אבל הוא בדירוג,

איציק שוויקי:

לא, הוא שם,

יובל בר:

זה אותו אחד, זה שתי,

איציק שוויקי:

66, כתוב 66,

יוחנן וייצמן:

67, 68,

איציק שוויקי:

,66

יובל בר:

זה ביחד רץ, כן.

יוחנן וייצמן:

עוד דבר דיברנו עם אליאס, דיברנו על פתיחת מעבר כל זה, זה קורה פה?

יובל בר:

לא, בוורסיה שהגשתי שאני מיישר את החזית, זה בא ממש בטבעיות לעשות את זה, אני יכול להתאמץ עם המעברים,

שרון דינור:

אנחנו חשבנו שזה לא,

יוחנן וייצמן:

המעברים זה לא נכון?

שרון דינור:

המעבר הזה שבתוך אמצע של בניין, שבסופו של דבר מתנהג כמו פרטי, וכל הבניין הזה יגיב בלהציב חומות וגדרות כלפי מעבר ציבורי, למה הוא נחוץ, יש פה גן שיש לו, הוא פונה לרחוב, מה? מה מאוד נחוץ?

יוחנן וייצמן:

אבל למה לחבר אותו לרחוב העליון?

שרון דינור:

כי אין בזה צורך,

יוחנן וייצמן:

הוא (לא ברור),

שרון דינור:

הוא מאוד נגיש, כאילו, אז אני אומרת לעבור, איפה אתה מכיר הוכחה שבעבר באמצע של בניין פרטי עובדת כ - , חוץ מקומוניזם.

יובל בר:

לא, השבוע,

יוחנן וייצמן:

מתכננים את זה ככה,

שרון דינור:

אנחנו חשבנו שזה לא משהו להתעקש עליו, ראינו שזה היה,

אורית לנדסמן:

בקומת קרקע אני חושבת שזה,

יובל בר:

אחד הדברים שהצענו זה להרים,

שרון דינור:

תראו, אם קומת הקרקע כולה תהיה מסחרית אגב, או ציבורית, אולי באמת אפשר,

יובל בר:

כיום,

יוחנן וייצמן:

סביר להניח שקומת הקרקע לא תהיה של היוזם,

שרון דינור:

לא, למה סביר להניח? אני לא יודעת מה,

יוחנן וייצמן:

נבקש מהם הפקעות, בואי הם הולכים לבנות 100 דירות אנחנו לא, זה יגיע לוועדה המקומית, הוועדה המקומית לא, אין מצב,

יובל בר:

אנחנו לא בונים 100 דירות, פחות אנחנו בונים,

יוחנן וייצמן:

פחות מ – 100 דירות?

יובל בר:

כן, אנחנו לא יכולים להכניס פה יותר.

יוחנן וייצמן:

כמה? כמה מבוקש בגדול? 80, 90?

יובל בר:

סדר גודל של 85 דירות,

יוחנן וייצמן:

85 דירות, אז יש שמה צורכי ציבור,

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

הם יצטרכו מעון יום, יצטרכו גני ילדים, הם יצטרכו בית כנסת,

יובל בר:

מה?

שרון דינור:

כמה שטח?

יובל בר:

הדירות הן לא דירות גדולות, הם לא דירות, הם דירות של 75, 80, יכול להיות שיהיו פחות דירות אם אנחנו נאחד, אם יהיה דרישה,

איציק שוויקי:

אם אתה עושה דירות של שתי חדרים, אתה יכול,

יוחנן וייצמן:

אנחנו, אני מודה על האמת, שוב זה קטמון זה לא רחביה, אבל הוועדה המקומית,

איציק שוויקי:

לא, סטודנטים,

יוחנן וייצמן:

לא מאוד אוהבת לראות דירות גדולות היום, כי היא מפחדת מדירות רפאים, בוא,

יובל בר:

לא, לא, נכון,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מכירים את הכיס של הצרכן הישראלי, ואת הכיס של ה - ,

יובל בר:

הבסיס שעשינו לזה, דירות,

יוחנן וייצמן:

אני מדבר ככובע של וועדה מקומית, לא ככובע של (לא ברור).

יובל בר:

לא, אני יודע,

ציפי רון:

הרפאים,

יובל בר:

אבל אני, אבל הבסיס שעשינו זה דירות די קטנות, יכול להיות שיהיה מצב, שאם יהיה ביקוש, נעשה פה ושמה איחודים, אבל הבסיס של ה - 85 דירות, זה על דירות,

יוחנן וייצמן:

אני יכול להרגיע אותך, יהיה ביקוש, יהיה ביקוש וישלמו גם יותר.

יובל בר:

אבל אני רציתי להגיד על המעבר שבוורסיה הראשונה שהראינו, אנחנו כרגע הבניין הוא קצת שקוע, אז כל קומת העמודים שלו בכלל לא נראית מרחוב, (לא ברור) טיפה להגביה את זה, ואז אפילו, אפילו אין מעבר, התחושה הזאתי שבן אדם הולך ברחוב ורואה משקיף לעבר בפארק, אני חושב שזה ייחוס, אני לפי דעתי,

לורה ורטון:

זאת אומרת בלי, אז לא צריך,

יוחנן וייצמן:

אני נורא אהבתי את המעבר שמה,

לורה ורטון:

(לא ברור) את המעבר.

יוחנן וייצמן:

שוב, אני יכול להגיד שאם זה היה בשכונה שלי, הייתי נלחם על מעבר, אני לא,

יובל בר:

אני חושב שזה ייחוד של הפרויקט.

שרון דינור:

אני לא רוצה, אם אתה שואל אותי, האם צריך בגלל המעבר הזה, להצדיק עכשיו בניינים של 15 קומות במושב הגרמנית,

יוחנן וייצמן:

לא, חלילה, המעבר לא אמור להצדיק קומות,

שרון דינור:

זהו.

אורית לנדסמן:

אבל יש עוד דבר,

יוחנן וייצמן:

למעט קומת המעבר,

אורית לנדסמן:

יש את המפולס,

יוחנן וייצמן:

בוא נירגע,

איציק שוויקי:

הדיון הקודם שהיה, לפני 15 שנה,

יובל בר:

נשאר אותו ככה.

אורית לנדסמן:

נכון, אז יש את המשולש עם העצים, וזה גינה קטנה,

איציק שוויקי:

שרון, שרון,

אורית לנדסמן:

זה עוד דבר יותר יפה,

יוחנן וייצמן:

אני ראיתי לא על הציבור,

אורית לנדסמן:

סבבה.

יוחנן וייצמן:

מה יש ממנה,

אורית לנדסמן:

סבבה.

יוחנן וייצמן:

לא, זה בסדר, אבל,

אורית לנדסמן:

החוויה של הירוק ברחוב קיימת,

שרון דינור:

אני לא רוצה שזה יהיה עכשיו, הדבר הזה, זה עכשיו (לא ברור).

אורית לנדסמן:

הוא שייך למקום אחר, שזה בסדר גמור לא חייבים לקשור להם את הכול, בייחוד יהיו כאן דירות בקומות קרקע, ואני לא חושבת שמישהו שקונה כאן דירה ירצה שמישהו יעבור לו הלוך חזור.

שרון דינור:

עוד פעם, המעבר, המעבר מבחינתי הוא רעיון באמת מאוד מאוד יפה, ואידיאליסטי, אבל אני לא מוכנה שהוא יהיה הסיבה שבגללה נתנו מעבר, ועכשיו אנחנו חורגים מכל הדברים האחרים שיותר חשובים,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב אני מסכים, לא, אני מסכים לזה, לגבי הערך של לעלות עוד שתי קומות בשביל מעבר התשובה היא - לא. לעלות את קומת המעבר,

אורית לנדסמן:

גם לסובב את הבניין,

יוחנן וייצמן:

התשובה היא – כן,

אורית לנדסמן:

ולא,

יוחנן וייצמן:

לסובב את הבניין, אני לא בטוח,

שרון דינור:

אין פה שתי, אין פה אופציה של שתי קומות בכל,

יובל בר:

אני פתוח ללסובב, או לא לסובב, אבל,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה לריב על זה שוב, יבוא המינהל הקהילתי מישהו מתחנן למעבר, והוא יהיה צודק, היו שם בשטח, המעבר הזה, הוא,

שרון דינור:

אתם לא צריכים לשכנע אותי בזה, שמעבר זה דבר חיובי, אני יודעת, אבל אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

אני חייב להודות שאת,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

שהייתי פה לפני 11 שנים, את לימדת אותי שמעבר זה חשוב,

שרון דינור:

מעבר זה נורא חשוב, וגם כל התדריכים של, של התכנון היום מדברים על מעברים בכל מקום כמה שיותר וזה,

ציפי רון:

נגישות, הנגשה של שטחים פתוחים מעברים,

שרון דינור:

תראי,

יוחנן וייצמן:

בתור עיר אנחנו צריכים את זה,

ציפי רון:

ההיבט, ואנשים רוצים לגור שם, אז זה לא, זה לא תמיד מסתדר ביחד.

יוחנן וייצמן:

לא אמרתי שצריכים לעבור דרך החדר מדרגות שלהם, אבל, הם ייתנו מעבר.

ציפי רון:

גם דרך החצר, כי מעבר אנשים נשארים במעבר, יכולים לעשות שם,

יוחנן וייצמן:

ממילא הולך להיות פונקציה, המעבר יהיה פונקציה ציבוריות בכל מקרה. בין אם האדונים הנכבדים פה ירצו, בין אם לא.

איציק שוויקי:

בוועדת שימור שהייתה לפני 15 שנה,

יוחנן וייצמן:

נכון? חיים,

איציק שוויקי:

לעשות מעבר,

יוחנן וייצמן:

יש מצב שה – , המעבר שקומת קרקע לא תופקע? לא,

ציפי רון:

אבל התוכנית הייתה אחרת.

יוחנן וייצמן:

בוא לא נשקר.

ציפי רון:

החיים,

איציק שוויקי:

אבל בשביל זה לא בנו,

ציפי רון:

זה כמו שהיום כל מי שגר בקומת הרחוב, מנסה לעשות חומה (לא ברור), שלא יציצו לו,

יובל בר:

אני גר ב - , אני גר בקטמון.

ציפי רון:

קשה להתווכח חיים של אנשים מבקשים.

יוחנן וייצמן:

הוא מבקש את הקומה?

יובל בר:

אני גר לא רחוק, ואני מטייל הרבה פעמים, גני קטמון שזה שטח ציבורי, וזה ממש נחמד, ממש
נחמד,

יוחנן וייצמן:

טוב, אני לא אגע. אמי יש לו דעה?

שרון דינור:

ברור שהוא תומך,

יוחנן וייצמן:

אני דיברתי על הנושא של המעבר.

שרון דינור:

הנושא של המעבר, הוא הכי פחות חשוב פה בתוך הסיפור הזה כרגע,

יוחנן וייצמן:

אני לא מרגיש ככה,

שרון דינור:

כן, אני אומרת עוד פעם אנחנו, המעבר לא יכול להיות תירוץ להצדיק את כל החריגות,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא לא יכול תירוץ להחזיק את הכול,

שרון דינור:

אז יופי, אז אם אתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

גם המעבר, והפונקציות הציבוריות,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

שיהיו שמה,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

בין אם, שוב זה לא נעים לאומר, אומר חיים, זה תלוי כמה יללו בוועדה בהפסדים.

יובל בר:

אני רואה יתרון, אני רוצה להדגיש עוד דבר, בוורסיה שאנחנו מיישרים את הבניין, הבינוי נהיה הרבה יותר קל, הוא נהיה הרבה יותר,

אורית לנדסמן:

אבל אתה הורס ובונה, אתה עושה זה באמת יותר קל,

יובל בר:

בסדר, הוא נהיה,

אורית לנדסמן:

כי אתה לא בונה,

יובל בר:

יותר קל, אני לא,

אורית לנדסמן:

ברור,

יובל בר:

אני לא חושב שזה, אני לא מפריע,

שרון דינור:

רגע, הוורסיה המועדפת עליכם פה, בוא נשים אותם רגע שנייה, היא ה - ,

יוחנן וייצמן:

הבנתי שזוהי עם ההמלצה שלכם, אפילו שאני פחות.

אורית לנדסמן:

בעיני זה הכי גרוע.

שרון דינור:

אני לא יודעת, אני לא שמעתי את זה,

יוחנן וייצמן:

הוא אמר זה בדבריו.

יובל בר:

אני לא רוצה הכול במשולש הזה, שזה אנשים נופלים על הרצפה, אבל אני גם הולך עם ההמלצה שלכם, אבל אני עדיין חושב שזה הדבר הכי טוב.

שרון דינור:

אתה, אני רוצה לשאול איזה חלופה,

יוחנן וייצמן:

ד', הוא אמר שהוא רוצה את ד',

יובל בר:

אני אוהב את חלופה א', אבל אני גם מוכן,

יוחנן וייצמן:

נכון, הוא טען נכון,

שרון דינור:

הנה זאת,

יוחנן וייצמן:

הבנתי, אני שמעתי שאמרת את זה,

יובל בר:

ואני חושב שזה חלופה היא מאוד פשוטה, מאוד הגיונית, היא, היא עושה מאמץ לא להרוס את הערך השימורי המשמעותי לפי דעתי, יש דעות אחרות זה בסדר, אני לא, אבל,

שרון דינור:

אין לכם כאילו,

יובל בר:

היא מקלה מאוד על היזם,

שרון דינור:

מה? מה הערך השימורי המשמעותי פה בחלופה הזאת?

יובל בר:

לשמור על הגוש, על הגוש של הבניין ההיסטורי, לשחזר אותו במדויק, ויש לנו את היכולת, כי יש לנו תוכניות ממש מדויקות של הדבר הזה, זה קל לעשות, זה לא. גם היזם הוא לא נמצא פה בלחץ שהוא צריך להתאמץ לבקש הקלות בגובה, כי פה, הוא יכול, הוא יכול למצות. אני חושב זה מה שאני רואה,

שרון דינור:

למה? למה החלופה הזאת,

ציפי רון:

החלופה הזאת גם כל הצומח, כל העצים פחות או יותר נעלמים. אנחנו, אנחנו חוזרים להיות מדבר.

יובל בר:

אבל,

ציפי רון:

לנו יש אינטרס בכל זאת,

יובל בר:

לא, אבל זה לא,

ציפי רון:

אנשים גרים בסביבה הזאת,

יובל בר:

זה לא מדויק, כי גם התוכנית שאושרה היום, יש הרבה הרבה העתקה של עצים, עכשיו רוב העצים הבוגרים הם ממש נמצאים על הרחוב, אנחנו רוצים לשמור אותם.

יוחנן וייצמן:

זה הם רוצים.

יובל בר:

אנחנו רוצים לשמור אותם, חוץ מזה אנחנו גם רוצים לטעת עוד, עוד עצים כמה שאפשר, בכל השטח הזה הפתוח שנשאר בשביל לעשות את זה, אני לא יודע, אם היית רואה את התוכנית שאושרה, היית

רואה שהנזק ל - , ברגע שעושים פה איזה חניון וזה נוצר איזה נזק שצריך אחר כך, אין שום פרויקט לא נוכל לשמור עליו.

איציק שוויקי:

השאלה שלי, קו הבניין הזה, מהקו הבניין היסטורי,

יובל בר:

קו בניין הזה הוא מתלכד עם קו הבניין,

איציק שוויקי:

לא, השאלה,

יערה שאלתיאל:

הקו ההיסטורי הוא באלכסון,

איציק שוויקי:

השאלה,

ציפי רון:

תזיז אותם.

איציק שוויקי:

התוכנית הזאתי, הבית הזה,

ציפי רון:

לא,

יערה שאלתיאל:

הוא לא ככה, הוא באלכסון,

ציפי רון:

הוא באלכסון,

יערה שאלתיאל:

המקור הוא באלכסון, היום מה שיש, הבניין הוא רוצה חצר משולשת,

ציפי רון:

לא, לא, הבניין (לא ברור) מיישרים.

יערה שאלתיאל:

עכשיו רגע, את אומרת העצים של, את רוצה לשמור עליהם, הם בחצר המשולשת שנשארה?

אורית לנדסמן:

כן, כן,

ציפי רון:

בחצר הקדמית, כמה ש - ,

יערה שאלתיאל:

ואתם עם החנייה,

ציפי רון:

לא, לא,

יובל בר:

זה בכל התוכניות,

ציפי רון:

אני לא מדברת רק על העצים האלה, מאחר שרוב הבנייה יהיה על הבניין קיים וסביבתו, אז ככל שניתן לשמר עצים כמה שיותר. כי זה האיכות של הסביבה הזאת,

יערה שאלתיאל:

לא, אבל מבחינת החנייה,

ציפי רון:

וגם, אז פה,

יערה שאלתיאל:

אם הם נשארים עם הבניין המשולש, כמו שהבניין היום.

ציפי רון:

נכנסים לחנייה,

יערה שאלתיאל:

ועושים את הבניין,

יובל בר:

עושים (לא ברור) בעצים,

יערה שאלתיאל:

חלופה ד', כמה החלופה ד', יכולה לשמור על העצים?

ציפי רון:

אז בואו נישאר,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להראות לנו תמונות של הבניין קיים להעלות אותו שנייה?

ציפי רון:

מקסימום, הבנייה,

יוחנן וייצמן:

הבניין קיים תעלה שנייה,

ציפי רון:

הבניין קיים ומעט מאחוריו, מה שצריך לבדוק, זה הכניסה לחנייה, שהיא תהיה בצורה מינימום האפשרי.

איציק שוויקי:

וייצמן, וייצמן,

ציפי רון:

בסביבה, כי המשמעות הגדולה של (לא ברור).

יערה שאלתיאל:

גם עצים אני רואה במשולש, ואם ד', שאנחנו בעצם בונים על זה, אז שיכול ש - , זאת השאלה,

איציק שוויקי:

אבל מה,

ציפי רון:

מה של הסביבה זה מפה, זה העצים,

יוחנן וייצמן:

נכון, על זה צריך לחשוב, יופי, כל הכבוד לך.

יובל בר:

כל התוכניות שאושרו פה, גרמו נזק לעצים, ואני, מאוד חשוב לי העצים מאוד חשובים לי, הירק מאוד חשוב לי, אנחנו רוצים,

יוחנן וייצמן:

אצל מי העכבר?

איציק שוויקי:

הירק,

יוחנן וייצמן:

אפשר להעלות הדמיה של הבניין? לא הדמיה, תמונה של הבניין,

איציק שוויקי:

מה שאתה רוצה, שום עצים שם.

יוחנן וייצמן:

התיק תיעוד,

איציק שוויקי:

לא אחד, מההצעה שלך אפילו עץ אחד לא נשאר,

יערה שאלתיאל:

לא, מההצעה, אבל ההצעה,

יוחנן וייצמן:

אדון חיים, אני רוצה שהחברים יראו את הבניין, בוא, אני באמת רוצה קצת למקד את הדיון,

לורה ורטון:

כן, אני,

יוחנן וייצמן:

קודם כל הגענו למסקנה ועל זה אני מנסה להבין, שצריך לשמר, ועל חשבון השימור, או מקבל גובה, שאני,

ציפי רון:

אין בעיה עם זה,

יוחנן וייצמן:

אולי הפוך, אולי לא נשמר ונוריד גובה? מי אמר שהשימור פה חשוב? אני שואל שאלה, בניין מ – 1900, לא, בעיצוב יש משהו, יש לנו,

יערה שאלתיאל:

עזוב רגע את המבנה עצמו, אני חושבת שיש ערך לצמחייה,

יוחנן וייצמן:

כל הכבוד, אני שם איתך, בדיוק זה מה שרציתי לומר, לשמה אני חותר,

ציפי רון:

אבל גם,

יוחנן וייצמן:

אני אומר השימור פה, עם השימור של האדריכלות,

יערה שאלתיאל:

לא, אני לא אמרתי שהערך לבניין אין ערך, זה לא מה שאמרתי.

יוחנן וייצמן:

לא אמרתי שאין לו ערך, השאלה,

יערה שאלתיאל:

לצמחייה יש ערך.

יוחנן וייצמן:

השאלה אם יש פה התנגשות של ערכים, ונושא של גובה, נושא של מעברים, נושא בכלל,

יערה שאלתיאל:

אז בוא,

יוחנן וייצמן:

אם כן לשמר, יכול להיות שהחלטה, לשמר, היא לא מופרכת, אני לא אמרתי,

איציק שוויקי:

יוחנן, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

אבל השאלה מי אמר, למה?

איציק שוויקי:

יוחנן, מניסיון של בנייה,

יערה שאלתיאל:

מ – ד' אפשר לשימור,

איציק שוויקי:

עם עצים גבוהים כאלו,

לורה ורטון:

ב – ד' אין.

איציק שוויקי:

לא נשארו העצים,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל מה התב"ע הוא שלך,

איציק שוויקי:

אני יכול להראות לך (לא ברור) בירושלים, שהיו עצים לשימור, והם נעלמו, למה? כי הם התייבשו. מלון, מלון, איך קוראים לו? אוריינט, תעשה את כל מלון אוריינט, זה עצים גדולים ענקיים, כולם,

יוחנן וייצמן:

בוא, אתה יודע מה? אז שוויקי בוא, בוא נלך, בוא,

יובל בר:

גם במה שאפשר ראיתי,

יוחנן וייצמן:

בוא נחשוב איך אנחנו מרווחים מתב"ע מאושרת, למה שאתה אמרת, למה שאדריכלית יערה אמרה, אני שמה,

ציפי רון:

ולמה שאני אמרתי,

יוחנן וייצמן:

זה הרבה יותר חשוב למה שאת,

ציפי רון:

אני חושבת שיש,

יוחנן וייצמן:

גם את אמרת עצים,

ציפי רון:

חשיבות עצומה לשמור על המרקם הירוק, אם אפשר להוסיף על הבניין לא אכפת לי להתפשר, אולי מעט על הגובה, ולבדוק טוב טוב איך נכנסים לחנייה,

יוחנן וייצמן:

אני רואה שכולם כמעט אומרים את אותם מילים,

ציפי רון:

איך נכנסים לחנייה,

איציק שוויקי:

חניות,

ציפי רון:

אבל יש התחייבות, אבל התחייבות לשמור על העצים, ככל האפשר, זאת אומרת על המרקם, זה הכול. עכשיו אם יהיה ממש לכל אחד וזה, זה כבר דברים נוספים,

יובל בר:

אני לא חולק עליהם,

יוחנן וייצמן:

בואי, נראה לי שיש פה כמעט,

ציפי רון:

אני מוכנה להתפשר בגובה, כי הבניין,

יוחנן וייצמן:

תמימות דעים על הנושא הזה,

ציפי רון:

וייצמן, אם הבנייה,

יוחנן וייצמן:

אז בוא, אפשר לראות את הנספח עצים שלכם של התב"ע הקודמת, של התב"ע חדשה, בואו, אני רוצה ללכת הפוך, סליחה על התנועה שאני עושה.

שרון דינור:

הנה, הנה.

ציפי רון:

היפכה מסתברא,

יובל בר:

שימו לב,

יוחנן וייצמן:

מה?

יובל בר:

זה מה - , זה מהחלופה שהגישו,

יוחנן וייצמן:

זה החלופה שהוגשה כעת, אתה יכול להראות לנו אחד ליד השני תב"ע קודמת?

יובל בר:

את מה להראות קודם?

איציק שוויקי:

תראה לנו במסך מפוצל את התב"ע הקודמת.

יובל בר:

אני לא יכול להראות,

יוחנן וייצמן:

שאלה הכי טיפשה בעולם,

יובל בר:

אני לא יודע איך לעשות את זה.

יוחנן וייצמן:

אני מודה שאני גם לא,

אורית לנדסמן:

זה אחד אחרי השני.

יוחנן וייצמן:

אז אחד אחרי השני.

יובל בר:

לא.

שרון דינור:

אתם צריכים שאני,

יוחנן וייצמן:

בוא נראה מה הנזק שגורמת התב"ע הזאתי, לעצים, נראה איזה עצים, בוא נבוא מהכיוון הזה,

יובל בר:

אפשר לראות פה,

שרון דינור:

מה זה?

יובל בר:

אפשר לראות שהעצים לעקירה,

שרון דינור:

רגע,

יובל בר:

כל הצהובים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו רואים, ומה הם?

יובל בר:

כל העצים,

איציק שוויקי:

והאדומים ששמת זה מחוץ למגרש בכלל. באמת, זה (לא ברור).

יערה שאלתיאל:

איך נכנסים בכלל לחנייה,

איציק שוויקי:

כל העצים ש - ,

יערה שאלתיאל:

ומה התוואי שלה?

ציפי רון:

הורדנו את הכניסה לחנייה,

יערה שאלתיאל:

ומה התוואי שלה,

יובל בר:

אני יודע,

ציפי רון:

את המיקום שלה,

יובל בר:

אני יודע בהצעה שלנו,

ציפי רון:

ככה שהיא תפגע במינימום האפשרי.

שרון דינור:

איזה תב"ע קודמת זאתי?

יוחנן וייצמן:

לא, התב"ע המאושרת, התב"ע המאושרת לא התב"ע ההיסטורית,

שרון דינור:

התב"ע מאפשרת,

יוחנן וייצמן:

התב"ע קופרשטוק.

שרון דינור:

התב"ע מי קופרשטוק?

איציק שוויקי:

לא, זה של,

יוחנן וייצמן:

של אמציה סליחה,

שרון דינור:

איציק שוויקי:

אמציה אהרונסון,

שרון דינור:

היא לא אושרה אף פעם, סליחה,

יובל בר:

היא לא אושרה,

יוחנן וייצמן:

היא לא אושרה?

איציק שוויקי:

לא אושרה, לא אושרה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו, הבנתי,

שרון דינור:

בגלל זה לא הבנתי מה את זה,

יוחנן וייצמן:

בוא, בוא נראה בכל אופן את התב"ע המאושרת,

איציק שוויקי:

את ההצעה שלו, אמרתי את ההצעה.

יוחנן וייצמן:

את ההצעה שאישרנו לפני 2000 שנה,

יערה שאלתיאל:

פה זה להוריד,

שרון דינור:

אני בודקת, רגע,

איציק שוויקי:

15 שנה זה היה,

רחלי דיאמנט:

ההצעה של אהרונסון?

ציפי רון:

את ההתחדשות העירונית,

יובל בר:

כן,

רחלי דיאמנט:

יש אותה במצגת,

ציפי רון:

תבי"ע שמה על המגרש הפינתי.

שרון דינור:

יש אותה במצגת?

יובל בר:

יש, יש,

שרון דינור:

שלכם פה?

ציפי רון:

תסתכל, אתה רואה את זה פה, (לא ברור).

יובל בר:

בוא נראה את המצגת שלנו,

ציפי רון:

עכשיו ראיתי את זה,

איציק שוויקי:

אני אמרתי לך, הנספח העצים,

שרון דינור:

אני רוצה לגשת,

ציפי רון:

הם רוצים את (לא ברור).

שרון דינור:

זה החלופות?

רחלי דיאמנט:

זה המצגת שהייתה פתוחה כבר,

יערה שאלתיאל:

כאילו ד' נותן גם וגם.

ציפי רון:

הנה רגע, תראה את התוכנית,

שרון דינור:

פה?

ציפי רון:

אתה הראית לפני זה את התוכנית,

שרון דינור:

הנה,

יובל בר:

הנה, הנה,

ציפי רון:

הסביבה שלה.

יוחנן וייצמן:

זה התוכנית הלא מאושרת?

איציק שוויקי:

כן,

יובל בר:

שימו לב את כל העצים הצהובים שיש פה עקירה.

ציפי רון:

הכול עקירה.

שרון דינור:

אגב אבל,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל זה התוכנית הקודמת.

ציפי רון:

לא, לא, ראיתי את התוכנית של הבניינים שצמודים,

יובל בר:

יש לנו אולי הפרש בעץ אחד.

יוחנן וייצמן:

אז למה כתוב פה שימוש? למה כתוב (לא ברור) כאן?

שרון דינור:

התב"ע לא אושרה, היה פה, תמ"א/38,

יוחנן וייצמן:

התב"ע, זה היה תמ"א.

יובל בר:

כן, יש הפרש בעץ אחד אולי שפה, אולי אנחנו מחסלים אותו, ו - , אנחנו נטע אותו במקום אחר, אבל תראו כמה עצים עקרו פה.

יערה שאלתיאל:

רגע, עכשיו לפי ד', איפה בחלופה ד', איפה בכלל נכנסים, ומה,

יובל בר:

הרעיון הוא,

יערה שאלתיאל:

התת-קרקע,

יובל בר:

בוא נציג את זה,

יערה שאלתיאל:

מה הגודל?

יובל בר:

רגע, בוא נחזיר ונראה,

לורה ורטון:

זה ד' או? איזה מהם זה ד'?

יובל בר:

אנחנו, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

תראה,

יובל בר:

גם פה, וגם התוכנית שלנו נכנסים מפה,

יוחנן וייצמן:

במקומו זה ד',

יובל בר:

פה בחלקה,

לורה ורטון:

כן,

יובל בר:

ואנחנו רוצים להיכנס פנימה.

לורה ורטון:

אבל זה באלכסון,

אורית לנדסמן:

נכון,

יובל בר:

עכשיו יש פה את ה - ,

אורית לנדסמן:

אלכסון,

יובל בר:

מה ש - , הדברים האלה, אנחנו שומרים על כל העצים שנמצאים פה בחזית, אז אנחנו אולי את העץ הזה, ואולי גם את העץ הזה אנחנו, ההבדל היחידי שאנחנו עושים פה שונה ממה שאושר.

ציפי רון:

למה את אלה (לא ברור) באמצע שמה?

יובל בר:

אנחנו יכול להיות, אני חושש אנחנו נצטרך לעקור אותם, ולעשות להם העתקה למקום אחר.

יערה שאלתיאל:

איזה עצים אלה?

יובל בר:

העצים הם מאוד גדולים, העצים,

יערה שאלתיאל:

איזה עצים אלה?

יובל בר:

אורנים,

יערה שאלתיאל:

אורנים? אי-אפשר לעקור.

יובל בר:

בסדר, אבל העצים המאוד גדולים שאתם רואים הם העצים שנמצאים פה לאורך הרחוב. זה מה ש -
העצים פה הם ממש לא גדולים, אני חושב שראינו את זה גם, מי שהיה בסיור ראה את זה.

איציק שוויקי:

יש שם עצים ענקיים.

יובל בר:

יש עץ אחד מאוד מאוד מונומנטאלי שנמצא פה, התוכנית הזאת הורסת אותה, וכמעט כל תוכנית,

לורה ורטון:

כי הוא באמצע.

יוחנן וייצמן:

כי הוא במרכז המגרש, נו, אותו (לא ברור).

ציפי רון:

למה כל העצים מהצד הזה,

יובל בר:

אבל,

לורה ורטון:

מצד שמאל?

ציפי רון:

לכריתה?

יובל בר:

זה לא מה שהם מציעים, זה מה שאושר להם בתב"ע.

איציק שוויקי:

לא, לא,

שרון דינור:

לא, יכול להיות שיש לזה סיבה, יכול להיות שהם,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שהם יבדקו, זה יכול להיות מיליון סיבות, כן,

יערה שאלתיאל:

ולמה אתם עוקרים את ה - , יש פה עוד עצים צהובים שהם,

יובל בר:

זה לא אנחנו, זה מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

זה ההיתר של התמ"א ההיתר המאושר של התמ"א.

יובל בר:

זה לא שלנו,

אורית לנדסמן:

זה ההיתר שהייתה,

יובל בר:

אנחנו,

יערה שאלתיאל:

אבל אין סיבה זאת אומרת אפשר יהיה לשמור אותה, יש שמה איזה שלושה,

יובל בר:

לא,

יערה שאלתיאל:

שהם על קו הרחוב,

יובל בר:

בגלל שמה, (לא ברור),

שרון דינור:

חנייה תת קרקעית,

יובל בר:

החנייה תת קרקעית,

יערה שאלתיאל:

לא, אני מדברת על, על אלה, אם הבנתי נכון אז זה נגיד את אלה אי-אפשר יהיה לשמור, אבל את אלה על פניו,

שרון דינור:

יכול להיות שעובדים, צריך להסתכל על הסקר עצים של מה שהיה אז, יכול להיות שזה עצים חולים, כאילו,

יערה שאלתיאל:

אלה על פניו,

יובל בר:

את זה העצים,

שרון דינור:

יכול להיות שזה לא עצים שאת רוצה לשמור אותם.

יובל בר:

זה עצים מסכנים הצהובים האלה.

יערה שאלתיאל:

צהובים האלה,

יובל בר:

כן,

שרון דינור:

צריך להסתכל על הסקר עצים,

יערה שאלתיאל:

יכול להיות שהם לא במצב טוב.

יובל בר:

אני לא חושב שהתוכנית שלנו היא יותר הרסנית מהדבר הזה.

יוחנן וייצמן:

בוא נזכור שבתמ"א/1 הם גם היו באים אחרי שנה מבקשים מגישים תב"ע ומבקשים להגביה.

שרון דינור:

או שכן, או שלא,

יוחנן וייצמן:

או שכן, או שלא.

שרון דינור:

מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

אנחנו בתוך עמנו יושבים,

שרון דינור:

לא, הגענו למצב שאנחנו וועדת ניבוי עתידות, לא ידעתי,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל זה לא וועדה, אנחנו וועדת רואים את הנולד כן.

שרון דינור:

לא, כאן אני לא זוכרת במושבה גרמנית שיש לי תמ"א/38 ש - ,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל זה לא,

שרון דינור:

עשו את זה, לא,

יוחנן וייצמן:

עכשיו יש פה גם,

שרון דינור:

עד שפה פורצים כבר בתמ"א/38,

יוחנן וייצמן:

יש פה נושא של,

שרון דינור:

הוועדה מחוזית ממש לא מוכנה שום, בפער שהגיע בתמ"א/38 להוסיף עליו מילימטר.

יובל בר:

דבר אחד, אני יכול להגיד,

יוחנן וייצמן:

את יודעת כמה זה קורה כן.

יובל בר:

דבר אחד אני יכול להגיד,

שרון דינור:

פה במושבות? לא, ממש לא, הם ממש שומרים על זה, אני לא מכירה, אפילו עכשיו היה, היה לי,

יוחנן וייצמן:

שבוע שעבר תב"ע בסמכות, תשאלו את אמי, לא, לפני שתי וועדות,

שרון דינור:

במקומות של שימור? אני לא מכירה,

יוחנן וייצמן:

שימור, השלמה של קומה חמישית,

שרון דינור:

ההשלמה של קומה, בוא, זה לא אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

היו מגיעים להשלים מה? כאילו,

יובל בר:

אבל מה שאני כן יכול להגיד, בהצעה הראשונה, אני יכול עם הגובה יכול להיות בקונטרול, כי פשוט זה נוח לזים לבנות, זה מייצר סיטואציה שהזים בונה ותאוותו באה בידו, וכל בתקנים הוא מקבל את מה שהוא צריך. כשאני עושה את הפרשה על האלכסון, אני עוד פעם אני חוזר ואומר,

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור) הגובה.

יובל בר:

אני יכול בגובה, אני הרבה פחות יש לי ביטחון, שאני יכול לעמוד בדרישות של,

יוחנן וייצמן:

כמה מטרים יש לך על ה - , בקומה מה - ? חלופה זאת,

שרון דינור:

הוא גם לא יודע מה התקן 21, יש פה הרבה דברים,

יוחנן וייצמן:

לא יודע,

שרון דינור:

רב הנסתר על הגולל,

אורית לנדסמן:

כשאנחנו בונים עליו את תלי תלים,

יובל בר:

לא, אבל אני יודע,

אורית לנדסמן:

אם זה, אם הוא יכול זה סיטואציה אחת, אם הוא לא יכול,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אורית לנדסמן:

זה סיטואציה אחרת,

יובל בר:

אני יודע ש - ,

אורית לנדסמן:

שאז מתחילים לחשוב,

יובל בר:

אני יודע שאני,

אורית לנדסמן:

מה עושים,

יובל בר:

אני יודע שאני, אני יורד בצורה משמעותית באחוזי הבנייה, אם אני עושה את ההוספה.

אורית לנדסמן:

אני אומר לי את זה,

יוחנן וייצמן:

בוא תגיד לנו כמה יש לך בקומה,

ציפי רון:

אני לא יכולה להבין,

יוחנן וייצמן:

את חלופה א', כמה חלופה ד', אנחנו,

יובל בר:

בחלופה א',

יוחנן וייצמן:

כמה מטרים במקומם, וכמה,

יובל בר:

אנחנו כמו השכן 9 קומות,

יוחנן וייצמן:

לא, שאלתי כמה מטרים יש בקומה.

יובל בר:

לקומה?

יוחנן וייצמן:

כן, כמה מטרים, כמה, מה התכסית של הקומה במטרים? 400 מטר, 200 מטר? 800 מטר?

יובל בר:

את זוכרת? שנייה אחת,

יוחנן וייצמן:

אתה לא בשלב של היתר, אבל בטוח שיש לך את זה,

אורית לנדסמן:

יש את זה שאולי,

יובל בר:

הנה הופיע.

אורית לנדסמן:

זה יישמר,

יוחנן וייצמן:

זה 2 דונם על מגרש.

יובל בר:

כן, זה מה שאנחנו רגילים ל - , אבל אין פה, זה לא (לא ברור).

אורית לנדסמן:

מה שהציע אמציה, זה בעצם זה הלא כלכלי?

יובל בר:

של אמציה לא היה, לא, לא, זה לא,

יוחנן וייצמן:

לא, השאלה אם זה 12, תראה אני לא,

דובר לא מזוהה:

9 קומות,

יוחנן וייצמן:

צריך לראות את ההערה של,

איציק שוויקי:

לא בהכרח,

יובל בר:

לא, האמת היא,

אורית לנדסמן:

נכון, כי אמציע הוא כל כך כלכלן, שאני מפתיע שזה,

איציק שוויקי:

זה (לא ברור) הזה, לעשות מה שנקרא אחרי,

ציפי רון:

רווח נוסף.

יוחנן וייצמן:

יש אבולוציה, אנחנו מכירים את זה.

אורית לנדסמן:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אף אחד לא נולד אתמול.

ציפי רון:

לא,

איציק שוויקי:

לא.

אורית לנדסמן:

התיאבון גדל שם השנים.

יובל בר:

אבל לפי התחשיב שלי, הייתי צריך, לפי התחשיב המהיר שעשיתי, בחלופה ד', בין 2 ו- 3 קומות נוספות בבניין.

יוחנן וייצמן:

כמה כתוב שכל קומה?

יובל בר:

בשביל, בשביל להגיע ל - ,

יוחנן וייצמן:

חצי?

יערה שאלתיאל:

זה אותו מטר מרובע?

יובל בר:

אותו מטר.

יוחנן וייצמן:

להביא אותנו לכזה גובה, מה הבעיה שמה?

יערה שאלתיאל:

זה נראה לי קצת מוזר, כי זה כאילו תופס את כל השטח זה לא, להבדיל, שני קוביות זה כאילו,

יובל בר:

בניין שעשיתי לה אז, הבניין שעשיתי,

יוחנן וייצמן:

אבל תקן 21 אומר (לא ברור) מה נעשה?

יובל בר:

גדול, מחולק ל – 4 דירות.

יוחנן וייצמן:

לכן אני רוצה להבין,

יובל בר:

ההמלצה שלנו (לא ברור) עוד אחד, בניין גבוה.

שרון דינור:

500 אחוזי בנייה יצא לי.

ציפי רון:

זה עוד חלופה?

שרון דינור:

170 שמאושר להם, להגיע אליו, זה לא המצב הקיים.

אורית לנדסמן:

500?

שרון דינור:

לפני שלקחתי את העיקרי מתחת,

יערה שאלתיאל:

התב"ע (לא ברור) 170?

יובל בר:

אני לא חושב שהיא מחשבת נכון,

שרון דינור:

(לא ברור) אתה,

יובל בר:

אני,

שרון דינור:

אני הסתכלתי על הזה,

יובל בר:

לא, נכון, אבל חילקת את זה,

ציפי רון:

משנים את הבניין,

שרון דינור:

לא חילקתי לכלום,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) 14,

יובל בר:

לא, אני מדבר בכללי,

יערה שאלתיאל:

וכמה את מגיעה עם זה ב – 9 קומות?

שרון דינור:

לא, אחוזי בנייה לא עושים לפי קומות, עושים לפי שטח שנדרש.

יערה שאלתיאל:

כן,

שרון דינור:

אנחנו הגענו לפי 3 לפי מה שמותר,

יוחנן וייצמן:

בוא תקן 21,

שרון דינור:

מה? (לא ברור),

אורית לנדסמן:

אולי נכון, אז למה?

יוחנן וייצמן:

מגיע לוועדה,

אורית לנדסמן:

בסדר, יש לך בעיה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שהמחוזית,

אורית לנדסמן:

זה לא כלכלי עכשיו. עדיין אנחנו לא מקבלים,

ציפי רון:

שרון, אם הולכים על חלופה,

איציק שוויקי:

אם אני אלך,

ציפי רון:

אז אני מציעה לתת סעיף נפרד במיוחד לעצים, זאת אומרת שזה יהיה בתוך כאילו חלופה ד',

יוחנן וייצמן:

אז צריך לקבוע את זה כמדיניות,

ציפי רון:

על האופי של המקום,

איציק שוויקי:

בסדר, זה לא קשור.

ציפי רון:

כי אנחנו עוד לא יודעים, איך נכנסים לחנייה בחלופה הזאת,

שרון דינור:

מקבלים פה גם פטור מהיטל השבחה?

יוחנן וייצמן:

יש שמה 25%,

שרון דינור:

פה זה האזור של מה?

יוחנן וייצמן:

של חצי היטל השבחה. אני אומר, אני מכיר,

יובל בר:

אני לא בקיא בשמאות, עדיין לא הגענו,

שרון דינור:

לא, העיר הזאתי זה משהו, לוקחת את האזורי עם הערכי קרקע הכי גבוהים שלה, ומבטלת על כל הדברים בשביל,

יוחנן וייצמן:

לא, חוק שקד הולך לעשות סדר בנושא הזה, אבל עוד כמה חודשים.

שרון דינור:

חוק שקד בכלל לא בטוח יחול על משהו שמסומן לשימור בתוכנית, נכון? כאילו,

יוחנן וייצמן:

זה מסומן לשימור,

שרון דינור:

ברור בתוכנית האב ברשימת שימור, הוועדה,

יוחנן וייצמן:

תוכנית האב זה לא,

שרון דינור:

וועדת השימור אישרה את זה לאישור, ולכן יש לה מעמד סטוטורי לפני החוק, אתר לשימור והוא,

יוחנן וייצמן:

אם הוא ברשימת שימור אז הוא אתר לשימור,

שרון דינור:

לא, חוק שקדש לא חל עליו, כן, היה אתה אחרי זה,

יוחנן וייצמן:

אם הוא ברשימת שימור, חוק שקד לא חלה עליו, ברור.

שרון דינור:

נו, אז זהו, זה מה שאני אומרת, תעשה סדר.

יוחנן וייצמן:

הוא ברשימת שימור?

שרון דינור:

כן, כן, ברור,

ציפי רון:

צריך,

שרון דינור:

זה כבר, אתה יודע כמה שנים?

איציק שוויקי:

רשימת שימור ב - ,

יוחנן וייצמן:

הבניין הזה הוא אושר ברשימת שימור?

איציק שוויקי:

כן, כן,

שרון דינור:

כן, מזמן, גם,

איציק שוויקי:

של זה, שעשו את תוכנית האב,

יובל בר:

לשימור ב'.

ציפי רון:

תוכנית האב אבל לא,

לורה ורטון:

המושבות,

ציפי רון:

אבל לא, אבל לא ב - ,

אורית לנדסמן:

אפשר להוסיף עליו,

איציק שוויקי:

לא, בוועדת שימור,

שרון דינור:

אפשר לעשות, אפשר גם, בוא אני אגיד לכם סוד, שהוועדה הזאתי היא לא שמעה, גם אחרי חלופת
שקד אפשר יהיה להגיש תוכניות בסמכות הוועדה המחוזית,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

כמו שאתם יודעים, כמו עכשיו,

יוחנן וייצמן:

ברור,

שרון דינור:

אין שום בעיה.

יוחנן וייצמן:

זה לא הולך להשתנות.

שרון דינור:

כן, אפשר, זה לא מונע ממנו לעשות דברים בעתיד, פשוט החלופה עצמה במסלול הזה לא חלה.

יוחנן וייצמן:

הוא צבוע ירוק ב - ? הוא ברשימה,

שרון דינור:

ברור,

יוחנן וייצמן:

שקד לא חל עליו, אז זה לא משנה, אבל, אבל זה הרגע לדון בו.

שרון דינור:

זה בעיה.

ציפי רון:

זה מגרש,

יוחנן וייצמן:

השאלה,

ציפי רון:

זה מגרש דומיננטי בערכיות לכולם,

יוחנן וייצמן:

בערכי, תראי אני יש פה שאלה, שאני באמת לא יודע, אני הצבתי את ה - ,

ציפי רון:

הבנייה המפורסמת בתקופת,

איציק שוויקי:

לפני 15 שנה, הוא גם לשימור.

ציפי רון:

העצים זה חלק מהמרקם, ואי-אפשר לוותר על זה,

איציק שוויקי:

לפני 15 שנה,

ציפי רון:

בדיוק נכנסת החנייה מה קורה זאת אומרת, גם ליזם, אני לא יודעת מי יקנה את הדירות שמה, אבל
כיום של הבניין שתהיה איכות חיים, אנחנו, גדול ולהפוך אותו למדבר ולשנות פה את הכול.

יוחנן וייצמן:

הוא לא ענה, שאלתי אותו את השאלה הזאת.

שרון דינור:

בוא לא נדון, למה אנחנו צריכים,

יוחנן וייצמן:

אני מוכן לא לדון, אני מוכן להיות שמה.

שרון דינור:

תעשה את השיעורי בית, תחזור תגיד לנו כמה,

יוחנן וייצמן:

אני מוכן, אני מוכן לעשות מה שלא עשינו בסיוור, ויכול להיות שטעיתי, להגיד לו שלא יביא לנו
שמאות, של 50 דפים,

שרון דינור:

אבל איך הוא מתקדם,

יוחנן וייצמן:

לפחות סקיצה של שמאות.

שרון דינור:

אם אתה, אם אתה מגיש תוכנית אתה אמור להגיש את זה עם שמאות בסיפור של התחדשות עירונית, לא יכול להיות שהם לא יודעים כאילו.

יובל בר:

הרבה פעמים מגיעים לשמאות בשלב יותר מאוחר.

שרון דינור:

אבל אתה מציע,

יוחנן וייצמן:

זה חלק,

שרון דינור:

300% בנייה באזור שימור, בבניין לשימור, אם לא נדרוש את זה, אז איפה כן נדרוש את זה? כאילו,

יוחנן וייצמן:

אני אסביר לך מה, אני אלך מהכיוון ההפוך,

ציפי רון:

לא, מהתוכנית מהסקיצה המוצעת כאן, רגע בסקיצה המוצעת, יש כאן 9 קומות תוספת מעל הבניין לשימור,

שרון דינור:

אני לא חושבת, הוא קיבל את אותו דבר, (לא ברור).

ציפי רון:

הוא מקבל 9 ועוד 3,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

אני חושבת שהמצב הנכנס,

ציפי רון:

זה 10 קומות, זה לא יכול להיות,

שרון דינור:

יש לו דירות, לא של 30 מטר של הנורית,

יובל בר:

לא, אני לא, זה דיון שאני לא יכול,

שרון דינור:

אז אני אומרת,

אורית לנדסמן:

הערך של זה, כמוסד שונה לגמרי מערך של דירות מגורים,

שרון דינור:

הייעוד הוא ייעוד למגורים, אבל הדירות הם אפשר להשוות אותם לדירות של כל מיני,

אורית לנדסמן:

גם חדר.

שרון דינור:

אנשים שזקוקים לפינוי בינוי, בקטמונים ובקריית יובל, הם יסתכלו על הדבר הזה ויגידו איך יכול להיות, איפה ההגינות?

ציפי רון:

הדירות קטנות,

אורית לנדסמן:

זה לא (לא ברור),

ציפי רון:

הם רק בבניין לשימור נניח, וגם לא בטוח, כי הוא אמר עכשיו שיכול להיות שיאחדו דירות, כי ירצו דירות יותר גדולות. הבנייה מעל זה, המוצעת כאן היא 9 קומות מעל הבניין לשימור, עכשיו 9 קומות מעל הבניין לשימור זה הרבה מאוד לשכונה.

אורית לנדסמן:

לא, הערך,

ציפי רון:

זה נכון שיש מגדל אחד שם בסביבה, אבל זה לא אומר שאנחנו רוצים יותר,

שרון דינור:

מגדל קיבל 9 קומות גם זה,

יערה שאלתיאל:

זה גם פחות,

ציפי רון:

בסדר, אנחנו קראנו,

שרון דינור:

גם היה הרבה,

יערה שאלתיאל:

אבל זה עדיין פחות. וזה עדיין פחות.

יובל בר:

אנשים מגיעים לפי 3,

ציפי רון:

בסדר,

יובל בר:

אנחנו לא מגיעים ל - ,

ציפי רון:

אבל,

יובל בר:

אנחנו ב – 1.8,

ציפי רון:

אבל יש לנו עניין גם לכם,

שרון דינור:

כי יש לך דירות של (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אדריכל יובל, אני חייב תשובה, מה הקונטור ב – א', מה הקונטור ב – ד'? אני לא יכול לחשוב עם זה, סליחה שאני כל כך בוטה,

יובל בר:

אני צריך, מה?

איציק שוויקי:

מה הקונטור של קומה?

שרון דינור:

(לא ברור).

יובל בר:

מה הקונטור של הקומה?

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

של הקומה החדשה, המוצעת,

יוחנן וייצמן:

החדשה, ישנה,

לורה ורטון:

לא, לא ישנה.

ציפי רון:

גם של הישנה לא קיבלנו בעצם. גם של הישנה של הבניין לשימור לא קיבלנו את הקונטור של דירה או משהו, לא עדיף כלום. כמה דירות,

יובל בר:

בקומה, בקומה של,

שרון דינור:

סליחה, 15 מטר הדירה, תסתכלו, ראיתם את הזה?

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

לא, צריך להבין, אי-אפשר להשוות את זה לרחל אמנו השני, זה לא דירות.

יוחנן וייצמן:

לא משנה, הוא יבוא בסוף עם תקן, אנחנו הרי, אני לא שמאי, איך יודע שה - , במטרים זה צריך,

שרון דינור:

אני מצטטת הרבה את שרית אריאלי, היא אמרה עם כל הכבוד למילה הכתובה, עוד לא התגרשנו מהשכל הישר. דירות של 15 מטר, זה לא דירות מגורים,

יערה שאלתיאל:

זה לא דירות, זהו.

שרון דינור:

זה לא יכול להיות שמתייחסים אליהם ככה.

ציפי רון:

אז יחברו אותם לדירות,

יובל בר:

אז החלופה א' כרגע, התכסית של, שזה קצת פחות מ – 1000.

יוחנן וייצמן:

כ.

יובל בר:

של חלופה ד', זה יוצא 70% מהחלופה א', מבחינת השטח קומה.

יוחנן וייצמן:

זה ה - , אז אני מציף שאלה לוועדה, ובוא נחשוב אחרי שיהיה לך תשובה. בהנחה ש - , בהנחה, אני אומר בהנחה שחלופה א',

ציפי רון:

10 קומות,

יוחנן וייצמן:

אומר לו 8 קומות, אז חלופה ד' תגיד לו 12 קומות,

ציפי רון:

אבל יש פה 9 קומות בחתך שהוא הראה לנו,

יוחנן וייצמן:

אני לא, אני שאלתי כעת על תקן 21. אני בכוונה הלכתי אחורה. אני לא, לא נמצא בעולם אדריכלי כעת, רק בעולם השמאי, לצורך השיחה הזאת כמובן.

לורה ורטון:

סבבה זה נכון.

יוחנן וייצמן:

עוד רגע נגיע לנושא האדריכלי,

אורית לנדסמן:

כן, אבל אנחנו, הנושא האדריכלי הוא תולדה שאחרי שיש לנו נתונים,

יוחנן וייצמן:

אלף אחוז, ברור. במאה אחוז, אבל אני אומר, ככל שהתקן 21 יקבע לו 8 קומות ב - א', הוא יקבע לו 12 קומות ב - ד'. השאלה אם זה מה שאנחנו רוצים לראות.

אורית לנדסמן:

אני רוצה קודם כל לדעת, ואחרי זה להחליט, אני חושבת שזה יותר נכון.

יערה שאלתיאל:

אתם בטוחים שזה 70% אתם אומרים?

יובל בר:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן כן זה השוויון,

יערה שאלתיאל:

ב – ד' היא 70% מקומה ב – א'?

יובל בר:

כן.

יערה שאלתיאל:

אני לא שוכנעת, רק מה - ,

יוחנן וייצמן:

בוא תעלה אותם, תעלה אותם שוב.

יובל בר:

אני חושב שזה נראה גם בעין ככה לפי דעתי, כי בקומה, בקומה בחלופה הראשונה,

יערה שאלתיאל:

בחלופה א' קומה זה חלופה א', כי,

לורה ורטון:

קומה ב – ד' זה ש - ,

ציפי רון:

אבל בגלל זה יש את התוספת של קומות,

יוחנן וייצמן:

זה א'?

ציפי רון:

יש פה 9 קומות,

איציק שוויקי:

א' הורס את הבית.

ציפי רון:

9 קומות מעל הבניין לשימור,

איציק שוויקי:

א' בכלל זה א', א', א',

ציפי רון:

שזה בעצם 11 קומות,

יערה שאלתיאל:

א', יש,

ציפי רון:

שזה בעצם 11 קומות, הוא מבקש יותר קומות, הבניין קיים 3 קומות,

אורית לנדסמן:

א', אבל, אבל גם ל – א', רגע, ל – א' גם אין דו"ח שמאי,

יוחנן וייצמן:

אין להם דו"ח בכלל,

אורית לנדסמן:

אז הם לא יודעים גם אם זה 9 קומות, 7 קומות, או 5 קומות,

יוחנן וייצמן:

או 5 קומות, סביר להניח שזה לא 5 קומות,

אורית לנדסמן:

בסדר, אני מאמינה, שמה שעשה אמציה, אני מכירה את עבודתו שנים רבות,

יוחנן וייצמן:

כן,

אורית לנדסמן:

הוא יודע, הוא לא מתחיל בלי שידע כמה כסף שיוצא ליזם שלו, אחרת לא היו לוקחים אותו. ולכן,

שרון דינור:

מה? אז אולי נשאר את ההיתר שאושר, כי יצא לו,

אורית לנדסמן:

בסדר, ראיתי.

איציק שוויקי:

אבל היזם מוכר את זה בשביל לעשות.

יוחנן וייצמן:

שלום ישראל.

ישראל קלרמן:

שלום.

אורית לנדסמן:

בסדר, אז אני אומרת,

איציק שוויקי:

בוא נעשה,

אורית לנדסמן:

ואצל אמציה כמה קומות היה? 5 נדמה לי. 5, מ – 5 הגענו ל – 9,

ציפי רון:

הגודל של הבינוי,

אורית לנדסמן:

ע"י 17, כי 12,

יוחנן וייצמן:

כ, אבל זה תמ"א/1 השאלה אם אנחנו רוצים לראות שם תמ"א/1,

אורית לנדסמן:

אני לא, לא יודעת תמ"א/1 או לא, קודם כל אז נעשה את הדו"ח השמאי,

שרון דינור:

6.5 קומות זה היה, הריסת חלקי בניין קיים,

ציפי רון:

הריסה של הבניין,

שרון דינור:

גם שתי קומות חנייה, תמ"א/38,

יוחנן וייצמן:

תמ"א חזוק,

ציפי רון:

אבל יש לו 9 קומות על הבניין קיים,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ציפי רון:

שזה לא רע.

איציק שוויקי:

כן,

יוחנן וייצמן:

אם 6.5 בתמ"א/1 אז זה 9 בתמ"א/2, זה, בגדול בסדר. אז אנחנו מגיעים ל – 13, 14 קומות,

ציפי רון:

זה מה שהם הראו,

יוחנן וייצמן:

זה מה שאנחנו לא רוצים,

ציפי רון:

זה מה שהם הראו,

יוחנן וייצמן:

אם אנחנו מגיעים לתכסית של 70%.

לורה ורטון:

מה זה 13, 14 אבל?

יוחנן וייצמן:

קומות,

אורית לנדסמן:

קומות,

לורה ורטון:

קומות,

ציפי רון:

יש להם 3 קומות,

יוחנן וייצמן:

אין בעיה, בוא נגיד שהיו לוקחים שמה 13 קומות, ואחרי זה יתחילו לחצים של המגרשים ליד, בלי לשנות,

ציפי רון:

12,

יוחנן וייצמן:

13,

ציפי רון:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אז תן גם לי 13,

אורית לנדסמן:

נכון, נכון,

יוחנן וייצמן:

אנחנו הולכים לדרך, שתפיל אותנו.

ציפי רון:

מציעים 12 קומות, תן לי שם (לא ברור) 12 בחדר.

יערה שאלתיאל:

זה שטח על ה - , לא הוסיפו,

יוחנן וייצמן:

לא, אתם הצעתם פה 12 קומות?

ציפי רון:

אני, אני ספרתי,

יוחנן וייצמן:

חלופה ד'?

ציפי רון:

אני ספרתי את זה,

יובל בר:

חלופה ד' אני משער שנגיע ל - 13, 14.

יוחנן וייצמן:

טוב, חבריה לא אכפת לי לעשות את השאלה הזאת, חברים, לא אכפת לי שהשאלה הזאת תישאל
שהם פה, אדריכלית שאלתיאל, אדריכלית דינור תהיו איתי לדקה, בהנחה שאנחנו נותנים הנחה,
החלטה, שיהיה לפי תקן, חלופה א' או ד' עדיפה, זה השאלה.

אורית לנדסמן:

אני מעדיפה את ד'.

שרון דינור:

ד'.

יוחנן וייצמן:

ד'?

איציק שוויקי:

גם אני ד'.

יוחנן וייצמן:

הביתה.

ציפי רון:

ברור ש – ד',

יובל בר:

טוב.

ציפי רון:

ולא אכפת לי להתפשר על הקומות ד', אבל אני רוצה לראות את הכניסה לחניון, אני רוצה לראות
פרטים,

שרון דינור:

אני חיה עם זה טוב אגב, להגיד,

יוחנן וייצמן:

קיבלתי, קיבלתי.

שרון דינור:

הנושא של הקומות,

ציפי רון:

יבוא לפה עוד פעם?

יוחנן וייצמן:

לא, הם לא יבואו,

ציפי רון:

אז איך אנחנו נדע?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

ציפי רון:

שנייה, שנייה הכניסה לחניון כאן היא קריטית.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נראה, אדריכל בר, תראה לנו את הכניסה לחניון,

ציפי רון:

אני ספרתי, תאמין לי שספרתי.

יוחנן וייצמן:

מה?

יובל בר:

השם שלי זה בר, לא בר.

יוחנן וייצמן:

בר, תראה לנו את הכניסה לחניות,

ציפי רון:

כנסיית החנייה, איפה הכניסה לחנייה? לא יכולים לאשר את זה,

יוחנן וייצמן:

זה החלטה של הוועדה. אני חשבת אחרת, אבל אוקי פה את העמדה אני לא,

איציק שוויקי:

13 קומות,

יובל בר:

החלופה הזאת,

יוחנן וייצמן:

אני חושב אחרת, אבל כולם אווזים פה רק ממני, אני לא,

איציק שוויקי:

אבל הוא יכול להוריד את הקומות,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

את הקומות קצת,

שרון דינור:

נראה,

יוחנן וייצמן:

אני לא אוריד את הקומות מהתקן,

ציפי רון:

שנייה איציק,

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

את הקומות אני שולח לתקן,

איציק שוויקי:

בסדר,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אני לא מקבל החלטה על קומות בכלל, מה שהתקן נותן לו, שייתן לו.

יובל בר:

נגיד שאחרי ה - ,

יוחנן וייצמן:

כן, תסביר,

יובל בר:

החניות בחלופות האלה, אבל הוא יהיה מאוד דוחה, אבל אין מה לעשות, החנייה תמיד אנחנו כמו בחנייה של אמציה, אנחנו ניכנס מפה במקום הזה, ונעשה רונדלים, לא פתרתי את הרונדלים, כי זה פרויקט ממש קשה לעשות אותו.

ציפי רון:

רגע, אבל אתם יכולים לבדוק את הכניסה מהצד השני? זה פחות פגיעה בעצים.

יובל בר:

מהצד השני זה לא,

אורית לנדסמן:

מהחלק הגבוה,

איציק שוויקי:

מהגבוה,

אורית לנדסמן:

הוא לא יכול לרדת,

איציק שוויקי:

מהגובה.

ציפי רון:

תראה לי את מופע העצים,

איציק שוויקי:

לא, לא, אבל,

אורית לנדסמן:

אתה לא הכנסת.

יובל בר:

לא, אני מכיר את הסיטואציה שם.

ציפי רון:

אני ראיתי את המפת עצים,

איציק שוויקי:

לחפור,

יובל בר:

רגע, יש דברים שאנחנו (לא ברור).

איציק שוויקי:

אתה בא לחפור, ציפי, ציפי, העצים ימותו.

ציפי רון:

אנחנו נצטרך לראות את זה,

איציק שוויקי:

תקשיבי, את היית שם? העץ הגדול נפל בשלג.

ציפי רון:

הוא נמצא באמצע.

איציק שוויקי:

הוא נפל בשלג. הם כרתו אותו.

(מדברים ביחד)

ציפי רון:

כולם היו פתאום, כולם עכשיו נפלו בשלג.

יובל בר:

אוקי.

איציק שוויקי:

משוחררים, משוחררים.

שרון דינור:

תודה רבה.

איציק שוויקי:

תודה רבה.

יערה שאלתיאל:

תודה.

איציק שוויקי:

בסדר גמור.

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, אני רוצה רק להקריא את ההחלטה, זאת אומרת לתת את זה סעיף 2,

שרון דינור:

רגע, רגע, אני רואה גם שאת הראשון אני, זה אמרנו שיורד מסדר היום?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

כי הוא לא הגיע?

יוחנן וייצמן:

יורד מסדר היום, כן. סעיף 2 אנחנו פה במספר הקומות ייקבע לפי התקן.

מורן בן זיו:

אני רושמת את הפרוטוקול בכל מקרה אבל.

יוחנן וייצמן:

ואני בסעיף 6, כן הייתי משנה, ייבחן מעבר ציבורי ל - ,

ציפי רון:

אני חושבת שזה יהיה (לא ברור) היזם.

שרון דינור:

משהו פה לא עובד לי.

יוחנן וייצמן:

הקומת קרקע כולה תהיה ציבורית,

איציק שוויקי:

פתוחה.

יוחנן וייצמן:

תשאל את חיים, תשאל את גורא, אין,

ציפי רון:

זאת?

יוחנן וייצמן:

לא, יש שמה גני ילדים, מעונות יום,

אורית לנדסמן:

אוקי, אוקי,

יוחנן וייצמן:

בבנין של 9 קומות ההפרשה היא סביב ה - 10%,

אורית לנדסמן:

האמת גן ילדים זה יש גם היום שם, ואם תהיה את החצר שמה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אורית לנדסמן:

זה נהדר, וזה מתאים.

יוחנן וייצמן:

יהיה גן ילדים עירוני, יופקע, יוקצה, בדרך הסטנדרטית.

ציפי רון:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אנחנו יודעים מה יהיה,

אורית לנדסמן:

גם היום יש שמה גן ילדים,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא צריך להיות נביא בשביל זה. אז ככה, אז אנחנו משנים את סעיף,

שרון דינור:

שנייה רגע, אני עוד לא הספקתי לכתוב כלום, הייתה לי פה איזה תקלה. מספר הקומות ייקבע, בעצם, התקן,

יוחנן וייצמן:

אני לא, אני יודע שאני לא שלם, אבל בסדר, אני זורם.

שרון דינור:

איזה עוד סעיף אמרנו על ה - ?

יוחנן וייצמן:

סעיף 2 מספר הקומות ייקבע לפי התקן, סעיף 6 משתנה, ייבחן מעבר ציבורי לגן.

שרון דינור:

אני יכולה להוריד את זה לגמרי. אם אתה מעדיף? ייבחר או להוריד את זה לגמרי?

יוחנן וייצמן:

אני בעד, אני רוצה, אני מודה, אני רוצה את המעבר הזה.

שרון דינור:

אז להשאיר,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות ש - , לא יעבוד,

שרון דינור:

איך רצית לנסח את זה?

יוחנן וייצמן:

ייבחר, ייבחר,

לורה ורטון:

אם זה, אם הכול יהיה מסחרי או מוסד,

יוחנן וייצמן:

כל קומת הקרקע תפקע, בואו לא נשקר. יש שמה,

ציפי רון:

אני רק רוצה, אני רק רוצה לתת,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו לא (לא ברור),

ציפי רון:

שנייה, אני רק רוצה, פרטני לעצים,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אורית לנדסמן:

זה עדין, יש שם את הכול,

יוחנן וייצמן:

כן,

אורית לנדסמן:

יש שם את המכולת, ובתי קפה, וחנות לכלי חשמל, והכול. גם רחוב הל"ה הוא הרחוב המסחרי,

יוחנן וייצמן:

הוא רחוב ה - , ברור,

אורית לנדסמן:

נכון? עם האוטובוס וכדומה, וזה דווקא (לא ברור) כזה.

ציפי רון:

אוקי, אני רוצה, וייצמן אני מבקשת,

יוחנן וייצמן:

אני שואל שאלה את הוועדה, אבל תחליטו אתם, שוב, האם אתם רוצים להגביל מספר הקומות וכלל,

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

דקה, תן לי,

איציק שוויקי:

לפי תקן,

יוחנן וייצמן:

תן לי, אני רוצה, אני שואל שאלה האם אתם רוצים להגיד, במידה והתקן מעלה אותו ל – 15, אני זורק מספר באוויר, שנראה שהוא לא יהיה, אז אנחנו מבקשים לחזור לחלופה א', או להכניס את הסעיף הזה.

איציק שוויקי:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, קיבלתי. אני אתכם.

יערה שאלתיאל:

מה שכן אפשר לשקול,

יוחנן וייצמן:

כן,

יערה שאלתיאל:

זה בחלק ה - , אני לא יודעת איזה צד זה, לכיוון הגינה האחורית,

יוחנן וייצמן:

אחורית כן,

יערה שאלתיאל:

כן, אפשר שמה לעבות הבינוי אם צריך להגדיל את,

אורית לנדסמן:

נכון,

יערה שאלתיאל:

להגדיל את שטח הקומה,

ציפי רון:

הקומה,

אורית לנדסמן:

יש את ה – (לא ברור) עם רגל כזאת לפה אחורה.

יוחנן וייצמן:

תעלי שוב את חלופה ד', אדריכלית דינור.

אורית לנדסמן:

עם הרגל אחורה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) נכון?

יערה שאלתיאל:

אתם רואים שיש רגל, רגל בסגול שמה? למעלה? אפשר לעבות אותו.

אורית לנדסמן:

נכון,

יערה שאלתיאל:

זה אפשר.

ציפי רון:

אני, אני לא בטוחה בזה,

שרון דינור:

אני לא חושבת שאנחנו צריכים לכתוב זה פה,

ציפי רון:

מבחינה עירונית, ואני לא בטוחה שאני רוצה,

שרון דינור:

זה לא ברמת רזולוציה כזאת.

ציפי רון:

זה יכול גם להשליך על הגינה.

אורית לנדסמן:

הוא לא ישליך, זה גינה,

יוחנן וייצמן:

יללה, סיימנו.

ציפי רון:

רגע, רגע, לא סיימנו, אני מבקשת סעיף פרטני לעניין העצים, כי פה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ציפי רון:

העצים זה ככה, נבלע בסעיף 1,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ציפי רון:

אז אני מבקשת לתת להם סעיף פרטני,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים, אני מסכים,

שרון דינור:

אני רואה חשיבות רבה מאוד,

איציק שוויקי:

בית אלישבע בשימור, נכון?

ציפי רון:

לעשות כל מאמץ לשמר על מירב העצים הבוגרים בחלקה, והנושא ייבחן שוב בעת, בעת הגשת התוכניות המפורטות.

איציק שוויקי:

שרון, בית אלישבע זה לשימור?

שרון דינור:

ומה היה? סליחה? כן, בית אלישבע זה לשימור, אני פשוט באמצע משהו, רגע,

איציק שוויקי:

כי למה? כי צריכים,

ציפי רון:

יש את סעיף 2, או תקראי לזה איזה מספר שאת רוצה,

שרון דינור:

תסתכל, הוועדה רואה חשיבות בשימור העצים הבוגרים במגרש כן,

ציפי רון:

היא רואה חשיבות מיוחדת בשימור העצים, והתוכנית תיבחן שוב לעת הגשת, לעת התוכנית, שימור העצים בצורה פרטנית.

יוחנן וייצמן:

בוא נגיד שבשלב ההיתר ייבחן שוב,

ציפי רון:

את הרשימה הכריתה והשלמות, והשלמות, ונטיעה חלופית, אבל יעשה כל מאמץ לשמר את העצים הבוגרים בחלקה. עכשיו אני חושבת שיש עוד דבר אחד, אנחנו לא ראינו,

אורית לנדסמן:

אבל אז,

ציפי רון:

את העניין של החנייה, של הכניסה לחנייה, שזה מאוד משמעותי, גם לעניין של עצים בכלל, אז אני הייתי מבקשת שזה ייבחן בצורה מפורטת. זה לא יחזור לוועדה כאן, אבל,

שרון דינור:

מה? איזה? סליחה?

לורה ורטון:

הכניסה לחנייה,

ציפי רון:

הכניסה לחנייה, הנושא של הכניסה לחנייה, צריך להיבחן בצורה כזאת, ש - , להקטין ככל הניתן את הפגיעה במרקם ה - , במרקם העצים מהסביבה, יבחנו את זה בעת הגשת התוכנית המפורטת.

שרון דינור:

הנה כתבתי.

אורית לנדסמן:

אפשר גם להגיד משהו על הגדרות שהם יהיו בפתירות לרחוב? כדי לאפשר את ה - ,

יוחנן וייצמן:

זה תוכנית אב,

אורית לנדסמן:

בדיוק עצים,

לורה ורטון:

לכן מה?

איציק שוויקי:

הכול שמה דירות הם,

אורית לנדסמן:

אוקי,

איציק שוויקי:

(לא ברור) הנמוך בכלל.

אורית לנדסמן:

אין בעיה,

שרון דינור:

טוב.

יוחנן וייצמן:

עוברים לנרקיס.

איציק שוויקי:

נרקיס, לא?

יוחנן וייצמן:

אני מודיע ככה, לדעתי הבניין הזה צריך להיות לשימור מחמיר רק בגלל ההיסטוריה שלו בוועדת שימור. אבל.

ציפי רון:

בגלל ההיסטוריה שלו בוועדה,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אורית לנדסמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

עכשיו באמת אני רוצה לומר לספר, התיק, ההחלטה הקודמת שלנו שהייתה קצת מפאיניקית הגיעה לוועדה המקומית, וחטפתי שמה קיטור של שופכים מהיושב ראש וממנהל, ממנהל האגף,

ציפי רון:

עביט, עביט של שופכים.

יוחנן וייצמן:

עביט של שופכים.

שרון דינור:

למה? כי זה היה פעם (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כי מיסטר וייצמן היקר, האם אתה יודע להביא החלטה, ולא לבלבל לנו את המוח. אני טענתי שההחלטה היא די ברורה, וועדת שימור רוצה לראות את ה - , אוהבת מאוד לראות שימור, אבל שיחליטו לפי התב"ע. זה היה ההחלטה, שהוועדה המקומית החליטה כי התב"ע, זה הייתה החלטה שלנו בפעם הקודמת. ו - , אני מה שאני מבין כעת, אני לטעמי אני חושב, אנחנו נאשר את החיזוקים החיצוניים, כבר קבענו בחוץ, נמשיך הלאה.

יערה שאלתיאל:

המשמעות של ה - ,

יוחנן וייצמן:

מה?

יערה שאלתיאל:

המשמעות של ההחלטה,

איציק שוויקי:

זה המשמעות?

שרון דינור:

למה צריך,

יערה שאלתיאל:

להרוס את המבנה.

שרון דינור:

(לא ברור) שלהם, עוד פעם בשביל דיון?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה דקה לדבר על זה,

ציפי רון:

ההחלטה שלכם,

יוחנן וייצמן:

את יודעת למה? הצטרפה אלינו סגנית מהנדס העיר ענבר וייס.

ענבר וייס:

היי.

איציק שוויקי:

היא גם אדריכלית העיר.

יוחנן וייצמן:

אדריכלית העיר סליחה,

איציק שוויקי:

וגם אדריכלית העיר,

יוחנן וייצמן:

שלום, הצטרף גם יושב ראש וועדה מקומית,

שרון דינור:

בואו רק נקרא את ההמלצה שהייתה פה, זה שורה וחצי, בוועדה הקודמת ב – 23.11, החלטת הוועדה וועדת השימור סבורה כי חיזוק הפנימי נכון המתאים למקרה במבנה לשימור. וועדת השימור מבקשת מהוועדה המקומית לבחון את פתרון החיזוק המוצע ביחס לתב"ע.

יוחנן וייצמן:

זה טוב שהיושב ראש וועדה מקומית,

שרון דינור:

ואז,

יוחנן וייצמן:

וגם אדריכלית העיר הצטרפו אלינו.

אורית לנדסמן:

לא ביקשו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני שמעתי (לא ברור).

אורית לנדסמן:

מזה נולד ה - ,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה, אני סיפרתי להם קודם שבועדה המקומית אתה ויואל שבת, שפכתם עלי קיטור של שופכים, ואני טענתי שהחלטה היא די ברורה, ואנחנו שלחנו לוועדה המקומית, ההחלטה היא החלטה של הוועדת שימור הייתה בפעם הקודמת אני מסכים, אנחנו היינו מעדיפים לראות חיזוק פנימי, רוצים לראות חיזוק פנימי, אבל ש - , אנחנו נותנים את הכבוד לוועדה המקומית, להחליט לפי התב"ע. לשנות לפי התב"ע כנראה שניתן לעשות חיזוק חיצוני, לפי התב"ע 184523,

ענבר וייס:

מהנדס שימור צריך להגיע,

שרון דינור :

דיברנו על זה.

יוחנן וייצמן :

מה?

שרון דינור :

כן,

ענבר וייס :

דיברנו שמהנדס השימור צריך להגיע לפגישה.

יוחנן וייצמן :

היה בקודמת.

ענבר וייס :

מהנדס לא היה,

אורית לנדסמן :

לא רק שהוא לא הגיע, דיברנו איתו בטלפון והוא אמר - לא אמרו לי את האפשרות הזאת, אמרו לי בסך הכול תעשה חיזוקים חיצוניים,

ענבר וייס :

נכון,

אורית לנדסמן :

אם הייתי יודע שרוצים,

שרון דינור :

הם הנחו אותנו לעשות את זה,

יוחנן וייצמן :

אז בוא נשאל,

אורית לנדסמן :

הנחו אותנו למה שנוח להם, ולא מה ש - , מה המשמעות של זה.

יוחנן וייצמן:

לא, הנושא שנשאר שם זה חיזוקים פנימיים הוא ברור, כי יש שם דיירים.

אורית לנדסמן:

אבל לגבי החיזוקים החיצוניים,

יוחנן וייצמן:

מה?

ענבר וייס:

מה ברור מכוח התב"ע?

יוחנן וייצמן:

התב"ע, אז יש שני תב"עות שחלות במקום, על המקום, יש תב"ע מוקדמת, נקודתית על הבניין הזה שאוסרת חיזוקים חיצוניים, לא הותר. יש לנו את התב"ע של דרום נחלאות, שאושרה אחרי זה, עוד רגע (לא ברור) יעביר את זה יותר טוב ממני,

ענבר וייס:

אבל היא לא מפורטת.

יוחנן וייצמן:

היא מפורטת. מפורטת, ניתן מכולה להוציא היתרים,

ענבר וייס:

זה לא יקרה, החיזוקים מה שקוראים חיזוק חיצוני לקיר הזה, ברגע שיפרקו את האבן, ויגיעו ל - , לציימוק של הבטון, שיש מאחורי זה, הקיר לא, בקושי יחזיק מעמד. זאת אומרת כאילו המשמעות של החיזוק החיצוני, אף אחד לא יוכל לגור בתוך הדבר הזה תוך כדי עבודה, זה אתה משאיר משהו מאוד מאוד דל, גם צריך להבין הבטון יצוק בתוך האבן,

אורית לנדסמן:

בתוך האבן,

יוחנן וייצמן:

כן,

ענבר וייס :

זאת אומרת זה לא שיש לך אבן רווח בטון, ואז הבטון נשאר,

אורית לנדסמן :

זה אבן בטון כזאת,

ענבר וייס :

כן,

אורית לנדסמן :

שהבטון נכנס,

ענבר וייס :

תסתכלו על החתכים שמצורפים פה, הם מסבירים בדיוק את העניין.

יוחנן וייצמן :

מה?

ענבר וייס :

המשמעות היא, הקירות האלה יתפרקו, המשמעות של הדבר הזה זה בזמן העבודה,

יוחנן וייצמן :

אני לא יודע מה שמת את זה,

ענבר וייס :

לא יישאר בניין, הקירות האלה יתמוטטו, זה לא יחזיק מעמד,

יוחנן וייצמן :

אם יישארו שם,

ציפי רון :

אי-אפשר להחזיר אבן, בצורה כזאת שתשמור על מרצפות,

יוחנן וייצמן :

בוא נכניס את בני ונגמור.

ציפי רון:

שהם היו חלקים יפים וראויים?

ענבר וייס:

מה הבעיה להגיד?

יוחנן וייצמן:

מה?

ענבר וייס:

מה בני מה להגיד? הוא עו"ד,

יוחנן וייצמן:

לא שומע.

ציפי רון:

אז חבל,

ענבר וייס:

מה בני ידע להגיד? הוא עו"ד,

יוחנן וייצמן:

בוא, הוא עו"ד דבר פשוט, הוא רוצה להסביר את המצב המשפטי, האם לטעמו, זה גם נבחן פה, זה גם נבחן בוועדה מקומית, כולנו מכירים את הסוגיה, האם התב"ע האזורית מאפשרת, לא מאפשרת, ובא לציון גואל, אם היא מאפשרת, אנחנו,

לורה ורטון:

השאלה מה מאפשרת,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

היא מאפשרת,

איציק שוויקי:

היא מאפשרת, כן,

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

אבל,

יוחנן וייצמן:

עכשיו דרך אגב אני רוצה לומר מילה, לא מדובר פה בחיזוק חיצוני,

אורית לנדסמן:

יש שם גם עניין יישומי לא רק עניין,

יוחנן וייצמן:

מה?

אורית לנדסמן:

יש עניין יישומי לא רק משפטי.

יוחנן וייצמן:

אז אני לא, אז השכנים, תן לי לשמוע אותו. אז אותו שכן, בפנים לא ייתן לו לעשות את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אתם צריכים להתעסק,

יוחנן וייצמן:

השכן לא נותן לו, מה הבעיה?

אורית לנדסמן:

אני יודעת שזה הכול בגלל השכנים,

דוברת לא מזוהה:

וועדת ערר לא התייחסה לתב"ע.

יוחנן וייצמן:

וועדת ערר, אז יש פה, וועדת ערר אישרה להם את החיזוקים החיצוניים,

איציק שוויקי:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אומרת מחלקת השימור וכנראה בצדק, וועדת הערר הסתמכה על וועדה מקומית, שוועדה מקומית הבינה שבמחלקת שימור אישרה,

לורה ורטון:

וזה לא היה נכון.

יוחנן וייצמן:

זה לא היה נכון. בסדר, המקום הזה שהשימור מאשר או לא מאשר, אנחנו הרגע בשולחן הזה,

ציפי רון:

זה פעם שלישית,

יוחנן וייצמן:

נקבל החלטה והביתה,

ציפי רון:

זה פעם שלישית או רביעית,

יוחנן וייצמן:

זה פעם עשירית, ואני אמרתי לפני שנכנסת, את הבניין הזה צריך להיות לשימור מחמיר, רק בשביל ההיסטוריה שלה פה בוועדה. זה, מאה אחוז. תכניס אותם.

אליעזר ראוכברגר:

זה הפוך, שימור מחמיר זה לא לעשות חיזוקים פנימיים. צריך לקבוע בבניין.

יוחנן וייצמן:

עכשיו לא מדובר פה על חיזוק חיצוני, מדובר פה על פירוק והרכבה, בוא גם נחלק בינינו. מה זה משנה? הוא מפרק ויחזיר,

ציפי רון:

לא, הוא יכול להחזיר את זה, זה כבר לא יהיה, יצטרכו לשבור את האבנים, לדקק אותם, הקיר יהיה יותר עבה, לא, זה לא יכול להיות זה לא, הבניין יהיה,

אורית לנדסמן:

זה לא יתחבר, זה לא יתחבר, האבן החדשה,

ענבר וייס:

ברגע שזה יקרה, זה המשמעות היא הריסה ובנייה.

ציפי רון:

אי-אפשר להחזיר את המצב לקדמותו.

אליעזר ראוכברגר:

זה סיפור אחר, אבל הם דיברנו פה,

ציפי רון:

זה יהיה תנאי, יראו את זה מבחוץ. בניין יפה.

אליעזר ראוכברגר:

עובי, אבל עובי הוא לא,

יוחנן וייצמן:

אין הוראה ספציפית בדיקוק,

ציפי רון:

רגע,

יוחנן וייצמן:

זה לא רלוונטי,

אליעזר ראוכברגר:

יש לי את כולם (לא ברור),

ציפי רון:

רגע, כלומר יותר פשוט,

אליעזר ראוכברגר:

אין (לא ברור).

ציפי רון:

לעשות את מה שעשו בבניין,

אורית לנדסמן:

הוא גר בבית של אשתו,

ציפי רון:

בפינת אוסישקין, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

יללה בני, יש לך את השופר לכמה דקות, והביתה.

עו"ד בני גנוניאן:

שופר בקטנה.

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד בני גנוניאן:

התאספו פה באמת כל חכמי ירושלים ברוך השם, לדון בבקשה להיתר שהוגשה לפני 5 שנים לוועדה המקומית, אושרה ע"י הוועדה המקומית,

יוחנן וייצמן:

2017 הייתה לפני 5 שנים?

עו"ד בני גנוניאן:

אפילו זה עוד לפני, אבל וועדת ערר שאישרה את הפרויקט הזה, את הבקשה הזאת עם פירוק של האבן, והטמעת עמודים ואז החזרת האבן, ניתנה בספטמבר 2021, וועדת ערר,

לורה ורטון:

שהם לא הבינו את ההחלטה של וועדת שימור,

עו"ד בני גנוניאן:

הם הבינו הכול, הם הבינו הכול, נסביר,

לורה ורטון:

אבל זה,

עו"ד בני גנוניאן:

הם הבינו הכול לורה, נסביר, בסדר? כי גם אז כמו היום, טכניקת,

אליעזר ראוכברגר:

לורה, למה שאת אומרת,

לורה ורטון:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

וועדת ערר לא הבינה?

עו"ד בני גנוניאן:

גם,

לורה ורטון:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כי אני גם חושב ככה הרבה פעמים,

עו"ד בני גנוניאן:

גם,

לורה ורטון:

לא, לא, כי,

עו"ד בני גנוניאן:

הוא אומר את זה בפרהסיה,

אליעזר ראוכברגר:

גאוני,

לורה ורטון:

לא, בישיבה,

עו"ד בני גנוניאן:

בוא נראה עכשיו יהיה חילופי גברי,

לורה ורטון:

(לא ברור) חצי משפט וביקשנו שישלים את המשפט, והבנו שמדובר בדיוק ההיפך,

עו"ד בני גנוניאן:

אוקי, אז,

לורה ורטון:

הוא הציג חצי משפט,

עו"ד בני גנוניאן:

אז שנייה,

לורה ורטון:

לוועדה,

עו"ד בני גנוניאן:

טוב,

לורה ורטון:

אז זה ממש הטעיה.

עו"ד בני גנוניאן:

אף אחד לא הציג שום דבר, בוודאי לא הטעיה לורה, זה מילה מאוד מאוד חמורה, לא הייתי ככה נוקט בה בצורה כל כך חופשית.

לורה ורטון:

הצגת הדברים הייתה,

עו"ד בני גנוניאן:

בסדר? אז בוא נסביר וועדת ערר,

לורה ורטון:

חצי משפט,

עו"ד בני גנוניאן:

וועדת ערר, שום חצי משפט, משפט שלם. וועדת ערר אישרה את זה בדיוק בתצורה הזאת, בטכניקת החיזוק הזאת. קרי, טכניקה שהיא לא חיזוק מבחוח, כל הזמן נוטים פה לחשוב, כאילו יש פה חיזוק מבחוח, לא, החיזוק הוא פנימי, החיזוק הוא פנימי, טכניקת החיזוק מתבצעת באמצעות פירוק האבן, הטמעת עמודי החיזוק, השבת האבן, דיקוק לא דיקוק, זה כבר עניין טכני לחלוטין, יעשו דיקוק, אם צריך האבן בסופו של יום הבניין יראה בדיוק אותו דבר אחד לאחד. וועדת ערר אישרה את טכניקת הביצוע הזאת, אבל לא אישרה את זה כי היא אמרה - נראה לי שאפשר לאשר את זה, כי הוועדה המקומית וועדת שימור, אמרו בכתב בתשובה שלהם לוועדת ערר, אמרו אפשר וניתן לבצע את זה, גם בפן השימורי, אבל יותר מזה, גם בפן של פרשנות הוראות התוכניות החלות, יש פה תוכנית אחת שחלה על הבניין, ועוד תוכנית דרום נחלאות, אומרת הוועדה המקומית, וציטטתי את זה אם תרצו אני אגיד לך את זה כבר פעם שלישית בוועדה, אבל אני אגיד את זה עוד פעם, אומרת הוועדה המקומית המשיכה אחת עצמה בוועדת ערר ניתן, אפשר לעשות את זה, היא אומרת זה כמה פעמים "בתוכנית מופיעים עמודים בתוך הקירות החיצוניים, את ביצוע עבודות החיזוקים ניתן לעשות גם מכיוון פנים הבניין, וגם מהכיוון החיצוני של הבניין. המשיבה תטען כי נוכח העדר הסכמתו שלאור לביצוע חיזוקים מתוך דירתו, ניתן (לא ברור) תנאי להיתר, שהחיזוקים יבוצעו מכיוון החוץ, מבלי להיכנס לדירתו, בניגוד", אני, לא אני, הוועדה המקומית אומרת את זה, "בניגוד לטענת העורר, ביצוע עבודות החיזוקים ניתן לעשות גם מכיוון פנים הבניין, וגם מכיוון החיצוני של הבניין", וכולה, וכולה, ואז בסופו של יום אומרת, וועדת ערר בכל הנוגע לחיזוק המבנה, כפי שעולה מחוות דעת הנדסית שאושרה ע"י המשיבה אחת, זה אתם וועדה מקומית. הבקשה עומדת בנוהל בקרה הנדסית, כך שלא ניתן שהבקשה מונעת את חיזוק וכולה, החיזוקים ככל שיעשו בקירות הדירות מהצד החיצוני לדירות, החיזוקים נטמעו בתוך הדירות המבנה, אך הגישה לביצועם תהיה מהחלק החיצוני של הבניין. לא אני אומר את זה, וועדה מקומית אומרת את זה, וועדת שימור אומרת את זה, וועדת ערר אומרת את זה, וקובעת בהחלטתה לפני 4 שנים, או אז הגענו לבוחנת של מחלקת רישוי, שימור, כדי להוציא היתר בנייה, ואומרת לנו - לא מכירה את הדבר הזה. מה זה החלטת וועדת ערר? לא מעניין אותי, אני לא אתן לכם להיכנס מבחוח. אמרנו - סליחה? הגשנו כמובן בקשה לביזיון לוועדת ערר, וועדת ערר אמרה בואו, תחזרו וועדה מקומית, תגיד מה אתם אומרים, איך יכול להיות שאני החלטתי שניתן לעשות את זה, ואתם פתאום אומרים, שלא ניתן לעשות,

ענבר וייס:

למה וועדת ערר לא האשימה של וועדה מקומית לביזיון הערר?

עו"ד בני גנוניאן:

למה? אני אסביר לך למה, כי וועדת ערר לצערי, אין לה תכלית, לצערי אני אומר את זה אולי עכשיו צריך לעשות שינוי (לא ברור).

ענבר וייס:

היא מצאה ספק,

עו"ד בני גנוניאן:

לא, לא, מצאה שום ספק ענבר, כי אין לה את הכלי הדיוני הסמכותי, לצערי אני אומר את זה לאכוף את החלטותיה, לא במסגרת קנס, לא במסגרת ביזיון, ואני כל פעם,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא ביקשת שוועדת ערר תיכנס לנעלי בוועדה המקומית?

עו"ד בני גנוניאן:

כי וועדת, כי,

אליעזר ראוכברגר:

במקום לגלגל את זה עוד ועוד,

אורית לנדסמן:

נכון,

עו"ד בני גנוניאן:

כי אני מבחינתי, אני מבחינתי הייתי בטוח שוועדת ערר תחזיר אותי לוועדה המקומית, חברים, זו החלטה, זו החלטת וועדת ערר,

אליעזר ראוכברגר:

אתה בא ואומר, זה 5 שנים, 2000 ככה, 2000 ככה, אז בוא תגיד לה - תחתכי.

עו"ד בני גנוניאן:

יכול להיות, יכול להיות שהיית צריך לעשות את זה, אבל בוא רגע נעזוב את סעד הזמן, ולכן אני אומר, בפן גם הפרשנות של התב"ע, התב"עות וגם בפן החיזוקים ניתן ואפשר לעשות את זה, ואומרת מחלקת השימור, כאילו או דרום נחלאות אוסרות את זה, אז רק אני חייב לומר לגופו של

עניין מה שנקרא, הוראות דרום נחלאות לא אוסרות פירוק והרכבה, אלא אוסרות פירוק והרכבה של הבניין כולו אולי, ולשים אותו בצד, ואז לבנות ולהרכיב אותו מחדש. לגמרי, לגמרי, לגמרי אומרות הוראות תוכנית דרום נחלאות אומרות בדבר הזה, חיזוק הקונסטרוקציה של בניין לשימור ייעשה אך ורק בדפנות הפנימיות לא במעטפת החיצונית של הבניין, זאת אומרת אומרת בהחלט צריך לעשות את זה, בדפנות הפנימיות, ולא במעטפת החיצונית, ואנחנו לא עושים את זה במעטפת החיצונית, עמודי החיזוקים לא יוצאים בעצם מהבניין עצמו, ואומר סעיף 6.2 יש באמת הוראה שאומרת חיזוק קונסטרוקציה ייעשה רק בדפנות הפנימיות כמו פה, על אף האמור במבנים בעלי ערך לשימור שאינם בדרגה אחת או שתיים, ואנחנו בדרך הגישה 3, יוגבל הפתרונות הקונסטרוקטיבי לחלקי המבנה אשר יוגדרו לשימור בלבד. זאת אומרת אנחנו בעצם עומדים פה גם בהוראות תוכנית דרום נחלאות, גם בפן השימורי, כי אני בא ואומר עוד פעם, אנחנו החיזוק הוא לא חיצוני, החיזוק הוא פנימי, טכניקת הביצוע, לוקחים את האבנים מוציאים אותם, ממספרים שמים את העמודים,

אליעזר ראובברגר:

איפה הסעיף שזה גובר על התב"ע?

עו"ד בני גנוניאן:

ושמים בתוכו, סליחה?

יוחנן וייצמן:

אין סעיף,

אליעזר ראובברגר:

איפה הסעיף שזה גובר על התב"ע הקודמת,

עו"ד בני גנוניאן:

הסעיף,

לורה ורטון:

רק בגלל ה - ,

יוחנן וייצמן:

לא צריך,

אליעזר ראובברגר:

רק בגלל הלו"ז? זה היה תב"ע מאוחרת,

עו"ד בני גנוניאן:

המדרג, כן, המדרג בוודאי,

ענבר וייס:

מה זה לא צריך,

עו"ד בני גנוניאן:

ובהקשר הזה,

ענבר וייס:

בתוכנית דרום נחלאות,

אליעזר ראוכברגר:

הרבה תב"עות אומרים שזה,

יוחנן וייצמן:

לא, דרום נחלאות מאפשרת, התב"ע לפני דרום נחלאות לא מאפשרת.

עו"ד בני גנוניאן:

דרום נחלאות,

ענבר וייס:

אבל התב"ע של דרום נחלאות לא ביטלה,

לורה ורטון:

רגע, יש לי רק שאלה, רגע,

עו"ד בני גנוניאן:

דרום נחלאות היא תב"ע, דרום נחלאות היא, דרום נחלאות,

לורה ורטון:

רגע, למה,

עו"ד בני גנוניאן:

היא תב"ע מאוחרת, היא תוכנית כללית, היא תוכנית מתאר על אזור שלם, ולכן היא גוברת, וגם בהיבט הזה הבאתי לכם פסיקה, של בג"ץ 882/79 שאומרת, כאשר קיימות, זה הוראות התוכנית החדשה, עדיפות ומכריעות על הוראות התוכנית הישנה, ולכן גם בפן הזה,

ענבר וייס:

כן, אבל זה לא מתייחס, זה לא משווה תוכנית נקודתית לתוכנית הנקודתית, ותוכנית כוללת, לתוכנית נקודתית.

עו"ד דני ליבמן:

אבל זה לא כל כך משנה, כי גם לפי דרום נחלאות זה אותו, אותו דבר, אי-אפשר לפגוע בחזיתות,

עו"ד בני גנוניאן:

בוודאי שאפשר,

עו"ד דני ליבמן:

אין הבדל גדול,

ענבר וייס:

לפי מה?

יערה שאלתיאל:

פירוק והרכבה וזה,

לורה ורטון:

יש לי רק שאלה,

ישראל קלרמן:

לא פוגע,

לורה ורטון:

למה לא הבאתם מהנדס,

ישראל קלרמן:

איפה פגיעה?

עו"ד דני ליבמן:

אין הבדל גדול ביניהם,

עו"ד בני גנוניאן:

אין שום פגיעה,

ישראל קלרמן:

אין פגיעה?

לורה ורטון:

סליחה, למה לא הבאתם מהנדס שימור שזאת הייתה הבקשה,

יוחנן וייצמן:

החזיתות בסוף יישארו כפי שהם,

לורה ורטון:

בישיבה קודמת, (לא ברור) בדיוק, בדיוק ההיפך, ממה שאתה אומר,

ישראל קלרמן:

פגיעה זה פגיעה.

לורה ורטון:

וביקשנו יבואו מהנדס שימור,

עו"ד בני גנוניאן:

הגיע מהנדס, הגיע, מהנדס,

ענבר וייס:

לא הגיע,

עו"ד בני גנוניאן:

מהנדס,

לורה ורטון:

לא הגיע,

עו"ד בני גנוניאן:

מהנדס השימור,

לורה ורטון:

הוא לא היה,

ענבר וייס:

איפה הוא?

עו"ד בני גנוניאן:

מהנדס השימור נתן את חוות דעתו,

ענבר וייס:

זה אחר כך דיברנו,

עו"ד בני גנוניאן:

ולכן, לכן,

לורה ורטון:

הוא אמר,

ציפי רון:

שייתן ערבות לעניין הזה שהבניין לא ייפגע.

ענבר וייס:

לא, אני הייתי (לא ברור). יש לי שאלה,

ציפי רון:

שזה לא ייפגע,

עו"ד בני גנוניאן:

שנייה, שנייה,

ענבר וייס:

אפשר לבקש, אני חושבת לפחות לעניין המרפסות העגולות למצוא פתרון שלא ייגעו, רק את האזור
המרפסות העגולות,

ציפי רון:

לא ייתן לך,

יוחנן וייצמן:

בני,

ענבר וייס:

תעשו חיזוק מאחורה,

יוחנן וייצמן:

תשובה,

ענבר וייס:

מאחורה,

יוחנן וייצמן:

בני,

ענבר וייס:

בצד,

יוחנן וייצמן:

אתה מציע פה פיגימה, אומר אדריכלית ענבר וייס, לא במרפסת.

ענבר וייס:

לא במרפסת,

יערה שאלתיאל:

רגע, אבל סליחה,

ענבר וייס:

שנותן חיזוק רק (לא ברור).

שרון דינור:

הוא לא יודע לענות לך על זה.

עו"ד בני גנוניאן:

אם זה אם,

יערה שאלתיאל:

אבל איך את מחברת את הקירות האלה, עם המרפסות העגולות?

ענבר וייס:

רגע, לפני שנגיע לזה,

יערה שאלתיאל:

וזה לא (לא ברור).

עו"ד בני גנוניאן:

שנייה ענבר, שאלו פה על מהנדס שימור אז הבאנו להם את השימור, כפי שביקשנו, ואומר מהנדס שימור, עקב לסיכום, עקב טכנולוגיה של הבנייה הקיימת.

יערה שאלתיאל:

אבל אנחנו שמענו את זה בסיבוב הקודם, שמענו את חוות הדעת הזאת, וביקשנו שהוא יגיע לפה הפעם הזאת. והוא לא הגיע.

עו"ד בני גנוניאן:

אפילו ממני לא ביקשתם, אני הייתי צריך להתחנן כדי להגיע היום,

ציפי רון:

מה זה,

עו"ד בני גנוניאן:

אתם ביקשתם,

ציפי רון:

מה גובה הערבות שאתה מוכן להתחייב אליה, אם הבניין לא יחזור לקדמותו? מה גובה הערבות,

עו"ד בני גנוניאן:

מה שתחליטו,

ציפי רון:

שאתה מוכן להתחייב אליהם, מה?

עו"ד בני גנוניאן:

מה שתחליטו.

ציפי רון:

מה שתחליט?

אליעזר ראוכברגר:

החוק, יש מגבלה בחוק,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד בני גנוניאן:

מה שתחליטו בהתאם לחוק, בוא,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מוגבלים,

עו"ד בני גנוניאן:

זה לא מה שתחליטו, מה שתחליטו בהתאם לחוק.

שרון דינור:

אני לא מכירה,

ישראל קלרמן:

מה שאני אומר,

עו"ד בני גנוניאן:

(לא ברור) את זה, גם אמרנו, ניתן מספור,

שרון דינור:

יש פה 20 יחידות דיור,

עו"ד בני גנוניאן:

אני מוכן לשים את האבנים שנפרק פה (לא ברור) בחדר הזה, כדי שחלילה לא (לא ברור),

יערה שאלתיאל:

יש לי שאלה,

עו"ד בני גנוניאן:

מה שתגידו,

יוחנן וייצמן:

למה לא בלשכת ראש העיר?

עו"ד בני גנוניאן:

מה? איפה שתגידו? באמת.

יערה שאלתיאל:

יש לי שאלה, רגע, כל הדיירים מתנגדים לזה? או שזה, דיירים,

יוחנן וייצמן:

קומות התחתונות?

יערה שאלתיאל:

ספציפיים בתוך?

עו"ד בני גנוניאן:

שני דיירים,

יערה שאלתיאל:

שני דיירים, איפה המיקום שלהם יחסית לבית? איפה הם יושבים? הם יושבים בחזית החיצונית,

שרון דינור:

בחזית,

עו"ד בני גנוניאן:

כן, כן, בחזיתות,

אורית לנדסמן:

כו,

עו"ד בני גנוניאן:

ולכן הם לא (לא ברור).

אורית לנדסמן:

זה זוג מבוגר שקנה את הזה, בפנסיה שלו, שיפץ, עכשיו באים לבלבל להם את המוח,

אליעזר ראוכברגר:

כמה יחידות דיור?

אורית לנדסמן:

יש להם עוד 10 שנים לחיות,

עו"ד בני גנוניאן:

8,

אליעזר ראוכברגר:

כמה?

עו"ד בני גנוניאן:

6, 8,

ענבר וייס:

כמה קומות מבוקש?

עו"ד בני גנוניאן:

8,

יוחנן וייצמן:

עו"ד ליבמן,

אליעזר ראוכברגר:

6 מתוכם מסכימים?

ענבר וייס:

אני הייתי מציעה, כאילו אם אתם מתכוונים לאשר את זה, ואני לא, אני לא השתכנעתי שהתוכנית גוברת, אני חושבת שהשלכת הרוחב גם היא מטורפת, המשמעות היא שכל תוכנית, כל בניין מסומן לשימור,

יוחנן וייצמן:

זה דרגה 3, בוא נירגע,

ענבר וייס:

היא מחסלת אותו.

יוחנן וייצמן:

למה עשית את זה דרגה 3? יש דרגה 1, דרגה 2, דרגה 3,

עו"ד בני גנוניאן:

דרגה 3, זה מתאפשר, ענבר.

יוחנן וייצמן:

בוא נירגע, מה?

ענבר וייס:

גם אפשר,

יוחנן וייצמן:

מה?

ענבר וייס:

איזה דרגה ב – 1 או 2, מעל 1 או 2 לא היית מסתכל?

עו"ד בני גנוניאן:

אני ב – 3,

יוחנן וייצמן:

ב – 1 ו – 2 אנחנו מוגבלים גם אם נרצה, אין לי סמכות,

ענבר וייס:

הבעיה היא, שעכשיו,

עו"ד בני גנוניאן:

עכשיו הבאנו שלומי ניסים, נביא לכם את שמה שפירא.

ענבר וייס:

שנייה, תמצא פתרון בלי הגג והמרפסות האלה, שהסיכון שהם יישברו ואי-אפשר לשחזר אותם, הוא יותר גבוה, (לא ברור) שלכם.

אליעזר ראוכברגר:

משפטי מה גובר, זה לא,

ענבר וייס:

נכון, זה נכון, הוא צודק יושב ראש הוועדה, יו"ר הוועדה המקומית, שהדיון המשפטי הוא דיון משפטי. אבל אני אומרת אם אתם מתכוונים לאשר, לפחות את המרפסות העגולות, זה היופי של כל הבניין הזה, מאחורה, מלמטה, מהצד,

עו"ד בני גנוניאן:

אבל נחזיר את זה ענבר,

ענבר וייס:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

מחזירים את זה כמו שהיה.

ענבר וייס:

אבל מסבירים לנו כאן שהטכניקה להחזיר את זה היא, היא מורכבת,

עו"ד בני גנוניאן:

אבל תראי,

ענבר וייס:

זה מסובך.

עו"ד בני גנוניאן:

אבל תראי, אפשר להגיד, שנייה, אפשר להביא (לא ברור), אפשר להגיד שהבאנו, לשימור,

יוחנן וייצמן:

מרפסות אתה גם מגיע אליהם הביתה. אני גר בקומה השנייה,

עו"ד בני גנוניאן:

כן,

יוחנן וייצמן:

איך תיכנס אלי למרפסת?

עו"ד בני גנוניאן:

לא, אבל זה, את התוכנית הטמעה שאני הראיתי את זה אני יכול לבצע. אני לא סתם הראיתי, את מה שאני הראיתי אני יכול לבצע, זה אומר שלמרפסות יש הסכמה וכולה, וכולה. אבל אומרים שזה סתם, בואו חבר'ה הבאנו פה לבקשתכם, הבאנו פה מהנדס שימור, הבאנו פה את משה שפירא, הבאנו פה, הבאנו פה שלומי ניסים שאומר אפשר לעשות את זה, מוכנים להציע ערבות בהתאם לחוק, מה שתגידו. כי הוא, באמת. עכשיו אנחנו באמת לבקשה בין היתר, לחיזוק מבנה, לתוספות, רצה מ – 2017 אנחנו לא חורגים, אסור לבקשה הזאת, אסור. בוא נחלץ את העגלה הזאת.

יוחנן וייצמן:

עו"ד ליבמן, אני רוצה לשמוע אותך,

עו"ד בני גנוניאן:

בוא נחלץ את העגלה.

יוחנן וייצמן:

חברים, אני מבקש שקט.

עו"ד דני ליבמן:

אני יוצא מתוך הנחה שהתוכנית דרום נחלאות החדשה יותר, והיא גוברת, אבל היא גם אומרת לגבי שימור 3, חזיתות הפונות לרחוב עם אלמנטים אדריכליים חזיתות אחרות של אזור לשימור, הינה לשימור, ולא יותרו בהם שינויים, שינויים מזעריים בחזיתות הפונות לרחוב, חזיתות האחרות לשימור יותרו רק במידה וישתכנע מהנדס העיר כי הכוח פונקציונאלי, יותר פירוק חלקים שאינם מקוריים, זה לא שונה בהרבה מהתוכנית ה - ,

ענבר וייס:

הנקודתית,

אליעזר ראוכברגר:

דני,

עו"ד דני ליבמן:

הנקודתי,

אליעזר ראוכברגר:

דני,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מכוח פונקציונאלי,

אליעזר ראוכברגר:

אותו דבר זה נקרא שימור?

עו"ד דני ליבמן:

מה?

עו"ד בני גנוניאן:

חיזוק את זה לא פה,

אליעזר ראוכברגר:

עם (לא ברור), למה?

ענבר וייס:

זה כורח, אבל צריך להשיג הסכמות.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, שמעתי אני אומר בוא נצא מתוך נקודת הנחה ש - ,

ישראל קלרמן:

דני, דני,

אליעזר ראוכברגר:

נצא מנקודת הנחה שכן,

עו"ד דני ליבמן:

הכוונה היא,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אם יהיה קונצנזוס שזה לא יכול, אז אני לא מדבר,

עו"ד בני גנוניאן:

דני, איפה השינוי הזה?

עו"ד דני ליבמן:

השינוי שאתה נוגע,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה אפשרי,

עו"ד בני גנוניאן:

נגיעה זה לא שינוי, שינוי זה כשהאבן הייתה פה, ועכשיו הפך אותה. זה לא שינוי, זה לא שינוי,

ישראל קלרמן:

דני, זה לא שינוי,

עו"ד בני גנוניאן:

זה אפילו לא פירוק והרכבה,

ישראל קלרמן:

זה כתוב פה,

עו"ד דני ליבמן:

רגע קודם כל,

ישראל קלרמן:

הם בטוחים בזה, גם המנדט שימור אומר,

ענבר וייס:

אבל ככה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

מהנדס שימור אומר שהכול יוחזר.

עו"ד דני ליבמן:

והאם עכשיו מבחינה משפטית, אליעזר, אליעזר, תראה,

אורית לנדסמן:

אנחנו דנים פה כל כך הרבה זמן, שתנאי בסיסי הוא הסכמות שכנים. אתה יודע כמה בניינים בעיר הזאת, אין הסכמות שכנים והם לא מגיעים לשום מקום? כי צריך שיהיו הסכמות שכנים, (לא ברור). לא מסכימים,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) היא לא,

אורית לנדסמן:

אבל אין להם את הרוב,

ישראל קלרמן:

6 מ – 8,

יוחנן וייצמן:

אנחנו, בואו, אנחנו בואו נעשה,

ישראל קלרמן:

6 מתוך 8,

יוחנן וייצמן:

זה בהיתר מכוח חוק החיזוק,

אליעזר ראוכברגר:

35% שזה אפילו לא לפי מה שאנחנו מציעים לפי החוק (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

את הכף הנדרש, זאת אומרת אני לא רואה פה את ה - ,

ישראל קלרמן:

6 מתוך 8,

עו"ד בני גנוניאן:

אנחנו באמת הרבה שנים באירוע הזה, ואני בא ואומר, אחד דני לשיטתי, בסדר? זה לא שינוי, זה לא פירוק והרכבה, ציטטתי גם החלטות של וועדות ערר ובתי משפט שהדבר הזה לא בכלל מהווה שימור מלא, אני באמת אומר, אנחנו בבניין לחיזוק משבעים לפרויקט הזה, בואו וועדת ערר אישרה את זה, וועדה מקומית כבר פירשה את זה, דרך אגב אם תאשרו את זה, גם לא יכול ערר על ההחלטה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

מאיזה שנה הבניין?

עו"ד בני גנוניאן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

מאיזה שנה הבניין? מתי הוא נבנה?

עו"ד בני גנוניאן:

בוא נסתכל לבדוק את זה,

שרון דינור:

כן, תחילת המאה הקודמת,

לורה ורטון:

32,

איציק שוויקי:

32,

לורה ורטון:

32,

עו"ד דני ליבמן:

בשנות ה – 30,

עו"ד בני גנוניאן:

ברור שצריך חיזוק, ואני באמת בא ואומר, רבותי גם בל נשכח היינו כבר,

לורה ורטון:

שצריך שימור,

עו"ד בני גנוניאן:

היינו כבר בסיור וועדת ערר, בוועדת, ולא היו יוצאים בוועדת ערר, אם הוועדה המקומית תאשר את זה, זהו, אין, זאת אומרת העוררים שהגישו אז את הערר, ואמרו, אל תחזקו לנו בפנים, הטענה שלהם התקבלה, החיזוק הוא מבחוץ, לא, אין פה עוד ערר, זהו, בזה בהחלטת וועדה מקומית שתאשר בעזרת השם את הבקשה הזאת ייגמר האירוע הזה.

יוחנן וייצמן:

בני, יש בקשה מאדריכלית העיר לא לנגוע במרפסת העגולה, איך אנחנו עושים את זה?

עו"ד בני גנוניאן:

זה כבר אני באמת קטונתי, אני לא,

ענבר וייס:

לא, שנשב בדיון עם המהנדס שלך, שהמהנדס יגיד שדווקא, אני לא יודעת, אנחנו יש לנו שאלות הנדסיות, אנחנו מוכנים לשמוע,

יערה שאלתיאל:

בגלל זה ביקשנו שמהנדס,

עו"ד בני גנוניאן:

לא ביקשתם, הלוואי שהייתם מבקשים,

ענבר וייס:

לא משנה, אפשר לבקש עכשיו?

עו"ד בני גנוניאן:

לא ביקשתם.

ישראל קלרמן:

אחרי זה,

יוחנן וייצמן:

רק לא עוד דיון, את לא רוצה לראות אותי תלוי על חבל,

ענבר וייס:

לא עוד דיון,

ישראל קלרמן:

לא, הוא ישב איתה, כמו שאמרת.

ענבר וייס:

רוצים לשבת איתו, שהוא יראה לנו את הפתרונות, מה את אומרת? שרון.

יערה שאלתיאל:

את הפתרון הזה, את הפתרון הזה עם (לא ברור), זה הפתרון הזה.

שרון דינור:

אני חושבת שדני לא יכול,

עו"ד בני גנוניאן:

אי-אפשר פה עוד דיונים, ועוד,

יוחנן וייצמן:

זה לא עוד דיון, אנחנו, אני מציע הצעה כזאת, חברים, אין לי בעיה להציע את זה, אני מציע לאשר בכפוף לזה שמהנדס ש - , מהנדס מטעם, יישב,

יערה שאלתיאל:

זה לדעתי לא (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

יכול להיות באמת שאין פתרון אחר, וקדימה. אדריכלית,

שרון דינור:

קיבלנו דירה באותה מידה של (לא ברור).

עו"ד בני גנוניאן:

הדבר היחיד,

ישראל קלרמן:

הוא יסביר לך את זה, שרון,

יוחנן וייצמן:

שבו איתו,

איציק שוויקי:

עיריית ירושלים שהם בתים זה, יש לו מהנדסים בעיריית ירושלים, ב - ,

ענבר וייס:

שמואל מהלה.

שרון דינור:

שמואל מהלה.

יוחנן וייצמן:

אני מציע, אני מוכן לזרום, תראה אני רוצה רק שכל השולחן יהיה איתי לדקה,

עו"ד בני גנוניאן:

נשארנו בעצם עם העמוד הזה, אדריכלית מדברת,

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי זה לאשר, בכפוף לזה, שזה עובר, ישב המהנדס שימור של היזם,

ענבר וייס:

ישב איתנו.

יוחנן וייצמן:

ישב אתכם ובאמת יוכח שאין, שאין, הפתרון שאני,

ישראל קלרמן:

זה לא (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

נכון,

ישראל קלרמן:

אחרי זה לא (לא ברור).

שרון דינור:

תחזירו את זה אלי ככה, לא, לא, אני צריכה להבין מה,

יוחנן וייצמן:

ההחלטה היא לאשר באישור מהנדס העיר, שיבדוק האם ניתן לצמצם את הפגיעה.

יערה שאלתיאל:

אני חושבת שצריך להגיד,

יוחנן וייצמן:

זה ההצעה שלי,

ישראל קלרמן:

בסדר.

לורה ורטון:

אני מציעה,

עו"ד בני גנוניאן:

ואם לא, אז זה מתאשר, לא לחזור עכשיו,

ענבר וייס:

לא, תנאי לאישור הבקשה תנאי,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

יש שימוש לשם,

ענבר וייס:

שהוא ישב איתנו ואנחנו עוברים איתו על הפתרונות, מתקצר על כל הבניין, בוא,

עו"ד בני גנוניאן:

אבל אז בעצם לא אישרו,

ישראל קלרמן:

אישרו, אישרו,

יערה שאלתיאל:

להציג את זה.

ישראל קלרמן:

תנאי להגיע לוועדה המקומית,

שרון דינור:

סליחה שאני אומרת את זה, אני אומרת,

ישראל קלרמן:

פה מאשרים,

שרון דינור:

אני אומרת את זה, אני אומרת את זה ממקום טוב, שאולי (לא ברור), שלא יחזור.

לורה ורטון:

אז אמרו שיביאו מהנדס בניין,

ישראל קלרמן:

הביאו אותו, למה?

שרון דינור:

עוד לא הצלחתי להגיע איתו במטרים,

ישראל קלרמן:

עם ענבר,

שרון דינור:

התוצאה שהוא כתב לי כרגע, זה תוצאה שהורסת 50% מהבניין, איך אני כמחלקת שימור יכולה להגיד שזה סבבה, אם הוא מצמצם את זה ב- 5 ס"מ.

עו"ד בני גנוניאן:

אז זה לא הורס,

שרון דינור:

אני לא יודעת, בגלל זה אני אומרת, תקשיבו אתם רוצים לאשר את זה, תאשרו את זה, אבל אל, אני לא רוצה איך אני, איך אני אין שום בעיה איתו על זה, אני אגיד ימינה שמאלה לבנה לפה, לבנה לשם, איך זה יכול להיות? כאילו,

יערה שאלתיאל:

וזה גם תקדים, ברגע שאנחנו מאשרים כזה דבר,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

שרון דינור:

מה זה?

יערה שאלתיאל:

אחר כך יהיה מאוד קשה לשים.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) דברים?

שרון דינור:

אני לא רוצה לעבוד במאכריות, ולהתחיל לעשות מכר על ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מאכריות, זה עמדה, זה עמדה. גם לשמר, וגם לחזק,

שרון דינור:

אז אני אומרת, ראוכברגר, אני הרבה פעמים, מבטלת עמודים גם בבניינים לשימור, כש – 50% מבניין, הוא נהרס, אני לא יכולה לקרוא לזה שתילת עמודים, זה הבעיה שלי פה. אם זה היה רק שתילת עמודים, אני בשמחה הייתי מאשרת את זה,

עו"ד בני גנוניאן:

זה רק שתילת עמודים?

שרון דינור:

עמודים שהם ברוחב של קיר.

עו"ד בני גנוניאן:

זה יכול להיות (לא ברור), זה עדיין שתילת עמודים. צמצמו לנו בכיף, מבחינתי אני לא יודע,

לורה ורטון:

היועץ המשפטי,

עו"ד דני ליבמן:

אבל זה לא עמודים, תקרא לזה שם אחר,

לורה ורטון:

סליחה, סליחה,

עו"ד דני ליבמן:

אבל זה לא עמודים.

לורה ורטון:

היועץ המשפטי פה, זה לא עמודים, זה לא עמודים, תקשיב ליועץ המשפטי.

עו"ד בני גנוניאן:

צמצמו לי למינימום, זה אינטרס גם שלי פחות (לא ברור) סליחה.

עו"ד דני ליבמן:

זה חלקים של חומת ההפרדה, זה,

עו"ד בני גנוניאן:

דני, זה גם אינטרס שלי, לצמצם,

עו"ד דני ליבמן:

עכשיו (לא ברור) עם רוחב כזה.

שרון דינור:

אם הוא יגיע אלי עכשיו, והוא יגיד לי, אני לא יכול לצמצם את זה, אז אני צריכה לחזור עוד פעם לוועדה,

ענבר וייס:

שיגיע אלי,

עו"ד בני גנוניאן:

לא,

ענבר וייס:

יש לנו מספיק מהנדסים,

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי היא ככה, אני,

ענבר וייס:

נשב ביחד,

יוחנן וייצמן:

ניתן את הנימוקים עוד מעט, זאת אומרת בדקנו את הנושא, בדקנו את ההחלטות, זהו,

עו"ד בני גנוניאן:

וערבות, אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

ההצעה הסופית אני אנסח אותה אחרי הפסקה, יש לנו זמן עד ההפסקה, רצינו ב – 11 פשוט לצאת לעופר מנור, הוועדה, הוועדה בחנה, בחנה את כל הדברים, ראתה את ההחלטה של וועדת ערר,

לורה ורטון:

היועץ המשפטי אמר שזה לא עמודים,

יוחנן וייצמן:

בסדר, תנאי להיתר,

יערה שאלתיאל:

אבל איד,

יוחנן וייצמן:

תקשיבו מה שאני רוצה להקריא, ותגיבו לזה, תנאי להיתר לבחינת הצעת המהנדס, מהנדס היזם כמובן, ע"י צוות מהנדס העיר, שלא ע"י חיזוק פנימי, כמובן גם תוספת ערבויות.

שרון דינור:

רגע, אני קיבלתי,

יערה שאלתיאל:

כל הוועדה נגד, אז איך הוועדה אישרה?

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

זה ההצעה שלי,

יוחנן וייצמן:

זה ההצעה שלי.

שרון דינור:

תסתכל רגע,

עו"ד דני ליבמן:

יהיה הצבעה בלעדית, וזה,

שרון דינור:

יש לבחון את צמצום קירות החיזוק החיצוני כתנאי לאישור הבקשה, כאילו המטרה שלנו שהם יהיו לעמודים שהם נשתלים בבנייה, ואז אני, זה משהו שאני כן יכולה,

עו"ד בני גנוניאן:

זה עכשיו עמודים, לא, אבל הניסוח, יש לבחון את צמצום קירות החיזוק, החיצוניים, אני לא מחזק שום דבר,

יוחנן וייצמן:

שנייה הפחד שלי, אני אגיד מה הפחד שלי.

עו"ד בני גנוניאן:

רוחב העמודים,

יוחנן וייצמן:

אם הוא יתחיל לצמצם, אז הוא יצא החוצה.

שרון דינור:

כתבתי ש – ,

יוחנן וייצמן:

אז מה הרווחתי?

שרון דינור:

לא, למה? זה מה שבדיוק מה שחשבתי.

עו"ד בני גנוניאן:

לא, לצמצם ככה, יוחנן, לצמצם,

יוחנן וייצמן:

מה? אם אתה מצמצם ככה, אז אתה תצא לי ככה,

שרון דינור:

למה? מאיפה אתה?

יוחנן וייצמן:

תראי אני לא למדתי הנדסה אבל, משהו ראיתי בחיים שלי.

שרון דינור:

אבל יכול להיות שהוא יש לו, תראה הבקשה הזאתי כל הסיפור הזה, שלא היה פה מהנדס שימור, היה פה מהנדס שהוא לא שימור, והיה פה מהנדס של העירייה, שהוא לא שימור.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

עכשיו יש פה מהנדס שימור רונן שנכנס, בואו,

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי היא די פשוטה, מישהו נגד ההצעה? אתה בעד זה?

לורה ורטון:

רגע,

יוחנן וייצמן:

לא, בני קישטה.

עו"ד בני גנוניאן:

לא, זהו. גם תמליל,

יוחנן וייצמן:

אל תשב פה בהצבעות.

עו"ד בני גנוניאן:

לא, אני יוצא, תודה רבה תודה על הזה.

יוחנן וייצמן:

כתבתי את זה, אני שוב, אני אנחנו מקבלים את זה, חברים לפי הוראת המבקרת צריך לנמק, אז כמובן אני עוד רגע אכתוב את הנימוקים באריכות יותר.

אליעזר ראוכברגר:

לפני הנימוקים, החלטה,

יוחנן וייצמן:

החלטה היא לפני הנימוקים, תנאי להיתר ובחינת הצעת המהנדס היזם, ע"י צוות מהנדס העיר, שלא ע"י חיזוק פנימי, כמובן גם ערבויות, עכשיו שוב, אנחנו נמק את זה, הוועדה, הוועדה בחנה את התוכניות שחלות על המקום, בחנה את פתרון החיזוק, מאמצת את החלטת וועדת הערר, זאת אומרת גם בהתחשב במהלך השנים שהלך פה, מתחשב בסבל של הרוכשים, ואנחנו מאשרים את זה. מישהו נגד?

יערה שאלתיאל:

אנחנו הגענו בסוף (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

מישהו נגד?

לורה ורטון:

אני נגד,

יוחנן וייצמן:

אחד נגד, שתיים נגד,

שרון דינור:

רגע, יש לי פה את ענבר היא מעלה את זה עכשיו.

יוחנן וייצמן:

לא, היא לא, ראש העיר צריך למנות אותה, אז אל תצביע.

ציפי רון:

אין לי זכות הצבעה,

שרון דינור:

אני לא יכולה להיות,

יוחנן וייצמן:

נגד, אתה?

חיים כהן:

בעד.

יוחנן וייצמן:

בעד, אני בעד, גורא בעד, בסדר.

שרון דינור:

אתה יכול רק להקריא לי בבקשה, שאני אוכל לכתוב או,

יוחנן וייצמן:

אז לא, אז אני אקריא את זה עוד מעט,

שרון דינור:

או שתעביר לי,

יוחנן וייצמן:

אני אנסח את זה ב - ,

לורה ורטון:

לאשר,

יוחנן וייצמן:

אחד אחד, אחד אחד חיים,

חיים כהן:

וייצמן הוועדה מאשרת, מאמצת את החלטת וועדת ערר,

יוחנן וייצמן:

ברור,

חיים כהן:

זהו, לא צריך את כל התוספת,

ענבר וייס:

לא, חיים זה לא,

יוחנן וייצמן:

צריך טיפה לנמק, זה לא,

ענבר וייס:

אני רוצה להגיד לכם משהו,

לורה ורטון:

וועדת הערר,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה,

לורה ורטון:

התבססה על זה שוועדת השימור אישרה, מה שלא נכון.

יוחנן וייצמן:

הנה אז כעת וועדת השימור אישרה, הלאה. אנחנו איתך.

ענבר וייס:

מי מהצוות המקצועי שאף אחד לא עבר על ההצעה ההנדסית שלו, אני לא מכירה עמודים ברוחב הזה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) עליך גברת,

ענבר וייס:

לכן, לא, אני מתייחסת למה שאמר חבר הוועדה חיים כהן, שבואו תנו לו רגע לעשות עליו סיכום,

יוחנן וייצמן:

זה החלטת הוועדה, מה את רוצה?

ענבר וייס:

מה זה הדבר הזה זה חצי בניין להוריד,

יוחנן וייצמן:

הכדור אצלך,

ענבר וייס:

וחומה של סין פה.

ישראל קלרמן:

הוא משחזר את זה,

יוחנן וייצמן:

קיבלת.

ענבר וייס:

בסדר.

ישראל קלרמן:

הוא יצמצם,

יוחנן וייצמן:

הכדור אצלך.

ענבר וייס:

ולא לכתוב,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא יודע אם הוא יצמצם, כי יכול להיות שתבחני, ותחליטי,

ענבר וייס:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

שאי-אפשר לצמצם, ההחלטה,

ענבר וייס:

בטוח יש עוד אופציות, בטוח יש עוד אופציה,

יוחנן וייצמן:

לא,

ענבר וייס:

מבחינת,

יוחנן וייצמן:

קדימה.

ציפי רון:

מבחינה הנדסית,

יוחנן וייצמן:

המטרה שלי, אני רוצה לראות שמה את התמ"א מתקדמת, אני לא מוכן ש – 10 שנים, בניין לא יקבל חיזוק, לא יקבל ממ"דים, זה לא, זה דבר שלא יכול לקרות פה בארץ,

לורה ורטון:

אז אולי תבוא אליהם בטענות ולא על הוועדה,

יוחנן וייצמן:

אז הם לא מסתדרים עם השכנים, תראי, אני אגיד לך אולי אני בעל עניין, אבל גם אני נפגע משכנים, ואין לי דירה. אז לכן אני מרגיש את הכאב שלהם.

שרון דינור:

ראינו בחדשות שיש דירה.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

ראינו אז בחדשות שיש דירה.

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא מספיק, בכל אופן בלי חיזוקים,

איציק שוויקי:

הוא רוצה ממ"ד, מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

רוצה ממ"ד, רוצה מרפסת, אני בחגים נסעתי לילדים שלי לערד.

לורה ורטון:

אני חייבת להגיד פה, ש - ,

יוחנן וייצמן:

עכשיו תורד,

לורה ורטון:

אני אומרת, אני מתנגדת מהרבה סיבות, כי א' זה לא שימור,

יוחנן וייצמן:

את לא אוהבת את הפיגימה הזאת, הבנתי.

לורה ורטון:

נכון, ג' הוא,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מבין אני מזדהה עם מה שדוקטור ורטון אומרת, אל תבינו אותי לא טוב.

לורה ורטון:

ג',

יוחנן וייצמן:

אבל מה נעשה? מה נעשה?

לורה ורטון:

לא הביא מהנדס שימור, ו – ד', אני לא חושבת שאנחנו צריכים לקחת את האחריות על זה שמציגים תוכנית לא טובה, בלי מהנדס שימור, וכל זה, אז אתה פועל, כי אתה אומר שלא נעים שמ – 2017 הם מחכים, אבל זה לא אשמתנו. הם לא הביאו מהנדס שימור,

יוחנן וייצמן:

יש פה גם אשמה שלנו.

לורה ורטון:

מה? יש לנו אולי חלק, אבל העובדה היא,

יוחנן וייצמן:

בסדר, גמרנו, נתנו.

לורה ורטון:

לא אישרה, הם נתקעו בגלל זה, זה לא אשמה שלנו, אני לא צריכה,

יוחנן וייצמן:

לא ע"י חיזוק פנימי, מהנדס העיר יחשוב איך עושים את החיזוק החיצוני במגמה לאשר, המגמה היא לא לאשר שיהיה ברור, בנושא מה ההחלטה,

לורה ורטון:

אני אגיד בעדינות,

אורית לנדסמן:

לא באנו במגמה לא לאשר,

לורה ורטון:

אני גם אגיד, אני גם אגיד בעדינות שלא רק שאני חושבת שלא אשמה שלנו, אבל שלא, לא דוברים אמת,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

אין שום בעיה עם זה,

ענבר וייס:

משפטית,

שרון דינור:

אין לו עוד ערר פה, זה לא יהיה לזה עוד זה.

יוחנן וייצמן:

אני כעת למדתי את התוכנית, למהנדס היה סמכות, שוב לאשר, לוועדת השימור, למחלקת שימור, יש סמכות לאשר,

לורה ורטון:

או לא,

יוחנן וייצמן:

הבניינים הנחמדים בדרגה 3, בוא נזכור, ושם עשינו את דרום נחלאות, לא לחינם עשינו את דרגה 3,

עו"ד דני ליבמן:

רק את החזית,

יוחנן וייצמן:

בוא נירגע,

ענבר וייס:

אני רק חוששת מהשלכות,

יוחנן וייצמן:

כמה בניינים יש דרגה 3?

ענבר וייס:

לא יודעת,

שרון דינור:

רוב העיר ככה,

אורית לנדסמן:

רוב העיר ככה, כל מה שבא לנו,

יוחנן וייצמן:

רוב העיר, אנחנו מדברים פה על מצב תב"ע,

אורית לנדסמן:

כמעט כל נחלאות זה דרגה 3,

יוחנן וייצמן:

פה על התב"ע,

איציק שוויקי:

כל הבתים שלשימור, הם 3?

ענבר וייס:

יש הרבה מאוד 3.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בוא נפריד, יש דברים של תוכנית קובעת מה לעשות, יש דברים שהם יהיו ברשימת שימור, היות ולא קבענו ברשימות שימור, לצערנו לדרגת השימור,

אורית לנדסמן:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אז כל בניין שהוא ברשימת השימור יבוא לפה, ונקבל החלטה נקודתית.

איציק שוויקי:

בדרך כלל כל בניין לשימור, (לא ברור), אלא אם כן הוא מונומנט, אני לא ראיתי (לא ברור) אחד שבית לשימור לא הוספת עליו, אחד לא ראיתי ב – 20 שנה, אחד, תראה לי אחד, שלא, בניין לשימור, שהוגדר לשימור, שהיה הם היו עושים עליו אם הוספת עליו.

יוחנן וייצמן:

לא, אני מניח שבנק לאומי,

איציק שוויקי:

לא היה אחד, אחד, לא היה דבר כזה,

יוחנן וייצמן:

על בנק לאומי, לא ניתן על הדואר, לא ניתן,

איציק שוויקי:

זה מונומנט עזוב, זה מונומנט, מדברים על, אני לא מדבר על מונומנטים, אני מדבר על בנייה לשימור, לא דיברתי על מונומנט,

יוחנן וייצמן:

לכן אני אומר בניין לשימור, לא להוסיף עליו,

איציק שוויקי:

מונומנט לצערי, לעצרכם,

יוחנן וייצמן:

בניין לשימור זה לא מונומנט.

ציפי רון:

הבניין הזה הוא אחד, סליחה,

יוחנן וייצמן:

סיימנו אנחנו עושים הפסקה, חוזרים ב – 11:30.

ציפי רון:

צריך לשמור עליו.

שרון דינור:

נושא העמודים,

איציק שוויקי:

שמעת?

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

אמרתי בחזית לא לגעת.

שרון דינור:

יש חור מאחורי, זה לא,

איציק שוויקי:

לא, אין דבר כזה בעיר, רק מונומנטים, אנחנו נוגעים, גם במונומנטים (לא ברור).

ציפי רון:

יש שמה שניים, שלושה בניינים כאלה,

איציק שוויקי:

אני אתן לך מונומנט שפגעו טוב, אתה רוצה לראות שבנו עליו 8 קומות? מונומנט.

שרון דינור:

לא הבנתי למה זה,

איציק שוויקי:

זה, זה מלון (לא ברור) מלון תל - אביב,

יוחנן וייצמן:

טוב, אתם יורדים לעופר? אני בינתיים אנסח את הנימוקים.

ענבר וייס :

זה ב – 11: 30,

שרון דינור :

אני כתבתי לעצמי,

יוחנן וייצמן :

עופר 11: 30?

ענבר וייס :

אותי לא זימנו.

יוחנן וייצמן :

גם אותי לא,

מורן בן זיו :

לא, כתוב - 11: 00.

יוחנן וייצמן :

אנחנו נעשה פה יום אבל לאומי על זה, אבל, ב – 11: 00.

שרון דינור :

זה עכשיו,

עו"ד דני ליבמן :

11: 00,

שרון דינור :

אני מחכה פשוט, כתבתי לעצמי להשלים,

עו"ד דני ליבמן :

מי שרוצה זימון אני אעביר,

יוחנן וייצמן :

אני אשלח לך, אני אשב ואני אעשה את זה בצורה מסודרת. אני אעתיק את הסעיפים, אני אעשה, אני אנסח החלטה מפורשת. אדריכלית וייס, שיהיה ברור, הנושא הוא, את לא יושבת על חיזוקים פנימיים, המטרה היא כן לאשר את החיזוקים החיצוניים,

לורה ורטון:

אם אפשר,

יוחנן וייצמן:

זה החלטת הוועדה,

איציק שוויקי:

אם אפשר,

לורה ורטון:

אם אפשר,

ציפי רון:

אם אפשר לעשות את זה,

ענבר וייס:

השאלה היא מה,

יוחנן וייצמן:

לא אם אפשר,

ענבר וייס:

לא, אבל מה קורה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה (לא ברור),

ענבר וייס:

שהצוות המקצועי מתנגד להחלטה,

ציפי רון:

אי-אפשר לעשות את זה,

יוחנן וייצמן:

היה הצבעה בסדר, הצוות המקצועי הציג, מי נגד כרגע, אומר הצוות המקצועי, הולך עם ההחלטה,

שרון דינור:

אז רגע אני רציתי לשאול רגע, משהו את דני, אמרת יש בסמכות מהנדס העיר,

אורית לנדסמן:

אני אשאל אותה,

שרון דינור:

מהנדס העיר זה אנחנו, נכון?

יוחנן וייצמן:

נכון, נכון, זה מעיין.

שרון דינור:

מה זה? מי זה?

יוחנן וייצמן:

מעיין. מעיין, לא משנה,

שרון דינור:

אותו דבר, אני ומעיין ומהנדס העיר זה אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

נכון, נכון,

שרון דינור:

אז איך מאשרים מכוח הסמכות הזאתי מהנדס העיר מתנגד.

יוחנן וייצמן:

מי אמר שמהנדס העיר מתנגד?

שרון דינור:

אנחנו מהנדס העיר.

יוחנן וייצמן:

לא, מעיין זה,

שרון דינור:

אנחנו ומעניין זה אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

זה מהנדס העיר, כולנו,

יוחנן וייצמן:

מעניין אישרה את זה, על מה את מדברת?

שרון דינור:

אנחנו לא, אנחנו עכשיו בסיטואציה,

יוחנן וייצמן:

מעניין זה ראש הצוות של תמ"א/38,

שרון דינור:

אבל היא ואנחנו זה אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

כולנו ייצוג של,

יוחנן וייצמן:

לא, ממש לא,

שרון דינור:

אני לא,

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן, כשמדברים על שימור, מעיין היא לא מהנדס העיר, מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

לא, כשמדברים שימור אז היא עובדת, אז וועדת שימור,

עו"ד דני ליבמן:

מהנדס העיר זה שרון, לא מעיין,

שרון דינור:

של מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שמהנדס העיר החליט,

עו"ד דני ליבמן:

ויואל אבן, אבל אם כבר, אם זה יואל זה שרון ולא מעיין,

יוחנן וייצמן:

אז שמעיין תשב עם, לא,

עו"ד דני ליבמן:

הנה היא,

ענבר וייס:

לא, אבל זה לא עובד ככה,

עו"ד דני ליבמן:

זה ענבר.

יוחנן וייצמן:

יש פה כמה כובעים, בוא, בוא נעשה סדר.

ענבר וייס:

(לא ברור) מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

ברור,

ענבר וייס:

מעיין היא לא מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

ברור. ברור צריך אישור מהנדס העיר,

ענבר וייס:

יש (לא ברור) יותר ממנו בדרגה מקצועית,

יוחנן וייצמן:

ברור שצריך אישור מהנדס העיר, מהנדס העיר לצורך העניין אם הוא רוצה להגיד למעיין - לא, אז לא, זה לא יאושר.

ענבר וייס:

השאלה אם אתה כותב את זה בהחלטה.

יוחנן וייצמן:

מה?

ענבר וייס:

הוא כותב את זה בהחלטה?

יוחנן וייצמן:

נכתוב בהחלטה, הכול.

ענבר וייס:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

אני אכתוב את הסעיפים הרלוונטיים, בנימוקים להחלטה, החלטה נתנו,

ענבר וייס:

טוב,

יוחנן וייצמן:

ההחלטה היא החלטה של שימור,

מורן בן זיו:

זה דורית כתבה את זה.

ענבר וייס:

בגלל זה אני אומרת,

איציק שוויקי:

כמעט בן 100, הבניין כמעט בן 100,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מאשרים את החיזוק החיצוני,

איציק שוויקי:

בן 100,

יוחנן וייצמן:

שיהיה ברור, היה הצבעה, נו היה הצבעה, הכול בסדר.

ציפי רון:

אני רוצה שמי שמתנגד, שאנחנו נסמן לפרוטוקול,

איציק שוויקי:

לא, אבא שלי נולד,

יוחנן וייצמן:

רגע, לא,

ציפי רון:

שרון, שרון, לכתוב בפרוטוקול לורה, ציפי ואיציק,

יוחנן וייצמן:

לא, זה ברור, גם לרשום לא לפרוטוקול, אז גם את נגד?

ענבר וייס:

אני מתנגדת.

יוחנן וייצמן:

לפרוטוקול זה חשוב מאוד,

אורית לנדסמן:

אני מתנגדת,

ציפי רון:

שרון, שרון, יש חמישה מתנגדים נחרצות, לחיזוק מבחון, תוסיפי את השמות שיש,

שרון דינור:

לא, לא, יש כמה, היו פה גם כמה חברי הוועדה נחרצות שאישרנו את זה,

יוחנן וייצמן:

שאישרנו,

ציפי רון:

לא משנה, אבל שיהיה כתוב 1, 2, 3,

יוחנן וייצמן:

אנחנו נעבור אחרי זה על הפרוטוקול, אני רוצה לרשום מה שחשוב, הכי חשוב פה.

יערה שאלתיאל:

השאלה היא מה קורה בבניין הבא.

אורית לנדסמן:

וכבר פנו,

יערה שאלתיאל:

ברגע שאתה מאשר את זה, יש לך מיד.

יוחנן וייצמן:

זה הכי חשוב לנו.

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

צריך לכתוב לייזר ואת כל הדברים האלה לכתוב אחרי זה.

ענבר וייס:

מה בסוף רחל אמנו? שרון.

שרון דינור:

שהמלצנו עליה, ואת הקומות אמרנו נשאיר לתקן שמאי, כי יש שם דירות של 15 מטר.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

לורה ורטון:

וצריך לבדוק אם זה כניסה, שזאת.

ענבר וייס:

אפשר להגיד התוכנית הזאת,

יוחנן וייצמן:

בואי איתי, תהיה בן אדם טוב תגידי,

ענבר וייס:

מה אתה רוצה?

ציפי רון:

שרון, את מכניסה את זה לפרוטוקול?

יוחנן וייצמן:

מה?

ענבר וייס:

למה אתה צריך?

שרון דינור:

ברור, ברור, מה קרה לך? אני מכניסה אותך (לא ברור), מיד וועדת ערר כאילו,

יוחנן וייצמן:

תשבי עם הרגע איתה, ותגידי מה שאת רוצה.

ענבר וייס:

אתה יודע מה הכי מרגיז אותי?

יוחנן וייצמן:

כן,

ענבר וייס:

הכי מרגיז אותי בגת.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, רגע, תכבה את ההקלטה.

שרון דינור:

היא אומרת שזה מרגיז אותה השתי דירות לכל.

איציק שוויקי:

אתה יודע אבנים, כיסו אותם באבנים.

(מדברים ביחד ברקע)

יוחנן וייצמן:

אנחנו מוקלטים עוברים לאלברודי.

שרון דינור:

תוכנית בבית חנינה עוד אחת, הפעם היא לא על ציר רכבת הקלה, אתם איתי? חבר'ה,

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן,

שרון דינור:

ציפי, ציפי,

ציפי רון:

שלא הלכתי לחתונה שהוזמנתי אליה במערת במכפלה.

שרון דינור:

ציפי, תוכנית מספר 1502145.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

יש פה, תסתכלו ב – GIS יש פה מבנה, באזור שהוא מסומן לתוכנית האב כאזור של בינוי היסטורי, מוצע הריסה מוחלטת שלו, ובנייה של 6 קומות, ושתי קומות תת-קרקעיות.

יוחנן וייצמן:

למה זה לא עולה בזום ה – GIS?

איציק שוויקי:

לא,

שרון דינור:

לא, אנחנו, למה, למה בזום?

איציק שוויקי:

נציג הליכוד לא יהיו בכנסת הבאה.

שרון דינור:

למה אתה צריך בזום? מי בזום?

יוחנן וייצמן:

לא, אני, אני כל הזמן בזום.

שרון דינור:

אולי אני צריכה.

יוחנן וייצמן:

אני כל וועדה מהרגע.

שרון דינור:

אוקי, מה שהסיפור פה זה שהבניין הזה בדקנו אותו, הוא בדק את (לא ברור),

לורה ורטון:

רק שנייה, מה?

איציק שוויקי:

אבל כתוב בעלה, (לא ברור).

ציפי רון:

בעלה המנוח שנהרג בפיגוע, אז התחתנה פעם נוספת.

שרון דינור:

טוב,

יערה שאלתיאל:

זה בניין חדש,

שרון דינור:

זה בניין, הוא לא חדש, אבל הוא לא מצדיק, כמו הבניין הקודם, אמנם יש פה עמודים, אבל העמודים הם משולבים ב - ,

יערה שאלתיאל:

סתם.

שרון דינור:

בצורה כאילו כן, נכון, עם הדברים האלה. זה בניין כזה שאפשר, אנחנו המלצנו לא לשמור עליו, כאילו אין פה איזה משהו שהוא,

יוחנן וייצמן:

בסדר גמור,

שרון דינור:

הוא מבקש, יש את הקשת הזאתי אבל לא בשביל קשת ישנה, אנחנו לא, כשלעצמה לבד, לא נשמור את הבניין, וזהו, אז אנחנו אישרנו את הבקשה שלו. הדבר היחיד שאמרנו, זה שאם תסתכלו, אני מחזירה רגע פה ל – GIS, כי אפשר לראות, רגע, איפה היינו? פה, איפה הייתי? אני זוכרת שהיה פה לפני, איפה זה היה?

יערה שאלתיאל:

הקודם.

יוחנן וייצמן:

מה זה כל המגרשים הגדולים האלה?

שרון דינור:

צריך רגע להסתכל על הזה. אני לא מצליחה להתמקד.

שרון דינור:

רציתי להגיד שיש לו את העצים האלה, שמאוד מאוד יפים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו 5 בסדר היום,

שרון דינור:

שמלווים את הרחוב.

איציק שוויקי:

איזה עצים. איזה עצים? הדקלים, אפשר להעביר אותם.

שרון דינור:

הדקלים,

איציק שוויקי:

אפשר להעביר אותם.

שרון דינור:

אבל, אבל מכיוון שהם על שולי המגרש, אין צורך בלהעביר אותם, כי פשוט אפשר לשמור עליהם, הם לא במרכז המגרש, אנחנו רואים?

יערה שאלתיאל:

כן,

איציק שוויקי:

לא, הם בסדר גמור.

שרון דינור:

אז אפשר כאילו פשוט לשלב אותם בתכנון,

איציק שוויקי:

לא, השאלה היא,

לורה ורטון:

רגע, איזה?

איציק שוויקי:

הוא מגרש גדול, או שהוא כל מגרש הוא בונה.

שרון דינור:

המגרש, אני לא זוכרת מה הגודל שלו, אפשר. עוד פעם, עכשיו (לא ברור) את זה, זה קו שני.

אורית לנדסמן:

אני מסכימה,

שרון דינור:

טוב, בקיצור זהו הבנתם את העיקרון, הנה הצילומים, הנה העצים.

לורה ורטון:

רגע.

שרון דינור:

בפנים בכלל אין מה לדבר ש - , תמונות חטטניות כאילו של האנשים גרים בתוך בניין, כן, זה סתם, זה סתם בוא נראה.

איציק שוויקי:

זה בסגנון.

לורה ורטון:

מישהו יכול להגיד לי באיזה עמוד זה? אני לא מוצאת.

איציק שוויקי:

18,

ציפי רון:

תסתכלי זה פתוח אצלי.

לורה ורטון:

18,

איציק שוויקי:

18, 18.

מורן בן זיו:

18, 19.

שרון דינור:

זהו, סטו. עכשיו יש לנו, הדיון הבא שלנו הוא על שאול המלך 47,

איציק שוויקי:

הם פה?

שרון דינור:

אני חושבת שהם עוד לא פה, כי יש לנו עוד 20 דקות.

איציק שוויקי:

התפלאתי ששואל המלך בסנהדריה, כי שלמה המלך, ודוד המלך, במקום אחד, ושואל (לא ברור) במקום אחר,

דוד היימן:

יחד עם (לא ברור). אחינועם,

איציק שוויקי:

זה הכול (לא ברור)?

יערה שאלתיאל:

האמת היא שזה הזמן, כן,

לורה ורטון:

כן, אני חשבת,

איציק שוויקי:

המלך שלמה היה רחוב אחר, ושינו אותם בגלל (לא ברור). הם שמו ברחוב אגרון.

לורה ורטון:

אני יורדת למהנדס העיר.

איציק שוויקי:

לפני שהיה את הגשר.

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

לעופר מנור או למהנדס העיר?

לורה ורטון:

לעופר, כן.

שרון דינור:

זה בבית המודל באפס.

לורה ורטון:

כן, כבר הייתי שם.

איציק שוויקי:

הם (לא ברור) את זה בסנהדריה החדשה.

דוד היימן:

לא, סנהדריה לא מורחבת, (לא ברור) הישנה.

מורן בן זיו:

רגע הוא פה, בוא נסיים איתו.

יוחנן וייצמן:

את מי? את שאול המלך? נעשה אותו קודם לפני (לא ברור)?

ציפי רון:

לורה ירדה לעופר מנור,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז נעשה.

איציק שוויקי:

מי ירד?

לורה ורטון:

אפשר בלעדי, אני רק אהיה שם כמה דקות להגיד לו בהצלחה.

יוחנן וייצמן:

יללה.

אורית לנדסמן:

למה הוא הולך? שרון, את יודעת לאן הוא הולך?

איציק שוויקי:

מה?

שרון דינור:

לא,

איציק שוויקי:

הביתה.

אורית לנדסמן:

אני יודעת שהביתה, אבל לאן,

שרון דינור:

אני חושבת שהוא רוצה להמשיך ללמד,

איציק שוויקי:

מה קרה לך?

אורית לנדסמן:

כמה הוא מלמד?

שרון דינור:

טוב, אחרי שראיתי כמה (לא ברור) את המקומות האלה, אז אני אומרת לכם שזה לא מספיק,

יוחנן וייצמן:

די, אישרו לך שבוע שעבר בחינם.

שרון דינור:

כי באמת, המשכורת היא כל כך נמוכה שמה,

יוחנן וייצמן:

באקדמיה המשכורות הם כאלה אפס.

יערה שאלתיאל:

לא, זה תלוי כן אם אתה,

שרון דינור:

לא, ברור,

יערה שאלתיאל:

סגל,

שרון דינור:

זה לא.

יערה שאלתיאל:

אם אתה סגל, אז זה סיפור אחר.

אורית לנדסמן:

ואם לא, יש חודשים שלמים שאתה לא עובד.

יוחנן וייצמן:

נכון, נכון,

יערה שאלתיאל:

לא, אנשים עושים את זה רק כאקסטרות לדברים אחרים,

אורית לנדסמן:

נכון, זה לא עבודה.

יערה שאלתיאל:

אם אתה סגל, זה סיפור אחר.

איציק שוויקי:

הוא לימד לתואר השני,

אורית לנדסמן:

אני יודעת הכול, ואני אומרת לך, שזה כלום ושום דבר, אוקי,

יוחנן וייצמן:

יללה,

איציק שוויקי:

לא, לא, צריך (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

שאול המלך.

יערה שאלתיאל:

יש אנשים שעושים את זה כדי להיכנס להיות סגל,

יוחנן וייצמן:

בשביל להתקדם בחיים.

יערה שאלתיאל:

יש אנשים שעושים את זה, כי הם אוהבים את זה.

אורית לנדסמן:

זה לא קשור סגל, גברת.

שרון דינור:

תיכף עוזבת אגב,

אורית לנדסמן:

ברוך השם, למה?

שרון דינור:

למה את לא, מה? מה הקשר?

אורית לנדסמן:

היא יכולה להיות דוגמנית טובה, היא יכולה להיות פרזנטורית, היא יכולה להיות הרבה דברים,

שרון דינור:

על מה?

אורית לנדסמן:

אבל להגיד מה יש לה להגיד באמת לאומה, לא כל כך ברור.

יערה שאלתיאל:

מי? מי זאת? תדברי.

שרון דינור:

(לא ברור).

יערה שאלתיאל:

של (לא ברור).

אורית לנדסמן:

כשמישהו עם אנגלית וזה הוא בא קצת מסקנדינביה, מתעלפים עליו.

יערה שאלתיאל:

מה אתם שומעים על האדריכלות נוף?

אורית לנדסמן:

אמת, אמת ידוע,

יערה שאלתיאל:

הם הרי פתחו מחלקה לאדריכלות נוף.

איציק שוויקי:

מי זאת?

יערה שאלתיאל:

מה את שומעת על אדריכלות נוף, שהם פתחו החדש.

אורית לנדסמן:

לא יודעת.

ציפי רון:

היא באה מבליה או מגרמניה, משהו כזה.

אורית לנדסמן:

מבליה.

יערה שאלתיאל:

היא בלגית.

אורית לנדסמן:

כל היום מדבר (לא ברור), כל היום, אני חושבת (לא ברור), כדבר כזה.

ציפי רון:

אבל יש לה משרד בשותפות משרד אדריכלים,

אורית לנדסמן:

עם בעלה.

ציפי רון:

עם בעלה.

אורית לנדסמן:

כן,

ציפי רון:

ויש להם פרויקטים אני ראיתי פרויקט שלהם,

אורית לנדסמן:

ברור, בעלה,

ציפי רון:

כל מיני דברים, ברור, אז היא גם וגם וגם, וגם שרון תלמדי,

שרון דינור:

מה?

ציפי רון:

וגם,

שרון דינור:

אני לא יכולה להיות,

יערה שאלתיאל:

שרון גם וגם.

ציפי רון:

וגם,

אורית לנדסמן:

שרון מראה בפייסבוק תמונות של, היא לא מראה, הייתי פה, הייתי פה, הייתי פה, אני מכירים אותי בכל מקום, אני מזמינים אותי לכל מקום.

ציפי רון:

אתם רוצים רכילות? אני חברה פעילות למען איכות הסביבה. היא הדמות הכי ידועה בנושא הזה.

אורית לנדסמן:

סילמן?

ציפי רון:

לא, שהצילה את העיר ירושלים וסביבתה.

אורית לנדסמן:

מי זו?

ציפי רון:

(לא ברור) עליכם.

אורית לנדסמן:

מי?

ציפי רון:

זה לשון הרע, אני לא אומרת יותר כאילו.

אורית לנדסמן:

אחר כך עושים,

איציק שוויקי:

זה נעמי צור,

עו"ד דני ליבמן:

את יודעת ששרון עכשיו במשבר.

שרון דינור:

למה? מה?

איציק שוויקי:

נעמי צור.

עו"ד דני ליבמן:

כי כל יום שישי כתוב באחת המקומנים, על שרון, ועכשיו מקומון אחד נסגר. לא יהיה, לא בטוח שכל יום שישי יהיה כתוב.

שרון דינור:

זה לא כתוב עלי, כתוב על השימור.

עו"ד דני ליבמן:

כתוב על השימור - שרון דינור אוסרת.

אורית לנדסמן:

פתאום אני מגלה שיושבת לידי כל היום בקפה יהושע, אמרתי אני אשים לה רגל ככה שהיא תיפול.

שרון דינור:

היא הייתה מורה שלי בבצלאל.

אורית לנדסמן:

באמת?

שרון דינור:

כן, זיוה שטרנל,

יערה שאלתיאל:

זיוה.

ציפי רון:

מי? זיוה מה?

שרון דינור:

שטרנל,

עו"ד דני ליבמן:

זיוה שטרנל, שמשמיה את ה - , מוסדות השימור.

ציפי רון:

פגשתי אותה בתערוכה של (לא ברור).

שרון דינור:

בפני היא לא התנצלה, אז לפי זה אכפת שנתנצל בפניך שהיא העליבה אותי, כאילו,

איציק שוויקי:

מתנצלת.

ציפי רון:

להגיד לה שלא תעליב אותך? שרון,

שרון דינור:

לא, לא להגיד לה כלום.

אורית לנדסמן:

לא להגיד לה כלום.

ציפי רון:

אני אגיד לה,

שרון דינור:

לא, זה לא יעזור כבר. אני כבר נעלבתי.

ציפי רון:

אני (לא ברור).

איציק שוויקי:

לי היא התנצלה.

שרון דינור:

אני לא מבינה, היא התנצלה בפני איציק (לא ברור).

אורית לנדסמן:

לא עליך,

איציק שוויקי:

לא, היא התנצלה, היא כתבה עליה, וכתבה שהמועצה לשימור אתרים לא פנתה, ולא עשתה כלום, ולא זה, כתוב מה את מלינה בכלל.

ציפי רון:

תראה איזה (לא ברור).

איציק שוויקי:

ולמה לא בדקת. "אני מתנצלת, איציק, אני מתנצלת".

אורית לנדסמן:

רגע, אבל למה אנחנו לא מדברים על שום דבר?

יוחנן וייצמן:

ראיתי שאתם עסוקים בנושאים שאני לא מבין בהם.

ציפי רון:

חלוקים בדעתנו אם לרדת,

יוחנן וייצמן:

אני נתתי,

איציק שוויקי:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

יללה קדימה.

אורית לנדסמן:

באיזה סעיף אנחנו?

איציק שוויקי:

אני לא יורד.

יוחנן וייצמן:

קדימה שאול המלך.

יערה שאלתיאל:

20.

אורית לנדסמן:

שאול המלך, יופי.

שרון דינור:

טוב, שאול המלך זה, זה בניין שהוא בתמ"א/38, שאול המלך 47, זה בניין שהוא היסטורי, הסתכלנו עליו, ואמרנו שסך הכול התוספות הם, מבחינת הגוש וכו' הם בסדר, רק שרצינו לבקש כמה מינוס 1, רצינו לבקש שהחזית הקדמית כן תישמר. שזה חזית שיש בה עם חלונות היסטוריים, גם חדר מדרגות עם חלון תרמומטר. הדבר השני, פה התכנון הוא נראה לנו לא מספיק טוב בתוספת אגף, האחורי,

יוחנן וייצמן:

מדובר בתמ"א/1 אני רואה.

שרון דינור:

כן, כן, ורצינו לכווץ את זה, שייכנס פנימה, כי החור הזה פנימה הוא חור שהוא לא טוב מבחינה תכנונית. זה בעצם השתי ההערות המשמעותיות שיש לנו,

אורית לנדסמן:

וגם חיזוקים פנימיים ולא חיצוניים.

שרון דינור:

בחלק הקדמי כן, כן, על החלקים.

ציפי רון:

שתי בניינים?

שרון דינור:

איפה?

אורית לנדסמן:

ועצים,

ציפי רון:

בעמוד 18, שלוש שורות,

שרון דינור:

איפה את? בתיק אחר.

אורית לנדסמן:

את לא בבקשה הנכונה.

ציפי רון:

איפה אנחנו עכשיו?

דוד היימן:

בעמוד 20.

ציפי רון:

עברנו, הסתכלתי על ברודי.

איציק שוויקי:

ברודי כבר עבר.

יוחנן וייצמן:

היה,

ציפי רון:

אבל יש שמה שגיאה.

(מדברים ביחד ברקע)

דוד היימן:

תשאירי רגע, לא, תשאירי רגע.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, שאול המלך.

שרון דינור:

האלמנט פה של המרפסת העגולה הוא, מרפסת, טוב, אפשר להכניס אותם?

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

הנה שלא יצא לך משהו עוד יותר טוב.

יוחנן וייצמן:

זה לא יעזור לנו, יש לו כסף, הוא יביא את מה שצריך.

לורה ורטון:

זהו, הולכים לעשות לו בושות.

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

שלא יהיה ראש ממשלה לעולם, עושים לו בושות עכשיו.

איציק שוויקי:

כל הכסף זה מאחיו בכלל, זה לא ממנו.

ציפי רון:

זה לא יעזור לכם.

לורה ורטון:

נתערב?

ציפי רון:

לא יעזור לכם.

איציק שוויקי:

לא, יעזור, יעזור.

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו אתכם.

חיים אייזנטל:

כן, אנחנו הגשנו תמ"א/38 לבניין ברחוב שאול המלך 47, שהתמ"א/38 למעשה נותנת לכל דייר תוספת של 25 מטר, וכמובן היא מחזקת את הבניין וכל דייר מקבל לתוך התוספת הוא מקבל ממ"ד, שזה חדר מיגון, שזה היום מאוד מאוד חשוב, שרואים ש - , במשך על הזמן כמה שחודשים שכבר לא יצטרכו את זה,

יוחנן וייצמן:

בחדש או הישן?

חיים אייזנטל:

לפי החוק הישן. לפי החוק הישן, אז אנחנו הגשנו 25 מטר לכל אחד. וכדי שיישאר אוורור לחלק הפנימי של הדירה, אנחנו אישרנו בין שתי העמודות, השארנו מרווח, שהמרווח הזה למעשה נותן את ה - , אוורור לחלק הפנימי של הבית, כדי שהוא יהיה מאורר לפי התקנות. עכשיו אנחנו,

יוחנן וייצמן:

אני יכול לראות אותך?

חיים אייזנטל:

כן,

שרון דינור:

אתה בשיתוף אמרת.

יוחנן וייצמן:

אני בשיתוף לכן אני, זה מה שאני מסתכל, קשקשי, סגור כן.

חיים אייזנטל:

כן, זה המרפסות שביקשנו אז, כדי שיהיה אוורור לחלק הפנימי של הבית. עכשיו היזם לפני שהוא התחיל את התוכנית, הוא ניסה להגיע לסיכום עם השכנים, כדי לעשות חיזוק פנימי. כי הבניין הוא בניין ישן, אף על פי שהוא הבניין היחיד ברחוב שהוא בניין ישן, בן כמה קומות, יש עוד כמה בניינים ברחוב הזה, שהם ישנים, אבל כולם בני קומה אחת, בציפוי טיח, ואלה, ואלה שכבר עשו בהם שיפוצים, כבר ציפו אותם באבן, וכבר לא רואים את השימור, ואלה שלא נעשו בשם שיפוצים, הם עדיין בציפוי טיח, וברור שבניין בן קומה אחת, עם ציפוי טיח, אין מה לשמר. עכשיו,

יוחנן וייצמן:

הבניין הזה כעת? מה הוא?

חיים אייזנטל:

מה?

שרון דינור:

הבניין הזה הוא אבן, הוא לא טיח.

יוחנן וייצמן:

אבן 4 קומות,

חיים אייזנטל:

הבניין הזה, הוא הבניין היחיד שאותו בנו לפני 1948 בתור 3 קומות כבית משותף, הרבה דירות, ולא בית אחד של קומה אחת. עכשיו למעשה הבניין הזה אין לו אלמנטים מסוימים מיוחדים של שימור, יש להם מרפסות עגולות, ויש לו כניסה של כניסה עגולה, אבל חוץ מזה הבניין הוא בניין פשוט בלי גג רעפים, בניין ישר, וכל החלונות הם חלונות פשוטים, היזם ניסה להגיע להסכם עם הדיירים לעשות לבניין חיזוק פנימי, אבל השכנים אמרו לה, שאם הולך על חיזוק פנימי, אין תוכנית, אין ממ"דים אין תמ"א/38, אין שום דבר. ולכן,

יערה שאלתיאל:

זה לא מעוגל, זה כאילו,

שרון דינור:

כן, פה יש לך,

יערה שאלתיאל:

זה ציפצ'יק הבנתי.

חיים אייזנטל:

כן, יש איזה ציפצ'יק, לכל המרפסות האלה, איך שרואים אותם, הם כולם נתמכים ע"י רלסים, זאת אומרת שאנחנו נצטרך להגיע עם המהנדס, לתוכנית הנדסית שתוכל להחזיק את המרפסות אם נרצה להשאיר אותם כפי שהם, ואין לנו בעיה.

שרון דינור:

יש לי שאלה אליך בגלל שאני לא, אני לא רוצה לקטוע אותך, אבל אני חושבת שאולי זה יכול כן מעניין,

יוחנן וייצמן:

יעשו פה חיזוקים,

לורה ורטון:

רגע, סליחה,

שרון דינור:

אני רוצה לשאול,

לורה ורטון:

אני לא שומעת את שרון,

שרון דינור:

רציתי לשאול כזאת שאלה, קודם כל האלמנט המאוד מיוחד, הוא נמצא פה בחזית. אז רציתי לשאול אם את החלק של המדרגות אם בגלל שאין פה דיירים, את החיזוק הפנימי תוכלו לעשות בחלק של המדרגות.

חיים אייזנטל:

בחלק של המדרגות אפשר.

שרון דינור:

אולי, ואולי צריך לבדוק עם מהנדס, אני לא יודעת אם אתם יכולים לראות אבל, ברמת ה - , לשתול עמודים, וייצמן, ולא, אולי לא צריך לתת לכולם את החלק הזה, של את ה - , את אותו עומס של,

ציפי רון:

חיזוק,

איציק שוויקי:

הוא לא שומע אותך, הוא לא שומע. עד שיגמור לדבר.

יוחנן וייצמן:

דקה.

חיים אייזנטל:

את שאר הכניסה אנחנו יכולים להשאיר אותו,

איציק שוויקי:

רגע, רגע, תן לו לדבר, סבלנות.

יוחנן וייצמן:

יללה, אנחנו איתכם חזרה,

שרון דינור:

מה? אתה רוצה,

לורה ורטון:

היא הסבירה את הרעיון,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

שרון הסבירה את הרעיון של חיזוק,

שרון דינור:

אני רציתי רגע, אני רציתי רגע לשאול בעקבות הדיון של הבוקר, פה זה לא בניין שהוא, בניין שהוא מסומן לשימור בדרגה כלשהי.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אבל אני בכל זאת הייתי רוצה כאילו משהו ממנו, כן, אז אני שואלת קודם כל האלמנט הכי יפה שלנו נמצא פה,

יוחנן וייצמן:

התרמומטר?

אורית לנדסמן:

הכניסה של (לא ברור).

שרון דינור:

לא תרמומטר,

יוחנן וייצמן:

הקיטום של המרפסות?

שרון דינור:

לא, לא, הכניסה ל - , אתם רואים שיש פה כניסה מיוחדת כזאתי, מתעגלת, אני לא יודעת כמה רואים פה מהתמונה,

ציפי רון:

עניין של טעם.

שרון דינור:

ו – אז אני אומרת קודם כל החדר מדרגות, אולי כן אפשר לחזק אותו פנימית, כי הוא לא הדיירים וכו', והדבר השני, זה שאולי אפשר כן לשתול פה עמודים במקום לעשות חיזוק על הכול, כמו שהצענו בתוכנית הראשונה, כי פה זה פתרון שאני כן יכולה לקבל אותו, אין לי שום בעיה, ואז אולי אפשר לצמצם קצת מהחיזוקים של החזית, כי החיזוקים של הצדדים האחרים, הם סבירים סך הכול, אז רק בשביל לשמור על ה - , על ה - , ואת המרפסות אפשר.

יוחנן וייצמן:

אני רואה את הבניין הזה, אני מסכים איתך דרך אגב על ה - , על האלמנט של הכניסה אני זורם איתך.

שרון דינור:

אני אגיד לכם, רגע אני אגיד לכם למה, אני אגיד את שלושת הדברים, קודם כל החדר מדרגות אמרנו שיש לו גם את הכניסה המעוגל, וגם את החלון תרמומטר של זה, מסכימה שראינו, הוועדה הזאת ראתה דברים יותר יפים מזה, אבל,

לורה ורטון:

זה יפה.

שרון דינור:

המרפסות העגולות זה חמוד מצידי אבל אגב באמת אפשר להרוס אותם ולהקים אותם מחדש, הם חייבים מבחינת הזה, זה לא נורא, כי כבר היום יש להם את הרלסים אלה, אני לא יודעת אולי צריך , יש פה כורח הנדסי. והדבר האחרון שהוא כן חשוב לדעתי, זה הנושא של אבן כזאתי כבר לא עושים פשוט, פשוט לא עושים, כאילו זה אבן שהיא מאוד מאוד יפה, והיא איכותית, אז אם אפשר היה פה לפתוח לשים את העמוד, להחזיר חזרה את האבן, לצמצם את החיזוקים בכלל ב - , אני לא יודעת, אם אתם יכולים לראות את זה, כי צריך מהנדס לענות על זה. ו - , להציב את רוב החיזוקים בצדדים האחרים של הבניין, הרווחתי משהו.

ציפי רון:

יש עוד דבר שהייתי רוצה לשמר בו,

יוחנן וייצמן:

תכתבי מע"ר צפון תמ"א/1, באמת.

שרון דינור:

זה לא מע"ר צפון.

ציפי רון:

יש עוד דבר שהייתי רוצה לשמר בו, זה החלונות,

יוחנן וייצמן:

מה יש שם בבית הזה?

ציפי רון:

זה החלונות בשתי הקומות הראשונות, הגודל של החלונות, והעיצוב שלהם זה מאפיין,

יוחנן וייצמן:

בחיך,

ציפי רון:

תקופה מסוימת, בעיני זה יפה,

שרון דינור:

בוא נשמע רגע אותם,

יערה שאלתיאל:

מה אתם רוצים?

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

אני חושבת שהקשר,

חיים אייזנטל:

מה שאנחנו רוצים את השער אפשר להשאיר, לדעתי את השער אפשר להשאיר בלי חיזוק, כמו שאנחנו עושים במרפסות, כדי שלא יקטן השטח של המרפסת, עושים רק חגורה מעל, אז אותו דבר

אפשר לעשות כאן במקום של המדרגות, צריך לברר עם המהנדס, אם אפשר לעשות עמודים וחגורות.

יערה שאלתיאל:

לא הבנתי איפה עמודים וחגורות? בחוץ?

איציק שוויקי:

זה, זה,

חיים אייזנטל:

בשתי הצדדים של החדר מדרגות,

איציק שוויקי:

חדש, לדעתי זה (לא ברור).

שרון דינור:

רגע, סליחה,

יערה שאלתיאל:

מבחוץ לעשות עמודים וחגורה.

איציק שוויקי:

זה חדש.

שרון דינור:

אני לא הבנתי,

דוד היימן:

כל המרפסות תוספות.

ציפי רון:

כן, כן,

איציק שוויקי:

זה לא המרפסות אורגינאליות, אלה הם קטנות,

חיים אייזנטל:

זה המרפסות האורגינאליות.

יוחנן וייצמן:

זה נראה כמו,

איציק שוויקי:

לא,

יערה שאלתיאל:

יכול להיות שהם היו,

יוחנן וייצמן:

חיזוקים,

לורה ורטון:

זה שמעל אבל,

ציפי רון:

הקומה העליונה,

איציק שוויקי:

לא נראה לי אורגינאלי בכלל.

ציפי רון:

אבל,

חיים אייזנטל:

בוודאי שאני מראה שמה.

ציפי רון:

שתי קומות, שתי הקומות הראשונות הן אורגינאליות, והחלונות (לא ברור), זה לא שומר על, שרון,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

שרון,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר זה לא לשימור אני חושב כמוהו.

ציפי רון:

החלונות הגדולים האלה, החלונות,

איציק שוויקי:

אבל הוא לא רוצה להרוס אותם,

ציפי רון:

שגם כן תקופה,

ישראל קלרמן:

שיהרסו.

ציפי רון:

חבל לקלקל את זה.

עו"ד דני ליבמן:

הוא עוד מעט בן 100,

איציק שוויקי:

בן 100,

עו"ד דני ליבמן:

לא, מקודם הוא התרגש.

יערה שאלתיאל:

אז רגע, מה רציתם לפרק? להרוס אותו?

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

מה יש לנו בבניין הזה? במע"ר צפון סנהדריה, אני באמת חושב,

ישראל קלרמן:

כן, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

כל השכונה, המקום, אני לא מרגיש ליד הבניין הזה שום, ערך,

איציק שוויקי:

הוא לא מוגדר לשימור,

ציפי רון:

אז אני אגיד לך משהו, הבניין נבנה בשנות (לא ברור).

אורית לנדסמן:

אתה יודע שיש בניין בדיוק כזה,

ציפי רון:

רגע, שנייה,

אורית לנדסמן:

ברחוב רש"י שסבתא שלי גרה,

לורה ורטון:

לא, לא,

אורית לנדסמן:

וזה סוג של בניינים,

יוחנן וייצמן:

איזה מספר?

אורית לנדסמן:

אני לא יודעת זה הייתי לפני המון המון שנים, אבל בלי המרפסת, זה רק החלק הזה.

יוחנן וייצמן:

החלק הזה ב - ,

אורית לנדסמן:

הסתכלתי על הדירה בפנים אותו דבר, זה מסוג הבניינים שמופיע המון פעמים בירושלים,

יוחנן וייצמן:

כן,

אורית לנדסמן:

זה סוג מסוים של בניינים.

יוחנן וייצמן:

זה היה תקופה כזה חיקוי של הערבים טיפה.

ציפי רון:

וגם אבן,

יוחנן וייצמן:

חיפוי יפה.

לורה ורטון:

לא, לא, הדברים,

ציפי רון:

וגם מעבר לפינה, האבנים של הפינה הן מלאות, הן גודל מלא, עם, ולא כמו האבנים המודבקות שעושים היום. אני חושבת שצורת בנייה כאן היא מאפיינת את התקופה, היא מאוד מכבדת ומכובדת. ואני הייתי עושה את הכול, כדי לשמר את הקירות החיצוניים לפחות בחזית, עם החלונות, ואת הפינות, עד כמה שאפשר.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה, אני בעד שימור ה - ,

איציק שוויקי:

המרפסות נראות על הפנים, וכל הרלסים האלה,

שרון דינור:

לדעתי אפשר להחזיר.

ציפי רון:

אני לא אמרתי על, אני לא אמרתי על הבנייה בתוך הבניין. אני לא אמרתי, מה שנראה לי בחוץ, לפי דעתי זה דבר שכדאי לשמור עליו זה הכול.

יוחנן וייצמן:

אני חושב ש - , אנחנו בתיק הזה נסתפק בשימור של ה - ,

איציק שוויקי:

חזית,

יוחנן וייצמן:

של הקיר אבן,

ציפי רון:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

לא של הקיר, של הכניסה, ושחזור של המרפסות,

ציפי רון:

אני, אני אומרת תסתכל רגע,

לורה ורטון:

מה עם החלונות?

ציפי רון:

תסתכל רגע על הקיר שפונה לרחוב.

חיים אייזנטל:

מרפסות פינתיות יפות כאלה,

ציפי רון:

תסתכל על הרחוב,

יוחנן וייצמן:

מה?

יערה שאלתיאל:

מסכימה איתך. לא, איתו שהן לא מקורות.

חיים אייזנטל:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

המרפסות לא מקוריות?

לורה ורטון:

המרפסות,

איציק שוויקי:

לא מקוריות, בטוח שלא, גודל כזה לא היה, בזמנו גם לא היה מסוכן מאוד,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רואה את המרפסות החמודות,

איציק שוויקי:

זה לפני, אבל 100 שנה המרפסות היו עם רלסים, ואתה לא רואה פה רלס, ואז היו עומדות ואז בגלל זה שמו עליהם בטון, ושמו אותם דחפו אותם.

ציפי רון:

אבל הקיר לחזית עם החלונות,

איציק שוויקי:

אני הייתי,

ציפי רון:

עם קנה המידה שלו,

איציק שוויקי:

בבית הזה,

ציפי רון:

עם הפינות, ועם אבני הפינה, אני הייתי משמרת את זה,

איציק שוויקי:

הבית הוא לא לשימור,

יערה שאלתיאל:

מה הוא מראה? בעצם הוא כן, הוא מראה שהוא משרת, לא?

שרון דינור:

מרפסות כתוב לפי התיק תיעוד,

יוחנן וייצמן:

הוא לא הורס, הוא זה תמ"א/1,

איציק שוויקי:

כל בית ישן צריך לשמור אותו? לא,

ציפי רון:

אמרתי את החזית שלו, מה מפריע לנו לשמר.

איציק שוויקי:

חזית, את החזית,

ציפי רון:

באיכות נהדרת. זה לא מפריע לשום דבר.

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

אתה שומע? וייצמן,

ציפי רון:

זה לא מפריע לכלום לשמר את הקיר הזה.

איציק שוויקי:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לא, לא מכיר.

איציק שוויקי:

אפשר להרוס את הבית ולשמר את החזית כאילו להעתיק את החזית מחדש וזהו, (לא ברור), מה שהיא רוצה מעוגלות.

ציפי רון:

אבל איציק, למה להעתיק אותו? הוא נשאר על אותו קו בניין.

יוחנן וייצמן:

הוא לא נשאר,

איציק שוויקי:

לא, לא מעתיק, אמרתי ש - ,

ציפי רון:

בחזית הוא נשאר על אותו קו בניין,

איציק שוויקי:

לשימור בחזית,

ציפי רון:

יש שמה חצר אפס, מה קרה? הוא לא מתקדם, הקיר הזה נשאר במקום.

יוחנן וייצמן:

הקיר הזה נשאר כי הוא נשאר,

ציפי רון:

אז מה אכפת לי?

יוחנן וייצמן:

אז אני אסביר, יש, יופי, העלית כעת אחת מהסוגיות, אולי הכי קשות בירושלים. יש בן אדם בא ורוצה להשאיר קיר במקומו, עכשיו כשאתה אומר לו תעשה לו שימור, זה אומר שעל כל פרט וכל זה, יושבים איתו בדקדקנות, סליחה, (לא ברור). ודרך אגב זה המוקש של השימור בירושלים, שאין, שאנחנו נטפלים לתפל, ולא לעיקר, ולא על הדברים החשובים. ואם בן אדם כבר אומר, אני משמר קיר בתב"ע, אז הוא מגיע להיתר, הוא מקבל רשימת הוראות שהוא בחיים לא חלם עליהם.

איציק שוויקי:

יש שם בית יפה, במקום הזה שנמצא שם,

שרון דינור:

שזה מה שמציעים, בעיני זה לא יפה, אבל זה עניין של,

ציפי רון:

תגיד איציק, אתה מהשימור או?

איציק שוויקי:

אני בא מהשימור, ואני חושב, אמרנו,

ישראל קלרמן:

אבל הוא הסביר לך.

איציק שוויקי:

ירושלים לא יישאר במאה ה – 19,

ציפי רון:

אני (לא ברור),

איציק שוויקי:

גם כשהייתי מועצה,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

הוא לא יישאר במאה ה – 19, וצריך פיתוח ושימור.

שרון דינור:

אתם רוצים אולי רגע לשמוע,

אורית לנדסמן:

להתאוורר כל פעם,

שרון דינור:

אתם רוצים עוד להגיד?

אורית לנדסמן:

בערים היסטוריות,

שרון דינור:

בואו, בואו רגע גם בגלל שיש,

איציק שוויקי:

ערים היסטוריות במרכז (לא ברור),

שרון דינור:

יש לנו איזה,

ציפי רון:

עכשיו מעיר שקוראים לה בודפסט.

איציק שוויקי:

אני באתי (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אני בא מירושלים.

שרון דינור:

אנחנו רוצים להתקדם בבקשה גם כי אנחנו רוצים עוד מעט לרדת, אתם יודעים, אתם רוצים רגע להגיד משהו שאני, ואז אנחנו נתכנס לדיון פנימי, כיוונו ל - ,

דודי דונט:

נכון, כמו שהיו"ר אמר מקובל עלינו.

שרון דינור:

שמה אמרת בדיוק?

יוחנן וייצמן:

לשמר את החזית הצפונית, לשחזר את המרפסות,

איציק שוויקי:

המוצע,

לורה ורטון:

כולל,

יוחנן וייצמן:

אין הוראות שימור, אין אדריכל שימור, כל הספר הזה, הפחדה, מרפסות, גובה, קונסטרוקציה, לא יותר דיקוק קומה, הכול לסמן לשימור מיותר מבחינתי.

שרון דינור:

אני רק מתנגדת, אני חייבת להגיד שאני מתנגדת לטרמינולוגיה שלך, הפחדה וזה, די, זה לא יפה.

יוחנן וייצמן:

כי זה מפחיד,

שרון דינור:

זה מעליב אבל,

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור, אני רוצה פעם לשבת איתך. ואני אומר לך, אני באמת רוצה לדבר על זה, אולי זה לא המקום, התיק הנקודתי הזה. הנושא הזה שבו אדם מקבל מגילת שימור, ומתחיל להזיע, זה דבר שלא טוב לנו,

שרון דינור:

אני לא אחראית להזעה של,

יוחנן וייצמן:

זה כישלון שלי לא שלך.

שרון דינור:

לא, באמת כאילו,

יוחנן וייצמן:

זה כישלון שלי,

שרון דינור:

יש (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

מה כישלון? זה לא צריך להיות.

לורה ורטון:

רגע, סליחה, אני רוצה באמת, זה לא הפחדה. אנחנו פה כי השימור חשוב לנו,

יוחנן וייצמן:

נכון,

לורה ורטון:

רגע, שימור, שימור עוסק ומתייחס לפרטים, זה דברים שהיא רוצה לשמור.

יוחנן וייצמן:

כל הכבוד,

לורה ורטון:

מדובר באדריכלות, ואדריכלים שיכולים להתמודד עם פרטים כאלה, הרי זה מה שהם עושים,

אורית לנדסמן:

זה עבודה שלנו,

לורה ורטון:

הם עוסקים בפרטים, ומתכננים זה אולי אותך מפחיד, אני לא חושבת שמפחיד אותם, מה גם, שזאת העבודה שלנו, ותוצאה היא שאנחנו יכולים אולי להצליח לשמור על חלק מהפריטים וה - , המרקם של ה - , מקומות ואתרים היסטוריים,

יוחנן וייצמן:

כל הכבוד,

לורה ורטון:

אז לזלזל ולהגיד - למה, שלא יהיה שימור,

יוחנן וייצמן:

לא,

לורה ורטון:

זה אני חושבת לא מכובד, לא מכבד אותנו,

יוחנן וייצמן:

כל מילה שאמרת אמת.

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

כל מילה שאמרת אמת.

לורה ורטון:

הוא לא מתקרב ליד,

ישראל קלרמן:

לורה, לא,

יוחנן וייצמן:

כל מילה שאמרת אמת. אני אגיד את זה בפעם השלישית, אבל זה עדיין לא, עדיין לא גורם לזה, שאנשים רואים הוראות שימור ובוא נדבר פה דווקא על החלונות האלה שדיברה עליהם גברת רון,

לורה ורטון:

שאני מאוד בעד לשימור אותם.

ציפי רון:

ואת הפינה של הבניין,

יוחנן וייצמן:

על הפינה, אבל, יכול להיות הם משאירים את זה ככה, הנושא הזה שיקבל עליהם הוראות שימור זה כאב ראש, הוא יעשה את זה וולונטרי, הוא ימכור את הדירות במחיר הכי יקר שיכול למכור, בגלל השימור,

לורה ורטון:

להבדיל מאיתנו, זאת העבודה שלנו, אנחנו פה כמתנדבים בוועדה,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אנחנו צריכים להחליט מה אנחנו,

לורה ורטון:

העבודה שלהם,

יוחנן וייצמן:

נכון,

לורה ורטון:

היא לבנות ולשמור,

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו צריכים להחליט מה מבקשים מהם.

לורה ורטון:

לבדוק תוכניות כאלה, ואני חושבת שזה באמת, זה העניין פה, להגיע לפרטים, אנחנו לא רוצים להגיד תשמרו את הבניין, תהרסו את הבניין. אלה לא החלטות, זה לא משהו בינארי, כן ולא,

שרון דינור:

אני רוצה להגיד רגע, עוד שנייה אחת, אני רוצה להגיד ש - , אם אנחנו לא שומרים את החזית הקדמית וזה החלטה, אז ברור כל אחד, כל הסעיפים,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

אבל הם הוועדה הזאתי הייתה רואה לנכון, אולי לקבל את ההמלצה, ולשמור, אז הסעיפים לא מתייתרים זה הכול.

יוחנן וייצמן:

בסדר, מאה אחוז. אני חושב, אז אני אגיד, אני אגיד לך למה אני חושב, בוא אולי זה לא המקום שוב לתיק הנקודתי הזה, אבל התשובה לדעתי, לעניות דעתי סליחה, לא,

שרון דינור:

מה לא?

יוחנן וייצמן:

על מה שאמרת, ואני אסביר את עצמי, אני אסביר, זה נושא לסמינר לא לתיק. עכשיו אנחנו אומרים לבן אדם בוא תעשה משהו, יללה, עשיתי. ברגע שיללה, שהוא רוצה לעשות ואנחנו מתחילים לתת לו הוראות וכן תדקק ואל תדקק, ואת תביא נספח פרטים זה, זה משגע בן אדם, וזה מוציא לו,

שרון דינור:

זה אחרי,

יוחנן וייצמן:

זה מוציא לו, לא, זה מוציא לו את החשק,

שרון דינור:

אבל תגיד רגע,

יוחנן וייצמן:

אז בשביל זה להוציא, לא, הוועדה,

שרון דינור:

עזוב שימור,

יוחנן וייצמן:

הוועדה רוצה לגרום לאנשים,

שרון דינור:

וייצמן, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אני מחזיק תיק שימור,

שרון דינור:

רגע וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שאנשים ירצו לשמר,

שרון דינור:

אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

זה,

שרון דינור:

וייצמן, שנייה אל תתרגש, אבל נגיד עזוב שימור, הלכתי לעשות, אני יזם, וקיבלתי משימה לעשות גינה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

עכשיו שפ"ע אומרים לי תעשה את העצים האלה, את הזה שככה, ואת הזה, למה מתערבים לי? אני אעשה את הגינה, ככה זה בחיים, כאילו יש, אם אתה עושה משהו, אתה עושה אותו כמו שצריך, טוב אוקי, אם אתה עושה את זה בלי סטנדרט לא צריך את המחלקה לשימור, בלי סטנדרט יללה בואו,

יוחנן וייצמן:

לא, למחלקה יש ים עבודה,

שרון דינור:

אני יודעת שיש לה ים עבודה,

יוחנן וייצמן:

בלי הבניין בשאול המלך, שלבדוק את ה - ,

שרון דינור:

אתם תחליטו,

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה לצמצם,

שרון דינור:

וייצמן, אז אתם תחליטו לשמר או לא, אבל אל תגיד לי, כשהם מחליטים לשמר, אל תגידי כלום, תסתמי את הפה.

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

כי זה לא יפה להגיד, וזה מה שאתה אומר פה.

יוחנן וייצמן:

לא, חלילה, אולי, אולי, אז אולי אני הגזמתי.

שרון דינור:

אתה הגזמת.

יוחנן וייצמן:

אולי לא התנסחתי נכון, אבל התשובה היא כן, כשהבן אדם בא דווקא בתיק הזה, והוא אומר אני רוצה לשמר את החזית נגיד, ויקבל את זה, אז אתה אומר לו - נו, אז כבר אל תעשה דיקוק, אל תעשה, רק חיזוק נקודתי.

שרון דינור:

אני אומרת לו את אותו דבר, שאני אומרת לכולם,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

אני אומרת לו את מה שאני אומרת לכולם.

יוחנן וייצמן:

אז הוא מוציא אנשים (לא ברור).

שרון דינור:

כי ככה עושים יש לזה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אז זה מוריד את החשק.

לורה ורטון:

זה לא רציני,

שרון דינור:

הוא מקבל מיליונים,

יוחנן וייצמן:

האם יכולים (לא ברור) לאנשים לשמר,

שרון דינור:

בן אדם עושה ביזנס, זה חלק מהביזנס.

דודי דונט:

אני יכול להגיד משהו?

יוחנן וייצמן:

כן, אדוני, ו - ,

דודי דונט:

אני, אני,

לורה ורטון:

זאת העבודה שלה.

דודי דונט:

אני בניתי בניין במקור ברוך, וזה היה עוד במחלקת השימור בגלגול הקודם, וגם היה לי את כל התנאים אלה, חוץ מ - , שזה עלה לי 100 אלף שקל, וזה לקח לי חצי שנה, זה לא עלה, ולא הוריד וגם

את התיק תיעוד היה לי לפני זה, המהנדס שימור לא שינתה שום דבר, רק סחב זמן וכסף, ואחרי זה, הגעתי למחלקה החדשה, בטופס 4 ושרון, והיא צודקת, היא באמת התחילה להגיד לי - למה כזה בניין מכוער? למה לא לעשות מרפסות יפות? נו, מה אני אסביר לה? אני בעד, אני רוצה. צודקת, אני גם רוצה ככה, אבל חוץ מזה, חוץ מלבזבז כסף וזמן, זה לא עזר שום דבר, יש כל מיני סעיפים יש דברים שכן, לא בכל הבניינים. יש הרבה דברים שיכול נכון, אבל ש - , היא קבעה לי תיק תיעוד, והייתי צריך כל מיני כאלה דברים, זה לא עשה שום דבר.

שרון דינור :

טוב, האם אנחנו צריכים את ה - ,

יוחנן וייצמן :

יללה, קישטה.

דודי דונט :

תודה רבה.

ציפי רון :

אני בעד לשמר את הקיר שפונה לרחוב, עם הפינות שלו.

יוחנן וייצמן :

אז אני,

ציפי רון :

שתי קומות,

דוד היימן :

הרחוב נראה אחרת,

ציפי רון :

בגובה שתי קומות,

יוחנן וייצמן :

אני מציע ככה,

מורן בן זיו :

אתם רוצים לרדת (לא ברור) בהחלטה? רוצה לדעת?

יוחנן וייצמן:

רוצה לדעת, בסדר בגדול החלטה, אני רק אגיד את ההחלטה, אנחנו מחליטים לשמר את ה - , את הכניסה, ושחזור של המרפסות.

ציפי רון:

לא,

אורית לנדסמן:

את כל הקיר,

יוחנן וייצמן:

לא, את הקיר לא לשימור, אין הוראות לשימור,

ציפי רון:

אני מבקשת, אני מבקשת לשמר את הקיר,

יוחנן וייצמן:

אני אומר ככה, הוועדה ראתה את המבנה, ולא הראתה צורך ב - , לא הראתה צורך שהיא לא, הוועדה מבקשת לשמר את ה - , את ה - , אלמנט הכניסה בלבד, כמו כן מבקשת הוועדה,

אורית לנדסמן:

לשמר את כל הקיר מאשר להתחיל לבודד,

ציפי רון:

זה חסר טעם.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) יופי, כעת עלית, כעת ממש אבל הרגע, עלית על השיח עם האדריכלית דינור, עלית על המוקש.

ציפי רון:

מה? שמה?

אורית לנדסמן:

איזה מוקש?

יוחנן וייצמן:

את אומרת יותר קל לשמר, הם רוצים לשמר, הם ישאירו את הקיר, בייחוד למעט החיזוק, הם ישאירו את הקיר. אבל אנחנו לא,

שרון דינור:

אבל בוא נגיד רגע לעופר מנור שלא,

יוחנן וייצמן:

טוב די, קיבלנו כבר את ההחלטה,

שרון דינור:

בואו, אני אכתוב את זה כשנחזור, בסדר?

יוחנן וייצמן:

אני אכתוב, אני אביא לך, שלום יללה.

ישראל קלרמן:

הפסקה עכשיו?

אורית לנדסמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

הפסקה לכמה זמן? בוא נקבע רק?

מורן בו זיו:

5 דקות.

איציק שוויקי:

10 דקות.

יוחנן וייצמן:

רגע התיק הבא הוא בחצי, בחצי,

אורית לנדסמן:

(לא ברור) התיקים.

יוחנן וייצמן:

התיק הבא זה האוניברסיטה ב – 30: 12, שלום.

אורית לנדסמן:

מישהו נשאר פה?

מורן בן זיו:

אני.

(הפסקה)

לורה ורטון:

כי אני עובדת באוניברסיטה, בניגוד עניינים אני חתמתי.

יוחנן וייצמן:

את חתומה בניגוד עניינים, אז בוודאי אין מה לעשות,

עו"ד דני ליבמן:

כן, היא,

לורה ורטון:

ניסיתי לדבר עם (לא ברור), מה? אז אני לפרוטוקול, אני אומרת, אני עובדת באוניברסיטה העברית, אז אני יוצאת, אני לא משתתפת בדיון בעניין הזה, כשתסימו.

שרון דינור:

אנחנו כבר מוקלטים?

מורן בן זיו:

כן,

שרון דינור:

יופי. אז אנחנו,

יוחנן וייצמן:

כל הפרויקטים של אותו אחד, אני (לא ברור).

ציפי רון:

איפה? באיזה אזור?

איציק שוויקי:

לא קשור.

יוחנן וייצמן:

הבן שלי גר, אני מסביר מה זה,

איציק שוויקי:

הבן שלו גר,

יוחנן וייצמן:

הבן שלי גר בפרויקט, או מישהו מקדם שם פינוי בינוי, כל הפרויקטים של היזם, אני מנוע. אני מכיר את היזם, זהו, זה החוק, שלום.

שרון דינור:

טוב, אני,

איציק שוויקי:

יש 20 אלף עובדים באוניברסיטה העברית,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

בגלל שהיא עובדת באוניברסיטה העברית היא לא יכול להיות בדיון?

עו"ד דני ליבמן:

כן, כי זה,

איציק שוויקי:

היא חברת מועצה אבל,

ישראל קלרמן:

לא,

איציק שוויקי:

היא לא מייצגת את האוניברסיטה פה,

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא,

איציק שוויקי:

היא חברת מועצה (לא ברור) לייצג את האוניברסיטה.

עו"ד דני ליבמן:

היא,

יוחנן וייצמן:

אולי היא חושבת, יעלו לה את המשכורת, אם היא (לא ברור) את האוניברסיטה. נגמר החלב, נגמר, תלך לראש עיר.

עו"ד דני ליבמן:

אם זה היה התנגדות, זה משהו אחר.

שרון דינור:

אני, אני רוצה להגיד לכם כמה מילים,

ציפי רון:

לך לרפת.

אורית לנדסמן:

כן, בוא נשמע.

שרון דינור:

תראו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

הם הציגו את התוכנית, אני רק רציתי להגיד, סך הכול יש פה תוכנית שהיא תוכנית שמעבה, יש את השטח של הקמפוס, יש פה אזורי שימור, ויש בו אזורי פיתוח והכול, ויש פה רשימת שימור שהתייחסנו אליה שהם נתנו, לא עשינו פה שום דבר שהוא מהפך. עלה משהו, בשבועות האחרונים, שלמה הקו הכחול שלהם לא יותר גדול, וכלל גם את החלק הזה של מעונות רזניק, והם מנדלסון, איפה שהיום ארומה מול,

אורית לנדסמן:

הקופת חולים.

שרון דינור:

ורזניק עליון שזה אזור,

איציק שוויקי:

אבל זה גם לא הבניין הזה, זה בניין היסטורי. איפה שארומה, זה היה לפני הרבה,

ציפי רון:

אבל מה שמול זה אזור היסטורי,

שרון דינור:

טוב, חברים, אני לא מתווכחת אם זה היסטורי או לא היסטורי, אני רק אומרת שזה לא מעוגן בשום מקום,

ציפי רון:

נכון, אבל לא כלול,

שרון דינור:

אני אשמח רגע לסיים, אני רק אגיד ש - , זה לא מעוגן בשום מקום, ברור שזה בניין היסטורי וזה מנדלסון, וכו'. אבל הוא לא בתוך הקו הכחול, עכשיו האוניברסיטה עושה תוכנית כל כך משמעותית, מה הסיפור להבדיל את הקו הכחול, הם רק העליתי בפניהם את האופציה הזאת, הם אמרו - לא, תיקחי אותנו אחורה, ואנחנו בתוכנית ותהיה וזה, לא רוצים לשמוע את זה, ואנחנו מגישים תוכנית אחרת שהם באמת מגישים, פשוט לא ידעתי שנתרת את כל הקו הכחול תמורת, אני מזכירה לכם שפה כבר אושרה תוכנית שעושה, (לא ברור) עושה פה דיור וכו' והתוכנית החדשה שלהם שעוד לא ראיתי אני מבינה שמנדלסון יישאר לשימור, אבל כל האזור הזה זה מעונות של רזניק עליון, שזה,

ציפי רון:

כל הזמן (לא ברור),

שרון דינור:

קסום כזה, נהרס, אנחנו לא רצינו לוותר עליו כל כך מהר, אבל הסכמתי לא להכניס את זה לקו הכחול היום, כי הם מגישים תוכנית נפרדת, אבל כן נאמר בשביל הפרוטוקול, שאנחנו, שזה אזורים שאנחנו שהם לא בזה יסתיים השימוש לאוניברסיטה, אז זהו, אז בוא נקרא להם, נשמע אותם.

איציק שוויקי:

אני רוצה לשמוע, זה כרגע הדיון רק על שימור?

שרון דינור:

הדיון הוא על בכלל, יש פה, יש כמה עניינים,

איציק שוויקי:

(לא ברור) עליון,

שרון דינור:

יש פה גם את, גם את השימור ההיסטורי, הרי יש פה סיפור, יש פה איזה סיפור היסטורי, באמת מרגש ומבקש, של הר הצופים לאורך כל השנים, ואינשטיין והמפגש שלו, ויש פה דברים שהם גדולי האומה פה, ויש פה,

ציפי רון:

גם אוסישקין,

שרון דינור:

נכון,

ציפי רון:

הגן הבוטני,

שרון דינור:

נכון, שבכל הסיפור עם הר הצופים ש - , לאורך המלחמות ועד איחוד העיר. ויש פה גם את הסיפור של ה - , התכנון עצמו, עם המבטים, יש פה, לא רואים את זה כאן, אז צריך לזכור שהמקום הזה, הוא יש פה מבטים לאוגוסטה ויקטוריה, ומשהו גם את המבטים שאנחנו עולים מהמעלה אדומים, וכל האזור הזה עם שלושת המגדלים, גם דברים שאנחנו, הכול הכול לוקחים בחשבון. אז זה יש פה כמה סוגיות, גם מה שבתוך הקמפוס, גם מה שהיסטורי, גם של אדריכלות מודרנית, גם מבטים החוצה, גם מבטים מחוצה פנימה, וכל הדברים האלה, ניסינו להתייחס להם בהמלצות פה. כעיקרון

אני חושבת שבגדול הכול, הכול פחות או יותר מקובל. יש איזה שהוא בניין אחד שהם, הכניסו לשימור הם אמרו בטעות, הם יסבירו לנו למה הם רוצים לא לשמר אותו, זהו, בואו נקרא להם.

יוחנן וייצמן:

יש לך בעיה,

איציק שוויקי:

(לא ברור) עשה תיק תיעוד,

ציפי רון:

שרון, לפני זה אני רוצה,

איציק שוויקי:

(לא ברור) את התיק תיעוד,

ציפי רון:

אני רוצה רק להוסיף משהו, תראו, גם החלק הזה כאן שאני אראה לכם עכשיו היה חלק מהבן הבוטני, והיה חלקת הארזים שהביאו אותם, שהבריחו אותם מלבנון, בתוך ספר את השתילים האלה לגן הבוטני, האזור הזה כאן פה למעלה,

שרון דינור:

פה,

ציפי רון:

החלק הזה, זה היה חלק מהגן הבוטני, חירבו את זה, כדי לעשות את הכביש גישה ועוד כל מיני דברים שעשו את הקמפוס החדש, במהלך הזמן. ורוב הבניינים ההיסטוריים הם מעל זה, הם בשטח של למעלה. ומשום מה זה לא כלול כאן,

שרון דינור:

יש המון בניינים היסטוריים בתוך זה, בתוך תחום.

אורית לנדסמן:

יש שם בעצם (לא ברור),

ציפי רון:

לא כלול בקו הכחול,

איציק שוויקי:

לא, בעצם רצו מעבר מעבר,

אורית לנדסמן:

אני יודעת שמעבר,

שרון דינור:

אבל הם עושים תוכנית עכשיו, הם מגישים לנו תוכנית,

ציפי רון:

פיצול,

אורית לנדסמן:

הסבתא של, של המלך.

איציק שוויקי:

הנה את רואה את זה, פה כשהיא דיברה על הקבר של פה, פה בית הקברות,

אורית לנדסמן:

כן, אבל בבית קברות הקברים,

ציפי רון:

הוא יותר קרוב לכביש, הוא יותר קרוב לכביש.

איציק שוויקי:

זה (לא ברור),

אורית לנדסמן:

כן, הבית קברות הנוצרי, קבורה, האימא של המלך. אז האימא, הסבתא של המלך.

ציפי רון:

זה (לא ברור).

שרון דינור:

חיים, מה נשמע? הרבה זמן לא ראיתי אותך.

ציפי רון:

זה הרב ניקנור.

איציק שוויקי:

הוא רצה אושישקין,

אורית לנדסמן:

אוששקין, אני לא מדברת על אושישקין, אני מדברת על המלכה, הסבתא של המלך.

עו"ד דני ליבמן:

זה מקום אחר.

ציפי רון:

לא, לא, היא קבורה בכלל,

איציק שוויקי:

בהר הזיתים.

ציפי רון:

בכנסייה, במריה מגדלנה, בכלל לא שם.

אורית לנדסמן:

זה לא נכון,

ציפי רון:

כן נכון. בוודאות, היא קרובה ליד, ליד אליזבת אפידורובנה, שהייתה אשתו של הרב של הצר במריה מגדלנה, זה בוודאות גמורה. חפשי, חפשי בגוגל איפה קבורה אליזבת אפידורובנה, והסבתא של, של מלך אנגליה קבורה שם.

אורית לנדסמן:

היא האימא של פיליפ.

ציפי רון:

היא קבורה על יד,

עו"ד דני ליבמן:

למה, יש חלקה.

ציפי רון:

הבת דודה שלה היא אליזבת אידורובנה.

עו"ד דני ליבמן:

יש בית קברות שם שנקרא של משפחת בנטוויץ',

ציפי רון:

בנטוויץ' זה בסיבוב,

עו"ד דני ליבמן: מה?

ציפי רון:

זה על הסיבוב,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא מה שאיזיק הראה עכשיו?

איזיק שוויקי:

לא, לא,

ציפי רון:

לא, לא, זה לא שם, זה לא שם.

איזיק שוויקי:

אני דיברתי על,

גיל גורדון:

יש שם שניים, יש שם שניים.

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור) ניקנור.

גיל גורדון:

יש שם שניים,

ציפי רון:

הבית קברות, זה הכביש שעולה להר הצופים, הכביש החדש שעולה להר הצופים, מצד ימין שלו, מצד דרום, לא, לא, לא שם. לא שם. הכביש שאפשר להתחבר איתו (לא ברור), שאפשר להתחבר איתו אחר כך (לא ברור), זה לא זה,

עו"ד דני ליבמן:

שלום דודו.

דודו עוזיאל:

היי דני. אני בניגוד עניינים (לא ברור),

שרון דינור:

למה?

דודו עוזיאל:

כולם אומרים לי שלום.

שרון דינור:

אין שלום, אין ביטחון, גיל אם אתה, מי שמציג בוא נתחיל,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כי קשה לאסוף פה את הוועדה לא יהיה פה רגע שכולם יגיעו.

גיל גורדון:

מתחילים? כן? מתחילים?

שרון דינור:

כן, מתחילים. אם לא תתחיל, זה לא יתחיל.

גיל גורדון:

אוקי.

מורן בן זיו:

הנה המסך,

יוחנן וייצמן:

שמך.

אמיר אלכופר:

אוקי, אז שלום, אמיר אלכופר אדריכל, עורך התוכנית, משרד מליס אדריכלים. נמצא איתנו גם גיל גורדון, הוא ו - ,

דודו עוזיאל:

דודו עוזיאל.

אמיר אלכופר:

מהאוניברסיטה. עשינו פה תיאור תוכנית זריז, אחר כך גיל ידבר על השימור, ובסוף התייחסנו להמלצות שלכם שקיבלנו אותם, ככה סעיף סעיף בשביל לעבור על זה. רק תגיד שזה תוכנית מתארית בקמפוס של הר הצופים, אפשר לראות כאן תחום התוכנית שבאה להתוות את ההתפתחות העתידית של הקמפוס, ולתת מענה לצרכים העתידיים. אז תוכנית מתארית לא מפורטת. כאן אנחנו רואים את המצב המאושר, כל השטחים מסומנים עד כולם בחום. הסתכלנו על הסתכלות רחבה יותר, שבהקשר שלנו שאנחנו מדברים גם על השימור, אפשר לדבר על הציר הזה, ציר צירציל הציר ההיסטורי, גיל הביא לנו תמונות מהקייזר, נכון שעבר פה,

גיל גורדון:

כן, מציר הקייזר, נדבר על זה,

אמיר אלכופר:

וגם בתוכניות האחרות, שהמשרד שלנו עשה עבור רמ"י פתחנו פה דרך בשביל שאפשר יהיה להשלים את הציר, ובתוך הקמפוס התוכנית שלנו כאן, זה השטח של התוכנית, עובר פה גם הרכבת הקלה, ומצפון עיסאווייה, אז התמקדנו אני חושב. וקורים כל מיני דברים, רחוב צירציל מתפתח, מהדסה שעושה כמה דברים. כאן אנחנו רואים את התוכנית, זה קצת בזווית אחרת, שאנחנו רגילים זה שדרות צירציל אוקי, בסדר, זה מערב, אנחנו מצפון מזרח. המבנים האלה שמסומנים יותר חזק, אלה מבנים שמוסיפים בעצם מבנים בנייה חדשה במסגרת התוכנית המתארית, אלא לא המבנים עצמם, זה במתארית מגדירה איפה אפשר לבנות, אחד הדברים שאנחנו עושים, זה הגבול של הקמפוס, ולתוכנית מנסה לראות איך אפשר לייצר בנייה חדשה, כל מקום שאפשר בגבול בשביל לייצר גם חזית פעילה כלפי החוץ, שלא יהיה רק גדר, אז כל הדברים הסגולים, ואיזה שהיא הכוונה לחזיתות פעילות. בתוך הקמפוס, התוכנית מראה את האפשרויות לצירים, לחיבורים לנגישות יותר טובה, לכניסות נוספות, עם הציר הזה שהוא כיום הכניסה היא פה, יש פה עוד אפשרות לכניסה

חדשה בקצה השני שפונה לאוגוסטה ויקטוריה, נראה את זה עוד מעט. זיהינו בעזרתו של גיל ואדריכלי נוף, את המבטים החשובים, וחלקם גם בהחלט נשמרו בתוכנית, נפרט על זה עוד מעט. זה הציר הקל, התוכנית מאפשרת, מציעה איזה שהיא אפשרות להמשיך את הציר לתת עוד תחנה במידת הצורך בעתיד. כאן אנחנו רואים פחות או יותר את השימושי קרקע בחום, הדברים הציבוריים יותר. עם חזיתות מסחריות איפה שאפשר, ושני הורודים אלה מגרשים שהם מלונאות שפונים לכיוון העיר העתיקה יותר. ככה נראה התשריט, הכול בסך הכול שטחים חומים זה, תוכנית מתארית, מגדירה את ה - , את הגבולות את התאי שטח, התאי שטח היחידים שהם בייעוד מלונאות הם כאן, ואפשר לראות,

ציפי רון:

את הבסיס הצבאי, תראה רגע את הבסיס הצבאי.

אמיר אלכופר:

בסיס צבאי,

איציק שוויקי:

(לא ברור),

ציפי רון:

בסדר, אני רוצה,

אמיר אלכופר:

לאט לאט סליחה אם אני רץ, גיל אמר לי לרוץ, אז,

גיל גורדון:

לא, לא, אני לא אמרתי,

אמיר אלכופר:

הציר הראשי, רואים כאן יש את הציר, ציר שמסומן בתוכנית, יש נקודות מבט אני מתנצל, זה סימון של מבא"ת שהוא סטנדרטי, וזה הגודל שהוא יוצא. יש נקודות מבט שמסומנות, יש פה שטחים מסוימים שיש להם הנחיות מיוחדות, שעוד מעט נראה בשביל לשמור על הזוויות מבט העיקריות. וגם המבנים לשימור שגיל יפרט עליהם אחר כך מסומנים בתשריט הראשי, שאלה עיקרי הדברים, אנחנו קצת מרחיבים את הדרך בהיקף, שיעשו תנועה יותר טובה ככה נראה נספח הרקע של הבינוי, עם הציר הראשי, אנחנו גם מטפלים פה במעבר שנמצא בתוך הקמפוס, ומגיעים כאן למרפסת תצפית, עם איזה שהיא כיכר עירונית חיצונית ליד האזור של המלונות. כאן הבסיס הצבאי, כן שנתמקם. אז ככה אנחנו רואים את הבינוי בסך הכול כל הבינויים החדשים בהיקף של הקמפוס, יש אפשרות לתוספות בשטחים האפורים, זה נספח הבינוי גם נספח רקע, שהגדרנו את A ו - B,

כאזורים שאפשר לעשות בהם תוספת של קומה או שתיים. רק ב – A ו – B. ובורודים האלה השונים, זה בעצם הבנייה החדשה, שגם מוגדר פה 5 קומות, 7 קומות, אלה הסדרי גודל של הבנייה, בנייה שמתאימה להר ולא חורגת בצורה משמעותית. אני חושב שנעבור לגיל, העכבר שלך, בבקשה.

גיל גורדון:

בשמאלי.

אמיר אלכופר:

אני ככה מוריד את זה עם הגלגלת.

איציק שוויקי:

יש אחד שהוא לבן, מה זה?

גיל גורדון:

סליחה?

עו"ד דני ליבמן:

שטח שלא כלול,

אמיר אלכופר:

סליחה,

שרון דינור:

בגלל זה הוא לא שמה,

אמיר אלכופר:

זה לא בתוכנית שלנו,

גיל גורדון:

אין עליו עסקה.

איציק שוויקי:

אין עליו עסקה,

גיל גורדון:

אין עליו עסקה. זה מחוץ לתוכנית,

ציפי רון:

אז מה השטח הזה?

איציק שוויקי:

זה בצלאל, (לא ברור) את השטח בשביל לעבור,

שרון דינור:

לדיוור מוגן,

אורית לנדסמן:

באמת? דיוור מוגן.

גיל גורדון:

כל מיני רעיונות.

אמיר אלכופר:

זה לא אצלנו בתוכנית. טוב, רק שכחתי את ה - , זוויות מבט בעצם המפתחים האלה, שאנחנו שומרים מסומנים גם בנספח בינוי המנחה. בבקשה גיל.

גיל גורדון:

יוחנן, טוב,

יוחנן וייצמן:

אני יכול להתכופף, אני לא מתכופף למסך שלי.

גיל גורדון:

תורידו את הראש של יוחנן,

יוחנן וייצמן:

זה צודק,

גיל גורדון:

לא, לא צריך. סיפור של ה - , של האוניברסיטה התחיל כשהיא קנתה את האדמה, ערב מלחמת עולם ראשונה, הייתה שם איזה וילה של אנגלי בשם גריג, אבל אז התחילה המלחמה, ב - 1918 אז הייתה, הסתיימה המלחמה, הייתה ירית אבן הפינה 1918. ב - 1925 התחילה הבנייה. עכשיו אפשר להתחיל לראות. אני המלצתי 6 המלצות לשימור, עכשיו נראה אותם, כל אחד זה שקופית. המלצה

ראשונה קשורה לבניינים, אתם תראו את זה גם בשקופית הבאה, אותרו 10 בניינים חשובים לשימור רובם מימי המנדט. כל אחד עם ההיסטוריה שלו, ונאמר שלגבי, יש (לא ברור) הדעת, חוץ מהמגדל, והבית כנסת של הכט שהוא אחד מסוגו בארץ, חידושים הלכתיים, שלא היו קיימים, וגם בעולם אין כזה, לכן הוא גם סומן לשימור. הבניינים כולם סומנו ל - , כמעט כולם לשימור מוקפד. יש דרישה פה שהתקבלה שכל נגיעה בהם וכולה, היא חלק אי-אפשר להוסיף כלום. דורשת תיק תיעוד מסודר וכולה, אוקי, אז אני לא אעבור פה על כל אחד, אם כל אחד זה הסבר של רבע שעה, אז אני אחסוך, אבל אלה הבניינים ואתם תראו אותם בשקופית הבאה, שהיא חשובה מעוד בחינה. תסתכלו פה, מצד שמאל למעלה, אתם רואים את המיקום של הבניינים האלה, זה הבניינים הכחולים, זה מימי המנדט, כולל הגן הבוטני שנדב רגע עליו תיכף, והאדום זה המגדל, האדום העליון זה המגדל, ולמטה האדום זה המיקום של הבית כנסת שהוא בתוך הבניין הראשי. מה שאתם רואים פה את הקו השבור שחוצה משמאל לימין זה דבר מאוד חשוב. הציר, הציר ש - , שהיה על הר הצופים בעצם נסלל לכבוד ה - , קיסר הגרמני כשהוא הגיע הנה ב - 1898, אתם זוכרים את הרצל שפגש למטה, הסולטאן העניק לו, את האדמה של אוגוסטה ויקטוריה, לצורך פרויקט תרבותי גדול, והקייזר וכל החבורה שלו, עלו להר וחנכו עשו שם אבן פינה, כדי שיהיה להם נוח לעלות בהר, גם סללו עבורם את הדרך שנקראת דרך הקייזר, שעולה מעל ה - , דרך מלון, איך נקרא המלון של רזניק?

ציפי רון:

הייט,

גיל גורדון:

היום איך הוא נקרא היום.

איציק שוויקי:

דן, דן.

שרון דינור:

דן.

גיל גורדון:

מלון דן הוא נקרא היום, ופנו ימינה, וכל הרכס סללו, את כל הרכס עד אוגוסטה ויקטוריה, כל, והציר הזה נשמר בקפידה, כל, כל האדריכלים שתכננו בימי המנדט תוכניות אב ולחמישה, (לא ברור) כולם מהליגה הגבוהה, כולם שמרו על הציר הזה, שהוא חוצה הולך בתוך הקמפוס, וגם היום שימרנו על זה, זה נקרא ציר הקרייזר, או ציר הרכש, והוא גם חוצה ב - , בתב"ע שלנו היום. אתם תראו את זה בהמשך. בשרטוט למטה מימין, אתם רואים את ההגדלה של הגרעין ההיסטורי, הגרעין ההיסטורי הוא ב - , הוא פה, אתם רואים גם מה בעצם כלל, הגרעין ההיסטורי זה הדברים האלה,

אתם רואים פה את (לא ברור) של הנקודות, הוא היה פעם בלוק בימי הבריטים, אבל אז בשנות ה-70, בנו פה בנייה חדשה (לא ברור) אותו, אז אחת הבעיות, לכן יש פה,

ציפי רון:

דלדלו אותו,

גיל גורדון:

כן, פשוט עשו חומה, אז יש פה קבוצה אחת של בניינים, קבוצה שנייה של בניינים. לגבי הרשימה, אני אלך לבקש בקשה חריגה, להוריד בניין אחד מהרשימת שימור, אבל זה בניין צדדי יותר, אני אסביר, אז זה לגבי המלצה ראשונה בניינים לשימור, בוא נעבור ל- , המלצה השנייה. המלצה שנייה, סימון קברים ואתר ארכיאולוגי לשימור, בתוך הגן הבוטני יש קברים מימי בית שני, של כל מיני אנשים חשובים, וגם קברים,

יוחנן וייצמן:

קברים מלאים או שריקים?

גיל גורדון:

מה?

יוחנן וייצמן:

הם ריקים, נכון?

גיל גורדון:

ריקים,

ציפי רון:

יש שם בנייה חדשה,

גיל גורדון:

זה ריקים, זה אתר ארכיאולוגי,

יוחנן וייצמן:

זחלתי שם פעם, לכן אני שואל,

גיל גורדון:

כן, וגם שני קברים של פינסקר ואוסישקין, מראשוני הציונות, היה פעם רעיון ש- ,

איציק שוויקי:

שלו, של אוסישקין.

גיל גורדון:

כן, שפנתאון האומה יהיה על הר הצופים, בסוף העבירו אותו להר הרצל, אבל שני אלה, נשאר מאחור. אז זה צריך לסמן אותם בתב"ע לשימור, וזהו, זה סימון קברים, ואתר ארכיאולוגי לשימור, שלא חלילה יעלה שם איזה טרקטור או משהו,

ציפי רון:

יש לי, יש לי רק שאלה,

גיל גורדון:

כן,

איציק שוויקי:

זאת אומרת את הגן עצמו,

ציפי רון:

לגבי קברים,

גיל גורדון:

כן,

ציפי רון:

אז איפה הקברים של סנטוויץ' בעניין הזה?

גיל גורדון:

אני אראה לך,

ציפי רון:

תראה לנו אותם, כי הם גם לשימור, אי-אפשר לעשות שם כלום, וזה גם (לא ברור).

גיל גורדון:

זה בשטח,

ציפי רון:

לא, וזה גם תצפית נוף.

גיל גורדון:

מחוץ לקו הכחול, מחוץ לקו הכחול,

ציפי רון:

שנייה,

גיל גורדון:

שאלת שאלת, אני מראה לך עם האצבע. פה,

ציפי רון:

כן,

גיל גורדון:

הקבר של בנטוויץ', וזה, זה הכביש ההיקפי,

ציפי רון:

כן,

גיל גורדון:

מתחתיו הקבר של בנטוויץ',

ציפי רון:

של משפחת בנטוויץ',

גיל גורדון:

כן, ועל ידו יש גם בית קברות של הקולוני אמריקאי.

ציפי רון:

גם אזור,

גיל גורדון:

הוא פעיל,

ציפי רון:

וזה גם אזור תצפית חשוב,

גיל גורדון:

כן,

ציפי רון:

שצריך להישמר כאזור תצפית.

עו"ד דני ליבמן:

אתה רואה זה מחוץ לתוכנית, אני רואה,

גיל גורדון:

זה מחוץ, אבל,

ציפי רון:

אבל הוא בתוך השטח של הקמפוס.

גיל גורדון:

את צודקת, ואדריכלים שמו, שמו עין על זה, מיד תראי.

ציפי רון:

אז, אז צריך להכניס אותו לשטח של הקמפוס, ולשמור אותו,

גיל גורדון:

לא, אלה שטחים פרטיים, כדאי שלא, אבל האדריכלים התייחסו לזה, תיכף אתם,

ציפי רון:

אוקי, בסדר.

גיל גורדון:

טוב, הלאה, זה המלצה 2. המלצה 3, המלצה 3 זה שימור נוף, יש פה שלושה איים, שלושה, אפשר שאני אמשיך? חברה, כן? שלוש איים של נוף, מצד ימין העצים סביב הגרעין ההיסטורי, צריך לשמר את כולם, אתם רואים את שלושת הצילומים כולם, איך רואים אותם, עצים מאוד עתיקים. הם בעצם גורמים לכך שהבנייה ההיסטורית, טובלת בירוק, אז הם לשימור, ודרושים סקר שימור מלא, ורואים אותם כחלק מהשימור של הבניינים. זה האי הראשון. האי השני הוא מצד שמאל למעלה, ה גן הבוטני שיש לו היסטוריה משלו,

ציפי רון:

מה שנשאר ממנו.

גיל גורדון:

למה? למה?

ציפי רון:

את החתיכה הצפונית, את החתיכה,

גיל גורדון:

בסדר,

ציפי רון:

חתיכה עם ה - ,

גיל גורדון:

היסטוריה שהוא היה מעבר לכביש, איפה שהחנייה,

ציפי רון:

מצפון לכביש ההיקפי.

גיל גורדון:

הגן הבוטני זה ממש, פרה קדושה, כי חוששים יש לה מעמד סטוטורי במיוחד, מבחינה ביולוגית, בוטנית, וכולה, אז הוא לשימור מראש. אחרי זה יש את העיגול הגדול הירוק שאתם רואים, ושם יש ציון כללי, יש בתוך הקמפוס, הרבה עצים וותיקים, אז יש דרישה לעשות סקר עצים מסודר, שנראה מה כל עץ ועץ, ועץ, כי אם יש דבר שהקמפוס אצלהם בו, זה דווקא פיתוח הנוף. בבינוי החדש, הקמפוס החדש. הקמפוס החדש לא הצטיין כל כך מבחינת בתים, אבל מבחינת הגינות הוא ממש יפה, אז צריך פשוט סקר עצים מסודר גדול, זה לא הולך ברגל, אוקי. אז זה ההמלצה השלישית. ההמלצה הרביעית, שימור הבלעדיות של מגדל האוניברסיטה, מגדל האוניברסיטה הוא חלק משלושת המגדלים ששומרים על הרכס, זה דימוי, זה ששומרים על הרכס של ששלושת החומות,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע שאתה מצחיק אותי,

גיל גורדון:

סליחה?

יוחנן וייצמן:

אתה יודע שאתה מצחיק אותנו.

שרון דינור:

למה?

גיל גורדון:

למה?

יוחנן וייצמן:

תצאו למרפסת, אם רק הייתם רואים את התוכניות המאושרות שמה על הרכס הזה,

אורית לנדסמן:

זה לא על הרכס הזה,

יערה שאלתיאל:

לא, לא על זה, איציק.

אורית לנדסמן:

זה לא על זה,

גיל גורדון:

על המלון לפני 6 שנים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו נצא פה לסוף הפרוזדור ונסתכל זה לא,

גיל גורדון:

על המלון,

יוחנן וייצמן:

שלושת המגדלים זה פשוט.

ציפי רון:

על אוגוסטה ויקטוריה יש תוכניות?

גיל גורדון:

אין שום דבר,

יוחנן וייצמן:

לא, חלילה,

ציפי רון:

לא, אתה אומר לתוך,

יוחנן וייצמן:

ממערב לזה, (לא ברור),

גיל גורדון:

על הדסה, על הדסה.

יוחנן וייצמן:

הוא הרכס של הגבעה הצרפתית.

עו"ד דני ליבמן:

הוא מדבר על התוכנית שלו, על תחום,

גיל גורדון:

אני מדבר על שלי, לא,

יוחנן וייצמן:

זה שלושת המגדלים זה כזה מין,

אורית לנדסמן:

שלושת הבניינים,

ציפי רון:

לא, הוא אומר שהם לא יישארו בודדים,

גיל גורדון:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

אין, נגמר שלושת המגדלים,

אורית לנדסמן:

שלושת המגדלים, אני שירתי, שירתי במעלה אדומים, והמגיד כל פעם שמישהו היה מגיע חייל חדש, היה מביא אותו, אומר מה שלושת המגדלים.

גיל גורדון:

יכול להיות,

אורית לנדסמן:

וזה היה,

איציק שוויקי:

(לא ברור),

ציפי רון:

זאת קבלת הפנים של ירושלים,

איציק שוויקי:

המגדלים של (לא ברור),

גיל גורדון:

מבחינת הדימוי אומרים שהעיר עצמה, או הר הבית המוקף ב - , בשלוש חומות, החומה של הר הבית, החומה של העיר העתיקה והחומה הזאתי של הרכס שסוגר עם המגדלים כמו באיטליה סן ג'מיניאנו,

ציפי רון:

סן ג'מיניאנו,

גיל גורדון:

עכשיו למה זה חשוב? כי בפרויקט שלהם, ההמלצה שלי הייתה, א', לשמור על הבלעדיות של המגדל, לא לבנות על ידו, עוד איזה גורד שחקים בשביל החברה, וגם לא חצי גורד שחקים, כי הוא חלק מהמראה הזה. ואתם רואים כאן זה השפיע על עוד המלצה, אתם רואים את הקו האדום, אתם רואים שיש פרופורציה בין הקו השחור של שלושת המגדלים, לבין הבייס שהוא אדום, והאדריכל ציפור שעשה את המגדל, הוא עשה בחוכמה רבה, הוא פשוט אמר, אני עושה את הגובה בדיוק כמו

שהשכנים, הוא היה יכול, הוא היה יכול לעשות את זה הרבה יותר גבוה, אבל הוא שימר, הוא שימר את העניין הזה בקפידה, ולכן הבניין הזה, הבלעדיות שלו, זה מוגדר בתב"ע. מזווית אחרת שהגבלת גובה לבנייה אופקית, זאת ההמלצה מספר 4. המלצה מספר 5, לשמור, עכשיו לא דיברנו, דיברנו על הדרך של הקרייזר, האוניברסיטה אין לה כבר גישה לאוגוסטה ויקטוריה, אז אמרנו אנחנו הולכים להסתפק ב - , תצפית פתוחה מסודרת עד אוגוסטה ויקטוריה, אתם רואים את הצילום, כלומר הבינוי החדש של האוניברסיטה אסור לה, אסור לו להתרומם ולחסום את הציר הזה, ואז התב"ע הגדירה פרוזדור זה שרטוט שלי, יש לו ביטוי אחר בחומר של האדריכלים, יש, אז היא מאוד ספציפית, אז 40, שרואים בדיוק את ההמשך שעולה ל - , לאוגוסטה ויקטוריה. המלצה שנייה זה שימור התצפית המפורסמת מהאמפי תיאטרון, שצולמה מיום חנוכתו, והנאום של רבין, ויש שם טקסים כל פעם, אלה שתי המלצות לשימור,

ציפי רון:

יש לזה עוד משמעות לדרך שמעל שמובילה ל - , לאצטדיון הזה של הר הצופים, זה האתר של הדלקת המשואות מימי בית שני. בית שני, אז יש לזה, ראש חודש וכן הלאה, אז זה (לא ברור) מאוד לשמור עליו,

גיל גורדון:

סליחה, אז איפה היו עושים את ההדלקה? למעלה,

ציפי רון:

ממש בחיבור, בין הקטע של אוגוסטה ויקטוריה, לאמפי תיאטרון לכניסה לקמפוס, יש שמה שטח שצופה, הראשון שצופה,

גיל גורדון:

כן,

ציפי רון:

כשעולים את העלייה הסיבובית, צופה למדבר יהודה, ולעבר הירדן, וכן הלאה, וכן הלאה, אז שם היה טקס של הדלקת המשואות, הייתה הדלקת משואות, מאוד חשוב לשמור עליו כמו שהוא,

גיל גורדון:

כן,

ציפי רון:

מאוד.

גיל גורדון:

זה מחוץ לתב"ע, אבל זה הנה למדנו משהו.

איציק שוויקי:

זה מחוץ לקו.

גיל גורדון:

למדנו משהו, תמיד לומדים, זאת המלצה ה'. המלצה ו', היא מאוד חשובה, המלצה ו' קשורה לנוף שאתם רואים מפה, היא אומרת לשמור על אופן הגבהה של בניינים חדשים על ההר, ואני מראה פה, שגם בתב"ע הראשונה שנקרא עמ/7/א מ – 1970, יש סעיף מיוחד שאומר על מגבלות גובה, שאסור שזה יתרומם מעל מה שאתם רואים היום, וכשעשו 16 שנה אחרי זה תב"ע חדשה, עשו סעיף מיוחד בתב"ע שצילמתי לכם, שאומר בדיוק אותו דבר, ולכן ההמלצה שלי הייתה, זה מהצוות, זה לא סתם בניירות של ה - , בחומר של הוראות התוכנית, אלא פשוט לחקור את הגבהים של הבניינים החדשים המוצעים ש - , ולהגדיר הגבלת התרוממות לגובה, זאת הייתה המלצה 6. אני חייב פה לומר לזכות המועצה לשימור אתרים, שהם חברו לפני 8 שנים לאוניברסיטה וכבר שיפצו בה פה ושם שלטים על בניינים היסטוריים, אוקי, אני פשוט שתדעו שזה כבר חלק סומנו. ואני בא אליכם פה עם בקשה אחת ספציפית לחריגה. מה החריגה? עשינו זאת החריגה, נקודה לדיון, עשינו מחשבה שנייה על בית אחד שסימנתי לשימור, ובדיעבר, אני חוזר בי, על המגדל, על יד המגדל של מספר 1 יש שם איזה כיכר קטנה, אבל יש שמה בניין שהוא לא גדול, הוא נמוך, שבנו אותו בגיאומטריה, בסגנון שנות ה - 70, יש שם 4 אולמות, זה בניין ש - , סימנתי לשימור, לשימור מוקפד, אבל אני חוזר בי, כי אני חושב שהוא פחות חיוני, כי אמרתי עוד פעם על השיקולים היו שלי, זה היה בעיקר הסתמכותי על ה - , על נאום האדריכל בזמנו, וראיתי שקצת הגזים, כי זה יש בארץ עוד הרבה בניינים בגיאומטריה הזאת, הבניין עצמו האוניברסיטה הוא עושה צרות, הוא בעצם, אני אראה לכם, זה היה הבניין, זה חלק מהמיני קמפוס, לפני שבנו את הבניין הענקי, בנייה עשו מיני, מיני קמפוס קראו לו, שזה היה המגדל, שזה כיכר והבניין הנמוך הזה. אתם רואים פה קצת פרטים עליו זה בצבע אפור שמה, בדיעבד יש לו חסרונות, אני סימנתי אותו אוטומטית, הייתי בהשאת המגדל, שהוא גם כן בגיאומטריה מאוד מיוחדת, המגדל אגב הוא לשימור מוקפד, אסור עליו להוסיף כלום, מגדל אחד היפים, מבחינה, מבחינה עיצובית. אבל הוא הקרין מבחינתי על הבניין הזה, ואני חוזר בי. אני קצת הגזמתי פה, כי היום,

איציק שוויקי:

המבנה הזה היה שייך ל - 8200.

גיל גורדון:

בין השאר. היה שמה צבא היה פעם וכולה, זה היה בעצם התחיל כמגדל (לא ברור), לא משנה,

איציק שוויקי:

לא, לא, זה היה,

גיל גורדון:

אז אני, מספיר פה למה אפשר לוותר על השימוש לבניין, עשיתי צעד אחורה.

איציק שוויקי:

אם אתה רואה את זה, מה זה יעזור לך?

דודו עוזיאל:

אקדמית.

איציק שוויקי:

מה זה יעזור לך?

גיל גורדון:

רגע, רגע, תן לי, אני גומר את השקופית, איציק, תן לי לגמור את השקופית. אני אומר הבניין נמוך שטוח, הגיאומטריה שלו כמעט אינה, אינה מורגשת רק מהמגדל רואים אותו.

ציפי רון:

אתה יכול להראות את ה - , פרופיל שלו כאילו?

גיל גורדון:

כן, כן, אני אחזור לשקופית הקודמת, אני אומר את ההנחות, הוא גולש במדרון, ולא רואים אותו, הוא אטום לכיכר עצמה, הוא בעצם עושה קיר שמה, הוא גם לא רואה אותה.

איציק שוויקי:

זה היה בית הספר,

גיל גורדון:

הבניין הוא,

איציק שוויקי:

לא, זה היה בניין סודי, ואף (לא ברור) סודי, זה ה - 8200.

גיל גורדון:

על מי אתה מדבר? על המגדל או על הזה?

איציק שוויקי:

המגדל זה,

גיל גורדון:

בסדר, אני דווקא לא דואג למגדל,

איציק שוויקי:

זה חלונות ולא היה שום דבר, כי היה הכול מתחת לאדמה, או בתוך המגדל.

יערה שאלתיאל:

אתה מדברת על המגדל או על המשושה?

גיל גורדון:

אני לא מדבר על המגדל.

איציק שוויקי:

לדעתי גם זה,

גיל גורדון:

זה, אני לא שמעתי עליו כלום, הוא היה על ההתחלה, למה הוא נקרא,

איציק שוויקי:

לדעתי הוא שימש את הבסיס.

גיל גורדון:

למה הוא נקרא אולמות לימודי הטבע, כשהאוניברסיטה התחילה בלימודי הטבע, היא הייתה בהר הצופים, אחרי זה בנו את גבעת רם. העבירו את כל לימודי הטבע לגבעת רם, נשארו פה ארבע אולמות הרצאות ריקים, הם בקצה הקמפוס, הם לא נוחים לאף אחד, (לא ברור) האוניברסיטה. זה מקום נידח יחסית בקמפוס, מנותק מהסביבה, הגיאומטריה שלו היא, מסתדר שיש עוד, אין בזה שום דבר מיוחד, ויש עוד בקשה למחוק אותו מהרשימת שימור רק את הרכיב הזה, עכשיו היות ו - , אבל יש פה הגבלה, רגע תן לי לגמור.

איציק שוויקי:

מה פתאום, מה זה עבר?

גיל גורדון:

איציק, איציק, תן לי לגמור את השורה.

דודו עוזיאל:

הוא סיים, אני אגיד,

גיל גורדון:

נכון. מה אני מבקש? למחוק אותו פשוט כנקודת אדומה, אבל היות והמגרש הוא ברכס של הר הצופים, הוא מצטרף לבנייה העתידית אולי לגובה, להגביל את הגובה שלו, כדי שלא יתחרה, הוא יפריע (לא ברור) של המגדל, שהוא לא יעלה על הגובה של בית בצלאל הסמוך לבניין הזה. בגלל,

אורית לנדסמן:

עם הכחול?

גיל גורדון:

לא, לא, זה זה, זה זה,

איציק שוויקי:

רגע, אבל זה הבניין הכחול, שמסומן A תסתכל למעלה.

גיל גורדון:

כן, עשיתי אותו,

איציק שוויקי:

אתה רואה,

גיל גורדון:

שכחתי מה שסימנתי, זה בניין A שלא יעלה על הגובה, כבנייה חדשה. זאת הבקשה היחידה, שיש לי לחדש פה.

יוחנן וייצמן:

שמה (לא ברור)?

ציפי רון:

אתה רואה את הבניין הזה פה בתמונה השמאלית.

גיל גורדון:

כן, את רצית לראות את הבניין, נכון?

ציפי רון:

אני רוצה לראות את הבניין,

איציק שוויקי:

הנה הבניין הוא נמצא פה, את תראי, זה, זה הבניין.

גיל גורדון:

הוא בין העצים שם, הנה,

יערה שאלתיאל:

כן,

גיל גורדון:

אני מראה לך אותו, אני הולך שקופית אחורה, שקופית אחורה, הנה שקופית אחורה.

אורית לנדסמן:

לא, זה טוב דווקא איפה שהראית אותו על יד המגדל,

גיל גורדון:

בבקשה,

אורית לנדסמן:

כאן בדיוק,

גיל גורדון:

כן, פה אתם רואים אותו זה לא A, זה ההוא שיש לך מתחת.

אורית לנדסמן:

הוא על יד הבצלאל.

גיל גורדון:

כן, זה ההוא שמתחבא,

יערה שאלתיאל:

זה השלוש,

גיל גורדון:

זה שמתחבא הוא נמוך הוא שטוח.

יערה שאלתיאל:

רואים משם פה,

גיל גורדון:

הוא לא, הוא לא שווה את המאמץ הזה, זה,

יערה שאלתיאל:

רגע, ותחזור לשקופית הקודמת שרואים את החזית שלו פחות או יותר.

גיל גורדון:

כן, בטח.

יוחנן וייצמן:

כן,

גיל גורדון:

בניין שטוח,

יערה שאלתיאל:

מי תכנן אותו?

גיל גורדון:

הנה,

שרון דינור:

גם ציפורי,

יערה שאלתיאל:

גם כן?

גיל גורדון:

אידלסון וציפור, כן, זה היה, לפני 1972, לפני שבנו זה השרטוט שעשינו פה, לפני שבנו רגע אחרי שזה הסתיים, אז בנו את ה - , התחילו לבנות את הבניין העצום של הקמפוס,

שרון דינור:

יש לך תמונה שלה מבפנים אולי?

גיל גורדון:

אין שם כלום, אני צילמתי.

שרון דינור:

היום אין?

ציפי רון:

זה המבנה,

גיל גורדון:

לא,

יערה שאלתיאל:

מה? כל השנים זה עמד ריק?

גיל גורדון:

לא, יש שם אולמות הרצאות, אני צילמתי, אבל אתה בא אתה רואה, לובי, בצורה של משושה, עם קירות, כאלה, סתם קירות,

ציפי רון:

זה הבניין שאתה רוצה, שאתה רוצה להרוס?

גיל גורדון:

כן, כן,

איציק שוויקי:

לא, לא,

גיל גורדון:

אתה רואה, לא, לא להרוס. לא, להגדיר אותו כשימור מוקפד זה הנקודה. זה הצורה שרואים אותו כשעולים מלמעלה, יש גם צרה איתו, הכניסה שלו לא (לא ברור), אתה רוצה להיכנס איזה הרצאה שם, יש לו כניסה במקום נידח,

יערה שאלתיאל:

הנה יש את התוכנית,

גיל גורדון:

אז אנשים עושים סיבובים כל הזמן למצוא איפה, יש איתו בעיות.

יערה שאלתיאל:

זה התוכנית שלו, או שאנחנו רואים שהוא באמצע?

גיל גורדון:

כן, כן. זה מהספר שלו, ככה רואים אותו בגבעה, גולש, היום כבר כל זה עצים פה,

איציק שוויקי:

אין חלונות, נכון?

דודו עוזיאל:

אין חלונות,

גיל גורדון:

אין, זה כזה אטום,

איציק שוויקי:

זה היה אטום בגלל שזה היה בסיס צבאי.

גיל גורדון:

אז זאת הבקשה שאני מבקש, לעוד מחשבה ממש וזה,

יערה שאלתיאל:

יש שמה הרבה מבנים שנבנו בתקופה (לא ברור),

ציפי רון:

מה רוצים לעשות במקומו?

גיל גורדון:

לא, שום דבר,

ציפי רון:

אבל רוצים להרוס אותו,

שרון דינור:

לא,

גיל גורדון:

לתת לה,

שרון דינור:

הוא רק לא רוצה שתסמני עליו שימור,

גיל גורדון:

לתת לאוניברסיטה אופציה,

יוחנן וייצמן:

הוא לא רוצה סטיינבל של שימור, זה הכול.

גיל גורדון:

שלא יהיה רק לשימור, שישאר שמה עוד 20 שישאר, הוא לא חורבה וכולה.

איציק שוויקי:

לא יהרסו אותו.

גיל גורדון:

אבל אם ירצו לבנות שם משהו, אבל הוא לא יוגבל ע"י שימור מופקד, כי אין בעצם הצדקה לדבר הזה לשימור מוגבל, בניגוד למגדל למשל.

יוחנן וייצמן:

בוא תסביר לי, מקודם האדריכל שלך, אמר שאנחנו בתוכנית מתארית,

גיל גורדון:

רגע, אני סיימתי,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

גיל גורדון:

אני סיימתי.

יוחנן וייצמן:

הוא אדריכל שימור והוא?

גיל גורדון:

כן, זה היה,

יוחנן וייצמן:

אדריכל,

גיל גורדון:

זה הבוס, זה הבוס חברת מליס, הוא ייתן עכשיו הסבר על השימור.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אז לא לשימור, דווקא אמרת תוכנית די, פשוט לא פתחתי את התב"ע,

גיל גורדון:

כן,

יוחנן וייצמן:

התוכנית לא קובעת קווי בניין ו - ,

גיל גורדון:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אפשר להוציא ממנה היתרים?

גיל גורדון:

לא,

אמיר אלכופר:

לא,

יוחנן וייצמן:

הבנתי. בסדר.

גיל גורדון:

אני סיימתי את שלי.

ציפי רון:

אני רציתי,

גיל גורדון:

יש לכם עוד שאלות פה?

ציפי רון:

כן, אני רוצה,

גיל גורדון:

היה עוד דבר, עוד דבר רגע, השקופית האחרונה, נקודה שנייה לדיון,

ציפי רון:

בדיוק.

גיל גורדון:

אבל זה, זה, זה הסביר אמיר, הייתה, שלחו לנו את דף ההערות, או אישורים, ובאחד הדברים היה הסברים איך רוצים להגדיר גרפית נכון, את $A - B$, ולזה לאדריכלים יהיה פה הסבר, או דיון קטן, בסדר,

יוחנן וייצמן:

הייתי מבקש ממך עוד דבר, כי אתה מכיר בטח יותר טוב את הדינאמיקה פה,

גיל גורדון:

כן,

יוחנן וייצמן:

ככל שיש לך הערות נקודתיות, על מספרי הערות, תמקם אותנו, כעת אני מדבר על ההערה מספר 7,
של המחלקה, הערה שלי היא כך וכך, וכך.

גיל גורדון:

בסדר,

דודו עוזיאל:

זה מה שעשינו, התייחסנו,

גיל גורדון:

אני אראה את זה עכשיו,

יוחנן וייצמן:

מה?

גיל גורדון:

הנה, אתה רואה את זה עכשיו, עכשיו אתה תראה את זה ממש, סעיף סעיף,

שרון דינור:

מה שיש וי, אז דלגו כאילו,

גיל גורדון:

בדיוק,

יוחנן וייצמן:

אז מה שיש וי אנחנו עוצמים עיניים.

גיל גורדון:

עקרונית אני אומר לכם,

אמיר אלכופר:

תראו יש הרבה וי,

גיל גורדון:

קיבלו את הכול כמעט.

אמיר אלכופר:

אז יש משהו לסמן הנחיות מיוחדות בציר היסטורי, זה משהו מאוד טכני, איך לסמן את הציר ההיסטורי, אם לסמן הנחיות לא, לדעתנו סימון של ציר היסטורי הוא מספיק. זה עניין שם מבא"ת, אני חושב שביחד עם לשכת התכנון יחליטו איך לעשות את זה. אנחנו לא חושבים שצריך לסמן גם הנחיות מיוחדות, טכני, כל העמוד הזה, הכול וי אני ממשיך. אוקי, ואני חוזר להערה שיש לנו כאן, סעיף ה', ביקשתם להוסיף לסעיף 6.1.11.א, כל המבנים המסומנים לשימור, אשר נמצאים בתחום התוכנית, לכל בניו חדש, לתוספת חדשה, יתבצעו בהתאם להנחיות השימור המפורטות להלן. ואז רשמם את כל ההנחיות שימור,

שרון דינור:

בעצם העתקנו את, הנחיות שלכם, כאילו,

אמיר אלכופר:

שזה קצת מפורט לשים בהוראות של תב"ע, לכן אנחנו מבקשים, לכתוב שיבצעו בהתאם להנחיות השימור המפורטות, בנספח השימור. בתב"ע יהיה כתוב אלה המבנים, אבל בנספח השימור יהיה את הפירוט היותר של תב"ע, כי,

שרון דינור:

בסדר.

אמיר אלכופר:

הדברים האלה הם לא סטנדרטיים לתב"ע להכניס תיאור של בניין,

שרון דינור:

בסדר, בסדר גמור.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

אמיר אלכופר:

זה עניין טכני כאילו מבחינתנו, יש לכם את זה במצגת. ביקשתם לסמן מבנים מתחמים לשימור בכל התוכניות ובנספחים, כרגע מסומנים בנספחים העיקריים בתשריט, בנספח הבינוי, בנספח השימור, אנחנו חושבים שזה מספיק, להתחיל לסמן בכל נספח שכל יועץ תנועה את המבנים לשימור זה נראה לי מוגזם.

שרון דינור:

לא, אנחנו לא התכוונו לזה,

אמיר אלכופר:

אם זאת לא הכוונה, לא, אוקי, בסדר.

שרון דינור:

אבל אנחנו ראינו, לא ראינו שהם מסומנים כמו שצריך בצורה מספיק בולטת בכל המסמכים, המסמכים לא של היועץ תנועה שאני אומרת לך,

אמיר אלכופר:

אצלנו.

שרון דינור:

המסמכים הנורמטיביים שכל רפרנט פותח, צריך לצוץ בפניו זה ההיסטורי, זה החדש, זה מה שאנחנו רוצים, כאילו אתה מבין זה היה,

אמיר אלכופר:

כן, כן, ראיתי את המסמך ואנחנו נתקן את זה בהתאם.

ציפי רון:

כאילו רק לשפר גרפיקה.

אמיר אלכופר:

מקובל לחלוטין.

איציק שוויקי:

אז באתר של העירייה את צריכה לשים את זה בפנים, ואז זה מופיע בכל מקרה, כל מי שפותח את האתר של העירייה, את ה – GIS, רואה את זה פול סגול,

גיל גורדון:

כן, יש, יש הנחייה שלכם שכל מה שסומן פה לשימור, כרטסת השימור, זה החלטה, אחת ההערות שלהם,

שרון דינור:

איציק אומר שני דברים, דבר על המבנים לשימור, זה ברור, זה יש פה עוד הגדרה תקנונית שנקראת מתחמים לשימור, בציר ההיסטורי, ויש לגביהם התייחסויות, את זה לא יעלה ב – GIS לכל מי

שיפתח, זה רק מי שיפתח את התוכנית יראה, ומי שיעבוד עם התוכנית, שזה בעיקר רפרנטים ואדריכלים שעובדים פה, זה צריך להיות מהיר.

גיל גורדון:

איזה הנחיות, תתנו לנו בשמחה.

איציק שוויקי:

אכפת לכם אם זה יהיה כל האוניברסיטה תהיה בצבע סגול, ואז פרטנית פותחים את זה ב - , מבחינה ויזואלית,

דודו עוזיאל:

מה זה סגול?

גיל גורדון:

מה זה סגול?

איציק שוויקי:

סגול זה כאילו שאתה רואה את זה ב - GIS בסגול, זאת אומרת זה אזור מרקמי שימור. כל האזור הזה זה בטח לשימור, למה שהוא יהיה רק מסומן בבניין אחד?

גיל גורדון:

הוא לא,

דודו עוזיאל:

לא,

איציק שוויקי:

מה?

גיל גורדון:

הוא לא כולו לשימור,

אורית לנדסמן:

הבניינים של ציפור.

ציפי רון:

אתה מתכוון,

גיל גורדון:

תצפיות, תצפיות,

ציפי רון:

לא, לא, אתה מתכוון מה שנבנה אחרי 67? הקמפוס החדש של מה ש - , של הקמפוס של 48.

איציק שוויקי:

לא, לא, מה שאני אומר, שבמקום הזה כל הדירה הזאת זה גבעה בעיקרון היא לשימור, בגדול, גם אם נגיד בעוד 100 שנה, מבנים שנבנו לפני 50 שנה, הם לשימור, 40 שנה, כמה, מה?

גיל גורדון:

הגבעה, אבל לאו דווקא הבניינים שם,

איציק שוויקי:

על הגבעה,

ציפי רון:

איציק רוצה לשמר גם את הקמפוס החדש.

גיל גורדון:

אני מבין,

איציק שוויקי:

לא, אני לא אמרתי לשמר,

גיל גורדון:

לא, זה מה שזה נקרא.

איציק שוויקי:

ויהיה כמרקמי, והנקודות האדומות הם לשימור, זה,

ציפי רון:

על הברית, על הברית.

דודו עוזיאל:

אבל איך אתה מרקמי,

איציק שוויקי:

שאלתי אתכם, תגיד שאתם לא רוצים, בסדר הבנתי אתכם.

אמיר אלכופר:

הנקודה האחרונה זה הנקודה של המבטים, אתם הערתם לגבי המבטים, שאתם לא בטוחים, המבטים מספיק שיהיה שמירה מספיק על מבטים. אנחנו רואים בתשריט מסומן הנחיות מיוחדות באזור הזה, מול האמפי, האמפי פה.

שרון דינור:

כן, אני לא יודעת למה זה באמת, בוא תעיף אותו הכי למעלה.

אמיר אלכופר:

אז, אז קודם כל אני מזכיר שאנחנו תוכנית מתארית, נותנת הנחיות בתוכניות מפורטות, האמפי פה, נתנו אזור שלם של הנחיות מיוחדות וגם מול המבט לאוגוסטה ויקטוריה, נתנו אזור שלם של הנחיות מיוחדות. וכתבנו, שבשטח המסומן הנחיות מיוחדות, תוכנית מפורטת תקבע את גובה הבינוי באופן שתישמר נקודת תצפית המסומנות בתשריט, מכיוון האמפיתיאטרון כמו כן תותר בנייה תת-קרקעית, תת-קרקעית לא מפריע לנו. זה חוזר על עצמו, גם בכיכר ציבורית, הם האזור הזה מוגדר ככיכר ציבורית. וגם לקחנו,

ציפי רון:

רגע, תחזור,

גיל גורדון:

סליחה, אתה צריך בסעיף של ההנחיות, אתה לא ציינת, לא ציינת, גם לכיוון האמפיתיאטרון, אוגוסטה ויקטוריה.

אמיר אלכופר:

אוגוסטה ויקטוריה, זה השני,

ציפי רון:

גם לכיוון מדבר יהודה, גם לכיוון מדבר יהודה, בצומת,

אמיר אלכופר:

רגע, רגע, זה מחוץ לזה,

ציפי רון:

שנייה, שנייה,

אמיר אלכופר:

אני פשוט לא קראתי את הכול, כתוב כאן גם האזור הזה הוא כתוב כ - ,

גיל גורדון:

יש את המילים אוגוסטה ויקטוריה,

אמיר אלכופר:

כיכר מפותח, הכיכר פתוחה, הנה.

אורית לנדסמן:

כן,

אמיר אלכופר:

כלפי מגדל אוגוסטה ויקטוריה, והדרך המובילה.

איציק שוויקי:

כן, ללא בינוי,

אמיר אלכופר:

הוא תוכן באופן שישמור,

ציפי רון:

אני חושבת שצריך להזכיר, שנייה,

אמיר אלכופר:

אני רק רוצה לסיים רגע, ואז, סליחה, שני מבטים, אז זה מסומן גם בנספח הבינוי והכולים האלה, שאנחנו רואים אותם ממש אלה הבניינים שמותר לבנות, שוב זה מתארי,

שרון דינור:

כן,

אמיר אלכופר:

אבל אל האזור, אתם רואים,

שרון דינור:

זה בדיוק מה שלא הבנו, אתה יכול רגע לחזור רגע למבטים שסימנת.

אמיר אלכופר:

מבטים,

שרון דינור:

כי אני, כי אני תמיד תוהה איך,

אמיר אלכופר:

עכשיו אני סיימתי סליחה כן, עכשיו.

שרון דינור:

כאילו שמסמנים מבט ככה, הכוונה שמישהו מסתכל ככה, פה מה קרה עם שאר ה – 360 מעלות, כאילו למה קובעים כך ולא ככה?

אמיר אלכופר:

יש פה ציר אוגוסטה ויקטוריה,

שרון דינור:

אני חייבת להגיד, גם מפה, וגם מפה, וזה מה ש – , ופה, ועכשיו שהראית את ההדמיות שבסוף, אז אני עוד יותר מוטרדת. זה ממש לא שווה כאילו את ה – ,

איציק שוויקי:

לחפור מתחת לאדמה.

שרון דינור:

לא, לא, כל העשייה שלכם לא שווה, אם זה תוצאה כאילו באמת לא ניכר לדעתי בראייה, לדעתי במסמכים של התוכנית לא ראיתי שזה, שזה אחד הדברים שלא היו ברורים לו, זה כל כך גבוה.

אמיר אלכופר:

נשמח לדון בזה.

שרון דינור:

אני חושבת שחייבים להכניס את זה להמלצה שלנו.

איציק שוויקי:

לא, אבל אני רוצה להכניס תת-קרקע,

שרון דינור:

אגב, אני שמעתי שבכלל תכנון עיר מתלבטים אם בכלל לאשר פה (לא ברור), אז כדאי שזה יהיה יותר מתון.

ציפי רון:

אז אני רוצה לחזור לשאלה שלי מקודם, אתם מדברים על תצפית לכיוון דרום, על הציר של ההר באוגוסטה ויקטוריה, אבל יש כאן גם את הפנייה לכיוון מזרחה. היום אפשר לראות בחלקים מזה, גם מהרחבה, וגם מהכביש למטה, את מדבר יהודה, והבינוי שמוצע קצת, אי לא קיבלנו כאן התייחסות גם לראייה לכיוון מזרח, גם בצומת שאמרנו שזה היה אזור של הדלקת משואות פחות או יותר, או לגבעה אולי איפה שהקמפוס, אנחנו יודעים אזור של הדלת משואות, מימי שני, וגם התצפית לכיוון מדבר יהודה, שצריך לשמור עליה, וכאן הבניה, אתם לא מראים לנו איך שומרים גם על זה, זה חשוב לא פחות מהתצפית לאוגוסטה ויקטוריה.

גיל גורדון:

זה לא בקו הכחול אבל,

ציפי רון:

מה?

גיל גורדון:

זה לא בקו הכחול,

איציק שוויקי:

צודק,

ציפי רון:

זה כן בקו,

אמיר אלכופר:

את מדברת על הצומת הזאת.

ציפי רון:

אתה לא יכול לתחום את הראייה רק לכיוון, זה כמו ששמים לסוס, לשור, בבית הבד, שלא יראה מינה שמאלה, לא, זה לא יכול להיות.

אמיר אלכופר:

אנחנו נתייחס רגע, את מדברת על מבטים מהצומת הזאת,

גיל גורדון:

נכון,

ציפי רון:

מהצומת הזאת, וגם מכאן,

אמיר אלכופר:

רגע, מהצומת הזאת, היא בקצה של התוכנית, אנחנו לא עושים שום חסימה מהצומת הזו, הבינוי הוא מתרחק משם, ומעבר לכאן זה פשוט לא בתוכנית שלנו, אני לא יכול,

ציפי רון:

מה זה הקו המקווקו השטח המקווקו, יש את הורוד,

שרון דינור:

זה זיקת הנאה על הורוד,

ציפי רון:

פתאום אלכסוני, מה זה?

איציק שוויקי:

זה שטח פתוח,

שרון דינור:

זיקת הנאה,

אמיר אלכופר:

זה שטח פתוח, פה אסור לבנות בכלל,

אורית לנדסמן:

המבטים,

ציפי רון:

והורוד זה בנייה.

איציק שוויקי:

כן,

אורית לנדסמן:

כן,

אמיר אלכופר:

הורוד זה בנייה, אבל איפה ששחור, זה הנחיות מיוחדות, ושם צריך,

ציפי רון:

איפה יש פה סגול?

אמיר אלכופר:

הפסים, את רואה את הפסים האלה?

אורית לנדסמן:

האלכסוניים,

ציפי רון:

כן,

אמיר אלכופר:

אלה אזורים שהם בתוכנית מתארית, כיוון שהיא מתארית היא לא קובעת בדיוק, היא אומרת כאן שעושים תכנון מפורט, צריך לשמור כשעוד מתכננים כאן, צריך לשמור על המבט לאוגוסטה ויקטוריה, וגם יש הנחיות, שבשלבם האלה, של תוכנית מפורטת, תכלול בחינת נצפות, זאת אומרת יש את ההנחיות לתוכנית המפורטת, שהיא תצטרך להתייחס לדברים האלה, ותגיע עוד פעם לשולחן שלכם.

ציפי רון:

אני, אני חושבת, אני חושבת עם כל הכבוד, עם כל הכבוד לא הייתי רוצה להשאיר את זה לתוכנית המפורטת. ממש לא, כי הרבה פעמים התוכנית המפורטת זה כבר שלב אבוד. אבל אין מה לעשות,

יוחנן וייצמן:

למה?

אמיר אלכופר:

למה? זה לא היתר בנייה,

ציפי רון:

רק שנייה, אני אסביר, אני אסביר את,

יוחנן וייצמן:

התוכנית מתארית זה כדי,

ציפי רון:

כשבאים לתוכנית המפורטת, אחרי שהתוכנית מתארית אושרה, קשה מאוד לשנות דברים, כי יש
כבר זכויות או,

יוחנן וייצמן:

לא,

ציפי רון:

או כללים שנקבעו, שנייה, או כללים שנקבעו. אני חושבת שבמקום הזה, צריך לתת קצת יותר את
הדעת, גם לראייה מזרחה לה, לראייה רחבה, ולא לראייה הזאת, אני לא יודעת לא הלכתי לשם
לראות בדיוק, לא עמדתי עם התוכנית שלכם לבדוק את זה, אבל מתוך היכרות שלי באזור הזה,
וסביבתו, יש לי הרגשה יכול להיות שצריך לבדוק את זה בצורה יותר פרטנית, יש לי הרגשה שאתם
תוחמים אם הבנייה יותר מידי את האנשים, ואני לא הייתי רוצה להפסיד את הייחוד של המקום
הזה, שיש לו ראייה הרבה יותר רחבה, אז אני לא אומרת שלא תבנו שם, אבל אני אומרת שצריך
לשמור על זה, לתת על זה את הדעת, כבר בתוכנית המתארית, ולא להשאיר את זה לתוכנית
מפורטת.

גיל גורדון:

ואת אומרת כמו שרון, את אומרת כמו שרון, הורודים האלה,

ציפי רון:

כן,

גיל גורדון:

שהפריעו לשרון,

אמיר אלכופר:

את מדברת על הרצועה הזאת?

גיל גורדון:

(לא ברור) אזורי,

איציק שוויקי:

כן,

שרון דינור:

תראו אנחנו כתבנו פה,

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

סעיף שאתם לא התייחסתם אליו,

איציק שוויקי:

את בגין,

ציפי רון:

מראים לנו עוד מקום כזה, זה מקום יחיד במינו,

איציק שוויקי:

אתה בונה,

ציפי רון:

התצפית שלו על קו פרשת מים מקומי, במזרח, מערב, דרום, הוא ייחודי, אין לו תחליף, ולכן זה מחייב אותנו לרגישות פי 100 מהגיל, ובטח לא נשאיר את זה לתוכנית המפורטת.

אמיר אלכופר:

אני אתייחס, קודם כל אנחנו עושים פה דברים ברגישות מאוד גבוהה, זיהינו את הצירים, שמרנו את האזורים הגדרנו אותם בתוכנית המתארית, גם מול האמפי, גם מול המבט הזה של ה - , של

האוגוסטה ויקטוריה, נתנו לזה תוכן, נתנו לזה כניסה נוספת לקמפוס, בשביל להחיות את הציר הזה. היום יש שם חניון אוטובוסים, אז עשינו הרבה דברים,

ציפי רון:

יש שם כניסה, יש שם כניסה,

אמיר אלכופר:

מתוך כך אני רוצה להוסיף עוד משהו אחד, אני אזכיר לכם שהיום כבר יש שם תוכנית, יש שם היום שטח חום, זה לא שטח שהוא היום שטח פתוח ואנחנו הופכים אותו שטח לבנייה, זה שטח בנייה שאנחנו מטילים עליו מגבלות. אז צריך גם לקחת את זה בחשבון, אי-אפשר לקחת שטח מאוד גדול של האוניברסיטה שהיום מותר להם לבנות. ולהגיד - אל תבנו את זה, כי יש פה מבט כללי, צריך,

ציפי רון:

אבל זה לא מה שאני אומרת,

אמיר אלכופר:

את האיזון,

ציפי רון:

אבל זה לא מה שאני אומרת,

אמיר אלכופר:

אז אולי לא הבנתי.

ציפי רון:

אני לא אומרת לא, אני לא אומרת לא, ואני לא אומרת אל תבנו, ואני לא אומרת, אני לא רוצה, אני רוצה להגביל אבל שתהיה התחשבות באיכויות של המקום הזה, יש את הצרכים של האוניברסיטה, ואת הזכויות שלה והכול במקומו, כל הכבוד, והכול בסדר. אבל יש גם את עניין הציבור בייחודיות של המקום הזה, שזה מבטים, ואני הייתי רוצה להבטיח שזה לא ייפגע, זה הכול, שזה יילקח בחשבון, ושזה ייקבע בתוכנית המתארית ולא (לא ברור).

דודו עוזיאל:

ציפי, אנחנו מנסים להבין מה בהוראות של, לקחנו על עצמנו בתיאטרון יש פה מבטים, אנחנו מנסים להבין מה, במבט הראשי שעברנו,

ציפי רון:

הורוד, הורוד מדרום לתיאטרון,

גיל גורדון:

כן, זהו בדיוק זה,

ציפי רון:

נכון? הורוד מדרום לתיאטרון זה בנייה,

גיל גורדון:

הנה זה זה, זה זה,

ציפי רון:

נכון, אז גם זה מפריע באיזה שהיא צורה, זאת אומרת היום מהתיאטרון, יש לי גם מבטים לכל הכיוונים, וברגע שבונים מדרום לתיאטרון חוסמים אותו. אני לא יודעת מה (לא ברור) שם.

גיל גורדון:

כן,

ציפי רון:

אבל, אבל אלה נקודות כל כך קריטיות, כל כך חשובות לירושלים בכלל לארץ, למה שאתם רוצים, מעבר לקמפוס, אני בעד הקמפוס, הכול טוב ויפה, אבל ואני יכולה לספר לכם סיפורים על בנייתו מאדריכל רזניק שזה יהיה נורא נחמד תיכף. אבל אני אומרת שהתצפיות האלה, הן קריטיות, פשוט קריטיות. וזה מחייב רגישות יתר, ואי-אפשר להשאיר את זה לדקה של תוכנית מפורטת.

יערה שאלתיאל:

את בעצם מדברת על האזור,

ציפי רון:

איפה שכתוב,

יערה שאלתיאל:

שמשמאל לתיאטרון או של ה- 2, 3,

ציפי רון:

מדרום לתיאטרון, יש פה שתי תוכניות, אחת מדרום לתיאטרון שזה הופך להיות שטח ורוד לבנייה, ואני לא יודעת מה הולכים לבנות שם.

דודו עוזיאל:

כן, זה רגע אז בואו,

אמיר אלכופר:

תשימו לב,

דודו עוזיאל:

זה המצב המאושר,

אמיר אלכופר:

המצב המאושר היום,

יערה שאלתיאל:

רגע, וזה ורוד זה מלונאות,

אמיר אלכופר:

נכון,

דודו עוזיאל:

והתבקשנו ע"י אגף תכנון - ואוניברסיטה לבחון, סליחה, אגף תכנון בעירייה לשכת התכנון מחוזית, להכניס שימושים נוספים, אחרי בדיקות שגם כאלו אפשרות לשלב מגורים, בנוסף נותרו רק שני המגרשים הללו. כמו שאתם יכולים לראות גם מגרש החנייה של האוטובוסים שסומן למלונאות, וגם המגרש השני מסמנת אותה מגרש שני, הם היום שטחים חומים שהאוניברסיטה יכולה לבנות בהם, שטחי אקדמיה. נכון שבפרקטיקה זה כרגע מחוץ (לא ברור) של הקמפוס, ואנחנו גם תרמנו פה לגן הלאומי שטח, ממזרח שהיה שטח גם כן חום והאוניברסיטה מתוך הבנה שזה, יורד לתוך השטח הגן הלאומי הגיעה לסיכום עם רט"ג ותרמנו כבר שטח לטובת הגן הלאומי, מתוך הרצועה הזאת. אז אני לא רוצה להשתמש באמירה הזו, אני מחר יכול להוציא היתר בנייה, אני לא, אנחנו לא במקום הזה, אנחנו חושבים שאנחנו כן הטלנו מגבלות על עצמנו במסגרת התוכנית החדשה, מתוך הרגישות והבנה שצריך לשמור על התצפית של ה - , מהתיאטרון לכיוון מזרח, והתצפית לכיוון אוגוסטה ויקטוריה, שגיל הסב את תשומת ליבנו חד-משמעית, ואנחנו גם לקחנו את זה על עצמנו.

יערה שאלתיאל:

האזור הזה הוא טופוגרפית הרבה יותר נמוך,

דודו עוזיאל:

הוא יותר נמוך,

גיל גורדון:

כן, כן,

יערה שאלתיאל:

הוא גם תלול שמה,

גיל גורדון:

מתחת לכביש.

יערה שאלתיאל:

זאת אומרת שגם אם אתם תבנו אם שמים על זה איזה שהם מגבלות מבחינת גובה זה לא אמור להסתיר את ה - ,

שרון דינור:

אבל למה ראינו את ההדמיה הזאת?

יערה שאלתיאל:

לכיוון אוגוסטה,

שרון דינור:

לא, לא,

אמיר אלכופר:

מעל הרחוב,

ציפי רון:

שונה מאוד להסתכל על השטח, הנה,

אורית לנדסמן:

זה זה תסתכלי.

אמיר אלכופר:

זה האזור הזה.

ציפי רון:

אני יודעת שזה זה.

אמיר אלכופר:

יש פה פתחה מאוד רחבה, ויש בנייה מעל הכביש.

שרון דינור:

אנחנו, תראו אנחנו בהמלצה,

אמיר אלכופר:

צריך האיזון בין הבנייה,

שרון דינור:

אז אני אומרת אנחנו בהמלצה שלנו, שאני לא יודעת אם התעלמתם בכוונה או לא בכוונה,

אמיר אלכופר:

לא, חס וחלילה,

שרון דינור:

שהמבטים ביקשנו שהם יהיו שהבנייה תהיה מדורגת ויותר נמוכה, ושהיא לא תעלה על גובה של הרצפה כאילו של ה - ,

איציק שוויקי:

הכביש,

גיל גורדון:

של הכביש.

שרון דינור:

של הכביש, אז או התקרה הגבוהה יותר, הרצפה של ה - , אולי צריך לחדד את זה אני אומרת, אבל זה כאילו אמרנו אין בעיה לעשות משהו שהוא מדורג, פשוט יותר עדין משהו. עכשיו אני רוצה להגיד לכם עכשיו משהו על מלונאות, כי אנחנו רואים פה המון תוכניות גנריות, למלונאות, והם לדעתי מעפנות ומייצרות עוד אותו דבר, ובאמת נראות, כי זה, כי מישו ביקש משהו שלא קשור בכלל למה ש - , אתם צריכים שם. אני חושבת שכאילו, אני אישית אם אני, (לא ברור) את דודו, הוא כאילו הבוס תכלס. אם אתם הייתם לוקחים את הגרשון ציפור הזה, ועושים ממנו איזה רזדנס מגניב לחוקרים, פי אלף יותר מדהים, מאשר מלון משעמם, שסתם חוסם את הנוף, חוץ מלאותם אנשים שיהיו שם. וגם החזית המסחרית פה, לא טובה, כי אני לא רואה איך אני פותחת במקטע בודד כזה פה ושם, אבל וואלה לא אכפת לי, תסמנו מה שאתם רוצים זה מגבלות שאתם שמים על עצמכם, אבל מה חזית מסחרית שמה, קיר אטום מהצד השני, אין פה, כאילו יהיה פה רכבת קלה, אבל לא

בכל מקום, בכוח, אבל לא חשוב, לקחתם את המגבלה הזאת על עצמכם. אבל, שאר הדברים אני חושבת שצריך לחשוב, אם רוצים באמת מלונאות, אז צריך שהיה תהיה כיפית, כאילו יש לכם פה אפשרות לעשות בראשית, כאילו,

יערה שאלתיאל:

זהו.

שרון דינור:

הדבר הזה,

יערה שאלתיאל:

זה מה שרציתי,

שרון דינור:

ולא איזה משהו מעפן, כאילו שזה, סליחה, סליחה, אני לא רוצה להעליב פה,

אמיר אלכופר:

למה מלון מעאפן? כאילו,

שרון דינור:

למה מלון מעאפן? כי ראינו אלף כאלה פה, ויש אלף כאלה פה, יותר (לא ברור).

אמיר אלכופר:

איזה? אני לא רואה עוד מלון,

שרון דינור:

גוש שהוא מקראה, שאומר חסר, כן,

יערה שאלתיאל:

מה שהיא מנסה לכם,

שרון דינור:

הוא לא מתחשב בתנאים,

יערה שאלתיאל:

זה תעבדו עם הטופוגרפיה, תפזרו את זה, תעשו משהו שהוא יותר,

שרון דינור:

וואלה היום אנחנו עם ה - , אם היה, אין לי את התמונה הזאת, אני עושה לך בשנייה הדמיה, יותר טובה מאשר,

יערה שאלתיאל:

ואז מה שהיא, מה ששרון אומרת, זה שאם תעשו את זה בצורה כזאת, אז בעצם גם מבחינת הנוף זה לא יסתיר את הנוף, כי זה יהיה נפחים יותר קטנים, זה לא יהיה מסה אחת ענקית.

דודו עוזיאל:

אז אני מזכיר שה - , כלל למלון עירוני הוא בערך 200 חדרים, ולעשות משהו כמו,

שרון דינור:

איזה כלל? איזה כלל?

ציפי רון:

ברגע שאת,

שרון דינור:

יש לנו מלא מלונות,

אמיר אלכופר:

מלון בוטיק,

ציפי רון:

ברגע שיש ייעוד שטח, ברגע שיש ייעוד של שטח, שהוא מאושר בתוכנית מתאר, קשה,

דודו עוזיאל:

כן,

ציפי רון:

עד בלתי אפשרי, קשה עד בלתי אפשרי לעשות עם זה משהו, עוד מעט כבר אין לך, אנחנו כציבור,

דודו עוזיאל:

מחייב,

ציפי רון:

אנחנו כציבור כבר מאבדים שליטה.

שרון דינור:

אבל ברגע שיש את זה בזה, אנחנו פשוט קצת מכירים, ברגע שזה מסמך, ואנחנו מגיעים להוציא ממנו תוכנית הבאה, שהיא תהיה מפורטת, יגידו לנו זה כבר היה, כאן הייתה הכוונה, יש סתירה, אז נלך על הזה, לא על ה - ,

ציפי רון:

יגידו שיש כאן זכויות מוקנות.

שרון דינור:

צריך להגיד,

ציפי רון:

יש כאן זכויות מוקנות, ולכו תחפשו,

שרון דינור:

וגם אפשר לפנטז את הטוב ביותר כבר עכשיו כאילו, בעינינו,

ציפי רון:

מה לעשות?

שרון דינור:

הוא משהו שהוא אחר,

ציפי רון:

ככה זה בעולם התכנון אצלנו.

דודו עוזיאל:

לא הבנתי מה אתם רוצים, זה מלון של 20 חדרים.

ציפי רון:

מה שאני, מה שאני,

אמיר אלכופר:

נעשה קומה אחת כאן, מה? מה ההמלצה שלכם?

ציפי רון:

לעשות את זה הרבה יותר רך, הרבה יותר רך,

שרון דינור:

ההמלצה שלנו, היא שיהיה בינוי טופוגרפי שמלווה טופוגרפיה,

אמיר אלכופר:

פה אין טופוגרפיה, (לא ברור) את המגרש,

שרון דינור:

לא, לא, הנה,

אמיר אלכופר:

מגרש חנייה היום,

שרון דינור:

איפה שה – 6, איפה שה - , הצד השני,

אמיר אלכופר:

הוא קומה אחת מתחת לדבר.

שרון דינור:

הצד השני בוא נגיד,

אמיר אלכופר:

עכשיו הנוף לפה, זה נוף שהוא חשוב?

שרון דינור:

נוף חשוב, כן.

אמיר אלכופר:

הנוף שחשוב הוא לא אוגוסטה ויקטוריה, אי-אפשר לשמור את כל הנופים, ולא לבנות.

שרון דינור:

א', אני אגיד לך משהו,

ציפי רון:

דווקא כן,

שרון דינור:

אפשר מה שרוצים,

אמיר אלכופר:

בואו תגידו מה אתם רוצים.

ציפי רון:

אפשר לשמור,

שרון דינור:

אפשר מה שרוצים, זה היופי.

ציפי רון:

דווקא זה יותר מסובך,

אמיר אלכופר:

אז (לא ברור).

ציפי רון:

זה יותר קשה, יכול להיות שזה משפיע על אחוזי בנייה ועל רווחיות, אבל מה לעשות? זה אזור הכי רגיש כמעט בעיר, שיש לו משמעויות אדירות. לא רק לנו, אלא בכלל גם ל - , גם לכלל חובבי ירושלים, וזה מחייב אותנו להרבה יותר רגישות. ברגע שקובעים את זה בצורה סכמטית, 7 קומות, 8 קומות, זכויות כאלה ואחרות, למי שמתעניין, ולמי שרוצה להשפיע,

שרון דינור:

אני פשוט חושבת (לא ברור),

דודו עוזיאל:

מגבלות,

שרון דינור:

אני חושבת, אז אני חושבת שההדמיה הזאתי פה היא לא טובה, היא לא טובה,

אורית לנדסמן:

היא מה שאנחנו חוששים ממנו.

אמיר אלכופר:

אבל מה עצים ובניינים בצד השני, משני הצדדים, הבניינים בכלל לא ראינו אותם, כי הם יותר נמוכים מהעצים,

שרון דינור:

הבניינים לא יותר נמוכים מהעצים,

אמיר אלכופר:

אז את רואה את הבניינים,

שרון דינור:

אני רואה אותם, והם ממש כאילו יותר מידי בולטים באזור הזה, עכשיו באמת זה לא ניכר בספחי הבינוי שלכם, זה באמת אחת הבעיות,

ציפי רון:

זה ממש,

גיל גורדון:

רגע, שרון, יש שני דברים שונים, יש דיון על הפונקציה, אני עוזב את הפונקציה. מלון, לא מלון, נעזוב, יש את העניין של הפונקציה, ויש את העניין של העיצוב,

שרון דינור:

א', שני הדברים הם כן קשורים אחד לשני,

גיל גורדון:

את צודקת.

שרון דינור:

כי אם המינימום הוא 200 חדרים, ואז אני, מה אני אגיד לכם?

גיל גורדון:

את צודקת.

שרון דינור:

זה קרקע כאילו,

גיל גורדון:

אז אני אלך צעד אחורנית, בואי נדבר על איזה שהוא עיצוב, אפילו לשימוש עוד לא מוגדר, ואת אומרת שאת לא אוהבת את זה, כי זה,

שרון דינור:

זה לא עניין של אוהבת,

גיל גורדון:

לא, לא,

שרון דינור:

יש פה, כאילו במקום לקחת משהו ולהפוך אותו לאירוע עירוני, חשוב ציבורי לאומי בינלאומי, לקחנו משהו, וגרענו משהו בעיני מהאיכויות של המקום הזה, אז להיפך, אם אתם הייתם יכולים עכשיו לעשות את הדיון, הדיון פה ולשכנע שהדבר שלכם משתלב בצורה מיטבית בשטח, מעולה, אבל כאילו הדמיות שעשיתם רק שכנעו אותנו שמה שכתבנו פה בצורה מבוססת, בצורה בסעיף 4, צריך להיות עם סימן קריאה, זה מה שאני חושבת. אבל,

גיל גורדון:

אם תיאורטית צד ימין לא יהיה, את אומרת זה לא נראה טוב, אם צד ימין של החדש לא יראה, זה ייראה לך יותר טוב? הפתיחה הזאת?

שרון דינור:

אני לא, אני חושבת,

ציפי רון:

לא רק (לא ברור),

שרון דינור:

בשביל לבחון כזה דבר, צריך, צריך סדרה של מבטים, לא יכול להיות הדבר הזה,

דודו עוזיאל:

בסדר, שמענו.

יערה שאלתיאל:

הכי טוב היה, אם הייתם יכולים על, על איזה שהוא

ציפי רון:

למה, למה מרבע?

יערה שאלתיאל:

איזה שהוא מודל,

ציפי רון:

כמו הסוסים כמו ה - ,

יערה שאלתיאל:

אחד מהמודל עם ה - GIS - ים פשוט תשים קוביות שיראו את זה בתלת - מימד.

דודו עוזיאל:

הוא ניסה להמחיש,

אמיר אלכופר:

שמנו,

דודו עוזיאל:

אבל לא מסתירים שום דבר, אני מזכיר גם שמלון זה,

אמיר אלכופר:

פשוט יש פה,

דודו עוזיאל:

שימוש הוא סמי – ציבורי, האוניברסיטה יכלה לבנות פה בניין, שאף אחד לא נכנס אליו. אז לבוא ולהגיד שהציבור לא נהנה, זה לא הוגן להגיד את זה.

אורית לנדסמן:

נכון,

שרון דינור:

לא, אבל להגיד שציבור רק מי שיהיה במלון הזה,

אורית לנדסמן:

נכון,

שרון דינור:

ייהנה ממנו זה גורע מהמשהו יותר רחב שיש פה קמפוס.

אמיר אלכופר:

יש פה אירוע של כניסה נוספת לקמפוס, עם כיכר עירונית, עם איזה שהיא הרחבה של השטח, ואיזה שהוא איזון בין שטחים שהם לפיתוח,

שרון דינור:

זה לא מספיק מאוזן,

אמיר אלכופר:

לבין שטחים שהם לשימור,

שרון דינור:

צריך עוד קצת קוויץ'.

אמיר אלכופר:

מה? אז קצת להזיז לפה, או שאתם רוצים להוריד את כל הרצועה הזאת?

שרון דינור:

אני חושבת ש - ,

אמיר אלכופר:

אני לא מבין מה אתם רוצים, כי אני לא מצליח,

שרון דינור:

אנחנו נגיד,

יערה שאלתיאל:

הגובה, למשל,

שרון דינור:

א', אני חושבת שאת הגובה צריך, תראו אנחנו כתבנו את הסעיף הזה, בסדר?

יערה שאלתיאל:

זה רק עניין של גובה לדעתי,

אורית לנדסמן:

מפלס הגישה.

יערה שאלתיאל:

לא גודל,

שרון דינור:

לדעתי זה גובה, לדעתי זה דירוגים. אז צריך להבין שהם מחויבים,

דודו עוזיאל:

אז,

יוחנן וייצמן:

השאלה אם אנחנו בשלב של תוכנית, אני באמת שואל את עצמי, השאלה אם בשלב של תוכנית מתארית,

יערה שאלתיאל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אנחנו עושים את זה,

יערה שאלתיאל:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

זה תוכנית שאי-אפשר להוציא ממנה היתרים,

יערה שאלתיאל:

נכון, אבל אחר כך,

יוחנן וייצמן:

לא רק (לא ברור).

אורית לנדסמן:

להזיז אותם.

יוחנן וייצמן:

לא,

יערה שאלתיאל:

רק הגבהים, רק לדבר, זה לא ברמה של, לא צריך לראות באמת כאילו כלום.

ציפי רון:

זה כן זה מקנה, זה מקנה איזה שהוא איזון של זכויות,

דודו עוזיאל:

אני רק מסביר שהתוכנית הזאת, לא הוגשה, על דעת האוניברסיטה בלבד, או דברים כאלה, גם מול העירייה, גם מול,

שרון דינור:

אבל הנה היא אומרת לך שהמחלקה,

דודו עוזיאל:

אני יודע שאמי יש לו,

שרון דינור:

מהנדס העיר,

דודו עוזיאל:

אני לא נגד זה.

שרון דינור:

רוצה לבטל את כל הבינוי פה בכלל שב - , אנחנו ראינו כאילו,

דודו עוזיאל:

מה זה לבטל? אני לא, אני אוניברסיטה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

דודו עוזיאל:

יוחנן, ברשותך רגע רק,

יוחנן וייצמן:

כן,

דודו עוזיאל:

אדוני יו"ר הוועדה, תראה, אני אוניברסיטה שמסתכל 50 שנה קדימה. אוקי, אם האוניברסיטה תצטרך לבנות בסוף בינוי אקדמי בשטח הזה, אנחנו נבנה, אנחנו נצטרך לבנות פה בינוי אקדמי,

שרון דינור:

אבל מלון זה לא,

דודו עוזיאל:

לא, רגע, רגע, אני לא מדבר כרגע על המלון. נניח שהוועדה תחליט, או יחליטו שאין פה בינוי, אנחנו אקדמיה, אנחנו צריכים, מסתכלים 50 שנה קדימה, 100 שנה קדימה בהנחה שהיא תהיה פה (לא ברור). אבל

חיים כהן:

לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

הציונות נוזלת ממך.

דודו עוזיאל:

לא הציונות, ביבי כן, ביבי זה הבעיה.

חיים כהן:

מדינה, תתפלא שיש שימור,

דודו עוזיאל:

לא, לא יהיה שימור, אנחנו אקדמיה, זה שטחים אקדמיים, התבקשנו, התבקשנו להכניס שימושים שהם טיפה שונים למרחב הזה, כמו שאמרתי כבר, במקור הייתה תוכנית ש - , עטפה עם מגורים את כל הקמפוס, ואנחנו ירדנו מזה. אם לך היה פה בינוי למלונאות, האוניברסיטה,

שרון דינור:

תשמח (לא ברור),

דודו עוזיאל:

השלב של האקדמיה. תחזור לאקדמיה אין.

שרון דינור:

מלון ולהשאיר את ההנחיות המיוחדות ואתם תבחרו אם אתם יכולים לעשות מלון שהוא קצת יותר מוגבל או לא, כי אני חושבת שמלון בראשית פה, כאילו זה שזה קוד למשהו שהוא טיפה,

יוחנן וייצמן:

בוודאי שלא, בואי, אף אחד לא חולק על זה, כן, שזה לא יהיה (לא ברור) כחול,

שרון דינור:

שזה לא יהיה מה?

יוחנן וייצמן:

שאת לא רוצה לראות פה מלון,

שרון דינור:

למה? בראשית אני רוצה, למה לא? זה הכי יפה.

יוחנן וייצמן:

בגובה הזה? במקום הזה?

יערה שאלתיאל:

אבל בגלל,

יוחנן וייצמן:

הראש שלי, אני אגיד מה שאני חושב, בעיניים,

שרון דינור:

נוף מדבר כאילו משהו,

יוחנן וייצמן:

נוף מדבר, נוף מדבר, יש אזור ששייך לאוניברסיטה, האוניברסיטה בסוף תצטרך להתפתח עוד ועוד, ועוד,

שרון דינור:

היא עושה מלון.

יערה שאלתיאל:

אבל זה מה שהיא רוצה,

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר, לא, אני ב – DNA שלי לפחות, אני חושב,

שרון דינור:

אבל למה, כן יכול לתמוך בהם כלכלית.

יערה שאלתיאל:

נכון.

אמיר אלכופר:

נכון.

יוחנן וייצמן:

אז מלון יכול לתמוך בכל אחד כלכלית, זה מזכיר לי את קופת חולים מאוחדת שרוצה לבנות בכל העיר.

יערה שאלתיאל:

אנחנו לא נגדם,

יוחנן וייצמן:

בשביל לעשות בית חולים,

אורית לנדסמן:

חכה, עוד מעט יהיה לך עוד קופת חולים,

יוחנן וייצמן:

מה?

אורית לנדסמן:

תיכף יש לך בסדר היום עוד קופת חולים,

יוחנן וייצמן:

כן, אני יודע גם זה, דרך אגב זה מעצבן אותי אותו דבר.

יערה שאלתיאל:

דווקא אני חושבת שזה אחלה של דבר לאוניברסיטה,

יוחנן וייצמן:

ולחשוב איך אנחנו נותנים למוסדות חינוך שלנו, כן אופק.

שרון דינור:

בכל הקמפוסים שאני מכירה מארצות הברית, ותמיד יש מלונאות, וזה אחלה שעושים מלון,

איציק שוויקי:

מלון של קומה.

שרון דינור:

השאלה רק איך עושים את זה,

יוחנן וייצמן:

אני לא דיברתי על המלון, לא מעניין אותי מלון.

איציק שוויקי:

לא מלונות יוקרה דרך אגב, מלונות לסטודנטים, אני חושב שבאים,

אורית לנדסמן:

אלה שבאים (לא ברור),

יערה שאלתיאל:

אבל גם אם הם לא יעשו בראשית, אוקי, הם יעשו סוג של,

אורית לנדסמן:

אירוח.

יערה שאלתיאל:

אירוח,

אורית לנדסמן:

נכון,

יערה שאלתיאל:

תחשבו לכיוון אולי יותר של אכסניית נוער, אוקי,

שרון דינור:

גם מגניב.

יערה שאלתיאל:

עדיין עם הנוף שיש שמה, דווקא לעשות משהו שהוא מדורג, והוא לא במסה אחת ענקית, אני חושבת שהוא יכול להיות נפלא.

אורית לנדסמן:

הם עשו מדורג, תראי פה את הקוביות, רק,

יערה שאלתיאל:

כן, רק פשוט צריך להוריד את ה - ,

אורית לנדסמן:

(לא ברור),

יערה שאלתיאל:

נכון, נכון, זה הכול, ויש שמה את הטופוגרפיה לזה, זה לא שאין,

איציק שוויקי:

טופוגרפיה קיימת,

יערה שאלתיאל:

כו,

איציק שוויקי:

ולא צריך לחפור.

יערה שאלתיאל:

בדיוק.

איציק שוויקי:

זה מצוק.

שרון דינור:

ציפור בין ה - ,

איציק שוויקי:

אבל אל תשכחו שגם הציפור הוא, גורדון אל תשכח אתה,

אורית לנדסמן:

השימור,

איציק שוויקי:

היה על הנכסים, בלי עין הרע האוניברסיטה יש להם גבעת רם, את הר הצופים, את הדסה,

ציפי רון:

את הדסה עין כרם,

איציק שוויקי:

בלי עין הרע, יש, יש גם במרכז העיר. היא יכולה לבנות בתי מלון גם שם.

אורית לנדסמן:

להוריד את הקומות,

איציק שוויקי:

מה?

דודו עוזיאל:

הדסה לא קשור לאוניברסיטה,

איציק שוויקי:

לא, לא,

יערה שאלתיאל:

פשוט שיתחילו יותר נמוך,

איציק שוויקי:

אני אומר אבל,

יערה שאלתיאל:

כל הדבר הזה, זה לא,

יוחנן וייצמן:

להתחיל יותר נמוך זה בסדר, אבל, אני לא רוצה להיות פה מצב,

איציק שוויקי:

השאלה אם,

יערה שאלתיאל:

לא צריך לתת להם זכויות,

אורית לנדסמן:

סליחה, סליחה,

יערה שאלתיאל:

יש טופוגרפיה לעשות את זה,

איציק שוויקי:

מה אתה עושה לי ככה?

אורית לנדסמן:

רגע,

איציק שוויקי:

זה יותר יפה משם,

אורית לנדסמן:

רגע, אפשר להגדיר שזה יהיה מדורג, אפשר להגדיר שזה יהיה (לא ברור), ואפשר להגדיר את הגובה
אבסולוטי שאנחנו רוצים, זה שלושת הדברים, וזה ייתן,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב ככה להבדיל ממה שאמרה גברת רון, אני חושב כמוך, ככה להיראות תוכנית מתארית,

אורית לנדסמן:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

תוכנית מתארית צריכה להיות ממש,

אורית לנדסמן:

הדברים שלנו חשובים, שבתוכם אפשר לשחק אחר כך, כל שחקן שיבוא יוכל לעשות את זה,

יוחנן וייצמן:

הוא יקבל זכויות כלליות,

אורית לנדסמן:

שגובה הגג צריך להיות,

יערה שאלתיאל:

מסכימה איתך,

אורית לנדסמן:

מסכימה איתך,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אני שמה.

אורית לנדסמן:

מדורג אפשר להגיד,

יוחנן וייצמן:

צריך לקבל על זה החלטות.

אורית לנדסמן:

לדעתי כתבתם נכון, את הדירוג, את ה - 6 מטר או משהו כזה.

אמיר אלכופר:

כתבתם 3 מטר, וזה לא הגדרה לתוכנית מתארית,

אורית לנדסמן:

סעיף 4,

אמיר אלכופר:

לכתוב 3 מטר,

יערה שאלתיאל:

לא, צריך גובה,

אמיר אלכופר:

גם בתוכנית מפורטת לא נותנים כאלה דברים, צריך דירוג,

יערה שאלתיאל:

לא, כן, צריך אבל גובה אבסולוטי,

שרון דינור:

אני מצטערת אתה לא, אתה כנראה לא בונה מספיק בירושלים, כשאנחנו כותבים, לא כותבים 3 מטר, אנחנו מקבלים דירוג בתוכנית מפורטת של 50, 60 ס"מ, אני לא רוצה לקחת,

אמיר אלכופר:

אבל זה תוכנית מתארית,

שרון דינור:

כן,

אמיר אלכופר:

אני עושה תוכנית מתאר, אני עושה כתם אני לא,

ציפי רון:

אני חושבת אני, אני מבינה את ה - ,

אמיר אלכופר:

אני מבין שאתם רוצים להיכנס לפרטים האלה,

שרון דינור:

אבל זה לא כאלה פרטים להגיד שיהיו (לא ברור) בעומק מסוים,

ציפי רון:

שנייה, כל הנקודות שאתן אומרות,

אמיר אלכופר:

כן,

ציפי רון:

לגבי נקבע את הגובה, ונכתוב שיהיה דירוג, וכל הדברים האלה הם נחמדים מאוד. כשבאה תוכנית מפורטת, אז זה יודעים,

אורית לנדסמן:

גובה אם יש סטייה ניכרת, למה את אומרת? לא נכון,

ציפי רון:

רק רגע,

יערה שאלתיאל:

גובה אבסולוטי,

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא קובעים סטיות ניכרות,

אורית לנדסמן:

חברות יקרות, זה לא סטייה אפילו,

ציפי רון:

נער הייתי וגם זקנתי, וגם גידלתי זקן ומה שאתם רוצים, ואני לא רוצה להגיע למצב הזה, שבתוכנית מפורטת אני צריכה להתווכח, אם הלכו לפי הגובה ברוטו, נטו, אבסולוטי, על יד, לא. המקורות האלה הם כל כך רגישים, הם אולי הכי רגישים, שהיום על סדר היום, וזה מחייב אותנו לזהירות יתר, מה שנקרא זהירות מונעת. ולכן, מהפרטים שמוגשים כאן, קשה מאוד לקבל החלטה, מה גם, שאני מודאגת מהצבע שקובע את המגרש, שלדעתי הוא גורם להסתרת מבטים, לא לוקח את זה בחשבון, די הצורך, ואני הייתי מבקשת את הקטעים האלה לשמוע או לראות בצורה הרבה יותר מפורטת, פעם נוספת, כי ברגע שמאשרים את זה בצורה מתארית כזאת, בעצם הכול גמור, אנחנו לא יכולים אחר כך יותר לשחק עם זה כמעט, אין מה לעשות. ואנחנו לא יכולים לסמוך על התנגדויות, אנחנו לא יכולים לסמוך על מי שיבוא ויבדוק את זה עוד פעם, לא, זה הזמן עכשיו להגיד אלה הם הכללים, אנחנו מבקשים פירוט נוסף, אנחנו מבקשים לגלות אחריות יתרה, בגלל הרגישות הייחודית של המקום זה, וזה הכול. אני לא, אני אוהבת את האוניברסיטה העברית, כל החיים שלי תלמידה של האוניברסיטה העברית וכל זה צעד, והכול בסדר. אבל אני מבקשת במקרה הזה התייחסות נוספת, זה הכול. זה נקרא כבידה מה שנקרא, נכון לתלמוד וזה, כבידה,

יערה שאלתיאל:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה לא המקום, בסדר.

מורן בן זיו:

יוחנן צריך להתקדם,

יוחנן וייצמן:

רוצה להתחיל לחתוך?

דודו עוזיאל:

אני רק,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

דודו עוזיאל:

אם אפשר להוסיף משהו, שרון דיברה על המבנה של, אולמות טבע של לעשות שמה רזידנסי, אז שימו לב הליבה של הקמפוס היא אקדמית, גם מרבית השטחים שאנחנו בונים היא אקדמית, ואנחנו בכוונה,

שרון דינור:

רזידנס זה אקדמי,

דודו עוזיאל:

רגע, רגע, כן, אבל אנחנו לא, אנחנו לא רזידנס,

יוחנן וייצמן:

מה זה? מה זה בעברית?

שרון דינור:

זה כשבאה קבוצת (לא ברור),

דודו עוזיאל:

קהילה של אומנים וכן הלאה.

שרון דינור:

לא, זה לא חייב להיות אומנים, אבל מסתבר שלאומנות,

דודו עוזיאל:

אירוח של אומנים,

שרון דינור:

אירוח של,

דודו עוזיאל:

משהו כזה,

שרון דינור:

אבל לא של אומנים, סליחה,

דודו עוזיאל:

לא משנה, נו,

שרון דינור:

שמגיעים שעושים פרויקט משותף, כאילו פה ב - , באים לתקופה קצרה, יושבים עושים שם פרויקט מהעבודה,

דודו עוזיאל:

רגע, אני,

אורית לנדסמן:

לאומנים זה בעצם (לא ברור).

דודו עוזיאל:

אני אסביר, אז יש לאוניברסיטה פרויקט נוסף, בשכונת בית הכרם, שרון, את גם מכירה אותו,

שרון דינור:

אני מכירה זה,

דודו עוזיאל:

היא מביאה חוקרים,

שרון דינור:

אבל זה מגורי חוקרים,

דודו עוזיאל:

רגע, שנייה, אבל אני,

אורית לנדסמן:

תנו לו לדבר,

ציפי רון:

באוניברסיטה, יש שם,

דודו עוזיאל:

את כמו אשתי, שואל אותה שאלה, ולענות את התשובה, אז כאילו,

ציפי רון:

לא, לא,

שרון דינור:

זהו.

יוחנן וייצמן:

יושב פה חצי שולחן דודו,

שרון דינור:

ואז זה לאשתך, תגיד שאנחנו צודקות קודם כל. ושרזינו.

איציק שוויקי:

כן, גם,

ציפי רון:

הבתים, הבתים ברחביה, ובבית הכרם,

איציק שוויקי:

שכחתי את בית הכרם,

דודו עוזיאל:

כמו שאשתי אומרת, אנחנו, החלטתי.

גיל גורדון:

אבל לא לשימור,

איציק שוויקי:

פה אחד מה אתה רוצה?

גיל גורדון:

היא לא (לא ברור) לשימור.

דודו עוזיאל:

אני החלטנו, אני רוצה להגיד משהו,

שרון דינור:

הפרעת קשב בוועדה הזאת, אני אומרת לכם,

דודו עוזיאל:

הפרעות קשב כן. בין ליבת הקמפוס היא אקדמיה, זה גם הסיבה שאנחנו ביקשנו לא לשמר את ה - ,
את המבנה של אולמות טבע, כי בסוף האוניברסיטה היא צריכה גמישות בהיבט האקדמי, תוכניות

של (לא ברור) משתנות, תמיד איפה שאנחנו, כמובן התכנון על עצמנו, עשרה מבנים, לשמר איפה שאפשר לא להכביד על האוניברסיטה, לא להכביד במובן הזה, ואנחנו מבקשים במסגרת המגבלות שלקחנו על עצמנו, ולא במסגרת מבנה לשימור, גם במסגרת המבטים וכן הלאה, הוועדה תאשר את התוכנית, כמו שתואם, וכמו שביקשנו.

שרון דינור :

אוקי,

יוחנן וייצמן :

בסדר.

שרון דינור :

תודה רבה.

דודו עוזיאל :

תודה לכם.

גיל גורדון :

תודה רבה על הסבלנות.

שרון דינור :

אפשר את העכבר. ביי,

גיל גורדון :

תודה.

דודו עוזיאל :

לחכות או ללכת?

יוחנן וייצמן :

אתה רוצה להמתין שתי דקות להבהרה, תמתין.

דודו עוזיאל :

שמה?

יוחנן וייצמן :

אתה רוצה שתיים, שלוש דקות אם יהיה לנו שאלות,

דודו עוזיאל:

כן, כן, אני אתן לך את הטלפון של אשתי. ביי תודה.

יערה שאלתיאל:

תודה.

גיל גורדון:

תודה רבה.

יערה שאלתיאל:

ביי, ביי.

יוחנן וייצמן:

אני כן חושב שאנחנו צריכים לתת, אני לא יודע, אני יודע מה הנכסים שלקחו להם, זה כמה מגדלים ש - , בנו שמה על המשך הרכס. דרך אגב לא רוצה להגיד את זה קודם, הם עשו אותו הר הזיתים, לא בהר הצופים.

שרון דינור:

שמה? שמה?

ציפי רון:

זה בדיוק,

יוחנן וייצמן:

זה התפר.

ציפי רון:

לא, לא, זה בדיוק הנקודה הזאת.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

זה המפגש.

שרון דינור:

לא שמעתי מה אמרת.

ציפי רון:

זה המפגש.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

מה אמרת?

יוחנן וייצמן:

המשואות של ראשי חודש,

ציפי רון:

זה בדיוק,

יוחנן וייצמן:

הודלקו בהר הזיתים,

ציפי רון:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא בהר הצופים.

ציפי רון:

זאת נקודה, זאת בדיוק נקודת המפגש, אנחנו עשינו על זה (לא ברור) גדול, בזמנו (לא ברור) גדול, וחידשנו את הדלקת המשואות בזמנו, בדיוק בנקודה שם, של המפגש.

יוחנן וייצמן:

מבדיקה שאני עשיתי יש גם השר (לא ברור), אבל בוא נעזוב את זה כעת, בוא,

ציפי רון:

משם (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

רשות העתיקות לא תאכל אותי חי,

יערה שאלתיאל:

אני לא יודעת, אני לא, אני לא ארכיאולוגית אז אני לא מתיימרת.

ציפי רון:

לא, אנחנו חידשנו את זה, עשינו את המפעל הזה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בכל אופן אני, הראש שלי בנושא הזה באה אוניברסיטה משמרת מספר מבנים, אנחנו צריכים רק לחשוב, איך אנחנו הולכים לקראתם ולא לנסות להכביד עליהם, שוב, הם פה נקודתי, שם נקודתי, אני, אני לא חושב, אפשר, אבל בגדול כשהם באים עם תוכנית, והיא תוכנית מתארית באמת אי-אפשר להוציא מתוכה היתרים, אפשר לגזור מתוכה תוכניות, אפשר אולי להנחות אותם שההוא שחוסם שמה את המבט 140 מעלות, ל – 120 מעלות,

יערה שאלתיאל:

(לא ברור) את הגובה,

יוחנן וייצמן:

בשלב התב"ע ואנחנו צריכים כמו, תוכנית מתארית אמורה לתת מספר הוראות רזות, זה תוכנית מתארית כהגדרה,

איציק שוויקי:

הערה, הערה לא לבנות,

עו"ד דני ליבמן:

יהיה כתוב שם?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, עכשיו אני יכול להגיד לכם שפה אוגוסטה ויקטוריה, אני פעם התקוממתי באיזה דיון בוועדה המחוזית, ייבנו איזה בניין זה יפריע לי, (לא ברור) אוגוסטה ויקטוריה, כשאני שותה קפה בבוקר. הבטיחה לי דלית שיגביהו.

איציק שוויקי:

את אוגוסטה

יוחנן וייצמן:

אם יבנו איזה בניין, אני לא יודע.

איציק שוויקי:

אתה יודע אוגוסטה ויקטוריה זה,

יוחנן וייצמן:

בכל אופן, אני בעד לאשר את ההצעה שלהם,

ציפי רון:

רק שנייה, רק שנייה יש כאן סעיף שנכתב כללי, על מנת להביא, בעמוד 24, על מנת להבין את אופי הבינוי (לא ברור) לסביבה, ראוי (לא ברור) להציג מספר זוויות מהקמפוס, ואל הקמפוס. עמוד 24 סעיף כללי.

יערה שאלתיאל:

יש כוללנית, ויש מפורטת.

ציפי רון:

שרון מה של הסעיף הזה?

יערה שאלתיאל:

אה בתחומית אתה אומר אוקי, בסדר,

ציפי רון:

סעיף כללי. על מנת אני חוזרת, על מנת להבין, בעמוד 24, על מנת להבין את אופי הבינוי ויחסו לסביבה, ראוי להציג שתילת מודל תלת – מימדי להציג מספר זוויות מהקמפוס ואל הקמפוס. אני בעד הסעיף הזה,

שרון דינור:

נו ברור,

יוחנן וייצמן:

אני גם בעד זה,

ציפי רון:

ואני חושבת,

יוחנן וייצמן:

אבל לא הולך להיות את המודל תלת – מימדי בתוכנית מתארית.

ציפי רון:

אני חושבת שיש להם אני, אז אני אומרת עוד פעם, אם אנחנו מאשרים את זה עכשיו במודל המתארי כבר הלך עלינו,

יוחנן וייצמן:

לא,

אורית לנדסמן:

הלך עלינו,

ציפי רון:

הלך עלינו.

יוחנן וייצמן:

זה תוכנית אב,

אורית לנדסמן:

לא, לא, לא,

ציפי רון:

כבר זכויות מוקנות,

יוחנן וייצמן:

אין להם זכויות בתוכנית מתארית, לא נכון.

דני זה לא תוכנית אב אבל,

יוחנן וייצמן:

זה לא תוכנית אב, זה תב"ע מאושרת, אבל מתארית.

עו"ד דני ליבמן:

אבל אומרים לך, לפי שאתה מוציא היתר אתה צריך תוכנית, אתה רוצה תוכנית,

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר להוציא ממנה היתר,

עו"ד דני ליבמן:

פה יש לך עוד תוכנית,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אבל מה שהיא מתנה,

ציפי רון:

אבל זכויות קיימות כבר,

יוחנן וייצמן:

היא לא מקנה זכויות.

איציק שוויקי:

בטח שהיא מקנה,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

יש לה טבלה 5?

ציפי רון:

בשטח שיש,

יוחנן וייצמן:

תפתחי את התוכנית,

עו"ד דני ליבמן:

היא מכפיפה את השטחים,

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור, יש לה טבלה 5?

עו"ד דני ליבמן:

היא מכפיפה את עצמה ל - ,

איציק שוויקי:

בוודאי,

יערה שאלתיאל:

הם כתבו,

עו"ד דני ליבמן:

מסגרת.

יערה שאלתיאל:

הם כתבו לך שמה על ה - , לא על זה, על ההדמיה שהם עשו של הנפחים, הם כותבים בדיוק כמה מטר מרובע לכל אזור.

ציפי רון:

זה כבר זכויות מוקנות,

יוחנן וייצמן:

יש לה טבלה, תפתחי את התב"ע, את התקנון,

עו"ד דני ליבמן:

הם לא יעשו סתם תוכנית.

איציק שוויקי:

ברור שהם יעשו פה,

ציפי רון:

מה? וגמרנו, אחר כך תלך להגיש התנגדות?

שרון דינור:

מה אנחנו מחפשים? סליחה,

יוחנן וייצמן:

יש טבלה 5 לתב"ע הזאת?

עו"ד דני ליבמן:

יש טבלה 5, יש זכויות, יש,

ציפי רון:

די גמרנו, ברגע,

יוחנן וייצמן:

יש זכויות, יש תאי שטח, יש קווי בניין?

יערה שאלתיאל:

הוא לא נגדם,

ציפי רון:

ברגע שזה לא אושר,

יערה שאלתיאל:

נעשה,

איציק שוויקי:

יש לך,

יערה שאלתיאל:

זה לא פוגע להם במה ש - ,

איציק שוויקי:

יש לך הכול,

יוחנן וייצמן:

במגרש,

איציק שוויקי:

הנה תיירות במגרש כתוב לך.

יוחנן וייצמן:

קווי בניין גם?

איציק שוויקי:

זה 701, ו-700.

עו"ד דני ליבמן:

סך הכול שטחי בנייה כתוב לך,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

16 אלף, 16 אלף.

עו"ד דני ליבמן:

עשרות אלפי מטרים.

ציפי רון:

לך תחפש, לך תחפש את סבתא יוכבת אחרי זה.

איציק שוויקי:

יש, יש,

יוחנן וייצמן:

אם יש לה זכויות זה משהו אחר. אבל, חשבתי שגם אין לה זכויות, אבל,

איציק שוויקי:

יש לה,

ציפי רון:

יש להם,

יוחנן וייצמן:

עכשיו את המתחם ההוא, אנחנו מורידים להם, נכון? את ה - ,

איציק שוויקי:

אין בעיה, הם שמו אותו, אבל,

יוחנן וייצמן:

אז מה שכן, אנחנו מכניסים את זה לפי תוספת רביעית, גם עו"ד ליבמן,

עו"ד דני ליבמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

המבנים האלה כולם נכנסים לפי תוספת רביעית לרשימת שימור,

איציק שוויקי:

כן, עוד,

יוחנן וייצמן:

אפשר לעשות את זה בוועדה הזאתי, כי הם היו על סדר היום,

שרון דינור:

כן, כן,

איציק שוויקי:

לא, לא, הם נכנסים בכל מיני אוטומטית בשלב התב"ע,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר.

איציק שוויקי:

ותב"ע זה תב"ע.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל עד שהתב"ע תאושר,

ציפי רון:

אבל עוד פעם,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, אבל היה בניין שהם לא רצו הנה,

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

הוא יורד,

ציפי רון:

שרון, אני רוצה להבין את עמוד 24 סעיף כללי, על מנת להבין את אופי הבינוי ויחסו לסביבה ראוי להציג שתחילת מודל תלת – מימדי שתציג מספר זוויות. אני הייתי מציעה יותר מזה, שנצא לסיור שם, ונראה שם את הדברים בשטח.

שרון דינור:

בכיף, אני עשיתי כבר סיור מקיף איתם.

ציפי רון:

אני,

שרון דינור:

עם גיל, ועם דודו.

ציפי רון:

אני חושבת שאי-אפשר, שצריך להכניס תיקונים בדבר הזה,

איציק שוויקי:

לא, אפשר להגיד,

ציפי רון:

שהוא נותן את הכול.

אורית לנדסמן:

העניין של השטחים הוא מפחיד, למה?

איציק שוויקי:

שרון, שרון, המבנים התיירותיים בסעיף 701, שטח 701 ו- 700,

ציפי רון:

זה לסמן,

איציק שוויקי:

שהם רשמו שם, שהם יהיו מגובה מפלס הכביש,

יערה שאלתיאל:

לא, לא, צריך לרשום,

איציק שוויקי:

הכביש ההיקפי,

ציפי רון:

לא, לא,

יערה שאלתיאל:

לא, מספר אבסולוטי, גובה אבסולוטי,

ציפי רון:

אם לא, אם לא,

יערה שאלתיאל:

יזיזו את הכביש, לא יודעת,

ציפי רון:

ביחס למבטים את הגובה ואת ההשתרעות, ביחס למבטים, וזה, קובעים את זה פה ככה כמו שמבקשים, אין לך יותר מה לעשות.

איציק שוויקי:

לא, אני דיברתי על משהו אחר, שהגובה 00 יהיה מהכביש,

אורית לנדסמן:

נכון,

ציפי רון:

בסדר, יכול להיות, אנחנו לא יודעים,

אורית לנדסמן:

אתה לא יודע,

ציפי רון:

אבל אנחנו לא יודעים אם זה,

איציק שוויקי:

אבל אנחנו נקבע שזה מדרון.

אורית לנדסמן:

אבל אתה קובע, מה זאת אומרת?

איציק שוויקי:

נכון,

אורית לנדסמן:

יש לך גובה כביש, ואתה אומר,

איציק שוויקי:

נכון,

אורית לנדסמן:

זה יכול להיות פלוס מינוס,

איציק שוויקי:

רק זה ככה,

אורית לנדסמן:

חצי מטר, כמו שבדרך כלל קובעים, ומשמה ומטה, אחד,

ציפי רון:

ואם ישנו את מפלס הכביש?

איציק שוויקי:

מי ישנה את מפלס הכביש? נו באמת.

ציפי רון:

מה?

אורית לנדסמן:

אז ישנו את מפלס הכביש,

ציפי רון:

איציק, אם מורידים את מפלס,

אורית לנדסמן:

אבל יש בניין, אז מה תעשה, אז לא תוכלי אחר כך?

ציפי רון:

תאמיני לי, תאמיני לי הכול אפשרי. אני, איך אומרים? נער הייתי וגם זקנתי.

איציק שוויקי:

יש מנהרה שם מתחת, יגיעו גם למנהרה עוד מעט,

ציפי רון:

ואני לא רוצה לקחת סיכונים,

איציק שוויקי:

נו באמת.

ציפי רון:

במקרה הזה, זה הכול.

איציק שוויקי:

לא, אבל אם את אומרת,

ציפי רון:

ראיתי את כל האפשרויות, את רוב האפשרויות.

אורית לנדסמן:

אבל יש דבר אחד שמטריד שם, ברגע שהם נותנים זכויות, אם יש,

שרון דינור:

מאחר והוראות התוכנית קובעות אחוזי בנייה ומטר לבנייה עבור מלונאות בתאי שטח אלה, יש לקבוע כי הוראות הגבלה גוברות אותם.

איציק שוויקי:

זה 700, חלקה 701,

אורית לנדסמן:

הגובה, הגובה ו - ,

שרון דינור:

והדירוג.

יערה שאלתיאל:

הוא מסביר יש שמה (לא ברור).

אורית לנדסמן:

(לא ברור) כאילו,

יערה שאלתיאל:

עם הנפח? אבל אם זה, אם זה,

אורית לנדסמן:

נכון,

יערה שאלתיאל:

אם אנחנו מדברים,

אורית לנדסמן:

אז זה לא מעניין אותי.

יערה שאלתיאל:

שזה מתחת לגובה, נגיד הבמה של הזה,

אורית לנדסמן:

נכון, אז אין לי בעיה, אין לי בעיה.

יערה שאלתיאל:

מה אכפת לנו? שידרגו כלפי מטה מה שהם רוצים.

שרון דינור:

זה כאילו ה - ?

ציפי רון:

זה לא רק, זה לא רק הבנייה,

יוחנן וייצמן:

מה נשאר? גת בסדר היום?

ציפי רון:

זה לא רק הגובה, שרון,

איציק שוויקי:

כן, כן,

מורו בן זיו:

נשאר,

יוחנן וייצמן:

נשאר,

ציפי רון:

שרון זה לא רק הגובה, מגבלת הגובה, זה גם ההשתרעות של השטח הבנוי, אין לך, יש לך צבע על מגרש, אין לך קווי בניין, את לא יודעת מה הולך להיות שם, את לא יכולה לאשר את זה ככה,

יערה שאלתיאל:

אבל אם זה,

אורית לנדסמן:

אבל אם את לא, אם זה לא מפריע למבט, מה אכפת לך?

ציפי רון:

את לא יודעת, האינטרס שלנו שזה לא יפריע, אבל ברגע שאין לך קווי בניין את מאשרת, את מאשרת עד בלוק. בנייה במקום מסוים, את המסה שלה, אין לך יותר שליטה על זה, לא על קווי בניין, על איך זה יוצב על המגרש, ולא על הגובה.

יערה שאלתיאל:

תשאירי את זה, תשאירי את זה רגע, תראי החלק הזה,

שרון דינור:

סליחה רגע,

ציפי רון:

זה לא, הציור הזה הוא לא,

שרון דינור:

רגע, דקה, הנה,

ציפי רון:

הציור הזה הוא סכמטי,

יערה שאלתיאל:

רגע, רגע,

ציפי רון:

הציור הזה הוא סכמטי,

יערה שאלתיאל:

זה באמת אפשר להגביל אותו בגובה, וכנראה זה מספיק. זה זה סיפור אחר.

שרון דינור:

זהו אולי את הזווית שלו אולי צריך,

ציפי רון:

לא, אז אני חושבת ששני הגושים האלה, שני הגושים האלה הם מאוד בעייתיים, ואני רוצה לבדוק אותם, וגם הגוש החום, של האקדמיה חזית, גם הגוש הזה, הוא מאוד בעיתי, גם הגוש הזה, שלושת הגושים,

יערה שאלתיאל:

אם את מגבילה את שניהם, אם את מגבילה בגובה, אני, אפשר לבדוק, אבל,

ציפי רון:

אבל אני לא משחקת עכשיו בלהגדיל או להפחית את הגובה.

שרון דינור:

למה?

ציפי רון:

מה שאנחנו רואים כאן לא, אנחנו רואים כאן דבר סכמתי, ואנחנו מאשרים בנייה כאן באופן סכמתי, באופן כללי בלי לדעת על העיצוב, בלי לדעת על ה - , איך זה מתפרס על המגרש, ובלי לדעת אפילו את מספר הקומות בוודאי שלא מבטים, אני חושבת שאי-אפשר לאשר את זה ככה, כי אחר כך בהתנגדות לא תוכלי להציל את זה, זה הכול. את נותנת זכויות בנייה ולכי תחפשי אחר כך את הסבתא, אני לא יודעת את מה, אין, אני, אני אומרת במערכת הנוכחית, אם אנחנו מאשרים את זה ככה,

אורית לנדסמן:

אבל אם, אני שואלת אותך, אם זה מתחת לעין שלי, מה זה משנה לי מה קורה פה? תסבירי לי מה,

ציפי רון:

את יודעת שזה מתחת זה לא מתחת,

יערה שאלתיאל:

אבל אנחנו כן יודעים, הוא נתן (לא ברור) אבסולוטי,

אורית לנדסמן:

גובה של הגג.

ציפי רון:

תקשיבו חברים יקרים,

אורית לנדסמן:

אז תסבירי מה מפריע לך.

ציפי רון:

זה לא מתחת לעין שלך, וזה לא (לא ברור) זה דבר שמחייב התייחסות הרבה יותר פרטנית, בגלל שמאשרים את זה, זה הכול.

ישראל קלרמן:

אני יכול לתת זה,

שרון דינור:

אני סיימתי חברים, אני,

יוחנן וייצמן:

תגללי בסדר,

שרון דינור:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

תגללי שוב את ההחלטה,

שרון דינור:

אוקי, פה שיניתי רק, חידדתי את הנושא הזה של ה - .

ישראל קלרמן:

אני יכול עוד פעם זה, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה. ישראל, מה רצית?

ישראל קלרמן:

אני שואל אם אתה יכול שנייה,

יוחנן וייצמן:

תמשיכי לגלול, תמשיכי לגלול.

ציפי רון:

איציק, תגיד איציק, אתה לא מצטרף למה שאני אומרת? מה? מה הסיפור שלך?

איציק שוויקי:

אני אמרתי משהו אחר, אני אמרתי שצריך לסמן קו 00, את אומרת הוא לא (לא ברור) את הכביש, זה לא יכול להיות, אולי אז יגיעו למנהרה.

שרון דינור:

1000 מטר או להוריד 100 יחידות,

ציפי רון:

לא מעל המנהרה.

איציק שוויקי:

לא, ברור שזה מעל המנהרה,

ציפי רון:

זה לא מעל המנהרה.

חיים כהן:

כן, בכלל,

איציק שוויקי:

(לא ברור) קו אפס של הכביש,

ציפי רון:

כל הכביש זה לא דבר אבסולוטי,

איציק שוויקי:

אז זה אבסולוטי, לא משנים,

ציפי רון:

אתה טועה,

חיים כהן:

לקדם אם התוכנית,

איציק שוויקי:

בסדר, אני לא מאמין יעלו את הכביש,

יערה שאלתיאל:

לא, עכשיו דרך אגב הם, הם מתוקף התוכנית הזאת, לא יכולים להוציא היתר, זאת אומרת יהיה עוד שלב,

ציפי רון:

אבל בשלב הבא, יש להם כבר זכויות בנייה.

יערה שאלתיאל:

נכון,

ציפי רון:

את לא יכולה,

יערה שאלתיאל:

נכון,

ציפי רון:

את לא יכולה זה כבר, זה כבר (לא ברור), זה כבר מאוחר מידי.

יערה שאלתיאל:

טוב.

חיים כהן:

וועדה מחוזית,

ציפי רון:

ואם אנחנו לא נקבע עכשיו את הכללים,

יערה שאלתיאל:

נספח בינוי,

ציפי רון:

(לא ברור) את הידיים שלהם, והם יעשו מה שהם רוצים,

חיים כהן:

אנחנו גם קיבלנו את המכתב הזה,

שרון דינור:

מה שאתם רוצים, פשוט לא,

ציפי רון:

זה הכול.

שרון דינור:

איך אני אומר להם 5 דקות לפני ישיבה.

ציפי רון:

וזה מאוד, וזה מאוד מצער. זה מאוד מצער כי עכשיו אפשר להשפיע על זה, אחר כך אי-אפשר יהיה להשפיע על זה יותר.

חיים כהן:

בסוף קורה עובדה, שאני לא יודע איפה זה.

שרון דינור:

מה דני אמר?

יוחנן וייצמן:

סיימנו את התיק הזה? את רוצה להמשיך?

עו"ד דני ליבמן:

אני אומר שאנחנו נציג למקומית, אם המקומית לא הולכת לדון בזה עכשיו, אולי בעוד שנה,

חיים כהן:

זה לא רק המקומית, זה מגיע למחוזית.

עו"ד דני ליבמן:

אולי לעשות את זה, כן,

חיים כהן:

גם שמה הורידו את זה,

עו"ד דני ליבמן:

אולי לא תדון בכלל, אנחנו לא יודעים,

חיים כהן:

אז נכון,

עו"ד דני ליבמן:

אולי חבל על הזמן שלנו. בהיבט הזה,

חיים כהן:

לדון,

יוחנן וייצמן:

הלאה,

חיים כהן:

הם הגישו לא נכון, הגשה היא לא נכונה.

יוחנן וייצמן:

סיימנו? מאה אחוז שלום.

שרון דינור:

נחלת צדוק עשינו,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

ניסים בכר? יש לנו?

מורן בן זיו:

כן.

שרון דינור:

מה סגרנו בעניין הזה.

ישראל קלרמן:

מה שנסגר, מה שהוא סוגר, הוא סוגר, מה?

ציפי רון:

מה? סגרת את מה שהם ביקשו ככה?

ישראל קלרמן:

מה שהוא סוגר, הוא סוגר.

שרון דינור:

מה? מה זאת אומרת? על מה אנחנו מדברים?

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

הר הצופים,

ישראל קלרמן:

בוא נתחיל מנחה, יוחנן, מנחה.

שרון דינור:

כמו שאנחנו ביקשנו, שיניתי את הזה.

יוחנן וייצמן:

מה אתה רוצה לפתוח שם?

ישראל קלרמן:

את הגובה,

איציק שוויקי:

ציפי, ציפי, תראי מה כתוב,

עו"ד דני ליבמן:

בואי תראי לציפי מה כתוב.

ציפי רון:

יש שלושה גושי בניין,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) וייצמן, אני יכול?

ציפי רון:

שהתרעתי אליהם,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

שלושה גושי בנייה החום זה, מה שנקרא מורדות מזרחיים אקדמיה פלוס חזית, ושני ורודים, אלה שלוש הדברים,

שרון דינור:

מה זה חום? זה וזה, הורודים,

ציפי רון:

לא,

שרון דינור:

זה קיים,

ציפי רון:

והחום, והחום ימינה,

שרון דינור:

זה?

ציפי רון:

כן, כן, כן.

ישראל קלרמן:

שרון,

שרון דינור:

מה?

ישראל קלרמן:

סיימנו את זה?

שרון דינור:

רגע, על זה לא קיבלתי,

עו"ד דני ליבמן:

ציפי רוצה לראות מה עשינו.

שרון דינור:

על זה אנחנו נכתוב גם כן שנייה רגע, שנייה אני מבקשת שנייה. זה 404, מה כתוב פה?

איציק שוויקי:

רגע, השטח הזה של ה - , בצלאל, מה פתאום,

יוחנן וייצמן:

הוא לא שלהם. לכן הגישו עליו תוכנית,

איציק שוויקי:

בצלאל הייתה שייכת לזה,

יוחנן וייצמן:

זה עמותה אחרת, לא מגישת התוכנית.

איציק שוויקי:

של מי זה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

בצלאל.

איציק שוויקי:

לא, היא מכרה את זה,

יוחנן וייצמן:

היא לא מכרה.

איציק שוויקי:

היא מכרה,

ציפי רון:

זה לא רק (לא ברור),

איציק שוויקי:

היא בנתה את השטח בור, והעירייה נתנה להם כסף, איפה הכסף?

ציפי רון:

זה לא רק הגובה, זה לא רק הגבהת גובה, זה לא רק הגבת גובה, זה גם תפרוסת על פני השטח,

איציק שוויקי:

מכרה, מכרה, לדעתי היא מכרה.

ציפי רון:

בשלושת ה - , בשלושת הנקודות האלה, זה גם התפרוסת על פני השטח, זה לא רק הגובה.

שרון דינור:

את רוצה להגביל את הגובה כמו פה? בטופוגרפיה הזאתי, או רק להגיד להם?

ציפי רון:

בוודאי, גם בגובה, וגם התפרוסת. שזה לא,

שרון דינור:

לא, כי אני אגיד לך למה, כי פה, פה יש בניינים שכבר בנויים, והם לא,

ציפי רון:

אני יודעת אבל תקשיבי זה יסתיר את המבטים לאמפי. זה יסתיר את המבטים לאמפי.

שרון דינור:

זה האמפי,

ציפי רון:

נכון, זה יסתיר את המבטים לאמפי,

שרון דינור:

זה האמפי, לא?

ציפי רון:

זה האמפי, שני הגושים האלה, החום והורוד. אנחנו לא יודעים מה, מה הולך להיות שם, איך זה יוצב, איך זה יוקם. זה לא יכול להישאר בשלב התוכנית המפורטת. החום ושני הורודים.

איציק שוויקי:

קיבלנו את זה, קיבלנו את זה,

עו"ד דני ליבמן:

רגע,

איציק שוויקי:

קיבלנו את זה ב - ,

חיים כהן:

הוא לא קיבל,

איציק שוויקי:

מזכירות העירייה,

עו"ד דני ליבמן:

אני לא מקבל, אני לא יודע, את המכתב הזה?

איציק שוויקי:

כן, קיבלנו במסגרות, קיבלנו את זה,

עו"ד דני ליבמן:

אבל אני לא,

איציק שוויקי:

היה לך את זה,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, אני מבין שאתה קיבלת.

ציפי רון:

אני הייתי מציעה,

עו"ד דני ליבמן:

אני מקבל סדר היום רק, בוא נראה,

ציפי רון:

אם אפשר שזה יבוא שוב לוועדת שימור, ששלושת הקטעים האלה, יבואו לפני הפקדה, לוועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

עוד חצי דקה.

איציק שוויקי:

הנה,

עו"ד דני ליבמן:

אז זה מגיע מכתב מהעו"ד?

איציק שוויקי:

הנה, זה זה.

חיים כהן:

יש מכתב?

איציק שוויקי:

הנה אתה רואה גם אני קיבלתי,

עו"ד דני ליבמן:

לא, קיבלת מכתב.

חיים כהן:

בגלל זה הוועדה המחוזית הורידה את זה, זה היה משובץ במליאה.

עו"ד דני ליבמן:

כן.

ציפי רון:

שרון, את יכולה לכתוב שזה יובא שוב לוועדת שימור? שלושת, שלושת הנקודות האלה,

איציק שוויקי:

הנה, הנה זה הגיע לוועדת שימור, אתה רואה?

יוחנן וייצמן:

התוכניות יגידו לוועדת שימור,

איציק שוויקי:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה אתה יכול, זה יכול לפתור את כל הבעיה, התוכניות המפורטות יגיעו לוועדת שימור בדגש,

ציפי רון:

לפני רגע, לפני הפקדה, כתנאי, כתנאי להפקדה.

יערה שאלתיאל:

זה רעיון טוב,

ציפי רון:

כתנאי להפקדה יבוא שוב לוועדת שימור,

עו"ד דני ליבמן:

אני לא ראיתי את זה, שנית,

איציק שוויקי:

הוא התייחס.

שרון דינור:

של השלב הזה כאילו? של השלב הזה?

יוחנן וייצמן:

לא,

יערה שאלתיאל:

תוכניות מפורטות,

יוחנן וייצמן:

תוכניות מפורטות.

עו"ד דני ליבמן:

צריך לבקש, אם הוועדה הורידה את זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

אני הייתי מציעה, אני הייתי מציעה שיביאו את זה אפילו לפני האישור. שיבואו את זה לוועדה פה, לפני אישור התוכנית בכלל,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, זה אנחנו (לא ברור).

ציפי רון:

וייצמן, אתה חושב ששלושת הגושים האלה, יכולים להגיע לפה?

שרון דינור:

כן, כן, רגע.

ציפי רון:

לפני אישור, שלושת הגושים האלה,

יוחנן וייצמן:

אין להם תוכניות לזה,

איציק שוויקי:

העו"ד ביקש,

חיים כהן:

אני חושב זה צריך להתחשב ב - ,

עו"ד דני ליבמן:

הוא ביקש,

איציק שוויקי:

הוא ביקש.

שרון דינור:

בסדר,

ציפי רון:

אני מנסה לחשוב על זה בראייה של תכנון בר – קיימא, ואני מאוד מודאגת.

עו"ד דני ליבמן:

גם הגיוני שאנחנו לא נדון.

איציק שוויקי:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

אבל אם הוא רק כתב מכתב, חיים אומר שהמחוזית,

שרון דינור:

טוב, בסדר, תודה,

ציפי רון:

את יכולה להכניס שמה את המבנים לתכנון בר – קיימא, לא יודעת מה שאת רוצה.

שרון דינור:

איפה?

ציפי רון:

בשלושת הגושים האלה. אני לא יודעת, אני שואלת אם כדאי שזה יבוא לפה לפני,

שרון דינור:

אני כתבתי שזה יבוא לפה, זה לא קשור, תכנון בר – קיימא זה לא משהו שאני אחראית עליו בשימור,

ציפי רון:

לא משנה,

שרון דינור:

אני לא רוצה,

ציפי רון:

להיכנס,

שרון דינור:

טוב, תפסת מרובה לא תפסת. נחלת צדוק, עשינו, בוא נעבור רגע לניסים בכר, ונקווה שזה יהיה קצר, זה בסדר?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אוקי, ניסים בכר זה תמ"א/38,

יוחנן וייצמן:

תבקשו מדוקטור ורטון שתחזור.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

אוקי,

עו"ד דני ליבמן:

אולי אני אתקשר אליה.

שרון דינור:

כעיקרון הבניין הזה, הוא חלק מרצף, אתם חייבים לראות איפה זה ב - , כי זה אזור מיוחד, ב - , כמו באי כזה, אי – תנועה, ניסים בכר, ניסים בכר זה אזור שכבר עבר הרבה הרבה, יש פה הרבה פיתוח בעיקר מתמ"א/38.

יוחנן וייצמן:

זה נחלאות דרום או נחלאות?

שרון דינור:

לא, זה נחלאות צפון, אבל רציתי להראות לכם, שאנחנו נמצאים פה, אוקי, נכון שיש לנו שני רחובות, תקוע וניסים בכר, שהם החלקות בהם, אם אני פותחת את החלקות, הם גם הולכות ומצטמצמות, ויש לנו פה את האזור הזה, שאנחנו מאוד משתדלים, ואתם מכירים את זה, לא לפגוע ביחס למה ש - , ביחס לתוכנית של תמ"א/38, לא לחרוג מהמדיניות התקפה. ויש את ניסים בכר עכשיו ניסים בכר זה אזור שאתם רואים כל האזור הזה, חלקות 76, ו - 74, זה אזורים שהם כבר בנו, ויש בהם כבר בנייה, תציג. עכשיו כשהם הגיעו לפה, החלקה הקטנה הזאתי, היא רצתה את אותו דבר כמו ניסים בכר אבל אנחנו אמרנו טיפה, נעשה כי היחס לרחוב שמה רחוב התקוע, רצינו שהוא יהיה יותר ארמוני, אז אני אסביר רגע מה ביקשנו. רגע, טוב, אז מה שביקשנו כעיקרון למה זה קפץ לי הדבר הזה, לא. הנה, שיש פה כמה נושאים, אחד ש - , הוא יהיה עד 4 קומות לכל היותר בצידה המערבי של החלקה, ואז זה אומר שהמדלפות גג צריכות להגיע לפה, זאת אומרת טיפה להנמיך את זה, אוקי כאילו, סליחה, ב - 4 קומות בצד השני, ו - 3 קומות, 1, 2, 3, והמדלפות גג מתחילות פה, אוקי, זה טיפה להנמיך פה את הגג הזה, כדי שהוא יהיה ביחס לרחוב תקוע שזה רחוב של הולכי רגל חמוד כזה של נחלאות, ואז לניסים בכר הוא יכול להיות יותר גבוה, אוקי, אתם רואים שהם עשו פה איזה קומת מגורים תת-קרקעית, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

למה זה לא אכפת לאף אחד,

שרון דינור:

זהו, זה מה שרציתי להגיד, לא אכפת, כאילו,

איציק שוויקי:

חלונות אנגליים,

שרון דינור:

מה?

איציק שוויקי:

חלון אנגלי,

שרון דינור:

כן, זה לא חלון אנגלי זה, זה חלון, אבל למה הוא עשה לי את זה עוד פעם? מה קרה? מה עשינו? כן, עוד משהו שרצינו להגיד, זה ש - , אתם צריכים לראות פה רגע, הנה, שגם החזית הזאתי, הפתחים שלה, הם טיפה גסה מידי, אוקי,

איציק שוויקי:

מה עם מרפסות הזיז?

שרון דינור:

אבל אנחנו רצינו מרפסות שזה גם מאוד מוזר, וייצמן שאין פה מרפסות,

איציק שוויקי:

וייצמן, אין פה מרפסות.

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

אין פה מרפסות.

יוחנן וייצמן:

אם אי-אפשר, אי-אפשר אני לא מה - ,

אורית לנדסמן:

את כתבת שאפשר מרפסות זיז, רק במרפסות זיז צריך להגיד, משהו על הגודל שלהם, כי,

שרון דינור:

אז כתבנו, שלא תבלוט יותר מאחד וחצי ביחס למפלס הרחוב, אנחנו חושבים שהמרפסות הן מאפיינות את האזור הזה, ו - , הם יכולות להוסיף, ומה שקשה לנו, קשה לי פה, כאילו הבניין הוא, עם ה - הפתחים שכבר כמעט לא משאירים מהחזית אבן, עכשיו זה בסדר לעשות פה ושם כאלה, אבל זה ממש חזית,

אורית לנדסמן:

מחוררת.

שרון דינור:

חשבתי שאולי מרפסת יכולה טיפה לאזן את זה, וגם, גם, הרעפים פה, כאילו זה לא שייך לנחלאות כל כך, אז זה עניין של העיצוב,

יערה שאלתיאל:

לא, הרעפים אין ספק,

שרון דינור:

זהו,

יערה שאלתיאל:

שזה צריך להיות,

שרון דינור:

אבל בקיצור, אבל אני חושבת שההערה הכי דרמטית פה באמת היא קשורה ל - , לזה של להנמיך פה עד ל - ,

לורה ורטון:

רגע, מה?

יערה שאלתיאל:

לא, אני חושבת שאת גם צודקת לגבי הגודל של הפתחים, כי זה לא אופייני,

שרון דינור:

לא, לא,

יערה שאלתיאל:

זה וזה, זה משנה דרמטית את ה - ,

שרון דינור:

האופי.

יערה שאלתיאל:

המופע של הרחוב,

אורית לנדסמן:

אבל שרון,

שרון דינור:

כן,

אורית לנדסמן:

לא כתוב את הגודל של המרפסת זיז, כתוב אחד וחצי זה קומת המרתף, של (לא ברור) יותר ממטר וחצי, המרפסות זיז בחזית המבנה לא כתוב מידע. ודבר נוסף בסעיף ט', אפשר להוריד חלק מהתנאים לקבלת טופס 4, כי הריסת עבירות בנייה זה ברור, כי אם הם הורסים, אז הורסים גם את העבירות בנייה. והסרת תשתיות בחזיתות זה ברור, כי הם הורסים את המבנה, אז לא נוסף דברים שהם לא,

יערה שאלתיאל:

אנחנו יכולים להגיד, כאילו צריך לצמצם את כמות הזכוכית שמה לדעתך.

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

טוב, בוא נקרא להם. רגע,

יערה שאלתיאל:

קשתות, זה אני באמת עוד לא ראיתי דבר כזה.

שרון דינור:

אני ראיתי עכשיו בית בשערי חסד, בניין חדש אני רואה עמודים כל החזית, שלוש קומות בניין חדש, אבל למה עמודים, למה נבנים ככה, היא אמרה לי, אז האדריכלית, מראה את הרפרנסים, אבל מה זה קשור שערי חסד, כאילו לא,

איציק שוויקי:

הם לקחו את החמישה שקלים,

יערה שאלתיאל:

תלכי לקיסריה תראי מה איזה,

ציפי רון:

את ראית מה עשו,

יערה שאלתיאל:

מקדשים נבנים שמה.

ציפי רון:

אז לכי תראי, והיה לפני זה בית של, של,

שרון דינור:

כן, מרים. את הבנת את ההמלצות שלנו של המחלקה?

מרים אבוחצירה:

כן,

לורה ורטון:

יום שישי בסיוור,

ציפי רון:

היה, היה בית של מרטין בובר, אחר כך של עו"ד ארנולד שפר, ואחר כך מכרו את זה ליהודי אמריקאי עשיר, והפכו את זה לבית (לא ברור), לכו תראו מה קרה לבית, שהיה לשימור מלא.

יוחנן וייצמן:

טוב, אנחנו איתך.

מרים אבוחצירה:

כן, הפרויקט שלי הוא בעצם יושב בניסים בכר, זה רחוב ש - , זה רחוב שאתם בטח מכירים, יש שמה מדיניות לתת שמה 4 קומות פלוס מדלפות גג רעפים. אפשר לראות זה המבנה,

יוחנן וייצמן:

זה הסוגיה שהיה לפני, עלתה לפני שנכנסת, כן מה קורה עם המדלפות.

מרים אבוחצירה:

כן, אני, טוב זה מתוך התיק תיעוד, אבל אני אעבור ישר לחתך הרחוב. זה חתך שהצגתי בזמנו גם לאמי ארבל, הבקשה שלי היא מבקשת לייצר מבנה באותו גובה שקיימים היום בשכונה. זאת אומרת לצורך העניין המבנה שלנו,

יוחנן וייצמן:

המבנים הקיימים הם בהיתרים או בעבירות?

מרים אבוחצירה:

זה קיים בהיתר, זה קיים בהיתר, זה לא חריגה, זה קיים בהיתר, ואני עצרתי בכוונה את החתך רחוב, אפשר להראות את זה גם בהגשה, כי בעצם הכוונה שלי היא בעצם בסך הכול להגיע לאותו גובה שמאושר היום בבניין. כשישבתי עם שחר, אנחנו לקחנו רפרנס מה - , מתמ"א שאושרה אחרונה ברחוב, שזה ממש מתחילת הרחוב ששמה נתנו, 1.35 מטר גובה מדלפות הגג, וזה בעצם מה שגם אני מבקשת, כמו שאושר ב - ,

יוחנן וייצמן:

מה? מה הכתובת של איפה שאושר 1.35?

שרון דינור:

זה ניסים בכר,

מרים אבוחצירה:

45, או 43 משהו כזה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) כעת?

מרים אבוחצירה:

אנחנו ב - 16, אבל אפשר להראות שגם הבניינים שלידי, 32, לא, אז יכול להיות שאני טועה, יכול להיות ש - 42, אבל זה, זה משהו שהוא כבר אני אוכל להגיד לכם שזה קרוב אלי, וראיתי בהיתרים ולפי זה התבססתי לפי הגובה הזה. אבל כשישבתי עם שחר, הוא רצה שבסוף גובה המדלפות יהיה 1.35 מטר, וזה מה שאני מבקשת בבקשה שלי.

אורית לנדסמן:

אבל רגע שנייה, הבניינים שם,

יוחנן וייצמן:

אז למה הוא המליץ להוריד את זה?

מרים אבוחצירה:

לא, הוא ביקש אחרי זה, אחרי שישבתי איתו, וסיכמתי איתו שזה יהיה 1.35 מטר, הוא אומר שהוא רוצה לשבת על זה שוב, ואז הוא ביקש שזה יהיה אפס.

שרון דינור:

ישבנו על זה עם תכנון עיר, הסברתי לכם למה, אנחנו לא בסיטואציה סטנדרטית של ניסים בכר אנחנו בין שני רחובות בחלקות פיציות אוקי, אז כאילו תראו רואים את זה בעין, נכון שגם, למרות שהרחוב יורד אנחנו רואים שה - , הבניין עולה,

אורית לנדסמן:

עולה, נכון,

שרון דינור:

כאילו אז זה לא נורמאלי, עכשיו ביקשנו קצת הנמכה, אני חושבת שזה סביר, בואו, המצב הנכנס שלהם הוא כלום ושום דבר, תקן אותי, מה?

אורית לנדסמן:

יותר מזה הבניינים שהיא מתייחסת אליהם, יש להם 3 קומות, ואת גג רעפים, אין לה 4 קומות וגג רעפים. אז זה מוסיף?

יוחנן וייצמן:

למה? זה 3,

אורית לנדסמן:

למה? איך זה,

יוחנן וייצמן:

זה אותו דבר,

אורית לנדסמן:

לא, 4,

יוחנן וייצמן:

3,

אורית לנדסמן:

זה מרתף,

יוחנן וייצמן:

4,

אורית לנדסמן:

מרתף ועוד 3 וגג,

יוחנן וייצמן:

אנחנו אומרים אותו דבר,

אורית לנדסמן:

לא, פה יש מרתף,

יוחנן וייצמן:

ועוד 3 וגג,

שרון דינור:

לא,

אורית לנדסמן:

1, 2, 3, 4, וגג. יש שם עוד קומה,

מרים אבוחצירה:

אבל מה שקורה שבכל הבניינים יש את, גובה קומות שלי הוא יותר נמוך, בכל הבניינים יש גובה של שימור, אתם לא רואים את זה פה, אבל בעיקרון יש שמה,

אורית לנדסמן:

גובה יותר נמוך, אבל גם הרחוב יורד.

מרים אבוחצירה:

הרחוב,

אורית לנדסמן:

לא,

מרים אבוחצירה:

הגובה של הבניין שלי, הוא לא משתנה,

אורית לנדסמן:

אבל הרחוב,

מרים אבוחצירה:

בסך הכול גובה של הבניין עצמו,

אורית לנדסמן:

הרחוב יורד, כשהרחוב יורד,

יוחנן וייצמן:

את תסכימי להגיע שהגובה מה – 00 ל - , לסיום המדלפות שלה יהיה דומה לבניין ל - ,

יערה שאלתיאל:

הבנתי.

יוחנן וייצמן:

לבניינים האחרים?

מרים אבוחצירה:

כן, כן,

יערה שאלתיאל:

כל הטופוגרפיה יורדת, אז אנחנו שומרים על אותו קו גובה, אז אנחנו מקבלים בניין עוד יותר,

מרים אבוחצירה:

של סך הכול,

יוחנן וייצמן:

אז אני מציע להציע, באותו גובה שהם קיבלו 00, היא תקבל מה – 00,

שרון דינור:

אני מציעה שנעשה את מה שאנחנו הצענו, הצענו פשרה, לא צריך לעשות,

יוחנן וייצמן:

הורדת את החצי קומה,

שרון דינור:

אני הורדתי, אבל עדיין מקבל יותר מהתוכנית המאושרת, כאילו,

יוחנן וייצמן:

אז הוא מקבל יותר, אנחנו בתמ"א,

שרון דינור:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

זאת הפשרה שהיא,

שרון דינור:

זה הפשרה שעשיתי כאילו. כדי לייצר משהו שהוא נכון עירונית. הטופוגרפיה היא יורדת, היא יורדת, אני מסכימה,

יוחנן וייצמן:

היא מציעה להשאיר בטופוגרפיה,

שרון דינור:

אבל אתה אמרת להשאיר בטופוגרפיה,

יוחנן וייצמן:

לא, מה שהוא קיבל מעל ה – 00, זה יקבל מעל 00, זה בסדר?

שרון דינור:

אני לא יודעת, כמה זה יוצא? אני לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, אני טיפס אני מציע הצעה טיפשה.

יערה שאלתיאל:

זה אומר,

שרון דינור:

זה אומר,

אורית לנדסמן:

הם יידפקו יותר,

שרון דינור:

בסדר, אז אני אומרת שזה זה אומר, בוא, רוצה רגע לחזור להרמוניקה, אנחנו כולנו ראינו שיש פה שלוש קומות וגג, נכון?

יערה שאלתיאל:

לא, לא 3 קומות,

שרון דינור:

1, 2, 3, וזה בגג, הרביעית בתוך גג, זה יותר קיצוני ממה שאני הצעתי, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

זה יותר קיצוני ממה שאני הצעתי, רק תבין, אני הצעתי לשים את ה - , את הגג רעפים פה, אתה אומר תשימי אותו פה,

מרים אבוחצירה:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

1, 2, 3, וגג, זה מה שהיה השכן קיבל, זה מה שראינו עכשיו.

מרים אבוחצירה:

אני מדברת על הגובה סך הכול של המבנה, גובה סך הכול של המבנה,

יערה שאלתיאל:

הן נורא נמוכות, אם אני מסתכלת פה על הדלתות, מה גובה (לא ברור) הזאת?

מרים אבוחצירה:

בסדר, זה דירות קטנות, זה דירות יחידות דיור לסטודנטים,

יערה שאלתיאל:

הבנתי.

יוחנן וייצמן:

צפופות, כמו שאנחנו רוצים לראות באזור הזה, זה בסדר.

מרים אבוחצירה:

אין (לא ברור) יותר מזה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו בעד דירות פיצפונות שמה.

איציק שוויקי:

ומה עם מרפסות?

מרים אבוחצירה:

הגובה, אם תשימי לב בחתך רחוב, תסתכלי על המידת שיש לי מהקרקע עד מדלפות הגג, הוא שווה ערך לניסים בכר.

יערה שאלתיאל:

לא, אבל ההריסה הולכת ויורדת,

מרים אבוחצירה:

לא, אני אומרת גם, ביחס לטופוגרפיה, אני מדברת, תסתכלי על הקו ביחס לטופוגרפיה לא, אני לא מסתכלת על גובה אבסולוטי, אני מסתכלת על הגובה סך הכול,

יערה שאלתיאל:

את מודדת את זה?

שרון דינור:

כן. אני מנסה.

לורה ורטון:

לא, אבל הפוך, אנחנו רוצים לדבר,

מרים אבוחצירה:

במקרה שלי יש שיפוע של הגג בגלל הצורה שלו,

לורה ורטון:

גובה אבסולוטי,

יערה שאלתיאל:

כן, לא, אבל רגע אני רוצה לראות ביחס לרחוב. זה,

יוחנן וייצמן:

זה המבחן הכי פשוט.

לורה ורטון:

אבל מה שרון, מה הצעת?

שרון דינור:

עד לכאן, זה יותר (לא ברור).

יערה שאלתיאל:

זה גג צריך להיות.

שרון דינור:

ככה, זה הרום גג שלך, זה לפי הצעה של וייצמן,

מרים אבוחצירה:

אבל זה קשה רום גג, כי זה בסוף הולך לפי שיפוע.

יוחנן וייצמן:

אני הצעתי את הרום עד לפה, תחזירי סוף המדלפות.

מרים אבוחצירה:

בדיוק, סוף המדלפות.

יערה שאלתיאל:

לא, הוא, היא מדדה,

יוחנן וייצמן:

אחרי זה איזה שיפוע שתעשה לפי הנחיות מרחביות,

יערה שאלתיאל:

כמו ש - , אבל אחד שיש לך פה אותו אחד,

מרים אבוחצירה:

לא, מהדלפות לבניין של ניסים בכר 24, גובה המדלפות, הוא למה ללכת לשם? יש את המדלפות שם, הוא שם את זה לא מדלפות, איפה שיש את המידה של 14.76, גם מדלפות.

שרון דינור:

בוא נראה.

יוחנן וייצמן:

למה, למה את לא חושבת על 13.60?

לורה ורטון:

אבל אנחנו מדברים על 16 המרחב בין 26. פה הרבה בניינים ביניהם,

מרים אבוחצירה:

אוקי, אבל לא הבנתי מה חישבת.

שרון דינור:

אז להתחלת המדלפות, אבל אני כאילו האמת שאני פשוט חושבת שהבניין שלך הוא פשוט יותר מידי גבוהה, כאילו בלי קשר לזה, פשוט צריך להוריד אותו טיפה, את הגג רעפים ואז יהיה לך חלל גג רעפים בתוך הדירות האלה שנורא נורא קטנות, של 25 מטר, יהיה כמה דירות שהם אולי 40 מטר, לא נורא, זה עדיין דירות קטנות, זה ממש בסדר. ובלי ממ"דים שמגיעים עד לקומה אחרונה, עוד יותר טוב,

יוחנן וייצמן:

מה רע?

יערה שאלתיאל:

שאלה, הקומה העליונה תהיה כאילו קומה וחצי בגובה, זה מה שאת אומרת?

שרון דינור:

כן, שתהיה קומה עם גלריה, אחלה דבר, זה אחלה דבר כאילו,

יערה שאלתיאל:

אני מסכימה, וגם ככה זה נראה קצת הצריף של תמר, כאילו שזה נורא נורא צר ונורא נורא גבוה,

שרון דינור:

ברור, מה זה?

אורית לנדסמן:

יתחברו אליו נקווה בהמשך,

יערה שאלתיאל:

יום יבוא.

שרון דינור:

זה עופר מנור שלח לנו, סידרתי לכולם את כל מה שהוא שלח.

אורית לנדסמן:

מה? מה הוא שלח?

איציק שוויקי:

מה הוא שלח?

עו"ד דני ליבמן:

6 עצות לאדריכל.

איציק שוויקי:

6 עצות לאדריכל?

עו"ד דני ליבמן:

חדש בעירייה,

אורית לנדסמן:

אולי שישלח עוגיות לשעה הזאת,

שרון דינור:

הכי חשוב, הוא ידע מתי לפרוש.

אורית לנדסמן:

זהו, שלח?

עו"ד דני ליבמן:

זה אחת העצות.

שרון דינור:

אחרי 30 שנה הוא אומר?

אורית לנדסמן:

כן, כן.

שרון דינור:

נגיע 30 שנה נדבר איתו.

איציק שוויקי:

זה (לא ברור) התפקיד, אחרי 30 שנה הביא.

לורה ורטון:

עדיף ללכת בגיל (לא ברור).

יערה שאלתיאל:

אין בעירייה קדנציות? אין הגדלת קדנציות?

אורית לנדסמן:

לא, זאת אומרת יכולים להיות 30 שנה בתפקיד?

אורית לנדסמן:

כן,

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

זה דופק את (לא ברור),

אורית לנדסמן:

רק ב - , רק בממשלה התחילו עכשיו, רק בממשלה.

יערה שאלתיאל:

לנו יש קדנציות.

אורית לנדסמן:

אני יודעת,

שרון דינור:

כן, רגע עכשיו יש את ה - ,

אורית לנדסמן:

רק בתפקיד מנהל אגף בכיר.

שרון דינור:

ברגעים יש את ה - , מרוץ מי יחליף, הוא רק התחיל.

ציפי רון:

יש עכשיו,

שרון דינור:

הרי שירה תלמי עוברת,

אורית לנדסמן:

מינהל התכנון רק מנהל אגף מחליף, מנהל אגף,

איציק שוויקי:

זה מותר.

אורית לנדסמן:

תל - אביב.

איציק שוויקי:

זה מה שנקרא מעשים לכולם.

אורית לנדסמן:

אין להם הגדרות.

איציק שוויקי:

את יודעת למה? מכירה את האנשים,

לורה ורטון:

כן,

אורית לנדסמן:

רק מנהל אגף בכיר.

איציק שוויקי:

היא צריכה ללמד ללמוד מחדש.

אורית לנדסמן:

מנהל האגף בכיר אקוויולנטי לסמנכ"ל.

איציק שוויקי:

ועושים רוטציה כי, שלא יהיה מצב שהיא.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, סיימנו.

אורית לנדסמן:

זה לא לכולם,

יוחנן וייצמן:

טוב, לדעתי אפשר לאשר את זה אני לא רואה בעיות.

ישראל קלרמן:

שרון גם לא רואה בעיה,

שרון דינור:

לא, אני רואה בעיה, אני ביקשתי משהו סביר, בואו, בואו אם אתם,

לורה ורטון:

בואו,

שרון דינור:

כולכם התכנסתם פה, נעשה זריז הצבעה.

לורה ורטון:

בואו, אני רוצה לשמוע,

ציפי רון:

זה לא נראה קצת חרג לסביבתו?

איציק שוויקי:

לא,

שרון דינור:

חריג לסביבתו,

יערה שאלתיאל:

זה כרגע נראה ככה, אבל זה נכון שזה, השכנים יבנו.

יוחנן וייצמן:

השכנים יבנו, וכולם יקבלו את זה, זה לא. ורטון בעד הצעת החלטה?

לורה ורטון:

אני רוצה לשמוע את ההערות של שרון,

יוחנן וייצמן:

לא,

לורה ורטון:

על הצעה לגובה. כי לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

שרון רוצה 4 קומות, הצעה שלי זה 4 ועוד (לא ברור).

שרון דינור:

אני לא הבנתי רגע,

ישראל קלרמן:

אז זה לא יהיה מדלפות, זה מה שהוא אומר וייצמן,

ציפי רון:

אז כאילו להוריד קומה?

שרון דינור:

כאילו מה? מה? תסביר לי, נשאל אותו רגע, רגע, אבל הוא רצה להגיד על המדלפות, אתה אומר את אותו דבר?

ישראל קלרמן:

כן, ההבדל ביניכם זה המדלפות.

שרון דינור:

אני רוצה לראות תודה רבה, הבנתי. מה ההבדל? אתה יכול להראות לי רגע? מה הכוונה פה?

ציפי רון:

המשמעות שמורידים קומה?

יוחנן וייצמן:

לא, חלילה,

יערה שאלתיאל:

אז מה? איפה? איפה אתה רואה את ה - , מאיפה את המתחיל את ה - ?

שרון דינור:

לא, הוא רוצה לאשר כמו שזה, זה אין פה הצעה, הצעה שלו, נכון.

יערה שאלתיאל:

לא, אבל זה לא הגיוני,

חיים כהן:

1.60 מטר זה כל הסיפור.

יערה שאלתיאל:

הכביש הולך ויורד ואז מה? אם הכביש ירד עוד מטר, כאילו,

חיים כהן:

נו אז מה?

יערה שאלתיאל:

אז בסוף השורה, אז כולם יקבלו עוד קומה?

ציפי רון:

זה גם חלקות נורא קטנות, ואחר כך עוד,

יערה שאלתיאל:

בירושלים יש טופוגרפיה כזאת, אז מי שנמצא למעלה יבנה.

חיים כהן:

לא כל ירושלים,

ישראל קלרמן:

לא כל ירושלים.

ציפי רון:

יש כאלה שבאים,

יערה שאלתיאל:

אפילו רחוב עזה,

יוחנן וייצמן:

יללה סיימנו.

יערה שאלתיאל:

מי שנמצא בתחתית עזה יבנה מגדל?

יוחנן וייצמן:

התב"ע,

ציפי רון:

לא, להיפך, לא, לא, להיפך.

אורית לנדסמן:

רגע, גברת, אני יכולה להגיד מילה?

ציפי רון:

בטח,

אורית לנדסמן:

זה רחוב נורא נורא צר גם הרחוב מעליו מאוד מאוד צר, וברגע שאתה יורד בירידה והדברים עולים, יש לך תחושה שאתה נחנק. אני אתן לך דוגמא, כשאתה יורד ברחוב אגרון והכול עולה לך למעלה. אז אתה פתאום, הכול סוגר עליך, ולא מקרי שמבקשים את הדירוג הזה. זה נראה קטן, זה נראה שולי, אבל בסך הכול זה ייתן את הטון, כי אז אחריהם עוד פעם יזדקרו למעלה, ואחריו עוד אחד יזדקר, ועוד אחד יזדקר, ואתה תעבור בתוך מנהרה, במקום שתעבור ברחוב. אז רק לשים לב לזה, זה חלקות נורא קטנות,

שרון דינור:

כן, הנה,

אורית לנדסמן:

המנחת, המשולש הזה כשנוסעים שם הוא מאוד דרמטי, אני גדלתי שם,

יוחנן וייצמן:

קבוע בתמ"אות נותנים קומה מעל המדיניות.

שרון דינור:

לא, לא פה.

ציפי רון:

(לא ברור) בדיוק את המילים האלה, בדיוק את המילים האלה, בפרוטוקולים משנה שעברה.

יוחנן וייצמן:

מגיע אחד, שניים בעד המלצת,

ציפי רון:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בוא נביא להצבעה, שניים בעד, בעד,

חיים כהן:

שלוש, למה שתיים?

יוחנן וייצמן:

לא, שתיים בעד המלצה, ושלוש בעד, כפי שהיא הוסיפה, כפי שהוגש, שלום. אז החצי ראשון, א' יורד בעצם.

שרון דינור:

לא, רק שתינו אנחנו נספור.

עו"ד דני ליבמן:

לא,

שרון דינור:

לורה,

עו"ד דני ליבמן:

רק את ולורה נספרות.

שרון דינור:

רק אני ולורה, סליחה,

עו"ד דני ליבמן:

נכון, אז הפסדתם שמה שתיים.

יערה שאלתיאל:

כל פעם שיש משהו עם דילמה,

עו"ד דני ליבמן:

חיים, אבל גם ב – 2, 2,

ציפי רון:

את הנושא של הרחובות.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

פרוטוקולים מלפני כמה שנים.

ישראל קלרמן:

מה? לא עכשיו?

ציפי רון:

לא פעם, ולא פעמיים.

ישראל קלרמן:

אמר לי - לא עכשיו, מה אתה רוצה?

ציפי רון:

שבגלל הגובה,

יוחנן וייצמן:

התב"ע היא, עובד עירייה, נכון?

יערה שאלתיאל:

רגע, ומה לגבי,

שרון דינור:

כן, רק את הסעיף הזה,

יוחנן וייצמן:

אתה באת בשביל גת?

יערה שאלתיאל:

כן,

יוחנן וייצמן:

באת בשביל גת?

ליאור שלם:

כן, בשביל לשמוע, כן,

יוחנן וייצמן:

בשביל לשמוע סתם.

ליאור שלם:

ואם תרצו לשמוע אותי, אני אגם אשמח.

ישראל קלרמן:

על מה?

ליאור שלם:

על זה,

ישראל קלרמן:

על גת.

יוחנן וייצמן:

כן, טוב, בסדר.

שרון דינור:

אני רציתי, וייצמן סליחה, תעזור לי רגע לסיים,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זה רק הסעיף הגובה, או עוד סעיפים שרצית?

יוחנן וייצמן:

מה?

יערה שאלתיאל:

אנחנו רצינו לחזיתות.

יוחנן וייצמן:

יש גם את הפתחים,

שרון דינור:

שאר הסעיפים נשארים או רק הסעיף של הגובה?

יוחנן וייצמן:

שאר נשאר, כן.

יערה שאלתיאל:

רגע יש שמה סעיף ב - ? לא ראיתי,

לורה ורטון:

יש על זה על התוכנית,

יערה שאלתיאל:

לצמצם את החלונות?

לורה ורטון:

כן, כן, הנה, הנה.

יוחנן וייצמן:

זה לא ילך,

לורה ורטון:

סעיף ג' בתוכנית, בהצעה.

שרון דינור:

האם עברנו לגת?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לפתוח את רחל אמנו.

ישראל קלרמן:

מספיק כבר רחל אמנו, רק (לא ברור). שרון, היושב ראש אני יכול לשאול?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כן.

ישראל קלרמן:

אני מפחד שאם יתירסו שם את כל השימור בכל (לא ברור), שחזור. יצטרכו להגיע בגלל תקן 21 לגבהים שלא כדאי,

שרון דינור:

אנחנו לא יודעים, אולי, אולי נגיד להם לחזור לפה, אחרי שנדע, כי באמת אנחנו לא יודעים, כל דבר שהיה שאלנו אותו לתקן, אמרנו את זה.

ישראל קלרמן:

אבל אחרי שניתנה את יכולה לשמוע את זה גם?

שרון דינור:

אני יכולה לשמוע מה ש - מתי שאתם רוצים, אני חושבת שיש פה,

ישראל קלרמן:

וייצמן,

שרון דינור:

יש פה יחידות של 15 מטר, 15 מטר ליחידה, זה כמו, זה כמו מלון, כן? והם התייחסו אליו כאל יחידת דיור,

חיים כהן:

אני רוצה לשאול אותך,

שרון דינור:

ולא סביר,

חיים כהן:

סליחה שרון שאלה,

שרון דינור:

זה מה ש - (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

סיכמנו את זה כבר.

חיים כהן:

אם, סליחה שאני זה, הם כבר פתחו את זה, מה היה התייחסות שלנו על, אני מבין שגם הוא הציע את זה על נושא של שחזור?

שרון דינור:

שחזור?

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

אנחנו מעדיפים לא להגיע לשחזור, אבל יש מקרים שבהם הגענו לשחזור.

חיים כהן:

אבל אם אנחנו ניתן להם השחזור, ואז אנחנו נדע שאנחנו (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לצמצם,

חיים כהן:

לצמצם.

שרון דינור:

לא, באף אחת מההצעות שלו, כולל ההצעות של שחזור, לא היה כזה דבר,

חיים כהן:

לא, אני שואל,

שרון דינור:

אז מה היתרון שלך בזה? למה?

חיים כהן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

קומות,

חיים כהן:

זה הקומות,

שרון דינור:

לא, אני אומרת אבל,

ישראל קלרמן:

שהוא לא יבנה גבוה, שלא יבנה גבוה.

שרון דינור:

אני אומרת שהוא הציע, וראינו,

ישראל קלרמן:

אנחנו אומרים עכשיו,

שרון דינור:

אבל למה אתם לא מקשיבים רגע?

ישראל קלרמן:

מה?

שרון דינור:

בחנו כמה חלופות, אי-אפשר ככה, רגע תקשיבו. בחרנו חלופות גם של שחזור, אני לא נבהלת, כי גם ב - , בבניין אחר שסומן שימור, בכ"ט בנובמבר, היה לי שימור ועשיתי שחזור, אוקי, אבל ה - , כל

האופציה של הגובה, לא השתנו פה. עכשיו כאן השחזור הוא במקום הלא נכון, נכון? לזה התכוונת, חיים, לשים אותו כאילו, לא במקום המקורי שלו, אלא לשים אותו כמו שהוא רצה אותו על ה - ,

פנחס רוטנברג:

לא, לא, את חלופה ד' הוא אומר עם השחזור.

חיים כהן:

עם השחזור.

שרון דינור:

עם השחזור?

חיים כהן:

כן,

ישראל קלרמן:

ואז, (לא ברור).

שרון דינור:

אז מה היתרון.

פנחס רוטנברג:

שהוא לא יעלה בגובה, שהוא יצטרך לשמור על זה,

שרון דינור:

אבל למה,

יוחנן וייצמן:

ההצעה היא להרוויח קומות,

שרון דינור:

למה הוא צריך לעלות בגובה, אם הוא שומר על זה?

פנחס רוטנברג:

כי זה ייקר לו את התקן השמאי.

יוחנן וייצמן:

זה החלטה של,

שרון דינור:

איך אתה יודע?

חיים כהן:

לא משנה,

שרון דינור:

זה לא טכנולוגיה מורכבת, לא, לא,

חיים כהן:

זרקתי משהו,

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא מתעקשים על זה,

חיים כהן:

אנחנו לא מתעקשים,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

זרקתי משהו, אז רק אני אומר שאם אנחנו בדרך כלל בנושא של שחזור, ואם אנחנו יכולים להרוויח גם את הזה,

יוחנן וייצמן:

אפשר לחשוב,

שרון דינור:

אם אני כותבת עכשיו,

חיים כהן:

אם שקלתם את זה, אם שאלתם את זה,

שרון דינור:

לא עלה על הפרק. בגלל זה, אם אני אכתוב עכשיו שחזור, אני כותבת עכשיו שחזורק,

חיים כהן:

שנייה,

שרון דינור:

אתם כותבים לי לא לחרוג מהמדיניות של תוכנית האב? זה 5 קומות,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו דיברנו על שמאות. הסיכום שלנו הוא שמאות, ההצעה שהציע ישראל,

חיים כהן:

שנייה אחת,

יוחנן וייצמן:

אם אני מבין נכון,

חיים כהן:

אם, מכיון שאנחנו החלטנו על שחזור, ברגע שאנחנו הולכים על שחזור,

יוחנן וייצמן:

כל שקל,

חיים כהן:

בוודאי שזה עלות פחותה. ואם זאת תהיה עלות פחותה, אז קרוב לוודאי שתהיה צמצום בקומות,

שרון דינור:

אז אני אגיד לך מהניסיון שלי,

חיים כהן:

בואי, לא,

שרון דינור:

יש לי קצת ניסיון,

חיים כהן:

שנייה, למה אני מעלה את זה? כי הוא כן, אמרתי תוך כדי הדברים, על הנושא של השחזור, ולא שמעת התייחסות רצינית על הדבר הזה, אז חשבתי עכשיו כשהוא העלה את זה, אז אני מעלה את זה שוב. האם יש צד שאנחנו נכתוב בהחלטה שחזור, ועל ידי זה, ההחלטה נשארת במקומה בנושא הזה. ברור שהשמאות, תקן שמאות תהיה פחותה, ממה שאנחנו,

שרון דינור:

בוא, אני רוצה להגיד לך, בשביל להוריד שתי קומות מה – 12 שלו לא שווה לי לכתוב את המילה שחזור, המחיר גבוה מידי, אם אתה אומר לי יעשה שחזור, אבל זה מבנה לשימור, זה מבנה לשימור אם תוספות, זה ההגדרה שלו, של וועדת השימור הזאתי קבעה. אוקי, יחד עם הוועדות הנוספות. אני לא, אני לא בעד ללכת בכלל באופן אוטומטית. עכשיו אם היינו מקבלים ערך מרקמי שזה אומר, בואי לא נגיע ל – 12 קומות, לא נגיע ל – 10 קומות, לא נגיע ל – 8 קומות. נגיע ל – 5, 6 קומות, 5 זה המדיניות, ו – 6 נגיד חריגה, אתה יודע מה? אפילו 7, אז הייתי אומרת – וואלה, אתה יודע מה? אולי שווה לשקול את הנושא הזה של שחזור. אבל אין סיכוי בעולם שהוא מציע את זה, כי יש לו פה המון יחידות דיור בגודל של 15 מטר, שהוא מתייחס אליהם כאל דירות לגיטימיות.

יוחנן וייצמן:

אז למה שלא מתייחס ל – , מה השמאי התייחס.

שרון דינור:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

בסוף יש פה תקן 21,

שרון דינור:

אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

והמחירים נגזרים יותר לפי מטרים, מאשר לפי דלתות לחדר המדרגות.

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

נגזר, חדר מדרגות שווה כסף, אני לא, לא מה שקרה.

עו"ד דני ליבמן:

יש פה,

יוחנן וייצמן:

ובסוף המטרים, הם הדבר הקובע.

עו"ד דני ליבמן:

יש פה דירות (לא ברור).

שרון דינור:

זה (לא ברור) זה 15 מטר,

ציפי רון:

כי זה דיור הוא יאחד דירות.

שרון דינור:

זה לא דירה, זה דיור מוגן, זה היה מעון הורים, כמו מלון, כמו מלונית, אז איך יכול להיות,

ציפי רון:

הוא אמר שהוא יאחד את הדירות של ה – 15 מטר, כדי ליצור דירות יותר גדולות, הוא אמר את זה במפורש.

איציק שוויקי:

30 מטר,

יוחנן וייצמן:

לנו זה לא משנה, אנחנו עיוורים,

ציפי רון:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אנחנו טיפשים, אין לנו שום סיבה לביות,

ציפי רון:

זה לא משנה,

איציק שוויקי:

כן, אבל לי נראה שה - ,

יוחנן וייצמן:

הנושא הוא פה, פשוט שמאית,

איציק שוויקי:

לי נראה שהיזם מחר (לא ברור) אחרי ש - ,

ציפי רון:

לא, העניין הוא, נכון,

יוחנן וייצמן:

כולם עושים פה סיבובים,

איציק שוויקי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

בוא, כולם, וכולנו לא נולדנו אתמול.

שרון דינור:

גם אחרים, בוא ניקח את כ"ט בנובמבר שבה החלטנו על בניין לשימור באותה קטגוריה, באותה תוכנית לעשות בה שחזור, הם קיבלתי שחזור? קיבלתי בערך שחזור. זאת אומרת אני תמיד גורעת משהו, תמיד, למה? כי אתה צריך להתחשב בתקנים חדשים, ברצפות חדשות, בגובה קומה חדש שמכניס מערכות, באוויר, בתקנים חדשים, הכול משתנה. הכול משתנה.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אז אנחנו מקבלים מוצר שהוא אחר,

יוחנן וייצמן:

שונה,

שרון דינור:

הוא שונה, זאת אומרת הוא עדיין יותר טוב מכלום. אבל האם כבר הגעתי לשמה, כאילו במקום הזה, ב – כ"ט בנובמבר היה סיטואציה, שהכריחה אותי לעשות את זה, כי היה כל מיני, אני לא, אני אתן לכם את כל הרשימה, היה לי דילמה, זה היה אחת הדילמות הראשונות, שרק הגעתי לתפקיד, פה אין את הדבר הזה. יש פה בניין שהוא באיכות יחסית טובה. עם שימור לאורך כמה תוכניות,

ישראל קלרמן:

אז למה את לא הולכת על הכי טובה?

שרון דינור:

זה מה שאנחנו אומרים, עשינו גם ביקור באתר, הוא לא מתפורר, הוא לא,

איציק שוויקי:

היינו שם.

אורית לנדסמן:

הוא במצב טוב.

שרון דינור:

הוא במצב טוב.

איציק שוויקי:

לפני 15 שנה.

ציפי רון:

היה גם עוד שיקול, גם היה,

איציק שוויקי:

הוא לא באיכות טובה,

יוחנן וייצמן:

אבל בסדר,

שרון דינור:

לא, בסדר,

יוחנן וייצמן:

הוא לא נראה כמו אזבסטונים, אבל, איכות טובה.

שרון דינור:

אני לא פוסלת שחזור, אני לא רוצה שזה יהיה על (לא ברור).

אורית לנדסמן:

אני יכולה להבטיח לך,

יוחנן וייצמן:

כן,

אורית לנדסמן:

הבנייה שמה הייתה 10,

ציפי רון:

עוד שיקול אחד,

חיים כהן:

אז בוא נעשה,

ציפי רון:

אבל שנייה,

חיים כהן:

משהו,

ציפי רון:

היה עוד שיקול אחד,

חיים כהן:

שבעצם לא יהיה לכתחילה מה שאת,

יוחנן וייצמן:

הוא ביקש לפתוח את זה,

חיים כהן:

פשוט להכניס את ה - ,

יוחנן וייצמן:

אנחנו כולנו פה,

חיים כהן:

האם,

יוחנן וייצמן:

היינו צריכים גם אותך.

חיים כהן:

השמאי זה יהיה משמעותית, תכניסי בעצם שיש, יש את האופציה הזאת, שאם בתקן השמאי תהיה משמעותית, הדבר הזה בין זה לזה, אז אנחנו בעצם לא קובעים, לא מנווטים אותו לשמה. זאת אומרת שהוא גם כן יצטרך להוכיח,

יוחנן וייצמן:

בוא ננסח, הוועדה מבקשת לקבל שמאות,

ציפי רון:

אבל רגע, היה עוד שיקול אחד, היה עוד שיקול אחד, בעניין של השחזור, השיקול היה אם עושים שחזור, אז למה מוכרחים להעמיד את הבניין באותו מצב. אנחנו חשבנו שאם הוא נשאר באותו מקום, אז גם כל הסביבה נשארת,

חיים כהן:

בסדר זה,

ציפי רון:

העצים,

חיים כהן:

בבקשה שרון,

ציפי רון:

הגינה וכל השאר,

חיים כהן:

התייחסה לזה,

ציפי רון:

וברגע שמפרקים אותו לצורך שחזור,

חיים כהן:

תראה,

ציפי רון:

אז כבר שום דבר לא נשאר,

חיים כהן:

תקן שמאי,

ציפי רון:

זה היה השיקול.

חיים כהן:

(לא ברור) בדיוק.

יערה שאלתיאל:

אבל אם זה מבנה לשימור, אז העדיפות הראשונה היא לשמר.

ציפי רון:

נכון, העדיפות הייתה לשמר, ובגלל זה הוא מקבל 9 קומות או אני לא יודעת כמה, בנוסף על ה – 3 הקיימות. וגם יפתח פתח למעבר לציבור, וגם יישמרו העצים, מרבית העצים.

איציק שוויקי:

תראה מה קורה,

חיים כהן:

הוא שומר על המרקם, אתה אומר, בסדר.

ישראל קלרמן:

זה קרוב, מה אתה רוצה? זה בסדר גמור,

חיים כהן:

בסדר גמור, מה אתה רוצה? זהו. זה ההחלטה,

ישראל קלרמן:

בסדר גמור,

שרון דינור:

בסדר, תודה על הרעיון.

ישראל קלרמן:

תודה.

שרון דינור:

יש לנו עוד אגב עוד, אל תשכח,

ציפי רון:

זה יהרוס את הבנייה,

שרון דינור:

וייצמן יש משהו שלא עשינו,

ציפי רון:

רק שנייה, רק שנייה,

יוחנן וייצמן:

את מה?

שרון דינור:

שאול המלך,

ציפי רון:

רק שנייה אני רוצה להבין,

יוחנן וייצמן:

שאול המלך? אני כתבתי את ההחלטה,

ציפי רון:

רק שנייה, אני רוצה להבין כאן, אם מדברים על הבניין, על שחזור, אז זה כאילו שהורסים את הבניין, מפרקים אותו.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אז יכולים להעמיד אותו איך שרוצים?

שרון דינור:

איפה (לא ברור) את זה?

ציפי רון:

על המגרש,

שרון דינור:

3, 4, סתם, לא, לא,

ציפי רון:

על העצים, המרקם.

שרון דינור:

אתם צריכים לסיים עוד חצי שעה,

ציפי רון:

והכול נשאר פתוח, אם משחזרים, אז הכול,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

אז כל הדיון שלנו,

יוחנן וייצמן:

לא יקרה כלום,

ציפי רון:

היה כלא היה,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אז כל המשמעות של שמירת העצים,

חיים כהן:

מה את עושה? את שאול המלך או?

ציפי רון:

האופי של המקום,

שרון דינור:

לא, שאול המלך אני אעשה אחר כך,

יוחנן וייצמן:

שאול המלך אני אעשה, שאול המלך אמרנו,

חיים כהן:

אני לפני שמכניסים את גת, אני מעדכן אתכם, התוכנית היה ב - , רגע כבודו,

יוחנן וייצמן:

הוא המתכנן, מתכנן רובע.

שרון דינור:

משלנו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

דם מדמנו,

חיים כהן:

אוקי,

שרון דינור:

בשר מבשרנו.

חיים כהן:

היה משובץ בוועדה המחוזית, ובעקבות מכתב שהגיע מעו"ד, הוועדה מחוזית החליטה בשלב זה להוריד את זה מסדר היום, כדי להגיב,

שרון דינור:

הם לא קבעו עדיין חדש?

חיים כהן:

הם לא קבעו עדיין, זה היה משובץ. אני הולך להגיד להם, שאני מבקש להוריד את התוכנית הזאת מסדר היום, כמובן אם היושב ראש יסכים, ולעשות תיאום מול המחוזית והמקומית, זאת אומרת ושהיה, ברגע שהם יחליטו שמבחינתם אין בעיה, ל - , לדון בנושא, אנחנו נדון בנושא. לא יכול להיות שישחקו עם אחד כן, אחד לא, ואחד לא, ובסוף אנחנו (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

ובוועדה המקומית מה קורה?

חיים כהן:

אין, גם כן לא משובץ.

עו"ד דני ליבמן:

אין דיון כרגע?

חיים כהן:

אין דיון, בוועדה מקומית לא שובץ בכלל,

עו"ד דני ליבמן:

לא שובץ בכלל,

חיים כהן:

בכלל, בוועדה המחוזית שובץ והורידו בעקבות המכתב.

איציק שוויקי:

אבל עכשיו,

חיים כהן:

אז אני רוצה עכשיו, להוריד את זה מסדר היום, לבדוק את זה מול דן קינן, מול שירה, בוועדה המחוזית, מול אליעזר ראובברגר וועדה מקומית, והם יגידו שהם יתכננו, שזה לא (לא ברור) אותם, אז התשובה היא, זה יחזור לוועדה בצורה מסודרת. אבל לא יכול להיות שאנחנו מקבלים מכתב, אנחנו לא יודעים להגיב לזה, ומאוד יכול להיות שיש זה בעיות בעלויות וכולה, ואנחנו נשארים, אנחנו משתמשים בהחלטה הזאת, כדי אחר כך לרוץ,

ישראל קלרמן:

ממי המכתב?

חיים כהן:

העו"ד (לא ברור) לבית משפט.

עו"ד דני ליבמן:

המכתב, חיים, המכתב פחות חשוב,

ציפי רון:

איזה?

עו"ד דני ליבמן:

בעקבות המכתב, הוועדות כרגע לא דנות.

חיים כהן:

לא דנו בזה, תיאום,

עו"ד דני ליבמן:

אני איתך יש עוד מצב, שהדיון שלנו יהיה מיותר,

חיים כהן:

או מיותר, או שיכול להיות,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

חיים כהן:

בעקבות החלטה שלנו,

עו"ד דני ליבמן:

אי-אפשר,

חיים כהן:

יכול לעשות, לעשות,

עו"ד דני ליבמן:

אני אומר,

חיים כהן:

או להזיק באחד מהצדדים,

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה לא עניין,

חיים כהן:

למה לא?

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה לא עניין,

חיים כהן:

בוודאי שכן כי אין לנו תמונה מלאה, כי מאוד יכול להיות שהתוכנית בסוף בעקבות התביעה המשפטית, תהיה חצי, או תהיה רבע, או תהיה שלם, או לא יהיה סמכות. אנחנו לא יודעים.

מורן בן זיו:

אפשר להכניס אותם?

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

כן,

איציק שוויקי:

בקשה לוועדת השימור.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, אני א', אני לא רואה.

ישראל קלרמן:

מה הם גוררים את זה?

חיים כהן:

מה?

ישראל קלרמן:

וייצמן,

עו"ד דני ליבמן:

אם הוועדה המחוזית מורידה זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

יש כיסאות? צריך לנסח להם.

נוי ליזרוביץ':

אני האדריכלית.

דובר לא מזוהה:

אדריכלית מה השם?

נוי ליזרוביץ':

נוי ליזרוביץ'.

יערה שאלתיאל:

זה על גת.

יוחנן וייצמן:

חיים, אתה רצית לדבר.

חיים כהן:

כן, אני רוצה, אני מדבר בשם,

יוחנן וייצמן:

בשם הוועדה, אתה העלית את זה,

עו"ד דני ליבמן:

עלה נושא.

יוחנן וייצמן:

משהו שנפתח כעת.

חיים כהן:

התוכנית הזאת היא הייתה משובצת לוועדה המחוזית, וזה ירד מהוועדה המחוזית בעקבות מכתב, שהתקבל, (לא ברור) בנייה שיש, גם אנחנו קיבלנו חברי הוועדה,

דובר לא מזוהה:

זה לא נכון,

ישראל קלרמן:

חיים,

חיים כהן:

תן להשלים, אני אשלים את המשפט, אחר כך תוכל להגיד מה שאתה רוצה, בהתחדשות. אני לא רוצה מכיוון שאנחנו קיבלנו, אנחנו קיבלנו חברי ה - , כל חברי הוועדה קיבלו את המכתב הזה, אני לא יודע מה נכון, מה לא נכון, אז אני הצעתי שאני מבקש להוריד את התוכנית הזאת מסדר היום, עד הוועדה הבאה, ולעשות תיאומים מול הוועדה המחוזית, ומול הוועדה המקומית והם אנחנו מסונכרנים, שאין מניעה שאנחנו נדון בנושא הזה, מול הגופים האלה. מבחינתנו אנחנו נדון בנושאים.

ינון מגזימוף:

אפשר, אפשר להגיד?

חיים כהן:

זה ההצעה שאני הצעתי לחברים כאן,

ינון מגזימוף:

אפשר להגיד?

יוחנן וייצמן:

כן,

ינון מגזימוף:

אז אני אגיד, יש חוות דעת של היועצת המשפטית מהוועדה המחוזית, שהעמידה אותנו בתנאי סף, זה שיש קבוצה של מיעוט של בקושי 30% מהדיירים, שתובעים את החברה, ואת האגודה שהגישה את התוכנית, אין לזה שום קשר לעיריית ירושלים, ולא לוועדה המחוזית, כל דייר שיגיש עכשיו תביעה בכל תוכנית שאתה דן בה, אז תעצור את התוכנית ולא תדון. נו באמת. אם היה פה איזה פנייה, פנייה לעיריית ירושלים, הוועדה המחוזית אני מבין. אבל יש פה פנייה אלינו, ואת העניינים שלנו אנחנו נטפל בבית משפט, אין לזה שום קשר.

חיים כהן:

לכן אמרתי,

ינון מגזימוף:

רגע, זה דבר ראשון,

חיים כהן:

זה מול הגופים, נצטרך לבדוק את זה מולם.

ינון מגזימוף:

לא צריך לבדוק כלום, כי,

חיים כהן:

אל תגיד לי מה אני צריך לבדוק,

ינון מגזימוף:

רגע,

חיים כהן:

עם כל הכבוד, אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה,

עו"ד דני ליבמן:

שנייה, שנייה, אני דני היועץ המשפטי, יש שאלה, האם הוועדה המחוזית קבעה תאריך, ובעקבות המכתב,

ינון מגזימוף:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

ביטלה את התאריך,

ינון מגזימוף:

הוועדה המחוזית,

חיים כהן:

זה היה משובץ,

ינון מגזימוף:

שנייה, הוועדה המחוזית,

חיים כהן:

זה היה משובץ.

ינון מגזימוף:

הוועדה המחוזית דחתה את זה מכיוון שהעירייה תיאמה דיון ל- 7.1 שזה יום אחרי,

חיים כהן:

כן,

ינון מגזימוף:

היא תיאמה את זה ל- 6.1 ו- 7.1,

חיים כהן:

בסדר,

ינון מגזימוף:

ולכן הוועדה המקומית דנה בזה, ב – 7.1, ולכן אנחנו מתכנסים פה היום.

חיים כהן:

ב – 7 דנה?

נוי ליזרוביץ':

כן,

חיים כהן:

עד כמה שידוע לי עוד לא היה ה – 7.1.

עו"ד דני ליבמן:

לא, היא תדון,

ינון מגזימוף:

היא תדון, היא תדון בזה ב – 7.1, רגע,

עו"ד דני ליבמן:

זה מה ששאלתי,

ינון מגזימוף:

ולכן הוועדה המחוזית,

חיים כהן:

זה אני בודק את זה עכשיו, זה בדיוק מה שביקשתי.

ינון מגזימוף:

ולכן גם הוועדה המחוזית,

שרון דינור:

אני צריכה,

חיים כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

את פונה לאמי, או אתה ללייזר,

שרון דינור:

לראוכברגר,

חיים כהן:

בוועדה המחוזית, וועדה מקומית, אם זה שובץ, אז אנחנו נדון,

עו"ד דני ליבמן:

אם זה מתקיים,

חיים כהן:

אם זה לא שובץ, אנחנו לא נדון, מאוד פשוט,

ציפי רון:

(לא ברור) כל הדיון,

נוי ליזרוביץ':

זה שובץ, וגם הדיון של המחוזית,

חיים כהן:

אמרתי,

נוי ליזרוביץ':

נדחה לסוף ינואר.

חיים כהן:

אני, זה בדיוק מה שאנחנו רצינו לבדוק, זה בדיוק מה שרצינו לבדוק.

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

שאלתי את זה כמה פעמים,

יוחנן וייצמן:

אתה (לא ברור) את לייזר.

שרון דינור:

כתבתי גם לו, וגם לאמי, וגם, וגם ל - ,

יוחנן וייצמן:

13365,

שרון דינור:

זלזל, איך קוראים לו?

חיים כהן:

כן, שיגידו אם זה משובץ, אז אין שום בעיה, אין שום מניעה לקדם את הדיון, אבל אם זה לא שובץ.

ינון מגזימוף:

אנחנו עשינו בדיקה ביום חמישי עם אמי, והוא אמר שזה, יום רביעי הקרוב יצא (לא ברור).

חיים כהן:

היינו משובצים בוועדה המחוזית, נכון או לא?

ינון מגזימוף:

כן, אבל זה בגלל המקומית, דרך אגב הלכנו למחוזית, חיים,

עו"ד דני ליבמן:

זה נדחה, אבל מסיבה אחרת.

ינון מגזימוף:

אנחנו, אנחנו אמרנו למחוזית שעדיף שיהיה בתוכנית כל כך חשובה, קודם כל המלצה של העירייה, לפני שהיא דנה בזה.

חיים כהן:

אין בעיה, אנחנו בודקים את זה, אם זה שובץ, ואתה אומר ב – 7.1, אנחנו מקבלים את זה.

ינון מגזימוף:

חס וחלילה לא רציתי להגיד לך אין מה לבדוק,

חיים כהן:

לא, בסדר, אתה מבין שאם אנחנו מקבלים פנייה,

ינון מגזימוף:

ברור,

חיים כהן:

אנחנו בודקים אותה, אנחנו לא, לא עושים ככה, קיבלנו מכתב ראסמי, אני לא, לא הולך להיכנס לויכוח, כמו שאתה אומר, בין זה לזה. אבל אם אנחנו נאמר לנו שבגלל זה קרה משהו. עוד פעם נבדוק את זה. מה הבעיה? הנה, אני אומר מה הבעיה? עונים לך?

שרון דינור:

לא,

חיים כהן:

גם לא אמי?

יוחנן וייצמן:

אף אחד לא עונה?

חיים כהן:

מי שצריך לדעת על זה תשובה, זה אמי לכאורה.

ישראל קלרמן:

אבל לנסות מיכל ורלי גם,

שרון דינור:

רגע אני מנסה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

כי זה בכלל נראה לי זה ברשום בטבלאות,

ישראל קלרמן:

ביום רביעי כבר מאשרים את זה מה? מה פתאום,

יוחנן וייצמן:

זה בטבלאות, הם לא יודעים,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אמר שבסדר יום, סדר יום.

שרון דינור:

לא ירד הוא אומר,

ישראל קלרמן:

מי זה ?

שרון דינור:

אמי.

עו"ד דני ליבמן:

חברים, יש פה כיסאות, בואו בבקשה שבו.

חיים כהן:

מה?

שרון דינור:

לא ירד.

יוחנן וייצמן:

טוב, חברים, אנחנו איתכם.

ינון מגזימוף:

לא גורמים שום נזק.

יוחנן וייצמן:

כן, חברים, אנחנו אתכם.

שרון דינור:

הוא אמר שהמסמך שלכם יש בו פגם, ושהוא לא מצליח.

ינון מגזימוף:

אפשר לפתוח את זה פה?

עו"ד דני ליבמן:

לא דנים בזה, לא שמעתי.

שרון דינור:

אליעזר בכלל נראה לי שהוא כותב לי עכשיו, הבעיה שהמחוזית לא הסכימו להזיז.

יוחנן וייצמן:

שהמחוזית לא הורידו?

חיים כהן:

הסכימו, מה?

עו"ד דני ליבמן:

אז חשוב שיהיה להם את ה - ,

חיים כהן:

לא משנה, אם במחוזית דנים, פה במקומית דנים, אנחנו דנים, זה מה שאמרנו. כל מה שאני אמרתי
שאו או.

שרון דינור:

הורידו במחוזית, או לא? ראובברגר לא מעודכן? לא יכול להיות.

ינון מגזימוף:

לא, המחוזית מתאמת מחדש, ב – 6.1 היא הורידה, והיא כנראה מתאמת את זה ל – 26,

ישראל קלרמן:

היא הורידה, זה מה שאמר לך חיים, שרון, היא הורידה בגלל שביעי.

ינון מגזימוף:

כן,

ישראל קלרמן:

ברגע שהשביעי נמצא, אז הם רוצים אותו בזה אחרי זה, לפנינו, דיון ב – 7, זה מה שחיים אומר, בסדר, אבל אם הם משאירים את זה, אם בעצם המקומית השאירו, זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

אנחנו אתכם תתחילו להציג.

שרון דינור:

רגע, המסמך לא נמצא.

יוחנן וייצמן:

לא עולה?

עו"ד דני ליבמן:

צריך לפתוח מסמך.

מורן בן זיו:

שלחתי לך קישור לזום, תיכנסי רגע ואז תשתפי.

(מדברים ביחד ברקע)

יוחנן וייצמן:

הוא אמר שהוא צריך להעלות אצלך,

ישראל קלרמן:

שרון?

יוחנן וייצמן:

כן, מה אמור לעלות?

עו"ד דני ליבמן:

להציג, להציג,

שרון דינור:

שנייה אליעזר לא ידע שזה בכלל (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא, לא, אני שואל למה לא מעלים.

שרון דינור:

זה כאילו,

עו"ד דני ליבמן:

קשיים טכניים,

שרון דינור:

עכשיו אנחנו,

עו"ד דני ליבמן:

תיכף נעלה את זה.

אורית לנדסמן:

זה לא נכון, שרון אומרת שבהחלטה לא (לא ברור).

איציק שוויקי:

מה פתאום.

שרון דינור:

הנה יופי, טוב.

ציפי רון:

ואני אומרת איציק,

איציק שוויקי:

המבנה הזה קיים,

ציפי רון:

איציק, אני אומרת שברגע שזה נכנס, (לא ברור). כן.

עו"ד דני ליבמן:

בוא נתעלם.

יוחנן וייצמן:

אנחנו אתכם חברים. אנחנו ברגע, השופר אצלכם ברגע שאתם רוצים.

נוי ליזרוביץ':

אוקי, אז להתחיל?

יוחנן וייצמן:

כן.

ינון מגזימוף:

טוב. אז אני אגיד כמה מילים בשביל לעשות קלוינג לדבר הקודם. יש פה תוכנית שאנחנו מקדמים יחד עם האגודה השיתופית שהיא מחזיקה את כל השטח הפתוח, בתוך המתחם הזה. יש פה נציגים גם מהאגודה השיתופית, יהודית שילת יו"ר הוועדה האגודה, ויעקב עידן מזכיר האגודה. כ – 70% מבעלי הדירות חתומים איתנו פה על, גם על ייפוי כוח לתכנון, וגם על ארגון של התוכנית. כמו שאנחנו עושים בהרבה מקומות בעיר, אנחנו שמים תוכנית גם בעלי הקרקע, והתוכנית הזאת עמדה בתנאי סף, יש פה קבוצה של מיעוט, אני מדגיש מיעוט שהגיש, איזה שהיא תביעה שעליה דיברתם. העניינים יתבררו בבית המשפט אין לזה שום קשר לקידום התוכנית. וכל צעד שלהם לנסות לסכל את זה, הוא פשוט בניגוד לחוק. זהו, אז זה קצת רקע, קנייני, תכנוני, אנחנו עובדים פה כבר יותר מ – 3 שנים במתחם, עשינו פה שיח, הגענו למחוזית, והגענו לעירייה, עם אגף תכנון סליחה, מהנדס העיר, ישיבות רבות. לאחרונה אגב הגענו לאיזה שהם הסכמות, בעניין העמדה, ולכן גם,

חיים כהן:

ועם השימור ישבתם? עם המחלקה היה לכם איזה שהוא?

ינון מגזימוף:

לא, הסיכום לגבי השימור היה שאנחנו נותנים פה הפקעה של מעל 50%, מה שלא קורה בדרך כלל באף תוכנית,

חיים כהן:

עם מי היה הסיכום הזה?

ינון מגזימוף:

עם יואל, ושבשטח,

חיים כהן:

את מכירה דבר כזה? שרון,

ינון מגזימוף:

לא, אני עוד לא אמרתי מה הסיכום היה.

חיים כהן:

לא,

שרון דינור:

זה לא קשור לשימור מבחינתי דווקא,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

יכולה להיות גם משהו של שימור,

ינון מגזימוף:

לא, אני אומר רגע, מה היה הסיכום, אני אומר שבשטח הפתוח תגדירו מה אתם רוצים לשמר, ונטמיע את זה בתוכנית, יש לכם שטח פתוח, תגידו מה אתם רוצים לעשות שם. יש פה כן התייחסות לשימור שאנחנו נתנו בתוכנית, ובדיוק בשביל זה הכנו את המצגת. בבקשה.

נוי ליזרוביץ':

אז שלום לכולם,

איציק שוויקי:

זה השטח המקשר, נכון? פעם קראו לו,

יעקב עידן:

לא, לא,

איציק שוויקי:

זה לא המקשר?

ינון מגזימוף:

המקשר זה ליד,

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור כתוב פה בתיק תיעוד שגרה שם משפחת דינור קשורה אליך? שלום.

נוי ליזרוביץ':

אוקי, אז שלום לכולם, שמי נוי ליזרוביץ', אני האדריכלית, המשרד שלי עורך את התוכנית המדוברת. שלחנו מצגת די ארוכה, אז אני ככה אנסה לרוץ עליה, ולהגיע ל - , לדברים הרלוונטיים. אז אנחנו בעצם מדברים על הפרוסה הממוקמת פה, שהיא כ - 40 דונם בתוך שכונת קריית משה, יש פה שתי חלקות עיקריות גדולות פרטיות, אני אגע בזה. כיום הפרוסה הזאת גובלת ב - , והדבר צבי יהודה, אזור מאוד מאוד מרכזי, בכניסה לעיר, ליד גשר המיתרים שיש לה שתי תחנות רכבת קלה צמודות, הקו האדום, תחנת בן דור והקו הירוק, זה בעצם רחוב גת, זה הקו הכחול של התוכנית. ככה זה נאה כיום בעצם. יש פה מבנים שהם חלק, הם בעצם גובלים בשכונת גנים, זה לא חלק מהמרקם ההיסטורי של קאופמן, זה ממש נמצא ליד, יש פה הרבה בניינים מסביב, שהם בניינים, משמעותיים, אייקוניים לצביון של השכונה. תיכף אפרט על זה. זה מתוך ה - GIS כיום בעצם, קצת נבין את החלקות. נרוץ על זה. כל ה - , פרוסה הזאת מוגדרת כמגורים, מלבד שתי מובלעות ירוקות שהפכו לציבוריות בשביל מקלט, מקלט ציבורי באיזה שהוא שלב. מדובר על שיכונים של כ - 3 קומות, קו בניין מסוים, מאפיין, המקום מאופיין ע"י הרבה שבילים ירוקים, הרבה עצים, שדווקא זה משהו שנתנו לו את הדעת. בדקנו את הכרטסת,

לורה ורטון:

סליחה, את יכולה להגיד במספרים איזה אחוז אפשר לראות בתוך ה - 40 דונם?

נוי ליזרוביץ':

איזה מה?

לורה ורטון:

איזה אחוז מה - 40 דונם יישאר פתוח?

נוי ליזרוביץ':

57%,

שרון דינור:

עוד לא הגענו לזה, עוד מציגה את ה - ,

נוי ליזרוביץ':

אבל כן, אני אגיע,

לורה ורטון:

אני רק מנסה להבין כאילו מה,

נוי ליזרוביץ':

כן, כן,

לורה ורטון:

(לא ברור) כל זה.

נוי ליזרוביץ':

אני אגיע לזה, בעצם בדקנו את כל קריית משה מבחינת כרטסות שימור, וגם בחלק הזה, הייתה פה כרטסת שימור, שנקלטה במערכת לא אושר ע"י וועדת שימור, ואז בדקנו בניינים ספציפיים, שהם סוג של מקרה מייצג לכל המבנים, כי זה אותו טיפוס, ונרשם שהמבנים עצמם, אין להם ערך אדריכלי מיוחד, מה גם שהם במצב גרוע, ומטים ליפול, הם לא, כלומר לשמר אותם אז איז בכל מקרה לא ניתן, אפשר לייצר חיזוק או משהו מחוזה למבנים האלה, אבל גם ב – בעצם בשימור רשום שהמבנים עצמם, לא בעלי ערך אדריכלי מיוחד, אבל ה – , מרקם של השכונה עצמו, עצמה כן, שוב, אני מדברת על הפרוסה הזאת, לא על עיר גנים שהיא גובלת, שזה סיפור אחר. המתחם הזה הוא מעונות, עובדים של ההסתדרות, שהם לא חלק מהתוכנית ההיסטורית של קאופמן. עכשיו בדקנו פה כמה מבנים מייצגים, ובכל אחת רשום שלמבנה עצמו אין ערך אדריכלי כמבנה, אלא כחלק מהתפיסה הכוללת של המתחם. ואז אנחנו להבין מה זה התפיסה הכוללת של המתחם. עכשיו מה שכן, לגבי החורשות עצים, יש פה כמה שתי נקודות של עצים, אז זה כן משהו שזה עצים בוגרים, וכן יש להם ערך, וזה משהו שלקחנו בחשבון בתכנון. נעבור הלאה.

שרון דינור:

גתא זה שם שלכם כאילו?

נוי ליזרוביץ':

כן,

שרון דינור:

של המתחם, בין גת לתל – אביב כזה?

נוי ליזרוביץ':

לא,

יהודית שילת:

כל אחד יפרש את זה כהבנתו דווקא.

שרון דינור:

למה? מה זה? מה הכוונה?

ינון מגזימוף:

מה היה הרעיון מאחורי גתא?

שרון דינור:

כן, למה ה – א' הצטרפה? מה היה?

יהודית שילת:

להפוך את זה למקום,

שרון דינור:

חשבתי בין כפר לעיר.

חיים כהן:

מה הפירוש של גתא?

ינון מגזימוף:

זה ארוך, זה.

נוי ליזרוביץ':

טוב, אני לא אלאה עם ההיסטוריה, אבל במקום זה לא היה חלק מירושלים, זה היה שכונה שהוקמה מחוץ לעיר, עבור פועלים יהודיים דתיים. ובעצם הלכה והתפתחה. אתם רואים פה את התכנון של ה - , עיר גנים של קאופמן, כשזאת הפרוסה הריקה המדוברת, כלומר זה כן גובל, זה לא חלק מ - , יש פה תמונות היסטוריות של חניון המקשר, שגם שמה היום יש בינוי, השכונה שלנו נבנתה בשנות ה - 50, אני אעבור הלאה ככה, כי זה מאוד מאוד ארוך המצגת. שנדבר גם על התכנון המוצע. זאת התוכנית של השיכון, ההיתר המקורי. כן, וזה נבנה עבור חברי ההסתדרות עם הפנקס האדום וכל ההיסטוריה של תחילת ההתיישבות בארץ. אנחנו פה בכתום בהיר. אנחנו מדברים על שנים שנות ה - 50, שהשכונה הוקמה, 50 עד 60. פה אתם יכולים לראות ממש את המיפוי של המרקמים, כשזה מרקם עיר גנים, הירוק הוא מרקם שיכוני ההסתדרות, ולכן המבנים בו הם גם לא פר מבנה לשימור, אלא כאיזה שהוא מרקם, המרקם המקשר, שכבר נבנה וכולה. אני אעבור הלאה. כל הניתוחים האלה שימשו אותנו להבין מה נכון למקום הזה, מתוך הסתכלות אחורה, וקדימה. כי

זה בסוף הופך להיות הכניסה של העיר. ככה הסתובבנו שם הרבה כל עץ, וכל מבנה אנחנו מכירים. רק רגע, ואלה העקרונות שאנחנו הצענו, בעצם אין פה, אין ברירה אנחנו כן נעלה פה לגובה, בסוף אנחנו מייצרים פה מתחם חדש, שכמו שאמרתי הוא הכניסה לעיר, אבל גם חשוב לנו לשמר את ה - , עקרונות של הצביון המקורי של המקום כמו ש - , אמרתי מקודם. תוך הסתכלות על כך שהמתחם יושב על שני צירי רכבת קלה, הוא גם מחושב לפי מדיניות רכבת קלה, ויש בו את ה - , מובלעות הירוקות שחשוב לנו לשמר. ולכן אנחנו בחרנו שלא לממש את כל ה - 720% מהשטח, כמו שהמדיניות רכבת קלה מציעה, אלא להפחית את זה ל - 560, ו - , קצת להוריד את הווליום של הבינוי, ולתת יותר הפרשות ציבוריות. המקום הזה, גם אמור ליצר לא מעט, שימושים ציבוריים גם בשטח נפרד, וגם כשטח ציבורי מבונה, יהיו פה שני בתי ספר, יסודי ועל יסודי, בעצם על השימושים הציבוריים מסומנים פה בסגול, כשהחלק ה - , שפונה לשדרות המאירי יש פה בית ספר יסודי, שהוא כבר מתחבר בגובה שלו, לתוך השכונה, כששדרות המאירי כן יש לו צביון של בינוי יותר נמוך. אני עוברת הלאה רגע. משהו נתקע אצלי. רגע זה קפץ אחד קדימה. זאת בעצם החלופה ש - , אוקי, זה מה שרציתי לעצור עליו.

שרון דינור:

זה גם מה שלורה שאלה.

נוי ליזרוביץ':

אז זה כן נפתח, זה פשוט קצת כבד, זה התשריט המוצע. זה התשריט ש - , לא מופיע במסמכי התוכנית, זה (לא ברור) מה שבדק את החלופה, נכון, אבל זה בעקבות כמה פגישות שקיימנו אחרי שהגשנו את מסמכי התוכנית, עם יואל, וענבר והצוות. ומה שנתבקשנו זה לפתוח עוד יותר את כל הפתיחה להרצל, למעשה במה שאתם מכירים היה פה עוד בניין, הבניין הזה, הורדנו אותו, וכל ה - , הפרוסה הירוקה מהירוק כהה, ירוק בהיר, הירוק פסים, ועד החום, כל הדבר הזה הופך להיות רצף ציבורי, כשאתם יכולים לראות שה - , המגרשי מגורים הכתומים, מהווים כ - 17.5 דונם מתוך 40, כלומר פחות מ - 50. כ - 57% פה, זה מה שהופך להיות שטח ציבורי, בין אם כיכר, בין אם כבישים חדשים שמאפשרים קישוריות שמתאימה להיקפי בינוי, ובעצם זאת קישוריות בכללי לשכונה, מתוך הסתכלות להתפתחות שלה, יהיו פרסום המגרשי בית ספר, פרוסות ירוקות של פארקינג שבתוכם ה - , המובלעות לשימור, שחשובים לנו. ככה ש - , החלק הציבורי פה הוא מגוון, אבל הוא גדול, ואמור לשרת גם את המתחם, וגם קצת (לא ברור) את השכונה כולה. זאת התוכנית העמדה ששוב, זה פיתוח של החלופה שקיימת במסמכי התוכנית. כשכל החלק הזה, מוגדל, הפנייה לרחוב הרצל, ואתם יכולים לראות שכל הבינוי מרוכז על, עליו צבי יהודה, עם קישוריות מאוד מאוד,

שרון דינור:

רגע, איפה שיש חורשה לשימור, אז לא עשיתם חניונים?

נוי ליזרוביץ':

לא יהיו שם,

שרון דינור:

כאילו החניונים הם ב - ?

נוי ליזרוביץ':

החניונים יהיו או מסביב, או, כמה קומות מתחת, כדי לא לפגוע בעצים, אנחנו נתייעץ עם אגרונום, אבל שתי החורשות לשימור, הם לשימור. כולל ה - , בעצם תיכף אני אגיע לזה, הקישוריות שקיימת היום, זה הבינוי המוצע,

שרון דינור:

ממתי זה הבינוי המוצע הזה?

נוי ליזרוביץ':

ממתי?

שרון דינור:

כן,

נוי ליזרוביץ':

זה מחודש האחרון בוא נגיד,

שרון דינור:

וייצמן, אני חייבת להגיד, סליחה רגע שאני עוצרת,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אבל מה שאני אומרת על, נחל צדוק (לא ברור) הזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

עם הגבהת קומה, או,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כאילו על מה לעזאזל עבדתי? לא, לא יודעת, למה אתם לא מדברים איתנו? אנחנו כל כך נגישים, אתם יודעים להשיג אותנו בכל דבר, הכנו חוות דעת על משהו אחר לגמרי,

אסנת יעקובוב:

זה לא המסמכים ש - ,

שרון דינור:

לא ראינו את זה, זה מסומן בכרטסת השימור, וואלה לקחת את כל התיק תיעוד אצלנו, לא פגשת אותנו, לא דיברת איתנו לא כלום. כאילו לא הבנתי את הקטע הזה. למה? למה אנחנו עובדים על משהו שהוא לא רלוונטי בכלל? כל החוות דעת שלנו, בגדול אפשר, אפשר לקחת אותה, לדחוף אותה, באמת זה כאילו מעליב, למה ישבנו פה וכתבנו? באמת, למה? לא ראיתי את זה, באמת סליחה, אני כבר בזבזתי את העצבים שלי כבר בשלב אחר ביום, אבל זה לא ראוי בעיני, לבוא כשיש אתר לשימור שמופיע בכרטסת, ולא לשבת לדבר איתנו, בסוף גם כאילו, אפילו לא להגיד לנו - תקשיבי, המסמכים שאת עליהם, בכלל לא זה. עכשיו זה לא שזה השתנה ברגע האחרון אתמול.

ינון מגזימוף:

זה כן,

שרון דינור:

נכון? הרגע שאלתי אותה, אמרה לי - חודש. הרגע,

נוי ליזרוביץ':

לפני חודש בערך.

ינון מגזימוף:

לא, לפני חודש.

שרון דינור:

לפני חודש, אז איפה אתם? פרגסנו את זה לפני שבוע, "שרון, תקשיבי עבדתם על משהו לא נכון",

ינון מגזימוף:

אנחנו בכלל לא ידענו,

שרון דינור:

בואי,

ינון מגזימוף:

שצריך להיות וועדה לשימור?

שרון דינור:

שבוע זה מפורסם פה, אתם מוזמנים כבר לפי שבוע, מה הבעיה להרים טלפון? איזה? איזה מין? מה?

נוי ליזרוביץ':

סייגנו במייל שזה לא החלופה המעודכנת, גם שלחנו את המצגת עם החלופה המעודכנת. כלומר זה משהו שהיה בדיון,

שרון דינור:

אני, אם אתם חושבים שזה רמה של תקשורת, סבבה. אז סבבה. אז אני אומרת בוא נוריד את זה, אין פה כרטסת, באמת.

ינון מגזימוף:

לי נשמע שרון שיש סיבה אחרת, שאתם רוצים להוריד את זה,

שרון דינור:

לא, אני לא מחפשת שום סיבה,

לורה ורטון:

לא,

שרון דינור:

אני נעלבת שאני בזבזתי על זה כל כך הרבה זמן, לא יודעת,

ינון מגזימוף:

היה אי – הבנה,

שרון דינור:

מה זה אי – הבנה? איך אני יכולה להגיב כרגע, אני שואלת, איך אני יכולה כרגע להגיד תוכנית, זה הכתם (לא ברור), אני עכשיו את כל החוות דעת שלי צריכה לערוך מחדש? מה? כלום.

יערה שאלתיאל:

כאילו מה שהיא מנסה להגיד,

שרון דינור:

איך אתה מצפה ממני לעשות עבודה מקצועית פה? כאילו חוץ מלהגיד - בואו נוריד את זה מדיון.

יערה שאלתיאל:

יש תהליך שנעשה, כשאתם מגישים תוכנית יש תהליך שנעשה, לפני שמגישים, מגיעים לשיבה. ואיזה שהיא הכנה שנעשית. לא אפשרתם להכנה הזאת לקרות.

נוי ליזרוביץ':

גם ידענו על הוועדה הזאת, כמה ימים.

שרון דינור:

מה זה? אנחנו מפרסמים את זה לפי החוק, שבוע מראש, זה היום שבו אתם מוזמנים. היה שבוע להגיד לי, עזבו שלפני זה לא יצרתם איתי קשר, לא ראיתי, לא ראינו אתכם במחלקה לא זה, רק אני ניזונה מדיונים אצל מהנדס העיר. אבל אפילו לא, אפילו את הדינגיטי להגיד (לא ברור) כאילו את עובדת על משהו לא נכון, החוות דעת שלך היא כרגע נראית כמו בדיחה, אפילו את זה כאילו לא?

לורה ורטון:

אני מציעה להוריד את זה מסדר היום,

שרון דינור:

הזיה. ולהגיד לי שאני מחפשת תירוצים, נו באמת, הכי, הכי לא כאילו.

לורה ורטון:

אני לא יודעת, אבל אי-אפשר (לא ברור) אם המחלקה לא ראתה את התוכנית,

אורית לנדסמן:

היא לא יכולה לדון בתוכנית, (לא ברור),

שרון דינור:

לא, אני אמרתי,

אורית לנדסמן:

אם היא לפני, ולומדת, ומכינה חוות דעת.

ינון מגזימוף:

שנייה רגע, מה ההבדל בין התוכנית שאת ראית לבין התוכנית הזאת, חוץ מזה שעבר מגדל,

ציפי רון:

לכן מורידים,

שרון דינור:

אני לא יודעת, אני עכשיו, עכשיו אני אגיד לך מה ההבדל? אני לא יודעת,

ינון מגזימוף:

נו אז מה?

שרון דינור:

אני לא יודעת, אני רק רואה שאין פה, אני רואה, אני רואה את הכיכר העירונית הזאת,

ינון מגזימוף:

הדבר היחיד,

שרון דינור:

היה שם, היה שם,

ינון מגזימוף:

שנייה, רגע,

שרון דינור:

(לא ברור),

ינון מגזימוף:

צריך שיהיה פה הגינות. אם את רוצה להוריד את זה מסדר היום, אז תגידי - אני רוצה להוריד מסדר היום. אם את רוצה להיות הוגנת.

שרון דינור:

אני לא רוצה כלום, אני רוצה,

ינון מגזימוף:

אם אתה רוצה להיות הוגנת, אז הדבר היחיד ששונה זה ששינינו מגדל אחד מפה לשם,

שרון דינור:

אין לי,

ינון מגזימוף:

לבקשת יואל אבן.

שרון דינור:

אני, מה שאני ראיתי סליחה,

ינון מגזימוף:

מה זה רלוונטי?

שרון דינור:

זה לא נכון, כי התוכנית שאני עבדתי עליה,

ינון מגזימוף:

כן,

שרון דינור:

לא היה פה את הכיכר העירונית, לא היה פה את הבית ספר הזה, כל זה היה בפסים כחול לבן, נכון?
אסנת. אז עכשיו כאילו בדיון צריכה,

ינון מגזימוף:

את לא במסמכי התוכנית המעודכנים, זה לא הבעיה שלנו.

שרון דינור:

אני לא במסמכים של זה, זה לא בעיה שלכם?

ינון מגזימוף:

סליחה,

שרון דינור:

אז כאילו, אי לא הגעתם,

ינון מגזימוף:

רגע,

שרון דינור :

בגלל שאתה, סליחה מתחם שמסומן,

ינון מגזימוף :

הטחת גם האשמות,

שרון דינור :

לשימור,

ינון מגזימוף :

הטחת בנו האשמות, (לא ברור),

שרון דינור :

אני לא, אני לא גמרתי להגיד, גם מתחם לשימור שלא פגשת אותי בכלל. לא פגשת אותי בכלל.

ינון מגזימוף :

את היית איתנו בפגישות, (לא ברור) מה לא?

שרון דינור :

אבל לא היית איתנו,

ינון מגזימוף :

מה לא? היית איתנו בפגישות על גת.

שרון דינור :

אתה לא פנית למחלקה לשימור, בואי תראי מה יש. נכון, אני אמרתי ניזונתי מכל מיני דברים,

ינון מגזימוף :

לא, את היית איתנו בפגישה,

שרון דינור :

לא,

ינון מגזימוף :

אבל שנייה רגע, שרון, את הסתכלת על,

שרון דינור :

אבל גם, ואני אמרתי יש הרבה תנאי סף, נכון?

ינון מגזימוף :

מסמכי התוכנית, רגע שנייה,

שרון דינור :

מה שאמרתי בתנאי סף.

ינון מגזימוף :

אבל אם את הסתכלת על מסמכי התוכנית לא מעודכנים זה לא בעיה שלנו, זה בעיה שלך.

שרון דינור :

אני הסתכלתי על מה,

ינון מגזימוף :

אם אני אריץ את המערכת.

שרון דינור :

שעמד בתנאי סף.

ינון מגזימוף :

אם נתייחס למערכת,

אורית לנדסמן :

היא צריכה להגיע אליכם לשלבויות?

ינון מגזימוף :

לא, יש מסמכי תוכנית במערכת מעודכנים חברים.

שרון דינור :

זה לא, אין, אני עבדתי על התנאי סף,

ינון מגזימוף :

אתם לא יכולים, אתם לא יכולים להתחיל את הדיון בזה,

נוי ליזרוביץ':

מה שעמד בתנאי סף,

ינון מגזימוף:

אתם לא יכולים לא התחיל את הדיון, שנייה,

שרון דינור:

אני אומרת שמה שאני, איך אני יכולה לדעת? איך אני יכולה לדעת שמה שאני עבדתי עליו הוא לא נכון.

ינון מגזימוף:

(לא ברור) עצבים, כי אני קצת עצבני, אז אני אנסה להגיד את זה בנועם.

לורה ורטון:

גם אנחנו עצבניים,

ינון מגזימוף:

אני אגיד את זה בנועם, בוא, בוא רגע נוריד את הטון. חבר'ה התוכנית הזאת עמדה לתנאי סף, ב – 5.6, אוקי. לפי החוק עיריית ירושלים צריכה להעמיד אותנו בדיון תוך 60 יום, זה לא קרה, שתקנו. אבל אני שם את זה בצד. יש לנו, התחלנו את הדיון פה בזה, שאתם רוצים להוריד את הדיון, את התוכנית מסדר היום בגלל תביעה שהוגשה כלפינו, כלפי החברה שזה לא שמעתי מעולם, אבל אני שם את זה גם בצד,

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא בגלל תביעה,

חיים כהן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא היה הצוות המקצועי,

עו"ד דני ליבמן:

שהוועדה המחוזית דחתה את, אמרו לנו שהוועדה המחוזית דחתה את הדיון בגלל התביעה. לא בגלל התביעה,

חיים כהן:

ואמרתי (לא ברור), ובדקנו, וראינו שזה לא נכון,

ינון מגזימוף:

אוקי,

חיים כהן:

ולכן הדיון מתקיים,

ינון מגזימוף:

אוקי,

חיים כהן:

אז ככה שמה שאתה משחזר עכשיו,

ינון מגזימוף:

עכשיו שנייה,

חיים כהן:

זה סתם,

ינון מגזימוף:

עכשיו שנייה שנייה, מסמכי התוכנית, רגע שנייה מסמכי התוכנית עודכנו במערכת מאז התנאי סף, לפני חודשיים שלושה. אוקי, אנחנו, ההבדל היחיד בין מסמכי התוכנית שעודכנו לפני שלושה חודשים, זה היה שמגדל אחד עבר, וזה מה שאנחנו מציגים עכשיו. זה הכול, אז אני אומר, זה שאתם לא הסתכלתם במערכת על מסמכי התוכנית המעודכנים, אני לא, אני לא יודע, מאיפה אני יודע בכלל שגת צריך להיות בוועדה לשימור, אני לא יודע את זה. זה אין פה שום דבר לשימור,

לורה ורטון:

אז אני אסביר לך,

ינון מגזימוף:

יכול להיות שתחליטו שאין מקום לשימור,

לורה ורטון:

עכשיו, המצב,

ינון מגזימוף:

רגע, שנייה עכשיו,

ציפי רון:

אם זאת שכונה שקאופמן תכנן, למה אתה חושב שאין פה שום דבר לשימור? השכונה תוכננה.

יוחנן וייצמן:

התיק תיעוד מבהיר שזה בכרטסת,

ציפי רון:

העצים, העצים, החורשות,

יוחנן וייצמן:

כרטסת זה לא,

ינון מגזימוף:

אני אומר עוד פעם, חבר'ה,

יוחנן וייצמן:

זה טוב.

ינון מגזימוף:

בסוף יש פה, באנו לדיון, הכנו לכם מצגת, במקום לכבד את זה, אתם יורים עלינו, אני לא מבין את זה,

לורה ורטון:

לא, בוא אני אציג את זה, סליחה,

עו"ד דני ליבמן:

אם אתה רוצה למתן את הטון,

חיים כהן:

שנייה, אני אסביר לך משהו, בסדר? ואני אנסה להסביר את שרון, עם כל הכבוד אתה מביא מצגת, הדרך הכי פשוטה היא קודם כל לשבת עם המחלקה ולהציג להם את המצגת. ולאחר מכן לבוא לשולחן. ומה שקרה כיום, זה בדיוק הפוך, שאתה לא ישבת איתם, לא הצגת את זה לפניכם, והבאת את זה לוועדה, ואז מה כאן קורה? שהדרג המקצועי שאמור לתת את המענה לשאלות של הדרג

בוועדה היא לא מבינה מי נגד מי. אז עכשיו אתה מצפה מאיתנו שאנחנו ניקח החלטה, כשהדרג המקצועי אומר,

שרון דינור:

זה מה שאני אמרתי לו במייל,

חיים כהן:

שלא מקובל, כי הם לא יודעים מזה, אתה מבין את הסיטואציה? זה הסיטואציה.

שרון דינור:

כתבתי את זה,

אסנת יעקובוב:

ברגע שפניתם, עזבי את המצגת.

לורה ורטון:

רגע, סליחה,

ינון מגזימוף:

אבל חיים, רגע,

חיים כהן:

אני בצורה, שרון, שרון, אני בצורה מאוד עקבי, תיקים שמגיעים לפה, שלא יושבים קודם עם המחלקה, אני ב - , בוא נגיד בקביעות, אני דורש להוריד את התיק מסדר היום לתיאום עם המחלקה, לפני שזה מגיע לפה. לפעמים, נשמעים דברי, ולפעמים לא, אבל אני אומר,

ינון מגזימוף:

אם, אם הכול,

חיים כהן:

זה ההליך שהיה צריך להיות.

ינון מגזימוף:

אתם מציגים את זה,

חיים כהן:

בלי קשר.

ינון מגזימוף:

חיים, אתה, אתה מציג את זה כאילו אנחנו פה היינו,

חיים כהן:

לא אמרתי אנחנו, אמרתי זה המציאות,

ינון מגזימוף:

רגע, אתה שוכח שעיריית ירושלים, הייתה צריכה להעמיד אותנו להמלצה, או המלצה או לא המלצה, תוך 60 יום מהתנאי סף, עכשיו אתם אומרים, שאם אתם לא תורידו את זה מסדר היום, אז כנראה (לא ברור).

שרון דינור:

זה מה שהיא שלחה שלנו, הנה תראה, זה מה שהיא שלחה לנו.

נוי ליזרוביץ':

אני שלחתי לכם,

שרון דינור:

על זה עבדנו ממנה, היא, היא נתנה לנו את המסמכים.

ינון מגזימוף:

אז זה פשלה שלנו.

לורה ורטון:

לא, לא,

שרון דינור:

אני אומרת, היה לנו שבוע,

ציפי רון:

המחלקה קיבלה תוכנית אחרת, לא את התוכנית שמוצגת עכשיו.

לורה ורטון:

אני אגיד את זה אחרת, אני לא יודעת מה היה 60 יום, לא 60 יום,

ינון מגזימוף:

מה? לא יודעת?

לורה ורטון:

רגע, סליחה. אני, אני בוועדה הזאת חברה בוועדה הזאת, אנחנו כולנו מקבלים חומר,

אסנת יעקובוב:

זה שלחת לי,

לורה ורטון:

כן? מסתכלים עליו, יש גם כמה אדריכלים אני לא, שעוברים על החומר, ואז באים לדון ב - ,

ינון מגזימוף:

חבר'ה,

לורה ורטון:

מה שקרה הוא, שאנשים ישבו בדקו את הדברים, ואז מגיעים רואים משהו אחר. אז אין סיכוי, אין שום סיבה שנדון בזה, ואני מצטרפת למה שאומר חיים אנחנו צריכים להוריד את זה מסדר היום,

ינון מגזימוף:

אין שום,

לורה ורטון:

שלחת את דבר א',

שרון דינור:

(לא ברור) את זה,

לורה ורטון:

ואתה מביא דבר ב'. זה, זה לא מכבד.

ינון מגזימוף:

אני לא חושב שזה הגון לדחות לנו עכשיו את הדיון מעבר למה שהוא כבר נדחה, אחרי שכבר אתם ארבעה, חמישה חודשים אחורה, ממתי שאתם צריכים לתת לנו המלצה.

לורה ורטון:

אנחנו וועדה שדנה בחומר שנשלח אלינו.

ינון מגזימוף:

(לא ברור),

לורה ורטון:

ושלחתם לנו הדברים הלא נכונים, איך אפשר לצפות מאיתנו שפה על רגל אחת,

ינון מגזימוף:

לא נכון, ששלחנו לך,

לורה ורטון:

40 דונם ואין לנו מושג.

יהודית שילת:

אולי תקשיבי לנו, היא שלחה דברים,

נוי ליזרוביץ':

אז קודם כל רגע, אני רוצה להגיד כמה מילים. עד עכשיו הוועדה מול מחלקת שימור הייתה מאוד מאוד טובה, אני אוהבת לעבוד מול שרון והצוות המקצועי, זה לא פרויקט הראשון. פה קצת הופתענו כי לא ידענו שאנחנו צריכים מראש לפנות, כי פר בניין לא היה פה שימור ואף אחד לא כיוון אותנו, כלומר אמרו - אוקי, סגרנו עם יואל וענבר איזה שהיא חלופה, שהיא הייתה, זה היה איזה שהוא רצף פגישות, נסגרה לפני שלושה שבועות חודש. שזאת החלופה הזאת, נאמר לנו מפורשות לא לעדכן את המסמכים במערכת. עד להחלטת הפקדה, זה משהו שנאמר לנו, כלומר תעדכנו אחרי זה, כי יהיו לנו עוד הערות, וזה מה שעשינו. הופתענו מה - , הזימון הזה, כי היה לנו מזה חמישה ימים להתכונן, באותו יום שפנו אלינו, שלחנו את החומרים, המעודכנים, נכון הם לא תואמים למסמכים במערכת. כי לא עדכנו את המסמכים במערכת. והמסמכים במערכת יש פה עוד מגדל. אם כבר זה ישתפר לטובה, השטח הציבורי גדל.

שרון דינור:

יכול להיות שהכול השתפר לטובה, אני לא מסוגלת כרגע בדקה אחת, לראות את כל ה - , לעשות את מצא ההבדל הזה, זה לא עבודה מקצועית בתוך דיון לעשות את זה, גם זה לא השתנה רק לנושא מגדל, כי בעין כאילו בלתי מזוינת רואה שזה השתנה על הרקע של הרבה דברים, אז זה נורא חבל, אז באמת מבאס, באמת את צודקת, זה באמת מבאס, כי יש בנינו עבודה טובה,

נוי ליזרוביץ':

נכון,

שרון דינור:

אבל אתם לא, לא, גם לא, כאילו לא,

נוי ליזרוביץ':

לא ידענו שאנחנו אמורים לפנות.

שרון דינור:

באמת תסכל, אני בכלל אמרתי להם בואו נדון בתוכנית הזאת, אתה מעז לבוא לפה, ולהאשים אותי שאני מחפשת תירוץ. אמרתי להם בואו נדון בתוכנית הזאת, הם כבר פה, הם הגיעו מתל – אביב, לא, באמת הזיה אתם, כאילו בסוף מאשימים אותי, לא זה, באמת כאילו חוסר מקצועית.

נוי ליזרוביץ':

אנחנו לא רוצים להאשים אף אחד, באנו באמת,

שרון דינור:

יצא לך (לא ברור).

לורה ורטון:

זה לא,

נוי ליזרוביץ':

לדון פה ב - ,

לורה ורטון:

זה לא העניין של אשמה, אבל אנחנו לא יכולים לקבל החלטה, על דבר שלא ראו.

נוי ליזרוביץ':

זה לא משנה באופן עקרוני,

לורה ורטון:

אם זה היה בניין אחד משהו פשוט, 40 דונם של,

ינון מגזימוף:

אבל למה החוות דעת שלך לא יכולה להיות רלוונטי למסמכי התוכנית שהיו?

שרון דינור:

אני לא יודעת, אם היא רלוונטית או לא, אולי היא רלוונטית, ואולי לא.

ינון מגזימוף:

במסמכי התוכנית,

שרון דינור:

אבל אני רוצה לדעת לא במעמד הדיון, אני רוצה (לא ברור) את זה מספיק זמן,

ינון מגזימוף:

אני מנסה להבין משהו אחד, נגיד עיריית ירושלים המליצה על תוכנית מסוימת, ואז, המחוז עשה תוכנית אחרת לגמרי, אז מה עושים?

יוחנן וייצמן:

החוות דעת שימור,

שרון דינור:

אבל אם אני,

לורה ורטון:

אבל זה לא המצב.

שרון דינור:

מבקשת לעשות עבודה.

ינון מגזימוף:

אבל זה מה שקורה,

שרון דינור:

לא, אבל אם אני צריכה להגיב עכשיו לתוכנית, הטענה שלי הוא לא על זה שהשתנה, זה על זה שאני לא הצלחתי לעבוד,

יוחנן וייצמן:

מה?

נוי ליזרוביץ':

זה מה שמחכה,

ינון מגזימוף:

אבל זה לא באשמתנו. זה גם באשמתך.

שרון דינור:

ובכן כן, זה גם באשמתכם,

ינון מגזימוף:

למה זה באשמתנו?

שרון דינור:

כי אתם לא עדכנתם, שלחתם את המסמכים לא נכונים, הרפרנטית בודקת.

נוי ליזרוביץ':

קודם כל אני מוכנה לבדוק את זה, שלחנו את המצגת הזאת, זה מסמכים,

שרון דינור:

זה לא המצגת פה יומיים, בואי, לא בדקנו את המצגת, אנחנו עובדים על מסמכים שלפני שבועיים,

נוי ליזרוביץ':

המסמכים שבמערכת זה (לא ברור),

שרון דינור:

המסמכים שאת שלחת לנו,

ינון מגזימוף:

רגע, אבל למה החוות דעת לא יכולה רלוונטי לאותם מסמכים?

שרון דינור:

יכול להיות שהיא רלוונטי, יכול להיות שהיא לא רלוונטי, אין לי דרך כרגע, בדיון כזה, מהרגע להרגע לדון.

ינון מגזימוף:

לא, את מסמכי התוכנית שהוגשו,

יוחנן וייצמן:

תיכנסי לאתר,

שרון דינור:

זה היה לפני זה, אני לא יודעת משהו לא רלוונטי כשיש לך משהו חדש.

ינון מגזימוף:

למה לא?

שרון דינור:

למה אני אבזבז את הזמן שלי על כלי שהוא לא, (לא ברור) שלא קיים פה, משהו (לא ברור), למה אני אעשה את זה?

ינון מגזימוף:

כי בסוף, בסוף אנחנו רוצים לדעת,

ציפי רון:

יש לנו פה הוועדה שלא מופיעות בשום מקום.

ינון מגזימוף:

זה אותו דבר והכול.

שרון דינור:

כלום, ברוחב של רוחב כביש שמתחבר.

ינון מגזימוף:

חוות דעת שלך לגבי השימור נובעת מהתוכנית שלנו או נובעת מהרצון שלך (לא ברור)?

שרון דינור:

גם וגם, גם וגם.

לורה ורטון:

סליחה,

שרון דינור:

אם הייתי רק בן אדם שעובד בצורה, לא הייתי עושה את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה ברור.

לורה ורטון:

אז חבל על העצבים.

שרון דינור:

זה לא רק חוות דעת זה לשימור, אל תבנו. רוצים לעשות משהו אינטגרטיבי. וגם לשלב פיתוח, וגם (לא ברור).

ציפי רון:

זה לא קשור (לא ברור) חוות דעת.

שרון דינור:

שהוועדה תחליט אני לא,

מורן בן זיו:

החלטה,

אורית לנדסמן:

דני, אתה צריך, זה לא הכול (לא ברור),

שרון דינור:

אני באמת,

אורית לנדסמן:

שנפסיק את ה - ,

שרון דינור:

לא, שהוועדה תחליט אם הם רוצים זה, אני החוות דעת שלי,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

לורה ורטון:

אוקי, תודה.

יערה שאלתיאל:

יש עוד גם אנשים בחוץ.

נוי ליזרוביץ':

שלום, אני יכולה לסיים?

יהודית שילת:

ברשותכם אני רוצה לשאול שאלה עקרונית, בתור אדם של מסתובב בהרבה בוועדות בבניין הזה,

חיים כהן:

רק את שמך לפרוטוקול.

יהודית שילת:

שמי יהודית שילת, אני יושבת ראש האגודה. הדיון התחיל פה בזה, שנאמר לנו ש - , אז היה דיון אם אנחנו, דחינו לא דחינו, דחו לנו, או לא דחו לנו, והחלטנו שלא דחו לנו, אני רוצה להבין, איך זה עובד? נאמר לכם ש - ?

חיים כהן:

נאמר, אני אסביר לך, אני חבר וועדה מחוזית,

יהודית שילת:

כן,

חיים כהן:

אני מכיר את התוכניות, אני יושב בתוכניות. ובתוכניות שובץ, התוכנית הזאת.

יוחנן וייצמן:

קיבלנו סדר היום, סדר היום (לא ברור).

חיים כהן:

הורידו את זה, ואז אוטומטי, כשיורד משהו מסדר היום, אז אני מרים טלפון, ואני שואל מה הסיבה שזה ירד.

יהודית שילת:

אז אתה אומר שנאמר לכם בוועדה המחוזית,

חיים כהן:

ועכשיו אני גם, אני גם חבר בוועדה לשימור,

יהודית שילת:

אוקי,

חיים כהן:

אז אני גם חבר וועדת שימור,

יהודית שילת:

אתה לא אמרת שזה נאמר לכם בוועדה מחוזית,

חיים כהן:

אמרת, אמרת, והדגשתי.

עו"ד דני ליבמן:

זה לא סתם נאמר, קיבלנו כתב תביעה.

חיים כהן:

וגם קיבלנו כתב תביעה.

עו"ד דני ליבמן:

היה (לא ברור),

יהודית שילת:

בסדר,

חיים כהן:

הדברים קשורים, לאחר שבדקתי, ולכן אמרתי,

יהודית שילת:

אז רק זה התחיל לא,

חיים כהן:

לכן אמרתי,

יהודית שילת:

נאמר לנו, זה נשמע כמו איזה רכילות כזאת.

חיים כהן:

לא נאמר לנו, אמרתי, ולכן אמרתי שוהיה אם אני אדע שבועדה המחוזית משובץ, וועדה מקומית משובצת, אז אין שום מניעה, אני לא רוצה כביכול לעשות משהו,

יהודית שילת:

בסדר,

חיים כהן:

שסותר את ה - , אנחנו בסופו של דבר,

יוחנן וייצמן:

התמונה.

חיים כהן:

את התמונה,

יהודית שילת:

לא הבנתי,

חיים כהן:

זה מה שאמרתי, עוד פעם,

לורה ורטון:

זה נושא אחר,

ינון מגזימוף:

אני מבקש לפרוטוקול, סליחה, אני לא יודע אם התוכנית,

חיים כהן:

זה לא קשור לשום דבר,

ינון מגזימוף:

אני רוצה שתשמעו,

חיים כהן:

זה היה (לא ברור),

ינון מגזימוף:

אני לא יודע, מה תחליט, אני רוצה שתשמעו את מה שאני מבקש כרגע, אני רוצה לקבל חוות דעת של מחלקת שימור לגבי התוכנית כפי שהיא נעשתה, אוקי,

שרון דינור:

זה לא תוכנית,

ינון מגזימוף:

זה מה שאני רוצה,

שרון דינור:

זה לא התוכנית כבקשתך,

ינון מגזימוף:

למה לא תוכנית כבקשתי?

שרון דינור:

אני אגיב לתוכנית הרלוונטית.

ינון מגזימוף:

מה זאת אומרת? יש חוק, אתם צריכים להגיב לה,

שרון דינור:

אני אגיב לתוכנית הרלוונטי,

חיים כהן:

שרון, שרון,

שרון דינור:

למסמכים (לא ברור).

חיים כהן:

הוא ביקש להגיד משהו לפרוטוקול, להגיד לפרוטוקול, אנחנו נתכנס לדיון פנימי, ואנחנו נתייחס למה שהוא אומר בדיון הפנימי.

שרון דינור:

חוות דעת של מחלקת שימור כבר,

איציק שוויקי:

יש לי עוד שאלה, כמה יחידות דיור, כמה היום גרים, כמה משפחות גרות באזור הזה?

ינון מגזימוף:

255,

איציק שוויקי:

255, ורוצים לבנות כמה יחידות דיור? 2000?

ינון מגזימוף:

1700.

איציק שוויקי:

כמעט (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

1700.

ינון מגזימוף:

כן,

איציק שוויקי:

זה לא אפילו לאחד או שניים. יש מדיניות רק"ל, לא אני עשיתי אותה,

ינון מגזימוף:

מדיניות רק"ל, אבל לא,

ציפי רון:

מה הגובה, מה הגובה הבנייה?

לורה ורטון:

זה חורשה גנים,

איציק שוויקי:

מדיניות רק"ל בשכונה, לא יודע.

חיים כהן:

בוא נקיים על זה,

ינון מגזימוף:

טוב, אתם רוצים להוריד את זה מסדר היום?

חיים כהן:

אני לא אמרתי שרוצים,

נוי ליזרוביץ':

אז אפשר לסיים את המצגת?

חיים כהן:

אדוני היושב ראש.

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור,

איציק שוויקי:

אני חושב שצריך,

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור,

שרון דינור:

כן, אני איתך

יוחנן וייצמן:

אנחנו ממשיכים לראות את המצגת או שלדעתך?

שרון דינור:

אתם מחליטים, אני, אני אצטרך בשביל לגבש חוות דעת, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

שזה לא יחזור לשימור,

שרון דינור:

אני (לא ברור) לגבש חוות דעת עליה,

יוחנן וייצמן:

אז אני אגיד לך, אני אגיד מה אני שואל, אני רוצה להסביר את עצמי,

איציק שוויקי:

אין טעם.

יוחנן וייצמן:

שנייה, יכול להיות, אני מסכים, סביר להניח שלא נקבל היום החלטה, נכון?

איציק שוויקי:

לא משנה, אבל זה לא בסדר.

יוחנן וייצמן:

אבל השאלה אם אנחנו מטריחים אותם לבוא עוד פעם, או לא, זה השאלה.

איציק שוויקי:

אנחנו יושבים על החומר, ואנחנו לא, לא בסדר.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מבולבלים,

חיים כהן:

אני חושב ש - ,

איציק שוויקי:

בוודאי,

חיים כהן:

סדר גודל של תוכנית, אם צריך, לקיים פה דיון מחדש, בוודאי (לא ברור), בוא אי-אפשר לזלזל, זה תוכנית סופר (לא ברור).

לורה ורטון:

זה 40 דונם,

חיים כהן:

זה לא,

ציפי רון:

זה מגה, זה מגה פרויקט,

לורה ורטון:

1700.

שרון דינור:

המשמעות של זה, זה שגם יכול להיות, אתה רואה גם לא ספרו אותנו עד היום, יכול להיות שמתקדמים בלי וועדת שימור. זה גם קרה כבר דברים,

יוחנן וייצמן:

זה קרה,

שרון דינור:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

אני לא חוטף התקף לב כשזה קורה.

שרון דינור:

נכון. אותי מעצבן לא שדילגו עלינו, אותי מעצבן שעבדתי על משהו שהוא לא רלוונטי, זה בזבוז זמן, יש פה מספיק אנשים שצריכים שירות, הציבור הכללי כאילו שמחכה לשירות המחלקה.

יוחנן וייצמן:

מחכים לך,

שרון דינור:

כן,

לורה ורטון:

טוב.

יוחנן וייצמן:

טוב, אז בוא נעצור כעת, בסדר. אני רואה שהחברים לא, דעה כללית פה.

ינון מגזימוף:

מה? מה אתם רוצים שנעשה? שנפנה אליכם? שמה?

שרון דינור:

אם אתם,

איציק שוויקי:

אתם צריכים להציג, אתם צריכים להציג,

שרון דינור:

להעביר לנו מסמכים שהם רלוונטיים.

ינון מגזימוף:

עכשיו אתה מבין מה, מה זה יעשה, מהערב הזה, שעכשיו לא יהיה לנו דיון ב – 7.1 בוועדה המקומית,

שרון דינור:

יכול להיות שיהיה לכם, אני לא יודעת,

ינון מגזימוף:

איך יהיה לנו דיון, אם אין לנו החלטה?

שרון דינור:

כמו שהסתדרתם עד עכשיו בלי שימור, יש כאן חוות דעת של זה.

ינון מגזימוף:

שרון, את יודעת טוב מאוד שאם היינו יודעים שאנחנו צריכים לשבת איתך, היינו יושבים איתך. אנחנו באמת לא ידענו את זה,

שרון דינור:

איך יש לכם את המתחם לשימור, ולא חשבתם לסמס לי? כאילו אפילו. אבל עזבו את זה, זה שאין לי, זה ששלחתם תוכניות לא רלוונטיות, זה מתסכל, אם אתם לא מבינים את זה, אז אני לא,

ינון מגזימוף:

אני מבין את זה, אבל אני גם לא מבין, למה את חושבת שעשינו פה משהו בזדון,

שרון דינור:

לא אמרתי בזדון, פשוט שימת פס.

ינון מגזימוף:

אני,

שרון דינור:

אני לא, אני חושבת שיהיה לכם דיון, יהיה לכם דיון, ויש חוות דעת כאילו,

ינון מגזימוף:

למה?

שרון דינור:

אני לא רואה שמחכים לנו, בדברים האלה.

ינון מגזימוף:

אני לא מבין למה הוועדה לא יכולה לדון, ולהתאים את הדברים למה,

לורה ורטון:

על מה לדון? על דבר שלא ראינו?

נוי ליזרוביץ':

ההבדל הוא לא כזה גדול,

ינון מגזימוף:

אבל רוצים להציג לכם את התוכנית, כדי שתוכלו לגבש את הדעה, כאילו במקום לנסות לעשות עוד דיון, תוכנית (לא ברור),

שרון דינור:

אני חושבת שאם הייתם מציגים לי לפני זה, אז הייתי רואה אולי, במקום שבו הייתי אומרת, כמו שאתה אמרת בתחילת הדברים שלך, אולי מקום שאפשר לשלב חלק מהמבנים ההיסטוריים, אולי מקום שאפשר (לא ברור), הדברים האלה דינאמיים, הם עכשיו בתוך דיון, אני לא מתכוונת, דיון, (לא ברור) לבוא אלינו עם המלצה לא (לא ברור) עכשיו.

איציק שוויקי:

קריית משה זה שכונת גנים,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

איציק שוויקי:

זה לא משנה מי, אם קאופמן בנה, תכנן זה, זה שכונת גנים, כי זה בול שכונת הגנים, זה בתוך שכונת (לא ברור), והיא נקראת שכונת גנים, תמיד היא הייתה שכונת גנים, בית הכרם וכמו ש - ,

חיים כהן:

אדוני,

איציק שוויקי:

ובית וגן. יש פה תקלה.

עו"ד דני ליבמן:

צריך לבדוק את זה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא נגמור את התיק הבא.

שרון דינור:

חוות דעת שלנו יש לכם, על משהו שהוא לא רלוונטי. אם הם יחליטו, אני אהיה פה.

יוחנן וייצמן:

טוב, סיימנו חברים,

לורה ורטון:

סיימנו, תגיד זה, חבל.

איציק שוויקי:

7 מתושבים, 7,

יערה שאלתיאל:

זה בכלל מבחינת תשתיות, לא, אבל תשתיות לכל ה - ,

יוחנן וייצמן:

יש תמ"א על הנושא הזה.

עו"ד דני ליבמן:

המיקום של המגדלים.

איציק שוויקי:

לא מעניין את ירושלים. יש מדיניות שיעבדו על המדיניות, אבל לא בכללי.

יוחנן וייצמן:

מישהו רוצה לומר משהו? (לא ברור),

חיים כהן:

לא, לא, שנייה,

יוחנן וייצמן:

נעשה סדר, חיים כהן,

עו"ד דני ליבמן:

ההחלטה היא לדון בזה בעוד שבועיים.

חיים כהן:

לא, אני אגיד לך משהו,

יוחנן וייצמן:

ההחלטה לדחות, שהצוות יחליט להביא את זה, לא יודע מה,

שרון דינור:

לא, יש שתי אפשרויות,

איציק שוויקי:

רגע, רגע, שנייה.

שרון דינור:

כן, אני אמרתי להם שאם,

חיים כהן:

אני, אני אגיד לכם מה אני רוצה,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

אני מבקש שבשבועיים האלה תנסו לתאם, איזה שהוא,

יוחנן וייצמן:

של שיח.

חיים כהן:

איזה שהוא דו – שיח, שיבואו, שיציגו שתוכלי לעשות איזה שהוא חוות דעת מקצועית, אך ורק לאחר שאת הציגו בדיוק את מה שהם רוצים, במקביל אנחנו נבקש מהוועדה המקומית שלא תדון ב – 7.1, ואנחנו מבקשים שזה יגיע קודם לשימור, והיה אם זה יגיע לשימור, מצוין, ואם זה לא יגיע, יחליטו, נראה לי לא סביר,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

לדחות את ה - , לקיים דיון אף על פי כן,

שרון דינור:

אני חושבת שהם, אני רוצה לתדרך אותך, כי אני חושבת שזה יגיע, אני חושבת שמה שיקרה זה שאמי יגיד - מה זה, בערך מה שהוא אמר, מה זה משנה, זה ברגע שהורסים את המתחם הורסים את המתחם, אני חושבת שזה לא מדויק להגיד את זה, בגלל זה, בגלל זה אני חשוב לי שתבין אותי.

חיים כהן:

ולכן מה?

שרון דינור:

כי כן הגיעו ל - , לדיון בשימור לפני זה, למה?

חיים כהן:

לא, אני אומר, אני מבקש, אני אבקש,

שרון דינור:

לא, אני מכינה אותך,

לורה ורטון:

למציאות.

שרון דינור:

שהוא יגיד לך, מה זה משנה, הם הורסים את כל המתחם, בשתי האופציות, אבל במקרה הזה, יכול להיות שנמצא דרך לשלב,

חיים כהן:

אני לא הולך להיכנס עם אמי לויכוח, מה נכון ומה לא נכון. אני רק מבקש, לא, יש נוהל, עם כל הכבוד והרבה פעמים המינהל התכנון מבקש מאיתנו שאנחנו ניצמד, למה לא כן פנו, לא פנו, למה לא תיאמנו, כן תיאמנו, זה דברים של נוהל, אנחנו לא מדברים עכשיו על גוף התוכנית. כאן באו לוועדה, וועדת השימור, לפני שתיאמנו את הדברים והציגו את זה לפני מחלקת השימור, לזה אנחנו לא הסכמנו, ולכן ביקשנו דחייה של שבועיים, כדי לתת את האפשרות לשני הצדדיים. אני לא נכנס לגוף התוכנית, יגיד לי מה כן משנה, זה כן משנה, כי הנוהל הוא שצריך לקיים את הדברים, מול מחלקת השימור,

שרון דינור:

ויש זמן עכשיו ואין לחץ במחוז, ראינו.

חיים כהן:

לא, בוודאי שאין לחץ. וחוזר מזה לא מדובר פה על בניין אחד, שני בניין, מדובר פה במגה פרויקט בכניסה לעיר, עם כל הכבוד. ושנינו יודעים שאם המסלול לא יעבוד כמו שצריך זה ייתקע באיזה שהוא שלב, כי ברור שיהיה אלף התנגדויות לסיפור הזה.

שרון דינור:

יש,

חיים כהן:

אף אחד, אף אחד לא ירצה, שנעבור, שלא יהיה דיון בוועדה, אז לכן אני רגוע, אני בטוח שאמרי, לא ימהר לשום מקום, איך שאני מכיר את יושב ראש הוועדה, הוא גם מכבד אותי יושב ראש כאן, והוא גם כאן,

יוחנן וייצמן:

למעט חנייה,

חיים כהן:

למעט נושא חנייה, ואז,

דוברת לא מזוהה:

אז מה אתם רושמים בהחלטה?

חיים כהן:

אני מבקש פשוט שההחלטה תהיה, שאנחנו מבקשים,

שרון דינור:

יורד לצורך תיאום?

חיים כהן:

יורדת לצורך תיאום, ולהעלות את זה כמובן בוועדה הקרובה הבאה, זהו. מאוד פשוט.

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד משהו,

חיים כהן:

וכמובן אני מבקש שיהיה כתוב שרון, שאת פונה לאמרי,

שרון דינור:

רגע,

חיים כהן:

עם בקשה. שלא יתקדמו בזה, עד שתהיה דיון מחודש בשבועיים האלה,

עו"ד דני ליבמן:

וכנ"ל הוועדה המחוזית שתחכה למקומית.

איציק שוויקי:

אני, יש לי, יש לי משהו להגיד.

חיים כהן:

הוועדה המחוזית לא תדון בפרויקט כזה ענק בלי שזה יגיע למקומית,

עו"ד דני ליבמן:

כן, אבל,

חיים כהן:

זאת הסיבה,

עו"ד דני ליבמן:

כרגע היא חושבת שהמקומית, זה ב – 7 לחודש,

חיים כהן:

לא, הרי יהיה עדכון.

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיש משהו,

יערה שאלתיאל:

דבר כזה יעבור במחוזית?

איציק שוויקי:

אפשר להגיד?

שרון דינור:

כן,

איציק שוויקי:

קודם כל אני המום מהתוכנית הזאת, וזה לא כוונת המחקק,

חיים כהן:

לא, (לא ברור) שזה נכון מה שאתה רוצה,

איציק שוויקי:

לא, אני רוצה להגיד,

חיים כהן:

כי אני הרי אתה סותר את מה שאת כל היסוד, מה אני בא ואני אומר? אני לא ראיתי את התוכנית, אני לא דן בתוכנית, כי לא תיאמו את הדברים במחלקה, וכשאתה מתחיל להתייחס על התוכנית, אתה פותח משהו,

איציק שוויקי:

לא, לא,

חיים כהן:

וזה בדיוק מה שאני לא רוצה.

איציק שוויקי:

לא, אני לא,

חיים כהן:

בדיוק,

איציק שוויקי:

אני אבל אני רוצה, אני מבקש אולי שעיריית ירושלים, אפשר לבקש מעיריית מירושלים?

חיים כהן:

אתה יכול לבקש מהמחלקה,

איציק שוויקי:

לא, אני מבקש שעיריית ירושלים תעשה תוכנית לגבי הבנייה לגובה, וציר רכבת קלה. המדיניות היא דיברה על רחוב יפו, פתאום אנחנו (לא ברור), שכונות לגנים.

חיים כהן:

מה זה קשור לשימור? זה המלצת מהנדס העיר, מה זה קשור לשימור?

איציק שוויקי:

לא, השימור הוא, בוא תסתכל, יש (לא ברור). 1700 יחידות דיור, מי (לא ברור). זה פי 7, למה? למה? (לא ברור) הזאת.

יערה שאלתיאל:

שתראה את זה,

איציק שוויקי:

מי? מי עושה את זה? עכשיו מי יגור שם? מי יגור? באמת. מי יגור? מי ישלם 2000 שקל לחודש על (לא ברור) מי יגור? הורסים את העיר, באמת. (לא ברור) לגור.

ציפי רון:

איציק, שנייה אני רוצה להגיד משהו, בלי להיכנס לפרטי הפרטים, באופן כללי, רגע, שנייה, איציק, איציק, שנייה, אני רוצה להגיש משהו, כמה הערות כלליות, מגה תוכנית כמו זאת, זה מגה תוכנית,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

בלי לרדת לפרטים עצמם.

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

שנייה איציק, תן לי רגע לדבר. אני רוצה להגיד כמה דברים,

איציק שוויקי:

10 קומות מילא,

ציפי רון:

איציק, רגע נו תן לדבר, אני רוצה להגיד כמה נקודות,

יוחנן וייצמן:

אני לא צריך את זה,

ציפי רון:

אני אעשה זה נורא קצר, אני אעשה נורא קצר, כמה נקודות לגבי מגה תוכנית כזאת. אפשר?

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אפשר,

יוחנן וייצמן:

חברים, אני רק רוצה דבר, אני באמת רוצה. יש לי, יש לנו וועדת בטיחות בדרכים שמתחילה כעת. ואני חייב להיות שמה. ראיתם היום שאיחרתי בבוקר, (לא ברור),

ציפי רון:

אני עושה את זה בשנייה,

יוחנן וייצמן:

בשנייה, ועוברים לתיק הבא.

ציפי רון:

כמה נקודות, פשוט אני מדברת על מה שנקרא פיתוח בר - קיימא, פיתוח בר – קיימא, אני הייתי רוצה לדעת, שיש כאן הליכתיות, שיש כאן שימור של החורשות, יש אנרגיה סולארית, שיש מים אפורים, שיש שימור תולדות השכונה, שיש ביטחון ובטיחות. ו - , ואיך מנציחים את תולדות, אמרתי מנציחים. כל הדברים האלה, הליכתיות, ביטחון, אנרגיה סולארית,

יוחנן וייצמן:

אמרת כבר פעם אחת, יללה.

יערה שאלתיאל:

בקטנה,

ציפי רון:

אני חושבת שהדברים האלה, צריכים לקבל, ביטוח בתוכנית מהסוג הזה, ולא, לדעת להתייחס לזה, זה לא תוכנית רגילה,

יערה שאלתיאל:

לא, זה הרבה יותר גרוע מזה, זה יש פה עניינים של תשתיות, זה דבר, זה להכניס עיר שלמה,

ציפי רון:

ברור,

יערה שאלתיאל:

לתוך שכונה כזאת.

ציפי רון:

חנייה וכן הלאה. אגב יש עוד אדם חשוב מאוד, שגר בשכונה הזאת, ולא מוצע, ולא מוזכר, זה אייזנשטיין שהמציא את תורת חקר הפרפרים בארץ, והוא הוציא את הספר הראשון, על תולדות הפרפרים, והוא גר בשכונה הזאת, ברחוב גת, חוץ משלו האבא של מאיר שלו וכולם.

לורה ורטון:

לא, מאיר שלו כתב,

יוחנן וייצמן:

עוד דבר אחד, הייתי רוצה אדריכלית דינור, את יושבת איתם, תבדקי אם,

ציפי רון:

אני ביקשתי כתבתי ללייזר, ישירות, בסדר?

יוחנן וייצמן:

אנחנו נעדכן אותנו גם בכל מקרה, הוא מודע לדיון הזה גם, הוא לא, הדיון הזה לא נעשה מאחורי הגב של לייזר, הדיון כרגע.

ציפי רון:

זה משהו מטורף.

יוחנן וייצמן:

זה אחד, שתיים, תבדקי, אם הם בדקו את החלופה של, להשאיר את המבנים במקומם, ולחזק אותם.

שרון דינור:

שמה?

יערה שאלתיאל:

עכשיו זה נראה מצחיק,

לורה ורטון:

מבחוץ ומבפנים.

שרון דינור:

האמת היא, תקשיבו,

יוחנן וייצמן:

כל הבניינים ל – 10 קומות, להשאיר אותם ככה,

שרון דינור:

10 קומות, אני לא יודעת, אבל, אני כן חושבת שאפשר להוסיף עליהם, אפשר לעשות עליהם כמו שעשו בקריית בן גוריון, לפעמים, לפחות,

יוחנן וייצמן:

המגדלים כן,

ציפי רון:

לא משנה,

שרון דינור:

לא, לפחות על חלק שיש פסים עם הרחבה ביניהם,

אורית לנדסמן:

נכון, נכון,

שרון דינור:

(לא ברור) אני לא יודעת,

אורית לנדסמן:

נכון, נכון,

שרון דינור:

למה צריך שם,

יערה שאלתיאל:

לא, זה מופרע מידי.

יוחנן וייצמן:

בסדר, עוברים לתיק הבא.

שרון דינור:

יללה,

ציפי רון:

זה פיתוח בר – קיימא.

שרון דינור:

התיק הבא, אני חושבת שהיא נורא בלחץ מסכנה הזאת, אז אני קוראת לה ישר להיכנס פנימה.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, שתיכנס בסדר.

אורית לנדסמן:

זה פשוט גם.

יוחנן וייצמן:

אנחנו בסדר איתם.

ציפי רון:

(לא ברור) המכבי?

יוחנן וייצמן:

כן,

יערה שאלתיאל:

אז אני, אני משתחררת. תסלחו לי,

עו"ד דני ליבמן:

תישארי לדיון האחרון,

אורית לנדסמן:

זה פשוט, זה פשוט הדיון הזה.

יערה שאלתיאל:

אז אם זה פשוט וזה, אז נראה לי שאתם תסתדרו.

עו"ד דני ליבמן:

שיהיה קוורום. חיים.

איציק שוויקי:

(לא ברור).

לורה ורטון:

שלושה.

עו"ד דני ליבמן:

שלושה, כן, אז פה חיים.

שרון דינור:

טוב, תודה, ממש תודה שבאת.

אורית לנדסמן:

נסיעה טובה.

יערה שאלתיאל:

תודה.

לורה ורטון:

להתראות.

שרון דינור:

נילי, תעבירו לה מסכנה.

יוחנן וייצמן:

סלל על העיכוב. מתנצלים.

נילי חרג:

מהמיטה הוצאתם אותי,

שרון דינור:

אל תנשמי.

אורית לנדסמן:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו פשוט העדפנו לדחות את ענייני הבריאות לסוף. לא לדאוג,

נילי חרג:

בית חולים?

עו"ד דני ליבמן:

לא לדאוג, ולא נחשוב על זה.

יוחנן וייצמן:

אני ארצה להקריא את שתי ההחלטות של,

לורה ורטון:

איזה?

יוחנן וייצמן:

לשם כותרת, זה קשה, אני רואה שאי-אפשר לעשות שני דברים ביחד.

לורה ורטון:

אני איתך,

יוחנן וייצמן:

את ההחלטה של, גם של

שרון דינור:

מה נשאר לנו חוץ משאול המלך?

יוחנן וייצמן:

גם נרקיס, וגם, בנרקיס כבר כתבתי, אני רק רוצה לצטט את הסעיפים,

עו"ד דני ליבמן:

המלך 47,

יוחנן וייצמן:

מהתב"ע, וגם שאול המלך, בסדר.

מורן בן זיו:

אתה יכול לשלוח לי את זה?

שרון דינור:

תשלח לה,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

שלח לה,

יוחנן וייצמן:

עוד לא עשיתי, בסדר אני אשלח לך את זה, ואני, אני אצטרך, את יודעת מה? אני אקריא ואני אשלח את זה אחרי זה. כן, אנחנו איתך סליחה,

לורה ורטו:

כן,

יוחנן וייצמן:

העכבר.

מורן בן זיו:

לא, לא סיימנו.

נילי חרג:

הוא עובד? לא משהו, טוב, תב"ע, אנחנו והאדריכלים של קופת חולים כללים, לפרויקטים של השבחה, ו - , הנותרים בעיר, וזה הפרויקט הראשון, זה קצת מוזר שאנחנו מגיעים הנה, משום שראיתי שההמלצה שלכם הייתה בכלל לא להגיע הנה. זה, אז מה אנחנו עושים פה? הכנו לכם מצגת.

יוחנן וייצמן:

אני אסביר שנייה, שחשובים, אחד יש פה שימור של המרקם, ביקשתם פה קצת גובה שלא מתאים למרקם. הדבר השני שמטריד אותנו, שאולי הוא לא, הוא כבר לא שימור כל כך, הוא יותר ברמה של וועדה מקומית, יש מדיניות שקוראים לה מדיניות מתכננת המחוז, איך שאת רוצה לקרוא לה, שאומרת שבבניין חום, אם רוצים לעשות מגורים, קודם כל תתנו 60% לעירייה, ואחרי זה תמשיכו,

נילי חרג:

אז בואו, יוחנן, בוא נפתור לך את הבעיה,

יוחנן וייצמן:

כן,

נילי חרג:

רמ"י רוצים 41%, העירייה רוצה 60,

אורית לנדסמן:

נשאר אפס.

יוחנן וייצמן:

נכון, אז זה המצב.

נילי חרג:

פשוט מאוד,

יוחנן וייצמן:

כן,

נילי חרג:

אז זה, הרי בוא נגיד שיש, יש סתירה עם הכיוון של וועדה מחוזית, לא נכנסת ליותר מזה, אבל בוא נראה, אני רק אעבור ככה בזריזות.

חיים כהן:

לא, בדרך כלל כשרמ"י רוצה מגרש כזה, 41% ועירייה רוצה 60, אז יש הסכמות בין רמ"י ל - ,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בטבלה, כן,

נילי חרג:

אז היינו אצל אסף רפנד לפני חודש בערך ב - , בישיבה,

יוחנן וייצמן:

כן,

נילי חרג:

עם כל ה - , מורשי קופת חולים למיניהם. ובעצם הם, רמ"י אמרו לנו תנו, תגידו את התוכנית, תנו לנו לעמוד ממול העירייה ו - , ולהתנהל. לנו יש מקומות שלנו חשובים.

חיים כהן:

אבל זה ככה זה עובד.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כן,

נילי חרג:

אולי לא יפה להגיד, אבל זה מה שיש. אוקי אז,

איציק שוויקי:

רשות השידור,

יוחנן וייצמן:

זה מול בניין שנלר,

איציק שוויקי:

מול רשות השידור, איפה שהיה פעם טלוויזיה,

נילי חרג:

כן, אז הנה, זה הבניין הקיים, אני חייבת להגיד שהוא בניין פעיל לגמרי, מאוד פעיל, נותן שירות, וככה הוא גם יישאר.

ציפי רון:

מה זה, מה יש שם היום?

איציק שוויקי:

קופת חולים כללית,

חיים כהן:

קופת חולים כללית.

נילי חרג:

כללית,

איציק שוויקי:

כללית, כללית.

שרון דינור:

זה ליד (לא ברור)?

איציק שוויקי:

לא, זה מול,

נילי חרג:

חפת, אני יודעת שזה מרחוב (לא ברור).

דוד היימן:

צודקת כן,

שרון דינור:

זה נכון, זה קרוב,

דוד היימן:

כן, כן,

נילי חרג:

אוקי, בכל מקרה, בו התחייבנו לא לגעת, אבל מה שאתם רואים, שיש בעצם מגרש, שהוא סו – קולד
מגרש חנייה עילי פתוח לגמרי שהוא בעצם סוג של פוטנציאל לעבודה איתו. זה מבט מול רחוב
אלעזר המכבי, זה מבט מרחוב מלכי ישראל,

שרון דינור:

אוקי,

חיים כהן:

יש שמה משהו מתחת?

יוחנן וייצמן:

יש שמה סיפור עם קברים, היה שמה משהו,

נילי חרג:

יפה.

שרון דינור:

מה יש שם?

נילי חרג:

קבר כן,

שרון דינור:

איפה?

נילי חרג:

תיכף נראה לכם את הכול,

יוחנן וייצמן:

מתחת ל – ר' זאת.

נילי חרג:

(לא ברור) מרפסות,

דוד היימן:

מה שהקופת חולים (לא ברור).

ציפי רון:

מתחת לחנייה יש קבר?

נילי חרג:

הנה הוא יושב מתחת לחנייה בדיוק ככה, זה ייעוד קרקע ע"פ ה – GIS, אתם רואים שזה חום, זה ייעודי קרקע מצרניים, בעיקר לתוכניות מפורטות, נמשיך, זה הבניין. בניין עם הרבה בחינות גנרי, אבל אולי ככה קצת הרואי לתקופה שלו, זה היתר בנייה מקורי, וכאן לרב וייצמן, יש פה את הקבר. אני חייבת להגיד שהיינו בקשר עם רשות העתיקות,

שרון דינור:

עם מי? חשבתי אתרא קדישא,

אורית לנדסמן:

גם אני,

שרון דינור:

אוקי,

נילי חרג:

בואי, אנחנו לא מעוררים מתים תרתי משמע, אוקי,

שרון דינור:

אוקי,

נילי חרג:

תרתי משמע.

איציק שוויקי:

(לא ברור) מזמן,

נילי חרג:

אבל בכל מקרה יש כל מיני, מסתבר שיש כל מיני דרכים, ואני אגיד לא יודעים אם זה קבר יהודי או לא, אז זה כנראה גם,

ציפי רון:

יש שם קבר? מה זה פה למטה?

לורה ורטון:

זה הדבר השני,

נילי חרג:

זה קבר קטן, זה קבר יותר גדול,

ציפי רון:

ליד יש קבר, יש לו חבר קבר גדול.

נילי חרג:

כן, טוב, הסיפור, אני רק אגיד לגבי המדיניות שבעצם אנחנו ממש צמודי רק"ל, דופן רק"ל, אנחנו 110 מטר מרק"ל, אז לבוא ולהגיד, שאנחנו חורגים פה במדיניות, אני חושבת שזה קצת, להיתמם, אולי אתם לא, העירייה לא מעוניינת לעלות כל כך לגובה שם.

יוחנן וייצמן:

נכון, זה מה שאמרתי.

נילי חרג:

אבל,

יוחנן וייצמן:

מדיניות רק"ל, לא יודע בתוך השכונה היא לא חלה.

נילי חרג:

בסדר, איך אמר אמי? אצלכם רק"ל כל דבר רק"ל. אני מייצגת כרגע את היזם, אבל אני אומרת גם אני לא בעד לעלות לגובה במקומות,

יוחנן וייצמן:

אני אומר באמת תיקחו בחשבון, ש - , השכונה הזאת לא תאהב את זה. קחו את זה,

נילי חרג:

אני רוצה להגיד, אם אנחנו פותחים את זה שהיזם הראשון שהגיע לקופת חולים, ובעצם אמר להם בואו תלכו איתי, זה היה יזם חרדי.

יוחנן וייצמן:

אז מה?

נילי חרג:

זה הכול,

שרון דינור:

הוא לא מהשכונה,

יוחנן וייצמן:

את חושבת שיזם חרדי זה אצלנו דבר קדוש? התשובה היא – לא.

ציפי רון:

רגע, זה 17 קומות למגורים?

נילי חרג:

לא,

ציפי רון:

אלא מה?

נילי חרג:

תיכף,

ציפי רון:

למה?

נילי חרג:

אז בכל מקרה, בוא נדבר רגע, אני רק רוצה לדבר על, אני קוראת לזה,

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

נילי חרג:

סליחה, אני חושבת כשמדברים על תוכניות מצרניות, אנחנו מדברים פה על משהו שהוא ממש, מעבר לפינה, יש לנו פה 17 קומות בשרי ישראל, רשות שידור,

יוחנן וייצמן:

תעסוקה.

נילי חרג:

בסדר, תיכף אנחנו, רוממה כדורי עוד 13, אנחנו,

חיים כהן:

13,

נילי חרג:

כן, זה לפי,

יוחנן וייצמן:

13 אם את מספחים את שני המפלסים בסדר,

נילי חרג:

נו בסדר.

יוחנן וייצמן:

לא,

נילי חרג:

אני לא 1.80 מטר, גם אם אני אעמוד על שולחן, זה אני מבטיחה. בכל מקרה,

יוחנן וייצמן:

כן,

נילי חרג:

זה הסיפור. זה הבניינים המצרניים, אני רק מראה פה את התוכניות להגיד שזה נמוך, זה לא כל כך, בכל מקרה שטח הבניין, שטח המגרש זה כמעט כ – 3 דונם, קופת חולים הקיימת זה 3800, אנחנו מציעים בעצם 14,700, שזה כ – 500 אחוז בינוי, זה בנייה לבניין חדש, הם 370, זאת אומרת אנחנו מוסיפים קצת על הבניין קיים, והרבה יותר בחלק הפנוי. לגבי עלתה שאלה לגבי עצים, יש שמה ארבעה עצים, הם בכלל לא כלולים הם לא,

יוחנן וייצמן:

לא נוגעים,

נילי חרג:

לא נוגעים, לא בחניון ולא בקו הבינוי, זברה יפה.

יוחנן וייצמן:

כן, על כל השטח מופר,

נילי חרג:

הנה, כן, אז הנה זה בעצם הסיפור, זה הבניין קיים, חלק בקומת כניסה יש לנו פה כניסה ל - , לקופת חולים, יש לנו גם כניסה ל - , לתעסוקה, יש כאן מסחר קטן, כי התבקשנו גם לייצר קצת מסחר. ויש כאן לובי למגורים, זה קצת היה, נגיד אתגר.

לורה ורטון:

אבל כל הדברים, גם ה - , החלק של התעסוקה זה גם 17 קומות?

נילי חרג:

הנה תיכף אני אגיע, זה המגורים תיכף אגיע, כאן רואים בעצם את ה - , את הסיפור. זה בעצם הבניין קיים על גבי הבניין קיים אנחנו מוסיפים שתי קומות של תעסוקה, יש לנו כאן את הבניין המוצע. שהוא חום, למטה, ויש לנו עוד תוספת חיבור ל - , לתעסוקה. ויש לנו את המגורים מעל,

יוחנן וייצמן:

למה שלא תעשו שתי מגדלים בגובה נורמאלי ואז תחסכו התנגדויות?

נילי חרג:

אז, אני כבר ידעתי לאיפה אני מגיעה.

יוחנן וייצמן:

כו,

נילי חרג:

אז תיכף אני רוצה להראות, זהו הדמיה.

איציק שוויקי:

(לא ברור) מראש.

יוחנן וייצמן:

ברור,

נילי חרג:

הנה, אז איך אמי אמר? 10 קומות לא מספיקות לכם? אז, זה בעצם ההצעה של 10 ו – 10, הפלא
ופלא, אנחנו מגיעים אפילו ליותר שטחים, יש 1500 מטר אפילו יותר. אני לא יודעת אם זה תורם כל
כך ל - , לאיכות,

שרון דינור:

אבל לא עשית מגורים באותו היקף, לא? כאילו זה נראה כאן שהתעסוקה עולה עכשיו על ה - ,

נילי חרג:

אני לא יודעת, אני לא כרגע,

חיים כהן:

היא מסמנת את זה על ה - ,

לורה ורטון:

הורוד שם זה 10 קומות,

שרון דינור:

כו,

לורה ורטון:

הקודמת תעסוקה,

נילי חרג:

היה 16,

לורה ורטון:

היה שתי קומות,

נילי חרג:

כן, נכון,

לורה ורטון:

אז זה תוספת משמעותית.

נילי חרג:

כן, אז אני אומרת אנחנו מוסיפים על הבניין קיים, זה בניין חדש לצידו,

חיים כהן:

מה? מה הבעיה עם החלופה הזאת?

נילי חרג:

קומה עליונה אני אתחיל מ - , מהרציונאל של קופת חולים כללית,

חיים כהן:

סתם,

נילי חרג:

לא, לא, הגיוני,

חיים כהן:

לכאורה זה גם כן תוספת, יש לכם יותר.

נילי חרג:

אני אומרת, אנחנו לא הצענו את זה,

חיים כהן:

כן,

נילי חרג:

לקראת הדיון, אני חושבת שמאוד מאוד חשוב לקופת חולים כללית לשמור על רצף תפעולי, ברגע שבונים מעליהם, הם, הבניין סגור ל - , לפחות 4 שנים, בוא נגיד את זה ככה, והם טוענים שאין להם באזור הזה מידית,

יוחנן וייצמן:

שתי קומות שהם רוצים לבנות מעליהם?

איציק שוויקי:

שתי הקומות היה בסדר?

נילי חרג:

שתי קומות הם יותר, נקרא לזה, הם יהיו איזה שהוא,

איציק שוויקי:

הבנתי.

נילי חרג:

עתיד, אבל זה לא משהו שהם הולכים לעשות איתו,

איציק שוויקי:

קומה בשבוע הוא מעלה קומה. שבוע תחשבי זה כולה,

נילי חרג:

כן,

איציק שוויקי:

תעשי כמה שבועות זה שום דבר, זה פשוט שם.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אף אחד לא הולך לסגור, בסדר.

איציק שוויקי:

חודשיים,

אורית לנדסמן:

זה עניינים של רעש, זה לא קשור בהכרח ל -

איציק שוויקי:

קומה בשבוע הוא מרים,

נילי חרג:

אוקי, אז כאן יש לנו פשוט את ההשוואה, חלופה א' עד 16 קומות, חלופה שנייה עד 10 קומות, שני מבנים, אתם רואים פה את הטוטאל, כאן אנחנו עומדים 15.100, כאן אנחנו,

חיים כהן:

עם איזה חלופה, עם איזה תוכנית היית, (לא ברור), מלכתחילה? עם שני הבניינים?

נילי חרג:

אני מעדיפה את הבניין האחד, כי אני חושבת שאנחנו,

לורה ורטון:

בניין אחד גבוה,

חיים כהן:

מה?

נילי חרג:

אבל ברגע ששמעתי שיש כזאת התנגדות, מצד אמי, או מצד אגף תכנון, אני חושבת שאנחנו צריכים להיות נבונים מספיק.

חיים כהן:

בגלל זה אני שואל אותך,

נילי חרג:

זה מה שעניתי,

חיים כהן:

כי אגף תכנון הוא יהיה,

נילי חרג:

כן,

חיים כהן:

וחבל שלעשות משהו, ואחר כך זה,

יוחנן וייצמן:

בסך הכול הלקוחות שמה התושבים, זה לא,

חיים כהן:

אולי כדאי שתחשבי על ההצעה של אמי,

נילי חרג:

אני לא,

חיים כהן:

(לא ברוך),

נילי חרג:

אני,

חיים כהן:

לא, השאלה היא,

נילי חרג:

כן,

חיים כהן:

לא כדאי לך, אולי לקחת איזה שהוא התייעצות מול ה - ,

נילי חרג:

אנחנו ביום שלישי פה אצל אמי, ואנחנו נשמח.

יוחנן וייצמן:

הוא לא מציע אחורה, ולחשוב,

חיים כהן:

להמתין אולי,

יוחנן וייצמן:

אנחנו ניתן לכם ברכה מאוד גדולה על ה - , על התוכנית השנייה שהצעת. ו - ,

חיים כהן:

אני חושב שאם יש לך ביום שלישי זה, אולי נקבל, לא נקבל,

יוחנן וייצמן:

למה? הפוך.

חיים כהן:

החלטה, רגע, אולי לא נקבל החלטה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

חיים כהן:

שתסגור את הפינה הזאת עם אמי. ואנחנו נקיים דיון פנימי, נקבל החלטה, על בסיס ההחלטה מה שהיה עם אמי, יהיה לנו את הדרג המקצועי, יהיה לנו תמונה ברורה, ונקבל החלטה פנימית, לא צריכים לזמן אותם עוד פעם.

יוחנן וייצמן:

לא, בוודאי שצריך לזמן אותם עוד פעם,

חיים כהן:

אז למה לא?

יוחנן וייצמן:

בסדר, אפשר לקבל החלטה, בסדר כן. מאה אחוז.

חיים כהן:

בסדר?

לורה ורטון:

מה את אומרת? שרון.

שרון דינור:

בסדר גמור.

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

תודה רבה.

לורה ורטון:

תודה רבה.

חיים כהן:

ואני רק מבקש אחרי ההחלטה, אחרי ישיבה ביום שלישי, תתאמו עם שרון,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

ותגידו מה, מה יצא, רק כדי שהיא תוכל להכניס את ה - ,

לורה ורטון:

את ההמלצה שלכם,

חיים כהן:

את ההמלצה, ואז תעשי על ה - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אתם לא צריכים, בלעדיכם,

חיים כהן:

אתם לא צריכים לבוא, אנחנו נקבל דיון.

שרון דינור:

לגבי השאלה הקודמת, תודה רבה,

יוחנן וייצמן:

תודה רבה לכם. וסליחה שעיכבנו אתכם.

חיים כהן:

לא, זה היה חשוב, כי עכשיו הבנו את שתי האופציות גם כן,

יוחנן וייצמן:

לא, זה היה טוב שראינו אתכם,

חיים כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

מעולה.

לורה ורטון:

לא, הוא התנצל על האיחור,

יוחנן וייצמן:

על העיכוב, זה נושא שני, זה לא.

שרון דינור:

אני לא הבנתי, אליעזר אמר לי,

יוחנן וייצמן:

זה חוזר כעת.

שרון דינור:

כן, הוא אמר לי, כי ביקשתי ממנו להוריד מסדר היום, אז הוא כתב לי, יא מה זה יא?

יוחנן וייצמן:

יא זה כן.

איציק שוויקי:

כן, יא זה כן.

שרון דינור:

יא זה כן?

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

או יכול להיות שהוא מסתלבט. הוא אומר - כן, כן. הוא אמר יא אחד, או יא שתיים? אם הוא אמר יא אחד, זה בסדר. אם הוא אמר יא זה,

לורה ורטון:

טוב, סיימנו?

יוחנן וייצמן:

כל המוסיף גורע, כן,

שרון דינור:

רגע, רגע, בוא נראה רגע,

יוחנן וייצמן:

חכו שנייה אחת, נחליט, בוא נסגור את ההחלטות של התיקים של הבוקר. שאול המלך, הקל יותר.

שרון דינור:

איזה? מה לכתוב פה שיורד לצורך תיאום או? לצורך,

יוחנן וייצמן:

אני בעד, אני חושב אחרת בכלל, אני לא מתעקש על דעתי, אני אומר אנחנו, בהתחלה הוועדה ראתה את שני החלופות, והוועדה ממליצה לאף התכנון לקבל את החלופה ב'. אתה לא חושב שזה עדיף?

איציק שוויקי:

כן, כי ראינו.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שזה הדרך הכי,

חיים כהן:

אני מסכים עם ההצעה הזאת, אין לי שום בעיה, אבל כן, אני, זה יכול מאוד לעזור גם,

שרון דינור:

בניגוד לפרויקט הקודם אין פה משהו לשימור, ואני לא יוצאת מקלה, יש, ראיתי משהו שאני לא מכירה, כי לא אכפת לי,

יוחנן וייצמן:

אפשר לחשוב, כן,

איציק שוויקי:

אבל מה גם,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? שיקבלו 11 קומות שיהיה להם עוד יותר זכויות, מה אכפת לי?

איציק שוויקי:

לא, זה,

חיים כהן:

שרון,

יוחנן וייצמן:

רק אל תגידו (לא ברור), את כל (לא ברור).

חיים כהן:

אני לא מתנגד להצעה של יוחנן, לכאורה זה יכול להיות אפילו עדיף, שזה יעזור גם לאמי, אמי יבין שזה גם כן רוח הוועדה,

שרון דינור:

הנה אני כותבת, לא,

יוחנן וייצמן:

היא מבינה,

שרון דינור:

אין לזה למה לחזור פה, אני כותבת את ההצעה שלך, הוועדה בחנה במעמד הדיון חלופה שמוסיפה במגרש הריק ועל הבניין הקיים, כמו מספר קומות, עד 10,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

10, כ – 10 קומות,

שרון דינור:

כ – 10 קומות,

יוחנן וייצמן:

10 מצידי שיעשו 11 גם לא מפריע לי.

שרון דינור:

ומעדיפה חלופה זאת, חלופה זאת,

חיים כהן:

תתקני מעדיפה,

שרון דינור:

כן, אני לא יודעת, מעדיפה חלופה זו על בינוי הגבוה,

איציק שוויקי:

לצד קומות,

חיים כהן:

לא,

איציק שוויקי:

את צריכה להדגיש, בניין גבוה לצד המגרש.

חיים כהן:

שנייה, שנייה, את צריכה להדגיש על שני המבנים של 10 קומות, לא מגדל אחד של 10 קומות, היה אחד של,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

עד כ – 10 קומות, עד כ – 10 קומות,

ציפי רון:

אחד של 17, והיה, אחד של 17 ואחד של 6,

חיים כהן:

אז עכשיו יהיה 10 קומות שניהם, ואז זה,

איציק שוויקי:

יש להם יותר שטח, 500 מטר,

ציפי רון:

אבל יכול להיות, יכול להיות שלמבנה של קופת חולים שמתפקדת כקופת חולים, הוא מתפקד כקופת חולים כללית מקצועית, לכלל העיר, יכול להיות שהם רוצים לשמור אופציה על לעשות להמשיך ל - ,

חיים כהן:

לא, זה מה שהם אמרו שלא,

ציפי רון:

מקצועי, זהו, שאני לא,

חיים כהן:

הם אמרו,

ציפי רון:

אני שמעתי,

חיים כהן:

מוסיפים עוד שתיים,

ציפי רון:

אני שמעתי שהיא אמרה,

חיים כהן:

מוסיפים 2, 3,

ציפי רון:

לא בטוח שיהיה מעניין, ויש לו, (לא ברור) לקבוע את זה למגורים,

חיים כהן:

אבל זה, ביום שלישי,

עו"ד דני ליבמן:

אני אשמח לגור שם,

איציק שוויקי:

קופת חולים שקר.

ציפי רון:

מאוד נוח,

עו"ד דני ליבמן:

מאוד נוח.

ציפי רון:

אתה יורד למטה,

עו"ד דני ליבמן:

אני מגיע, לא ידעתי שיש שתי קברים, אני כל חודש חודשיים מגיע עובר משני הקברים האלה, עם האוטו.

ציפי רון:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אני אשמח לגור שם,

ציפי רון:

כן, כן, אנחנו עוברים, כן, אנחנו עוברים שם,

יוחנן וייצמן:

יש פתרון פה, זה בסדר. דקה,

ציפי רון:

יש שם רפואה מקצועית.

יוחנן וייצמן:

טוב, היא רוצה לשבת כעת על שאול המלך, ו - ,

חיים כהן:

אז אני הולך,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

שלום.

יוחנן וייצמן:

שאל המלך ככה, בחנה הוועדה, הוועדה בחנה את המבנה ולא ראתה צורך לחרוג,

שרון דינור:

ממש תודה לך. באמת,

חיים כהן:

בסדר גמור.

שרון דינור:

תמיד הוא אומר את זה, אז תמיד תודה. טוב. איפה היינו? שאל המלך.

יוחנן וייצמן:

האמת היא (לא ברור). הוא מילא את העבודה, זה בסדר.

ציפי רון:

היה יום קשה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

איציק שוויקי:

פעם ראשונה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

מה? אוקי, שאול המלך הגענו כן,

יוחנן וייצמן:

בהתחשב במיקום, הוועדה בחנה את המבנה, את יודעת מה? אפילו בלי להתחשב במיקום. הוועדה בחנה את המבנה, ולא ראתה צורך לשימורו. הוועדה מבקשת לשמר, את אלמנט פתח הכניסה, כמו כן לשחזר את,

שרון דינור:

למעט פתח הכניסה,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אני חשבתי,

יוחנן וייצמן:

אלמנט,

ציפי רון:

לשמר את הקיר, את הקיר שפונה לרחוב,

יוחנן וייצמן:

לא,

ציפי רון:

שתי הקומות הראשונות,

יוחנן וייצמן:

יללה תפסיקי (לא ברור).

ציפי רון:

את שתי הקומות הראשונות,

יוחנן וייצמן:

גמרנו,

ציפי רון:

היפות שלו. כן,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

את שתי הקומות הראשונות, עם החלונות הנופיים והכול. חשבתי שכדאי לשמר, חשבתי, את שתי הקומות הראשונות של הקיר הזה, עם החלונות הגדולים עם הפינות היפות, ואת השאר שיהרסו וייבנו מחדש.

יוחנן וייצמן:

כמו כן, כמו כן מבקשת הוועדה לשחזר את,

ציפי רון:

אני חשבתי שחשוב לשמור על הקיר.

יוחנן וייצמן:

גמרנו פה, קיבלנו החלטות, חבל (לא ברור),

ציפי רון:

לא, לא, לא קיבלנו עוד החלטות.

יוחנן וייצמן:

קיבלנו החלטות בבוקר כבר. עכשיו ככה, את נרקיס, אני רוצה להגיד את נוסח החלטה,

שרון דינור:

סליחה, את החלון תרמומטר לא להשאיר?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

מה הבעיה בלהשאיר את החלון תרמומטר גם?

יוחנן וייצמן:

אבל לא ביקשו שימור על זה,

שרון דינור:

אני לא יודעת, עכשיו אתה אמרת את הפתח של הכניסה, של המדרגות,

יוחנן וייצמן:

הם הציעו, בהצעה שלהם, יש את השימור של הזה?

שרון דינור:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

אז תשאירי, תכתבי את זה.

שרון דינור:

האמת היא שמשאירים גם את החול, הם רק מצפים את זה באבן,

יוחנן וייצמן:

כן, ביקשנו לא לשמר את זה, זה לא,

ציפי רון:

חוץ מה - ,

יוחנן וייצמן:

לא לעשות לזה, שימור, זה יהיה, (לא ברור) הכול בסדר.

אורית לנדסמן:

כתחביב ולא כמקצוע.

שרון דינור:

תחביב,

ציפי רון:

(לא ברור) מתווכחת, אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

הם ניסו לפרק ולהרכיב את זה, אין לי בעיה עם זה,

שרון דינור:

אז להיפרד גם מאחרים? סליחה,

יוחנן וייצמן:

אין מה, לא, בוודאי גם באגף האחורי, את הממ"דים בוודאי שאי-אפשר.

ציפי רון:

אם אנחנו,

יוחנן וייצמן:

לא, הסעיף הקודם גם.

ציפי רון:

אם אנחנו מאפשרים להם לחרב את כל,

יוחנן וייצמן:

רוב הבינוי זה,

ציפי רון:

ששברו את הקיר הזה. מה שאתם רוצים, אני (לא ברור).

אורית לנדסמן:

מסכנה, נילי חרג ראתה אותי קיבלה חררה.

שרון דינור:

למה?

יוחנן וייצמן:

כן? הגובה זה, זה תואם את הגובה המוצע?

שרון דינור:

לא רלסים,

ציפי רון:

זה בסדר. הגובה היה בסדר. חוץ מהקיר הקדמי.

יוחנן וייצמן:

שחזור,

אורית לנדסמן:

מי נתן לי עט?

שרון דינור:

אוקי, מה? עיצוב חזית, זה בסדר לדעתי.

יוחנן וייצמן:

תורידו את המילה עוקבות, שנאות נפשי.

שרון דינור:

צמחייה בסדר.

יוחנן וייצמן:

כן, גם זה לא, גם תנאים להיתר כל החגיגה הזאתי.

איציק שוויקי:

(לא ברור) על הרק"ל, 10 קומות גובה, נכון? זה ציר רק"ל ויפו, על זה (לא ברור) עכשיו ב – 40 קומות,

שרון דינור:

זה, זה בסדר לדעתי, יש להם אישור תיק תיעוד, נספח פרט שימור נשאר להם פרטי וחצי,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

הנחיות לשמירת הפרט הזה בסדר, בקטנה. אדריכל שימור מלווה, הפרט הזה זה לא איזה משהו גדול ו - , זהו,

יוחנן וייצמן:

יללה.

עו"ד דני ליבמן:

זאתי 40,

שרון דינור:

וזה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, כן, זה ברור.

שרון דינור:

אוקי, מה עוד?

יוחנן וייצמן:

כעת נרקיס. אני אקריא את מה שכתבתי,

שרון דינור:

אם זה ארוך, אולי עדיף, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, אני אקריא ואני אשלח את זה אחרי זה, אני אגיד לך, אני גם אגיד לתמליל מה אני מוסיף, בסדר?

איציק שוויקי:

6 מבנים,

יוחנן וייצמן:

וועדת השימור מאשרת, וועדת השימור מאפשרת פתרון החיזוק כפי שהוצג בוועדה,

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

שלא ע"י חיזוק פנימי, אלא באמצעות פירוק האבן דיקוקה, שתילת עמודים והשבת האבן למיקומה הקודם. תנאי להיתר בנייה הוא בחינת צמצום המודל החיזוק בהצעת מהנדס העיר, ע"י צוות מהנדס העיר, וזה ללא שיידרש חיזוק מבפנים, כמו כן תידרש הפקדת ערבות. כל זאת לאחר שנשמעו והוצגו בפני חוות דעת אדריכל שימור משה שפירא, נכתב מהנדס שימור עמדת הוועדה המקומית בעבר, תשובת הוועדה המקומית לערר שסברה שגם לפי התוכנית הנקודתית החיזוק המוצע אפשרי, וכן החלטת וועדת ערר, כמובן חוות דעת משפטית של עו"ד בני גנוניאן, על כך שהוראות התוכנית נחלאות דרום בפנים, בדרגת שימור 3, מאפשרות את הסרת האבן לצורך חיזוק והשבתה למקומה. עכשיו מה ש - , דקה.

איציק שוויקי:

דני,

יוחנן וייצמן:

מה שאני הולך לעשות, רק פה, לצטט את הסעיפים את סעיף שמה 6.2 הזה.

שרון דינור:

תשלח לי זה היה ארוך,

יוחנן וייצמן:

אני אשלח את הציטוטים של שני הסעיפים,

שרון דינור:

לי ולמורן,

יוחנן וייצמן:

את ה - , את זה יתווסף כהחלטה הזאתי,

עו"ד דני ליבמן:

יש לי עוד וועדה.

יוחנן וייצמן:

סיימנו את הוועדה, ושלוש.

ציפי רון:

יש לי בעוד שעה וועדה,

יוחנן וייצמן:

יש כאן שתי וועדות כעת.

ציפי רון:

וועדת התיירות,

יוחנן וייצמן:

כן, גם תיירות ויש גם בטיחות בדרכים.

עו"ד דני ליבמן:

אתה חבר בוועדה בטיחות בדרכים?

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

ציפי רון:

של התיירות,

יוחנן וייצמן:

לא, אני. מקליט, רפאל, שומע?

עו"ד דני ליבמן:

רפאל, נא לכבות הקלטה,

יוחנן וייצמן:

אני רק הקראתי את ההחלטה שתהיה בתמליל, מה שהתווסף אליה זה ציטוטי הסעיפים.

מורן בן זיו:

טוב,

איציק שוויקי:

זה הכול.

יוחנן וייצמן:

אני מקווה שאני אספיק עוד היום.

שרון דינור:

עכשיו אני יודעת ש - ,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה? אני שולח לך את החלק,

איציק שוויקי:

רגע, מה עם הסעיפים בוועדת השימור שהיו צריכים להוסיף 12, 13, 14, ו - 15?

אורית לנדסמן:

להתראות חברים.

יוחנן וייצמן:

אז אמרנו נעשה את זה ביחד עם מע"ר צפון.

רפאל:

לסגור?

לורה ורטון:

כן, תודה.

סיום הדיון